

OBSAH

IV. ČÁSTI KRONIKY MĚSTA KOLÍNA 2010

- Politická historie Kolína ve 30. a 40. letech 20. století	str. 1 – 5
- Rozpočet a vyúčtování města Kolína za rok 2010	str. 6 - 14
- Komunální volby v Kolíně, říjen 2010	str. 15 – 33
- Volby do Poslanecké sněmovny PČR, květen 2010	str. 34 – 48
- Prezidentské návštěvy v Kolíně	str. 49 – 56
- Komunistická strana Čech a Moravy	str. 57 – 59
- Církev bratrská v Kolíně	str. 60 – 65
- Městský společenský dům	str. 66 – 75
- Rekonstrukce železničního mostu přes Labe	str. 76 – 84
- Ubytovna pro občany bez přístřeší	str. 85 – 91
- Vzpomínky na motocyklové závody v Kolíně	str. 92 – 106
- Basketbalový club Kolín v roce 2010	str. 107 – 112
- Fotbalový klub Kolín v roce 2010	str. 113 – 122
- SK SC Kolín (lední hokej) v sezoně 2010 - 2011	str. 123 – 130
- SK Draci Kolín (sledge hokej) v sezoně 2010 - 2011	str. 131 – 137
- Jan Baxant, biskup litoměřický	str. 138 – 141
- Jan Vostrčil, kapelník Kmochovy hudby a herec	str. 142 – 155
- Miloš Fišera, cyklokrosový mistr světa	str. 156 – 166
- Vojen Wilhelm Čech Colini, kolínský malíř	str. 167 – 170
- Milan Paumer, bojovník proti komunismu	str. 171 – 177

Pohled do politické historie Kolína ve 30. a v počátku 40. let 20. století

Jistě, není to povinností, ale možnost, že by kronikář jakékoliv obce nebo města ignoroval místní nebo k místu jeho působnosti nejbližší archiv, je představitelná jen velmi obtížně. V případě Kolína je Státní okresní archiv v Zahradní ulici pravou studnicí (hle, jaký se povedl hezký rým), faktů a vědomostí o historii obecně, ale hlavně pak o historii Kolína. Lze zde

nalézt mnohé a k mnohému pak nápovědou nebo vyhledáním konkrétní věci pomohou návštěvníkovi v roli badatele ochotní zaměstnanci v čele s panem Jaroslavem Pejšou, který má právě badatelské záležitosti na starosti. Když jsem chtěl pátrat (bádat) po konkrétních politických věcech a skutečnostech 30. a 40. let minulého století v našem městě, poradil mi pan Pejša, že než se pracně orientovat a hledat v mnohých písemnostech, je nesrovnatelně lepší navštívit dalšího zaměstnance kolínského archivu, pana Mgr. Karla Štrobla, Ph.D. (viz foto vlevo), který se zabýval označeným obdobím. Učinil jsem tak a nestačil jsem se divit, jak rozsáhlými a přesnými vědomostmi pan doktor Štrobl disponuje. Bylo by téměř trestuhodné nezachytit i pro další věky jeho odborný výklad, týkající se politických poměrů Kolína ve prvých desetiletích po vzniku samostatné Československé republiky. Zde jsou mé otázky a odpovědi pana doktora Štrobla.

Pavel Pobřísl ----- *Myslel jsem si, že k rozpuštění kolínského zastupitelstva ve 30. letech minulého století došlo proto, že město bylo silně zadlužené a že příslušný státní orgán, po zhodnocení kritické finanční situace města a zmocněný k takovému kroku konkrétním ustanovením tehdy platných zákonů, zastupitelstvo rozpustil a dosadil do Kolína vládního zmocněnce. Před Vaším prvním vysvětlením jsem si také myslel, že ano, v Kolíně byl vládní zmocněnec, tedy komisař, nicméně městské zastupitelstvo zasedalo, jednalo a schvalovalo usnesení, ale v platnost vešla pouze ta, která následně schválil a podepsal vládní komisař JUDr. Václav Skalička.*

Karel Štrobl ----- *Rozpuštění zastupitelstev mělo oporu v § 106 tehdejšího zákona o obecním zřízení pro Čechy (v případě Moravy § 107, Slezska § 96), kde byla tato pravomoc delegována na příslušný zemský úřad. V zákoně však nebyly uvedeny důvody, proč se tak může stát (záleželo pouze na posouzení a úvaze zemského úřadu, zda obec je, či není schopná plnit*

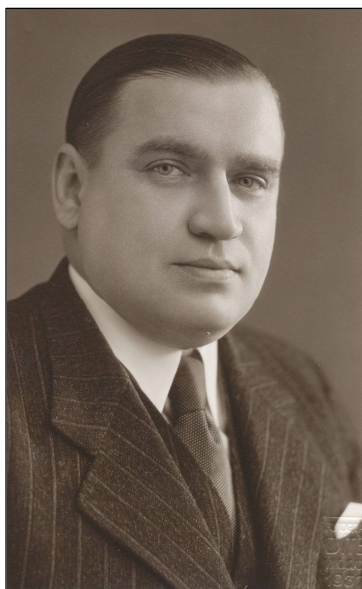
zákonem uložené povinnosti), ale stálo v něm, že „nejdéle v šesti nedělích“ po rozpuštění zastupitelstva „rozepsána budiž nová volba“. Do doby zvolení nového zastupitelstva musel být okresním hejtmanem jmenován mimořádný správní orgán – buď vládní komisař, nebo správní komise, případně obojí. Ovšem dodržení lhůt voleb nového zastupitelstva, to byla samostatná kapitola. Kolínské zastupitelstvo bylo rozpuštěno v prosinci roku 1935 a nové volby se konaly až v červnu 1938. V souvislosti s rozpouštěním zastupitelstev je třeba zmínit tzv. 1. finanční novelu (zákon č. 329/1921 Sb.). Ta pro přijetí určitých hospodářských opatření měst a obcí (usnesení o rozpočtu, příspěvcích, poplatcích, dávkách a naturálních plněních) vyžadovala dvoutřetinové kvorum zastupitelů. Nebylo-li možné dosáhnout dvoutřetinového kvora ani dosazením náhradníků vzešlých z voleb, muselo být obecní či městské zastupitelstvo rozpuštěno. Samozřejmě že to byli sami zastupitelé, kteří mohli činit zásadní kroky k tomu, aby se tak stalo, tedy aby zastupitelstvo bylo rozpuštěno. V prvorepublikových politických poměrech bylo v Kolíně vzácností, aby kandidovali nezávislí kandidáti a měli nějaké výrazné úspěchy. Subjekty, které nebyly zaštitěny etablovanou politickou stranou, dopadaly ve volbách v 1. republice většinou neslavně Po volbách konaných 27. září 1931 utvořila vítězná sociální demokracie koalici s národně socialistickou stranou. Socialistickému bloku se dařilo potřebnou většinu pro schvalování zásadních finančních opatření získávat s pomocí hlasů lidovců a politických živnostníků. Hlavní opoziční silou byla „zprava“ národní demokracie (od podzimu 1934 vystupující pod hlavičkou Národního sjednocení), „zleva“ KSČ. Skutečností, že se Kolín v těch letech dostal do rozpočtové a úvěrově-investiční krize, bylo využito v stranickopolitickém soupeření. Určité strany si spočítaly, že pro ně bude lepší, když se zastupitelstvo rozpustí a „vládnout“ zde bude monokratický orgán – vládní komisař, a ty konkrétní strany budou z této situace politicky profitovat. Proč? Protože budou moci říkat: „Občané, podívejte se, kam to dovedla správa města vedená levicovou majoritou v čele se sociální demokracií! My bychom to dovedli lépe!“ Bylo to jednoznačné zneužití bídné situace městské pokladny k politickým účelům. Kronikář dodává: konec konců nic nového pod sluncem ani v Kolíně. Stačí se podívat na loňskou předvolební kampaň sdružení Změna pro Kolín, stran TOP 09 nebo KSČM atd. V Kolíně se za 1. republiky volilo 36 zastupitelů. Dvě třetiny z tehdejšího zastupitelstva tedy představovaly 24 členů. V inkriminované době byly mandáty rozděleny následovně: 10 sociální demokracie, 10 národní socialisté, 4 národní demokracie, 3 lidová strana, 3 živnostenská strana, 2 KSČ, 1 republikánská strana (agrárníci), 1 Národní liga, 1 Národní obec fašistická (NOF), 1 Nepolitická skupina voličů (exstarosta města Komrs). Za účelem rozpuštění zastupitelstva pro nenaplnění zákonného kvora, odpadlo ze zastupitelstva právoplatnými rezignacemi devět členů (nerezignovali tři lidovci, rezignovat odmítl i Jan Šamánek z NOF, vyslovit ztrátu mandátu odmítl okresní úřad u nepolitické skupiny voličů.) Ale stranám, které se rozhodly, že budou bojovat proti nastavenému kurzu hospodářské politiky města, se přesto

podarilo přesvědčit okresní úřad, že zastupitelstvo nereprezentuje skutečné politické poměry ve městě (rozložení volebních preferencí jeho obyvatel). Svůj odchod ze zastupitelstva odůvodnily neúspěchy obecního hospodářství a nerespektováním podnětů opozice. Levice, tedy vládnoucí koalice sociálních demokratů a národních socialistů považovala podané rezignace členů zastupitelstva z opozice za nepřijatelné politické a agitační gesto. Nicméně okresní úřad posléze dospěl k názoru, že nastolení vládního komisariátu by mohlo situaci ve městě zklidnit a působit k „zjednání potřebných náprav ve správě obce“. Měst potýkajících se s deficitem svého rozpočtu a potížemi s realizací usnesených a povolených zápůjček bylo mnoho, Kolín rozhodně nebyl v této situaci osamocený. Vládní komisař řešil později finanční situaci města tak, jak by jí určitě řešili i zvolení zastupitelé, tj. např. úhrada schodků dlouhodobými peněžními zápůjčkami.

Pavel Pobřísl ----- Tedy nakonec to byl zemský úřad, který podle platných zákonů nakonec kolínského zastupitelstvo rozpustil a nikoliv z důvodů ekonomických, tedy hospodářské nouze města, nýbrž z kumulovaných důvodů politických, jak jste říkal. A vládního komisaře pak do města dosadil kdo?

Karel Štrobl ----- Zemský úřad rozpustil obecní zastupitelstvo 27. listopadu 1935, na kolínskou radnici bylo toto rozhodnutí doručeno 4. prosince. Odvolání, které obec podala k ministerstvu vnitra a které nemělo odkladný účinek, bylo zamítnuto až v květnu 1937. Pravomoc dosadit vládního komisaře náležela okresnímu hejtmanovi. JUDr. Vilém Bayer tak 6. prosince 1936 jmenoval do funkce vládního komisaře města Kolína JUDr. Jaroslava Krupaře, radu politické správy kolínského okresního úřadu. Krupaře 8. ledna 1936 vystřídal JUDr. Václav Skalička, rada politické správy okresního úřadu v Prachaticích. Václav Skalička byl zkušeným úředníkem. Vládní komisariát před tím vykonával např. v Kutné Hoře. Později (v únoru 1937) začal ještě spravovat coby vládní komisař město Kouřim, kde se mu opravdu podařilo místní rozjitřenou situaci zklidnit. V obou městech své působení Skalička ukončil 30. června 1938. Ovšem v Kolíně i po jeho nástupu hádky mezi politickými stranami nezmizely, stranická nevraživost a rozpory uvnitř stran se spíše zvětšovaly. Hlavně se vedly polemiky o příčinách, proč byl do Kolína vládní komisař dosazen. Ze strany Národního sjednocení padala na adresu před tím vládnoucí koalice i slova o tom, že oni, tedy sociální demokracie a národní socialisté, Kolín prožrali! Kronikář: zase nic nového Snahu levice po nejrychlejším vypsání nových voleb Národního sjednocení a jeho spojenci (živnostenská strana, republikánská strana) odmítali. Zástupci těchto stran v březnu 1936 oznámili okresnímu úřadu, že si rezignacemi svých zastupitelů po předčasných volbách opět vynutí dosazení vládního komisaře. JUDr. Skalička měl tak dostat co nejvíce času na sanaci obecních financí. Poslední parlamentní volby před okupací proběhly v květnu roku 1935 a ukázaly, že voličská základna (elektorát) socialistů se zmenšila a kolínská pravice si počítala, že kdyby byly vypsané nové obecní volby, nebyla by pozice levicových stran na radnici tak silná, jako dosud. Do určité míry to pak

potvrdily volby v roce 1938, kdy si sice národní socialisté pozice udrželi, ale sociální demokracie 2 mandáty ztratila (KSC zísкала 4 mandáty). Tedy výsledky parlamentních voleb z roku 1935 byly zřejmě rozhodujícím momentem pro další kroky kolínských opozičních stran, které měly za následek rozpuštění zastupitelstva, instalaci vládního komisaře, ale nikoliv vypsaní nových obecních voleb. Od roku 1933 byl mandát člena obecního zastupitelstva šestiletý. Vzhledem k volbám v roce 1931 se měly další volby konat v roce 1937. Tyto byly skutečně vypsané (na 14. listopad 1937), ale následně byly vládou odvolány z důvodu zhoršení vnitropolitické situace v důsledku vývoje v Sudetoněmecké straně. Další termín byl 12. června 1938. Tehdy volby již proběhly, ale Kolín se bezprostředně po nich řádných správních orgánů nedočkal. Důvodem byly námitky, které proti volbám přišly a byly podepsány volebním zmocněncem a dalšími voliči Národního sjednocení. Tyto námitky byly v srpnu 1938 zemským úřadem zamítnuty. 30. června 1938 byla hejtmanem okresního úřadu jmenována obecní správní

komise. Byla sedmičlenná (složena z volebních lídrů všech úspěšných stranických kandidátek), v jejím čele stál předseda vítězné volební strany, národní socialista Vilém Pelzbauer. K volbě řádných orgánů se na ustavující schůzi sešli zvolení zastupitelé 1. září 1938 a zvolili starostou Viléma Pelzbauera a místostarosty JUDr. Miroslava Jelínka (foto vlevo) ze sociální demokracie a Karla Šocha z živnostenské strany. Zároveň byla zvolena i městská rada. Proti výsledku volby této rady podala námitku živnostenská strana. Zemský úřad však v listopadu 1938 konstatoval, že složení městské rady odpovídá ustanovení zákona. Tou dobou už ale probíhala v českých zemích přestavba stranickopolitického uspořádání – začal experiment s bipartismem, tedy vznik Strany národní jednoty a Národní strany práce a zákaz komunistické strany, který znamenal zbavení mandátů jejich poslanců a zastupitelů. Vše se tedy protahovalo a první schůze řádně zvolené městské rady se konala až 3. února 1939 V červenci 1942 schválil okresní hejtman (po souhlasu zemského úřadu) usnesení kolínského zastupitelstva z 30. března 1942 a rozhodnutí vládního komisaře Sendražic (byl jím Josef Ryšavý ml.) z 3. dubna 1942 o vzájemném sloučení obou obcí. Důsledkem bylo rozpuštění kolínského zastupitelstva. A tak od února 1943 fungovala za Pelzbauerova předsednictví v Kolíně a tedy i v Sendražicích obecní správní komise (tentokrát devítičlenná). Vilém Pelzbauer v této funkci dovedl město až do konce éry Protektorátu Čechy a Morava. K obnovení obce Sendražice došlo na základě ustanovení prezidentského dekretu č. 121/1945 Sb., o územní organizaci správy, vykonávané národními výbory.

Několik poznámek Karla Štrobla k předchozím řádkům:

V novele volebního zákona z roku 1933 byla poprvé zavedena možnost preferenčního hlasu. Kandidát s vyšším pořadovým číslem na kandidátce se mohl posunout vzhůru a získat mandát, obdržel-li alespoň tolik preferenčních hlasů, kolik činilo volební číslo. Volební číslo = celkový počet platně odevzdaných hlasů se dělil počtem obsazovaných mandátů zvětšeným o jedno číslo. Nejbližší celé číslo, které bylo výsledkem dělení, bylo číslem volebním. Tehdejší voliči však tuto novinku moc nevyužívali, přestože existovala stálá kritika toho, že mandáty drží strany. Ano, i na komunální úrovni existovaly reversy, které museli jednotliví kandidáti podepsat, čímž de facto stvrzovali, že nikoliv oni, nýbrž strana je držitelem mandátu.

V roce 1937 byla omezena možnost nezávislých kandidátek v obecních volbách. Zákon č. 111/1937 Sb. stanovil, že i v případě obecních voleb bude platit, že ty skupiny (strany), které nedosáhnou mandátu, uhradí obci náklady na rozmnožení kandidátních listin. Netýkalo se to ovšem volebních skupin (stran), jež v posledních volbách do některé parlamentní komory dosáhly zastoupení.

Starostenského úřadu se za 1. republiky od účinnosti zákona č. 122/1933 Sb. nabývalo jednak aktem volby, jednak úředním potvrzením této volby. U obcí, které byly sídlem okresního úřadu, potvrzení náleželo ministerstvu vnitra, u obcí ostatních rozhodoval zemský úřad. Důvody, proč starostu v úřadu nepotvrzovat, zákon neobsahoval. Dobová judikatura nejvyššího správního soudu uváděla, že u osoby starostovy musí být brána v potaz zejména intelektuální způsobilost, morální vlastnosti a státoobčanská spolehlivost.

ROZPOČET A VYÚČTOVÁNÍ MĚSTA KOLÍNA

2010

(Komparativní, ekvivalentní hodnoty z roku 2010, průměrná hrubá mzda = 23.951 Kč, průměrná cena 1 kg chleba = cca 25 Kč. Zdroj: Český statistický úřad)

Rozpočet města je plán jeho finančního hospodaření, sestavovaný aparátem městského úřadu, městem zřizovaných organizací, organizačních složek a dalších subjektů a vždy schvalovaný zastupitelstvem města na období jednoho roku. Rozpočet obsahuje odhad příjmů z různých zdrojů a rozdělení výdajů do různých kapitol. Schválený rozpočet mohou ke své činnosti začít využívat jednotlivé odbory městského úřadu, městem zřízené organizace a další instituce do rozpočtu zahrnuté. Rozpočet města je zpravidla několikrát během roku podroben revizím a úpravám, které se na výstupu označují jako „rozpočtová opatření“ s příslušnou římskou číslicí a musí být vždy projednány a schváleny zastupitelstvem města. Stejně jako v roce 2009 bylo takových rozpočtových opatření v Kolíně navrženo, projednáno a schváleno i v roce 2010, celkem šest. Zápis do této kroniky, týkající se roku 2010, je psán zhruba v polovině měsíce března 2011. V této době jsou již finančnímu odboru městského úřadu známy skutečné příjmy a výdaje města za předchozí rok, nejsou však zkontrolovány auditorskou firmou, která musí k hospodaření města vydat výrok a nejsou také projednány a schváleny zastupitelstvem města. S tímto vědomím je nutné pohlížet na dále uvedené skutečnosti a finanční hodnoty, i když nelze předpokládat, že by se nějak výrazně měnily.

PŘÍJMY ROZPOČTU	<u>rozpočet</u>	<u>skutečnost</u>
<i>Daně z příjmů, zisku a kapitál. výnosů</i>	193.687.100	187.134.481
<i>Daně ze zboží a služeb v tuzemsku</i>	113.878.000	123.154.226
<i>Daně a poplatky</i>	38.188.000	34.411.916
<i>Majetkové daně</i>	24.500.000	18.486.239
<i>Příjmy z vlastní činnosti</i>	71.853.500	66.584.459
<i>Odvody organizací s přímým vztahem</i>	4.100.000	500.000
<i>Příjmy z pronájmu majetku</i>	137.281.400	137.463.360
<i>Výnosy z finančního majetku</i>	980.000	1.392.697
<i>Sankční poplatky</i>	6.895.000	8.923.702
<i>Ostatní nedaňové příjmy</i>	3.220.000	3.636.063
<i>Splátky půjček</i>	11.456.900	5.262.742
<i>Příjmy z prodeje dlouhodobého majetku</i>	148.444.947	63.892.495
<i>Ostatní kapitálové příjmy</i>	997.324	946.326
<i>Prodeje akcií a majetkových podílů</i>	0	3.500.000
<i>Neinvestiční přijaté dotace</i>	229.549.500	243.512.428
<i>Investiční přijaté dotace</i>	117.488.752	2.607.556
<i>Financování</i>	26.977.184	26.976.626
C E L K E M	1.129.497.607	928.385.316

VÝDAJE ROZPOČTU	<u>rozpočet</u>	<u>skutečnost</u>
<i>Zemědělství a lesní hospodářství</i>	1.605.000	1.199.484
<i>Průmysl a ostatní odvětví hospodářství</i>	50.660.000	52.489.869
<i>Služby pro obyvatelstvo</i>	258.531.182	248.375.701
<i>Sociální věci a politika zaměstnanosti</i>	174.325.588	182.304.408
<i>Bezpečnost a právní ochrana</i>	21.275.000	18.347.694
<i>Všeobecná veřejná správa a služby</i>	184.308.585	183.805.918
<i>Investiční a neinvestiční výdaje</i>	366.165.476	160.149.800
<i>Splátky úvěrů a návrat. finančních výpomocí</i>	70.871.094	68.942.084
C E L K E M	1.127.741.925	915.614.958
Saldo	1.755.682	12.770.358

Komentáře k jednotlivým položkám, řádkům příjmové strany rozpočtu:

Daně z příjmů, zisku a kapitálových výnosů: největšími příjmovými položkami zde jsou daně z příjmu právnických osob, fyzických osob ze závislé činnosti a z příjmu právnických osob za obce. Poslední uvedená daň se však ve stejné výši, tj. 49.646.180 Kč, účtuje i ve výdajích rozpočtu, což znamená, že její výsledný efekt je nulový. Celkové záporné saldo mezi původním rozpočtem a dosaženou skutečností této příjmové položky ve výši cca 6,5 mil. Kč, nejvýrazněji ovlivnil o cca 9,3 mil. Kč nižší příjem z daně právnických osob. Naproti tomu bylo dosaženo o cca 3 mil. Kč vyšších příjmů v součtu daní fyzických OSVČ (osob samostatně výdělečně činných) a fyzických se zvláštní sazbou daně.

Daně ze zboží a služeb v tuzemsku: tento příjem je představován určitou částí z celostátně vybírané daně z přidané hodnoty (DPH). Oproti zápornému saldu mezi rozpočtem a skutečností loňského roku ve výši cca 14 mil. Kč, byl letošní příjem o téměř 10 mil. Kč vyšší než předpokládal rozpočet. To jsou ale paradoxy!!

Daně a poplatky: největší položkou zde jsou správní poplatky a mezi nimi pak např. poplatky za schvalování technické způsobilosti a evidence vozidel, za výherní hrací přístroje, za vydávání cestovních dokladů, živnostenských povolení apod. Dalšími významnými příjmy jsou zvláštní poplatky za výherní hrací přístroje, poplatky za užívání veřejného prostranství a poplatky za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu (ZPF). Záporné saldo roku 2010, cca 3,7 mil. Kč, bylo nejvýrazněji způsobeno výpadkem v příjmech za správní poplatky, cca 1,5 mil. Kč a za odvod z výtěžku výherních hracích přístrojů, cca 1,7 mil. Kč.

Majetkové daně: v Kolíně je tato položka představována jen daní z nemovitosti a jak je patrné, dosažená skutečnost zůstala za předpoklady rozpočtu o výrazných 6 mil. Kč. Důvodem byl první, ne zcela uvážený odhad příjmů. V rozpočtových opatřeních byla během roku tato diskrepance samozřejmě korigována.

Příjmy z vlastní činnosti: nejvyššími položkami jsou příjmy za služby spojené s bydlením a s užíváním nebytových prostor, poplatky za odpad, příjmy z OMO, tj. z ochrany majetku občanů, jinými slovy z tzv. pultu elektronické ochrany a z příjmů z provozování ubytovny pro osoby bez přístřeší v Polepské ulici. Dosažená skutečnost celé této příjmové položky je za rok 2010 bohužel o cca 5,3 mil Kč nižší, než předpokládal původní rozpočet.

Odvody organizací s přímým vztahem: tato příjmová položka obsahuje konkrétní finanční částky, které příspěvkové organizace zřízené městem převádí ze svých investičních, případně rezervních fondů do rozpočtu města na financování oprav, rekonstrukcí a jiných prací na majetku, který mají zřizovatelem, tedy městem Kolín, svěřen do užívání. Stejně jako v roce loňském, je i saldo roku 2010 dáno hlavně faktem, že byla odložena investiční akce vybudování klubu v městském divadle a pak také i odložením investiční akce v Kině 99.

Příjmy z pronájmu majetku: téměř všechny příjmy jsou z pronájmů nemovitostí v majetku města. Nejvyšší položku platí městu firma VODOS za pronájem městské kanalizace. Další rozhodující příjmy zde jsou nájem za byty, které se dělí na klasické byty v majetku města a na byty TPCA. Nemalé příjmy jsou i z pronájmu nebytových prostor. Celkové příjmy roku 2010 se v součtu všech položek téměř překrývají s původním rozpočtem.

Výnosy finančního majetku: položka zahrnuje příjmy z úroků bankovních účtů města u České spořitelny, případně u jiných finančních domů. Významnou položkou tohoto příjmového účtu je podíl na hospodářském výsledku firmy AVE Kolín s.r.o.

Sankční poplatky: jsou to pokuty, pokuty a znovu pokuty. Udělované městskou policií (skut. 2,025 mil. Kč), odbory městského úřadu (skut. 0,721 mil. Kč), dále pokuty za dopravní přestupky (skut. 4,402 mil. Kč) i peníze za vymožené pokuty prostřednictvím právní služby úřadu (skut. 1,249 mil. Kč). Dosažená skutečnost roku 2010 byla o více jak 2 mil. Kč vyšší, než předpokládal původní rozpočet.

Ostatní nedaňové příjmy: patří sem např. plnění pojišťovny, vznikne-li pojistná událost (skut. 0,588 mil. Kč), dále položka s velmi obecným názvem „neinvestiční příspěvky“, obsahující náhrady od fyzických osob za jimi způsobené škody, dobropisy za služby v předchozích letech, vymožené náhrady nákladů vynaložených v předchozích letech (skut. 2,767 mil. Kč) a vratky různých přeplacených záloh apod.

Splátky půjček: propad v příjmech této položky ve výši téměř 6,2 mil Kč proti plánovanému rozpočtu, byl způsoben administrativními kroky Středočeského krajského úřadu ve věci financování výstavby komunitního centra Kolárka, na jehož výstavbu půjčilo město investorovi, o.s. Prostor, potřebné finanční prostředky. Výpadek těchto příjmů bude vyrovnán v roce 2011. Dále jsou v příjmech tohoto účtu splátky půjček od obyvatelstva i od stavebníků půdních vestaveb (skut. 0,498 mil. Kč), půjčky fotbalovému klubu FK Kolín (skut. 0,084 mil. Kč) a splátka půjčky Vodohospodářského sdružení Vrchlice (skut. 0,98 mil. Kč).

Příjmy z prodeje dlouhodobého majetku: tato položka zahrnuje: prodeje pozemků v průmyslových zónách, prodeje jiných pozemků v majetku města, prodeje bytů, prodeje domů a ostatní prodeje. Rozdíl mezi rozpočtem a dosaženou skutečností byl způsoben tím, že se podařilo buď jen z části nebo se vůbec nepodařilo uskutečnit předpokládané prodeje majetku města. Nejcitelnější to bylo v případě nerealizovaných prodejů pozemků v průmyslové zóně Kolín – Ovčáry. Stejně tak se nepodařilo uskutečnit všechny zamýšlené prodeje bytů.

Ostatní kapitálové příjmy: jsou to různé příspěvky např. některých nadací na obnovu dětských hřišť, na podporu dětských jeslí nebo příspěvky na splátky půjček apod. Dosažená skutečnost příjmů byla jen o cca 50 tis. Kč nižší než rozpočet.

Prodeje akcií a majetkových podílů: ve výši 3,5 mil. Kč se uskutečnil prodej podílu města ve Vodohospodářské společnosti Vrchlice.

Neinvestiční přijaté dotace: nejvyšší položkou zde jsou dotace ze státního rozpočtu na výplatu příspěvků na péči (skut. 133 mil. Kč) ve smyslu zákona o sociálních službách. Ten náleží osobám, které jsou především z důvodu nepříznivého zdravotního stavu závislí na pomoci jiné osoby. Dále je to dotace na výkon státní správy (skut. 50,347 mil. Kč) a na dávky sociální péče a dávky v hmotné nouzi (skut. 39,30 mil. Kč). Příspěvky obcí na žáky, kteří se učí v kolínských školách, dosáhly částky více jak 3,17 mil. Kč. Přesně 1,0 mil. Kč přispěl Středočeský kraj na provoz protialkoholní záchytné stanice v Kolíně, spolu s dalšími cca 140.000 Kč od měst a obcí.

Investiční přijaté dotace: z původně plánovaných příjmů ve výši cca 117,5 mil. Kč, doputovalo do městské pokladny toliko jen cca 2,6 mil. Kč. Z toho byla nejvyšší částka 1,72 mil. Kč na zateplení 4. základní školy v Lipanské ulici. Téměř 84 mil. Kč z EU na rekonstrukci a intenzifikaci kolínské ČOV a dalších 22,7 mil. Kč na zateplení budov Mateřské školy Bezručova a 7. základní školy v Masarykově ulici, to byly nejvyšší položky, které, ač rozpočtované, nebyly nakonec z nejrůznějších důvodů připsány na účty města. Podílejí se tak rozhodujícím způsobem na záporném saldu této příjmové položky rozpočtu města.

Financování: jedinou položkou tohoto účtu byl zůstatek finančních prostředků na účtech města z 31. prosince 2010 ve výši 26,977 mil. Kč.

Komentáře k jednotlivým položkám, řádkům výdajové strany rozpočtu:

Zemědělství a lesní hospodářství: nejvyššími položkami tohoto účtu byly náklady na odborného lesního hospodáře (skut. 0,696 mil. Kč) a na deratizaci (skut. 0,5 mil. Kč).

Průmysl a ostatní odvětví hospodářství: 31,878 mil Kč v roce 2010, 23,669 mil. Kč v roce 2009, bylo vynaloženo na údržbu a čištění komunikací. Rozdíl představuje částku vyšší jak 8 mil. Kč!!! Částkou 13,583 mil. Kč (rok 2009 = 16,3 mil. Kč) město přispělo na provoz městské autobusové dopravy a 2,5 mil. Kč, tedy stejně jako v roce 2009, na okresní autobusovou dopravu. Téměř 2,9 mil. Kč z vlastních zdrojů, stála údržba čistírny odpadních vod (ČOV). Zajímavou položkou ve výši 1,65 mil. Kč, představoval provoz parkovacích automatů.

Služby pro obyvatelstvo: na provoz mateřských škol město přispělo částkou 8,65 mil. Kč, na stejné účely bylo v základních školách vynaloženo 25,551 mil. Kč a v Základní umělecké škole Františka Kmocha 1,35 mil. Kč. Výdaje ve výši téměř 0,52 mil. Kč představovaly příspěvky, rozdělené podle kritérií školské komise rady města.

Výše některých příspěvků města v kulturní, sportovní a zdravotnické oblasti:

Městské divadlo	7,200 mil. Kč
Městská hudba Františka Kmocha	0,628 mil. Kč
Kino 99	2,686 mil. Kč
Městská knihovna	6,500 mil. Kč
Městské informační centrum	1,050 mil. Kč
Městský společenský dům	4,100 mil. Kč
Kmochův Kolín	0,900 mil. Kč
Oprava chrámu sv. Bartoloměje	1,500 mil. Kč
Městský zpravodaj	1,023 mil. Kč
Správa městských sportovišť Kolín	2,786 mil. Kč
Příspěvky sportovním organizacím	16,176 mil. Kč
- z toho	
- sportovní komise rady města	2,300 mil. Kč
- úhrada ledové plochy	3,809 mil. Kč
- FK a AFK Kolín na mládež	1,896 mil. Kč
- BC Kolín	3,700 mil. Kč
- SC Kolín	2,150 mil. Kč
Městské jesle	2,676 mil. Kč
Příspěvky organizacím	1,266 mil. Kč
- z toho	
- Občanské sdružení Volno	0,265 mil. Kč
- Občanské sdružení Spirála pomoci	0,250 mil. Kč
- Občanské sdružení Prostor	0,100 mil. Kč
- Centrum pro seniory Kolín	0,120 mil. Kč

Dále bylo vynaloženo 112,080 mil. Kč na bydlení, komunální služby a územní rozvoj. Největší položkou zde bylo bytové hospodářství v objemu cca 79 mil. Kč, z čehož bylo 36,864 mil Kč vydáno za služby spojené s bydlením, 7,55 mil. Kč představovaly vratky přeplatků za služby spojené s bydlením, téměř 20,660 mil. Kč se vydalo za běžné opravy a údržbu bytového fondu. Téměř 2,650 mil. Kč stála údržba bytů TPCA (ucpané ležaté rozvody) a 0,481 mil. Kč bylo vydáno za energetické audity. Dalších 3,053 mil. Kč bylo vydáno za služby, které město musí hradit Společenstvím vlastníků bytových jednotek. Nebytové hospodářství stálo město v roce 2010 cca 14,316 mil. Kč. Nejvíce, téměř 9,332 mil. Kč bylo vydáno za opravy a z toho cca 7,425 mil. Kč za opravy mateřských a základních škol. Veřejné osvětlení města vyšlo na téměř 12 mil. Kč. Na provoz hřbitovů přispěl rozpočet částkou necelých 0,738 mil. Kč, v roce 2009 to bylo 0,60 mil. Kč. Téměř 1,91 mil. Kč bylo zapláceno na dani z převodu nemovitosti. V oblasti ochrany životního prostředí stálo město Kolín kompletní nakládání s odpady 28,269 mil. Kč. Dalších 12,380 mil. Kč bylo vynaloženo na péči o městskou veřejnou zeleň a na odchyt holubů pak 0,4 mil. Kč.

Sociální věci a politika zaměstnanosti: z celkové částky 182,304 mil. Kč bylo 131,715 mil. Kč vyplaceno ve formě příspěvku na péči oprávněným osobám a 38,611 mil. Kč jako sociální dávky. Částka 5,795 mil. Kč byla z rozpočtu města poskytnuta jako příspěvek na provoz příspěvkové organizace Pečovatelská služba, 2,851 mil. Kč na provoz Městského domova důchodců a 1,288 mil. Kč na stejné účely v Městském penzionu pro důchodce. Provoz ubytovny pro osoby bez přístřeší v Polepské ulici stál město 1,623 mil. Kč. Za provoz Klubů důchodců bylo v roce 2010 vydáno 0,177 mil. Kč.

Bezpečnost státu a právní ochrana: suma 17,820 mil. Kč byla v roce 2010 vynaložena na činnost městské policie, okolo 0,270 mil. Kč na požární ochranu a 0,226 mil. Kč na potřeby civilní obrany.

Všeobecná veřejná správa a služby: z celkové částky ve výši 183,806 mil. Kč, bylo téměř 75,300 mil. Kč vynaloženo na platy zaměstnanců města a s nimi související sociální a zdravotní pojištění. Obdobně, tedy na platech a pojištění zastupitelů, bylo vyplaceno 3,88 mil. Kč. Za parlamentní a komunální volby vydalo město částku 1,922 mil. Kč, poradenské a právní služby vyšly město na téměř 5,5 mil. Kč a vysoká částka, více jak 24 mil. Kč, byla spotřebována na ostatní provozní náklady místní správy, např.:

Služby	4,235 mil. Kč
Informační technologie	4,036 mil. Kč
Poštovné	2,197 mil. Kč

Telefony	2,058 mil. Kč
Materiál	2,129 mil. Kč
Elektřina	1,694 mil. Kč
Teplo	1,126 mil. Kč

Částku 49,646 mil. Kč, tvoří daň z příjmu právnických osob za obce, která se však ve stejné výši objevuje i v příjmech města. Daň z přidané hodnoty (DPH) dosáhla za rok 2010 výše 10,961 mil. Kč. Téměř 1,130 mil. Kč bylo zapláceno za pojištění majetku a 2,084 mil. Kč bylo přiděleno do sociálního fondu zaměstnanců městského úřadu. Dále bylo z této kapitoly vydáno 1,636 mil. Kč za daň z nemovitosti v jiných katastrálních územích a 1,792 mil. Kč ve formě vratky sociálních dávek z předchozích let.

Investiční a neinvestiční výdaje do majetku města: celkové výdaje této kapitoly představovaly částku 111,582 mil. Kč, což bylo podstatně méně, než předpokládala původní rozpočet. Důvodů nenaplnění rozpočtu je jistě více, ale těmi nejpodstatnějšími byly negativní dopady finanční a hospodářské krize a skutečnost toho, že se v daném účetním období nepodařilo zajistit předpokládané dotační tituly a to jak z tuzemska, tak i z Evropské unie. Ne v pořadí výše spotřebovaných finančních prostředků, ale v pořadí číslování účetní osnovy budou dále uvedeny ty nejpodstatnější realizované investice roku 2009:

Rekonstrukce Ztracené uličky	0,220 mil. Kč
Úprava dopravního značení na komunikacích	0,440 mil. Kč
Rekonstrukce kanalizace v ulici Morávková	0,935 mil. Kč
Prodloužení kanalizace Veltruby Sendražice	0,329 mil. Kč
Rekonstrukce ČOV Kolín	0,684 mil. Kč
Rekonstrukce střechy 2. základní škola, Kmochova ulice	1,389 mil. Kč
4. základní škola, Lipanská ulice – ventily, žaluzie apod.	0,590 mil. Kč
Pergola Mateřská škola Masarykova	0,237 mil. Kč
Zateplení Mateřská škola Bezručova	0,356 mil. Kč
Správa městských sportovišť	64,354 mil. Kč
- z toho	
- dotace na běžeckou dráhu 400 m	27,310 mil. Kč
- dotace na rekonstrukci objektu na atlet. stadionu	11,500 mil. Kč
- dotace multifunkční sportovní hala	4,622 mil. Kč
- dotace na projekty a investice	7,167 mil. Kč
- dotace na akvapark vnitřní i venkovní	13,755 mil. Kč
Prevence kriminality	1,575 mil. Kč
Opravy havárie stěny domu čp. 44 v Tovární ulici	4,174 mil. Kč
Rekonstrukce veřejného osvětlení Sendražice bod 2	4,492 mil. Kč
Změkčovací stanice vody pro byty TPCA	0,406 mil. Kč
Přístřešek pro popelnice – poliklinika Smetanova ul.	0,240 mil. Kč
Různé opravy a stavební úpravy	2,510 mil. Kč
Územní plán a projekty	2,183 mil. Kč

<i>Denní stacionář v ulici Rimavské Soboty – I. etapa</i>	<i>10,024 mil. Kč</i>
<i>Výtah v Domově důchodců</i>	<i>3,715 mil. Kč</i>
<i>Dostavba ubytovny v Polepské ulici</i>	<i>2,214 mil. Kč</i>
<i>Úpravy a rekonstrukce veřejné zeleně</i>	<i>0,708 mil. Kč</i>
<i>Místní správa</i>	<i>7,629 mil. Kč</i>
- z toho	
- opravy budov a staveb	<i>2,729 mil. Kč</i>
- výkupy pozemků	<i>2,849 mil. Kč</i>
- stroje a přístroje	<i>0,722 mil. Kč</i>
- investice do informační technologie	<i>1,088 mil. Kč</i>
<i>Byty TPCA</i>	<i>44,662 mil. Kč</i>
- z toho	
- úroky z úvěru od České spořitelny	<i>26,895 mil. Kč</i>
- úroky z úvěru na výstavbu bytů	<i>16,078 mil. Kč</i>
- ručení Státního fondu rozvoje bydlení	<i>1,689 mil. Kč</i>
<i>Průmyslová zóna Kolín – Ovčáry</i>	<i>3,906 mil. Kč</i>

Financování: jsou zde zahrnuty všechny splátky dluhové služby města Kolína v celkové výši 68,942 mil. Kč za rok 2010 v následujícím členění:

<i>Splátka úvěru – průmyslová zóna Kolín – Ovčáry</i>	<i>19,440 mil. Kč</i>
<i>Splátka úvěru – byty TPCA</i>	<i>21,114 mil. Kč</i>
<i>Splátka návratné finanční výpomoci (NFV) na ČOV</i>	<i>21,000 mil. Kč</i>
<i>Splátka NFV – průmyslová zóna Kolín – Ovčáry</i>	<i>5,000 mil. Kč</i>
<i>Splátka úvěru Českomoravské záruční a rozvojové banky</i>	<i>1,788 mil. Kč</i>
<i>Splátky půjčky od obyvatel – plynové vedení Polepská</i>	<i>0,600 mil. Kč</i>

KOMUNÁLNÍ VOLBY 2010

Určitě nejzávažnější politická událost Kolína roku 2010, byla v době vrcholící předvolební kampaně doprovázena některými událostmi, jež výrazně přesáhly hranice města a staly se na několik dnů téměř celostátním tématem číslo jedna. Ale po pořádku. V pátek 18. června 2010 stanovil prezident republiky Václav Klaus termín konání komunálních a spolu s nimi v jedné třetině obvodů probíhajících senátních voleb, na pátek 15. a sobotu 16. října 2010 s tím, že druhé kolo senátních voleb proběhne o týden později, tedy v pátek 22. a v sobotu 23. října 2010 ----- Je jasné, že předvolební kampaň kolínských komunálních voleb běžela již v době před vyhlášením podzimního data jejich konání a s postupem času se logicky zintenzivňovala. Do konečného volebního klání se nakonec oficiálně přihlásilo a všechny zákonem dané náležitosti splnilo třináct volebních subjektů, což určitě nebylo nízké číslo. Kronikář pro připomenutí dodává, že komunálních voleb v roce 2006 se v Kolíně zúčastnilo osm stran nebo koalicí, z nichž jen polovina, tedy čtyři subjekty se zúčastnily i letošních voleb. Po vylosování čísel vypadaly kandidátky jednotlivých volebních stran takto:

TOP 09 – vylosované číslo 1

1. Ing. Bc. Jan Pospíšil MBA, 2. Mgr. Bohumil Herčík, 3. Petr Křemen, 4. MUDr. Ladislav Peychl, 5. Michal Truhlář, 6. Mgr. Bc. Gabriela Sládková, 7. Petr Zadák, 8. MUDr. Hana Zinková, 9. Jiří Kraus, 10. Ing. Ondřej Franc, 11. Mgr. Markéta Machová, 12. Ing. Jan Hora, 13. PhDr. Jarmila Naglová, 14. Mgr. Zdeněk Štefanec, 15. Ing. Roman Kovář, 16. Bc. Anna Pechová, 17. Martina Balcarová, 18. David Sixta, 19. Ing. Martin Růžek, 20. Mgr. Hana Pospíšilová, 21. Ivana Holubová, 22. Filip Dudáš, 23. Dana Kubičková, 24. Jan Krejčí, 25. Jiří Linka, 26. Alena Belzová, 27. Olina Pokorná.

STRANA SVOBODNÝCH OBČANŮ – vylosované číslo 2

1. Mgr. Jindřich Synek, 2. Ing. Jiří Hejnc, 3. Michal Kohoutek, 4. MUDr. Lukáš Wagenknecht, 5. Jiří Tesařík, 6. Petr Novotný, 7. Lenka Štásková, 8. Jakub Biel, 9. Ing. Gabriela Škapová, 10. Stanislav Šašek, 11. Milan Palkovič, 12. Ing. Lubomír Čech, 13. Lukáš Vojáček, 14. Mgr. Klára Brezmenová, 15. Bc. Jindra Heinclová, 16. Bc. Štěpánka Severová, 17. Michaela Bartošová, 18. Martin Král, 19. Stanislav Dolejší, 20. Petr Novák, 21. Radek Kohoutek, 22. Mgr. Jaroslav Pilner, 23. Daniel Špringer, 24. Bc. Milan Švolba, 25. Karel Šembera, 26. Jiří Štoček, 27. Bc. Klára Paulová.

KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY – vylosované číslo 3

1. Ing. Martin Škorpík, 2. Jiří Truska, 3. Miloš Sarauer, 4. Olga Brunclíková, 5. Jiří Březina, 6. Jan Vitoslavský, 7. Božena Vendlová, 8. Jan Matiaš, 9. Josef Hruška, 10. Josef Slavík, 11. Luboš Kozel, 12. Libor Bolfík, 13. JUDr. Eva Prchalová, 14. Ondřej Žemba, 15. Petr Bek, 16. Danuše Vitoslavská, 17. Věra Jirásková, 18. Marie Brezmenová, 19. Stanislav Vaculík, 20. Vanda Švolbová, 21. Josef Vaško, 22. Ladislav Folkman, 23. František Ledvina, 24. Josef Pokorný, 25. Václav Jetmar, 26. Lidmila Kučerová, 27. Jiří Michalec.

ČESKÁ PIRÁTSKÁ STRANA – vylosované číslo 4

1. Jiří Buček, 2. Helena Zrůstová, 3. Luboš Čepek, 4. Miroslav Horáček, 5. Martina Roudnická, 6. Martin Polák, 7. Karel Hynek, 8. Šárka Kebrlová, 9. Vladimír Beneš, 10. Tereza Zajacová, 11. Jakub Dvořák, 12. Aleš Kozák.

PRAVÝ BLOK – vylosované číslo 5

1. Jiří Kašpar

Pravý Blok

**strana za ODVOLATELNOST politiků,
NÍZKÉ daně, MINIMALIZACI byrokracie, SPRAVEDLIVOU justici,
REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET**

STRANA PRÁV OBČANŮ ZEMANOVCI – vylosované číslo 6

1. Mgr. Ludmila Bílá, 2. Milan Lexa, 3. Josef Kohout, 4. Ing. Antonín Boskovic, 5. Zdeněk Kučera, 6. Josef Korelus, 7. Jan Kiesler, 8. Pavel Matyasko, 9. Libor Láník, 10. Ludmila Hrabalová, 11. Jiří Štílec, 12. Pavel Dlouhý, 13. Martin Štílec, 14. Jiří Kolenský, 15. Jiří Morávek, 16. Kateřina Křapková, 17. Zdeněk Marek, 18. Hana Kubátová, 19. Miloslava Malinská, 20. Marie Šantrůčková, 21. Olga Štenglová, 22. Štěpánka Dvořáková, 23. Hana Dlouhá, 24. Lenka Horáková, 25. Pavel Koiš, 26. Zdeněk Piontek, 27. Marek Navrátil.

VĚCI VEŘEJNÉ – vylosované číslo 7

1. Bc. Robert Drda, 2. JUDr. Martin Krumich, 3. Josef Novák, 4. Jiřina Hlubocká, 5. Martin Bělina, 6. Luděk Lázňovský, 7. Mgr. Lenka Popková, 8. Jan Špinka, 9. Kateřina Špičková DiS, 10. Václav Souček, 11. Gabriela Drbalová, 12. Miroslav Hurtik, 13. Markéta Dudášová, 14. Pavel Hoffman, 15. Monika Coubalová, 16. Petr Malina, 17. Simona Procházková, 18. Milan Horký, 19. Šárka Veselá, 20. Ing. Václav Korejtko, 21. Marta Honsová, 22. Ing. Pavel Šafařík, 23. Lenka Lavrenčíková, 24. Ilona Pokorná, 25. Libor Marvánek, 26. Michal Müller, 27. Ivan Semenec.

STRANA ZELENÝCH – vylosované číslo 8

1. Bc. Tomáš Novák, 2. Mgr. Jiřina Veselá, 3. Ing. Jiří Mraček, 4. Ing. Lenka Jehličková, 5. Radovan Holý, 6. Ing. Richard Motlíček, 7. Vladimír Střihavka, 8. Jan Hykš, 9. Klára Mašková, 10. Mgr. Zdeněk Gruša, 11. Daniel Svoboda, 12. Taťána Nováková, 13. Bohumil Veselý, 14. Martin Drahota, 15. Kateřina Veselá, 16. Dita Fořtová, 17. Margita Neprašová, 18. Tomáš Svoboda, 19. Mgr. Jana Mračková, 20. Karel Šourek, 21. Hana Zajícová, 22. Richard Pavelek, 23. Marie Záhorková, 24. Jana Lišková, 25. Stanislav Hájek, 26. Hana Kačerovská, 27. Ing. Oldřich Kolovratník

ČESKÁ STRANA SOCIÁLNĚ DEMOKRATICKÁ – vylosované číslo 9

1. Mgr. Klára Zubíková, 2. Bohuslav Vančura, 3. JUDr. Karel Molnár, 4. MUDr. Petr Chudomel, 5. Lubomír Nymburský, 6. Zuzana Vejdělková, 7. MUDr. Pavel Lebeda, 8. Ing. Václav Hrdina, 9. Ing. Věra Hovorková, 10. Pavel Svoboda, 11. Gabriela Dastychová, 12. Igor Liten, 13. Jiří Šafařík, 14. Ludmila Kodlová, 15. Jan Hrbek, 16. Jan Lízner, 17. JUDr. Petr

Křička, 18. Ing. Miroslav Kaisler, 19. Eva Srbová, 20. Mgr. Karel Neruda, 21. Blanka Nováková, 22. Michal Jindřich, 23. Jitka Loudová, 24. Jiří Kuchta, 25. Ing. Jiří Pěkný, 26. Vlastimil Chadima, 27. Petr Patočka.

S námi má Kolín perspektivu

Mgr. Klára Zubíková
lídr kandidátky ČSSD v Kolíně

Rovné šance všem

Přijďte 15. a 16. října ke komunálním volbám

„KOLÍŇÁCI“ – vylosované číslo 10

1. JUDr. Boris Jančák, 2. MUDr. Pavel Hoffmann, 3. MUDr. Václav Navrátil, 4. Jan Hladík, 5. Petr Krčmář, 6. Mgr. Jiří tuček, 7. Bc. Tomáš Růžička, 8. Jana Zahájská, 9. Vojtěch Klouček, 10. Ing. Miloš Hölzl, 11. Jan Rus, 12. RNDr. Jiří Horáček, 13. MVDr. Zuzana Neustadtová, 14. Josef Těšitel, 15. MUDr. Jan Balík, 16. Ing. Karel Königsmark, 17. Daniel Matuška, 18. Bc. Kamila Orbanová, 19. Pavel Koubek, 20. František Martínek, 21. Jan Marek MBA, 22. Jaromír Novotný, 23. Jiří Bříza, 24. Ing. Milan Dudáš, 25. Bc. Tomáš Tvrdík, 26. Jan Morkes DiS., 27. Jan Königsmark.

Zdravá síla Kolína

Bezpečnost
více strážníků v ulicích

Sport a kultura
zachování a rozvíjení tradic

Sociální oblast
úcta ke stáří

Finance
s péčí řádného hospodáře

Čistota a doprava
odpovědnost za své miláčky

Kolínáci
www.kolinaci.cz

Volte 10

OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ STRANA – vylosované číslo 11

1. Jiří Buřič, 2. Mgr. Roman Pekárek, 3. Jakub Plašil, 4. MUDr. Milan Cabrnoch, 5. MUDr. Eva Matějková, 6. JUDr. Milan Janoušek, 7. Mgr. Martin Špinka, 8. PharmDr. Eva Kopáčková, 9. Martin Smetana, 10. Mgr. Vladimír Zeman, 11. Václav Volný, 12. MUDr. Petr

Kopecký, 13. Aleš Zahájský, 14. Petra Linhartová, 15. Michaela Laštůvková, 16. Lukáš Rak, 17. Ing. Ondřej Bubník, 18. Jan Vidrna, 19. Jaroslav Zinzer, 20. Mgr. Jana Svobodová, 21. Ing. Věra Čmejrková, 22. Josef Horel, 23. Aleš Eliáš, 24. Ing. Vilém Krüger, 25. Jan Rákosník, 26. Iva Vidrnová, 27. Ing. Miroslav Němeček.

ODS

Srdečně Vás zveme na volební akce:

9. 10. 2010 - 11-17 hod
Kmochův ostrov
PLAVBY PO LABI
Zdarma, občerstvení
zajištěno, atrakce pro děti

10. 10. 2010 - 10-16 hod
Vodní svět Kolín
DĚTSKÝ DEN
Zdarma, občerstvení
zajištěno, dopravní hřiště,
trampolína, skákací hrad

14. 10. 2010 - 10-17 hod
Karlovo náměstí
PŘEDVOLEBNÍ MÍTINK
Setkání s kandidáty
v předvečer voleb, gúšas

Pracujeme pro Kolín

www.odskolin.cz

ODS

Těšíme se na Vás!

KŘESŤANSKÁ A DEMOKRATICKÁ UNIE–ČESKOSLOVENSKÁ STRANA LIDOVÁ – vylosované číslo 12

1. Mgr. Jan Dobeš, 2. Bc. Jiří Arnet, 3. Josef Filip, 4. Josef Dušek, 5. Jaromír Čábela, 6. Jana Hulíková, 7. Milan Staško, 8. Mgr. Václav Hulík, 9. Jiří Dvořák, 10. Miroslav Louman, 11. Vlastimil Husa, 12. Ing. Jaroslava Rejzková, 13. Jiřina Chaloupková, 14. Marie Volková, 15. Marie Kubičková, 16. Helena Karásková, 17. František Volek, 18. Mgr. Dagmar Prylová, 19. Ing. Karel Sova, 20. Bc. Markéta Kohoutová.

ZMĚNA PRO KOLÍN – vylosované číslo 13

1. Mgr. Vít Rakušan, 2. Martin Slavík, 3. Pavlína Havlíková, 4. Petr Král, 5. Ing. Václav Kmoch, 6. Michal Najbrt, 7. MUDr. Jan Rakušan, 8. Mgr. Kateřina Koděrová, 9. Ing. Jan Roth, 10. Irena Fuchsová, 11. Ing. Jan Soukup, 12. Jozef Pittel, 13. Milan Hladík, 14. Pavel Kubač, 15. Petr Adámek, 16. MUDr. Veronika Fabiánová, 17. Michal Jeřábek, 18. Mgr. Martin Drahovzal, 19. Ladislav Zima, 20. Jakub Machytka, 21. Mgr. Kateřina Slavičková, 22. Mgr. Bc. Tomáš Kasal, 23. Ing. Petra Dobřanská, 24. Václav Čtvrtečka, 25. M.A. Věra Doležalová, 26. Jiří Šrámek, 27. Jiřina Holubová.

13

Vážení občané Kolína, dovolte nám představit kandidáty do voleb na kolínskou radnici.

Vít Rakušan
32 let, učitel

Narodil se v Kolíně, kde žije dodnes. Po základní škole absolvoval gymnázium, po něm vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Od roku 2009 působí jako učitel dějepisu a německého jazyka na Gymnáziu Jiřího Ortena v Kutné Hoře. Při zaměstnání také dálkově vystudoval na Univerzitě Jihočeský obor Business management a získal tak i vědomosti, které chce využít při práci pro město – především v oblasti práva, účetnictví, strategického plánování, efektivní komunikace a marketingu. Je ženatý a jeho manželka Klára, také rodilá Kolářka, se úspěšně a v širokém záběru zabývá sociálními studiemi. Jejich panáčekový byt s ním zatím obývají jen dvě kočky, to by se však mělo změnit v prosinci, kdy očekávají narození prvního potomka.

Jak si představuji změnu:

„Pocházím z rodiny, která je s Kolínem spjána už sto let. Pradědeček byl za první republiky členem městského zastupitelstva a otec vstoupil do politiky po listopadu 1989. Moji snahu spolupřiválet další osud našeho města osloví všechny občany, kteří vyvolali takové obrovské zklamání ze současné situace. Chci ukázat, že neustraníme s tímto městem konkurovat zavedeným politickým stranám, že rozčarování z praxe současných politiků nemusí končit jen rezignací na volby. Že lze volit ZMĚNU. Chci zveřejnit dluh města, zastavit koloběh nepřehledných a předražovaných zakázek a zabránit megalomanským projektům bez finančního krytí. Město rich bych chtěl Kolín bez banky, ne jen pro vozíčkáře, a dokončení výhledů křiží stávkami a údržbou hřbitů, kde se nebudou platit vstup. To samozřejmě není celý náš program, jen příklady pozitivní změny pro Kolín.“

ZMĚNA PRO KOLÍN

Martin Slavík
35 let, jednatel firmy Sicco s.r.o.

Absolvent kolínské gymnasia, je ženatý a má dvě děti. Společnost, na jejíž vedení se pochl, provozuje náhradní zářivky ve čtrnácti a penzion v Bedřichově, reovituje a vyrábí sportovní kom. GLADIATOR pro Českou i Slovenskou republiku, podniká v reklamě a vydává dva regionální týdeníky.

Jak si představuji změnu:

„Kolín přestane vylozovat peníze oloupen a začne se věnovat především projektům, na které se dají získat dotace od Evropské unie. Šlovož výhledy majetku města hluboko pod jeho tržní cenou.“

Pavlna Havlíková
40 let, vrchní sestra

Po gymnasiu v Kolíně absolvovala nástavbové studium na SZŠ. Pracovala jako porodní asistentka, později jako starší sestra porodních sál a gynekologické jednotky interního oddělení. Od loňska je vrchní sestrou gynekologicko-perinatálního oddělení ONK a.s., se rozvedla a má třináctiletého syna.

Jak si představuji změnu:

„Provést kontrolu hospodaření města a patřičnými důsledky. Sociální odbor se bude více starat o naše seniory a zdravotně hendikepované. Kolín potřebuje víc než jeden jeze a zvýši také kapacitu mateřských škol.“

Kandidáti dle pořadí na kandidátní listině:

www.ZMENAproKOLIN.cz

Nabídka pro voliče byla tedy velká a pestrá. Volební programy, ostatně jako vždy, přetékaly sliby a na kandidátních listinách se objevila i některá zajímavá jména. Z důvodů udržení určité morální úrovně, se jako nepřijatelná stala na některých kandidátních listinách jména Ludmily Bílé, Ireny Fuchsové a tradičně Karla Molnára, nemluvě o jménech na kandidátce KSCM. Ludmila Bílá, bývalá místopředsdkyně komunistického městského národního výboru z konce 80. let minulého století, Irena Fuchsová, předsdkyně celozávodního výboru Komunistické strany Československa v někdejším Krajském divadle Kolín a Karel Molnár, někdejší komunistický kádrovák v Lučebních závodech n. p. Kolín, nemají mít místo na kandidátních listinách v demokratických volbách. Pokud oni sami neměli dostatek slušnosti, aby z důvodu svého minulého, téměř absolutního zdiskreditování se spolupráci s okresními gaunery totalitního komunistického režimu nevstupovali na současné kandidátky, měli jim v tom zabránit ostatní členové. Bohužel, nestalo se tak. Slušnost tedy chyběla na obou stranách ----- Kolínská předvolební kampaň běžela normálně již několik týdnů, když do ní ve čtvrtek 23. září dopadla bomba v podobě novinového článku a televizní reportáže od stejného autora, investigativního novináře Janka Kroupy. Ten na základě anonymního udání uvrhl

velký stín podezření z korupce na místostarostu Kolína za ODS, Mgr. Romana Pekárka. Jako důkaz k tomu posloužila zvuková nahrávka, na které místostarosta Pekárek žádal po kupci městských pozemků v průmyslové zóně Štáralka, úplatek ve výši jednoho milionu korun. Reakce na novinářův článek i TV reportáž, tedy na materiál, vylovený z udavačské stoky, byly prudké a pravděpodobně neadekvátní. Např. v televizi prezentované stanovisko předsedy ODS a současně i vlády ČR, Petra Nečase, veřejně i politicky zlikvidovalo, bez ohledu na princip presumpce neviny, jak místostarostu Romana Pekárka, tak i starostu města Jiřího Buřiče. Ten byl obviněn z toho, že ač obsah kompromitující nahrávky znal, nepodal ihned trestní oznámení. Ve stejný den, tedy 23. září večer, byli oba pánové odvoláni oblastní radou ODS z kandidátní listiny pro komunální volby. Je samozřejmé, že tato záležitost velmi citelně zatřásla místními pozicemi ODS, stala se po několik dnů celorepublikově sledovanou kauzou číslo jedna a výrazně se nakonec podepsala i na nedobřím volebním výsledku této strany ----- Formulací, že předvolební kampaň běžela normálně, měl kronikář na mysli skutečnosti, že strany pořádaly různé mítinky, veřejně prezentovaly své programy např. na Karlově náměstí, na výleповých plochách se objevily jejich plakáty a z billboardu se po celém městě na okolo jdoucí občany města dívaly rozesmáté tváře kandidátů, které dotvrzovaly upřímnost slibů napsaných velkými písmeny na okrajích reklamních ploch. Městský úřad a speciálně pak odbor správních činností a přestupků v čele s paní Janou Kramářovou, měl s přípravou voleb určitě práce až nad hlavu. V této souvislosti si zde dovolím uvést seznam a umístění jednotlivých volebních okrsků, které platily nejen pro komunální, ale i pro letošní parlamentní volby:

Volební okrsek č. 1	- 5. základní škola, Kolín V, Mnichovická 62
Volební okrsek č. 2	- Salónek restaurace U Hřiště AFK, Kolín V, Okružní 1421
Volební okrsek č. 3	- 6. základní škola, Kolín V, Ovčárecká 374
Volební okrsek č. 4	- ZZN Polabí, Kolín V, K Vinici 1304
Volební okrsek č. 5	- Mateřská škola 360, Kolín IV, Jeronýmova 772
Volební okrsek č. 6	- Základní a mateřská škola, Kolín IV, Kutnohorská 179
Volební okrsek č. 7	- 3. základní škola, Kolín IV, Prokopa Velikého 633
Volební okrsek č. 8	- 3. základní škola, Kolín IV, Prokopa Velikého 633
Volební okrsek č. 9	- Střední podnikatelská škola, Kolín IV, U Křižovatky 262
Volební okrsek č. 10	- 4. základní škola, Kolín III, Lipanská 420/3
Volební okrsek č. 11	- 4. základní škola, Kolín III, Lipanská 420/3
Volební okrsek č. 12	- Městský společenský dům, Kolín I, Zámecká 109
Volební okrsek č. 13	- 2. základní škola, Kolín II, Kmochova 943
Volební okrsek č. 14	- Základní škola Sendražice, Sendražice, Hlavní 210
Volební okrsek č. 15	- 2. základní škola, Kolín II, Kmochova 943
Volební okrsek č. 16	- Mateřská škola Bachmačská, Kolín II, Bachmačská 710
Volební okrsek č. 17	- Klub důchodců, Kolín II, Benešova 644

Volební okrsek č. 18	- 1. základní škola, Kolín II, Bezručova 980
Volební okrsek č. 19	- 1. základní škola, Kolín II, Bezručova 980
Volební okrsek č. 20	- 1. základní škola, Kolín II, Bezručova 980
Volební okrsek č. 21	- 7. základní škola, Kolín II, Masarykova 412
Volební okrsek č. 22	- Mateřská škola, Kolín II, Rimavské Soboty 923
Volební okrsek č. 23	- 7. základní škola, Kolín II, Masarykova 412
Volební okrsek č. 24	- Mateřská škola, Kolín II, Bezručova 801
Volební okrsek č. 25	- Mateřská škola, Kolín II, Masarykova 891
Volební okrsek č. 26	- Mateřská škola, Kolín II, Masarykova 891
Volební okrsek č. 27	- Štítary, Kolín Štítary, Na Návsi 34
Volební okrsek č. 28	- Štítary, Kolín Štítary, Na Návsi 34
Volební okrsek č. 29	- Zibohlavý, Kolín Zibohlavý, hasičská zbrojnice

No a pak přišly volební dny, pátek 15. a sobota 16. října 2010. Už v sobotu večer byly známy výsledky i kolínských komunálních voleb. Vypadaly takto:

Volební strana	Počet kandidátů	Platné hlasy %	Počet mandátů
TOP 09	27	9,27	3
Strana svobodných občanů	27	2,51	0
KSČM	27	11,60	3
Česká pirátská strana	12	1,20	0
Pravý blok	1	1,93	0
SPOZ (Zemanovci)	27	1,01	0
Věci veřejné	27	3,96	0
Strana zelených	27	1,82	0
ČSSD	27	18,85	6
Sdružení „Kolíňáci“	27	14,45	3
ODS	27	11,89	3
KDU-ČSL	20	1,92	0
Změna pro Kolín	27	23,48	8

Jmenovitě se tak členy Zastupitelstva města Kolín stali:

za Změnu pro Kolín: Petr Král (58 let), Mgr. Vít Rakušan (32 let), Irena Fuchsová (60 let), MUDr. Jan Rakušan (63 let), MUDr. Veronika Fabiánová (53 let), Martin Slavík (35 let), Pavlína Havlíková (40 let) a Ing. Václav Kmoch (61 let),

za ČSSD: MUDr. Petr Chudomel (48 let), Mgr. Klára Zubíková (31 let), JUDr. Karel Molnár (64 let), MUDr. Pavel Lebeda (70 let), Bohuslav Vančura (52 let) a Lubomír Nymburský (20 let),

za Sdružení „Kolíňáci“: MUDr. Václav Navrátil (63 let), MUDr. Jan Balík (55 let), MUDr. Pavel Hoffmann (60 let), Mgr. Jiří Tuček (54 let),

za ODS: MUDr. Petr Kopecký (57 let), MUDr. Eva Matějková (43 let) a PharmDr. Eva Kopáčková (48 let),

za KSČM: Ing. Martin Škorpík (48 let), Jiří Truska (62 let) a Miloš Sarauer (29 let),

za TOP 09: Ing. Jan Hora (57 let), Mgr. Bohumil Herčík (49 let) a Mgr. Zdeněk Štefanec (45 let).

Kolínští voliči: Chceme změnu!

Obyvatelé Kolína v hojně míře hlasovali pro lékaře. Ti často dokázali díky preferenčním hlasům přeskočit své lídry

Kolín 18. října – Je sice po volbách v nichž přece voliči rozhodli o tom, koho chtějí do čela svého města? Částečně určitě ano, ale, otázkou je nyní vznik vládnoucí koalice. Kdo v ní bude a kdo naopak bude na zasedání zastupitelstev docházet jako řadový pěšák bez možnosti cokoli ovlivnit, protože hlasy koalice ho vždycky převálcují? Zásadní otázkou, na niž odpověď by mohla padnout snad během úterý, je koalice dvou stran s nejvyšším počtem mandátů, tedy Změny pro Kolín (8 křesel) a ČSSD (6 křesel). „Zatím jednání nijak nepostoupila,“ řekl v pondělí kolem poledne předseda okresního výkonného výboru ČSSD Kolín Marek Semerád. „Jednání jsou velmi složitá, v úterý pokračuje druhé kolo,“ uvedla Klára Zubíková, lídr ČSSD. „Zatím jednáme. Existuje mnoho variant. Samozřejmě že bychom stáli o post starosty města,“ nechal se

slyšet lídr Změny pro Kolín Vít Rakušan. Dobrým koaličním partnerem, který by se hodil oběma vítězným stranám, jsou Koliňáci se svými čtyřmi mandáty. S kým půjdou? „O tom musí rozhodnout většina, hlasuje 25 lidí,“ říká jejich lídr Boris Jančák, který přiznává, že je spousta různých tlaků, nabídek a návrhů. Nemalou část Koliňáků tvoří lékaři zaměstnaní v kolínské nemocnici, jejímž zřizovatelem je kraj vedený ČSSD. Hejtman David Rath se ostatně osobně účastní vyjednávání o koalici v Kolíně. Nicméně poměrně brzy se pak dohodli zástupci Změny pro Kolín, Koliňáků a TOP 09 na sestavení koalice, která povede město v následujících 4 letech. Lídr Změny pro Kolín Vít Rakušan, prohlásil, že dohodu by už nic nemělo zhatit. V těchto dnech pokračují jednání o personálním složení městské rady a do konce týdne by měla být známa jména místostarostů. Společným kandidátem na starostu bude Vít Rakušan. Zatím se zdá být jisté, že Změna pro Kolín obsadí v radě 4, Koliňáci 3 a TOP 09 dvě místa. Ve 27členném zastupitelstvu je třeba mít k získání většiny 14 hlasů. Všichni zastupitelé tří dohodnutých subjektů toto pondělí sepsali koaliční smlouvu. Ustavující zasedání městského zastupitelstva svolá dosavadní starosta města Jiří Buřič na pondělí

9. listopadu. Na tomto jednání by měla být oficiálně zvolena nová rada města a starosta. Do opozice tak zamíří ODS, KSČM i ČSSD. Ta se sice za pomoci hejtmána Davida Ratha pokoušela přemluvit TOP 09 a Koliňáky k sestavení koalice, ale přestože jim nabídla celkem 6 míst v radě města, neuspěla. Sociální demokraté rovněž neúspěšně jednali se Změnou pro Kolín ----- Vyjednávání o budoucí koalici mezi těmi, komu dali voliči nejvíce hlasů a tím i mandátů do městského zastupitelstva, je u konce. Nová koalice, bude pracovat ve složení Změna pro Kolín, Koliňáci a TOP 09. Lídr Změny pro Kolín Vít Rakušan nezastírá, že bude usilovat o post starosty. Podle lídra TOP 09 Jana Pospíšila je vzniklá koalice dobrým řešením. „Považuji ji za jediné možné,“ říká Jan Pospíšil, který se bude ucházet o post místostarosty. Lídr Koliňáků Boris Jančák podle svých slov ambice na post místostarosty nemá. „Jako sdružení ale budeme o post prvního místostarosty usilovat,“ řekl. Koliňáci absolvovali dvouapůlhodinové jednání, jehož se zúčastnilo více jak 30 lidí. Nakonec poměrem hlasů 26:6 zvítězila alternativa spolupráce se Změnou pro Kolín a TOP 09. ČSSD, které voliči dali v pořadí druhý nejvyšší počet mandátů, přechází do opozice. A to podle slov předsedy okresního výkonného výboru Marka Semeráda do opozice razantní. „Vnímáme to jako podvod na voličích, protože pánové Pospíšil (TOP 09) a Jančák (Koliňáci) se do zastupitelstva nedostali a sliby, výhrůžkami a vydíráním se snaží donutit zastupitele, kteří od voličů získali mandáty, aby je postoupili v jejich prospěch. Předpokládám, že tito dva pánové v nové koalici zaujmou pozice místostarostů,“ řekl Marek Semerád krátce po skončení koaličních jednání „Soudím, že obyvatelé Kolína si brzy uvědomí, že změna v Kolíně nebude žádná, ale spíše zakonzervování neblahého stavu,“ řekl.

Causa přepouštění mandátů – Bohužel, někteří zvolení zastupitelé v městském zastupitelstvu, potažmo ve vládnoucí koalici neusednou, protože je nahradí jiní, jimž kolínští voliči dali své hlasy v menší míře. To opozice ostře kritizuje a nazývá podvodem na voličích, viz vyjádření Marka Semeráda v odstavci výše „Vyjádření pana Semeráda se nezakládá na pravdě. Na pana Štefance nikdo z TOP 09 žádný nátlak nevyvíjel, ani mu nikdo nic nesliboval. Bylo to jeho svobodné rozhodnutí,“ oponuje lídr TOP 09 Jan Pospíšil. Právě Zdeněk Štefanec, který díky hlasům voličů svého lídra přeskočil a mandát do zastupitelstva získal, se ho ve prospěch Jana Pospíšila vzdává. „Ze získaného mandátu jsem byl sice příjemně překvapen a voličům děkuji za důvěru, ale jsem si jistý, že v této chvíli bude Kolínu prospěšnější moje práce v Základní umělecké škole Fr. Kmocha a finančním výboru zastupitelstva města, kterého jsem

členem,“ řekl Zdeněk Štefanec ----- Podobná situace s přesunem mandátu zavládla také v řadách Koliňáků. Ve prospěch lídra tohoto sdružení, JUDr. Borise Jančáka, se mandátu vzdal Josef Těšitel, kterého podle jeho slov k tomuto kroku vedly osobní důvody. „Žádný nátlak na mě ze strany Koliňáků vyvíjen nebyl, bylo to svobodné rozhodnutí v rámci povolebních jednání, kdy se tvořila povolební koalice včetně personálního obsazení,“ uvedl. Ani Josef Těšitel však nebyl tím, kdo by mandát získal z preferenčních hlasů voličů. Tím byl z kandidátky Koliňáků Jiří Tuček, který se získaného mandátu ve prospěch Josefa Těšitele vzdal, jak sám řekl, taktéž z osobních důvodů. „Ne snad závažné zdravotní příčiny, ale

zkrátka osobní důvody,“ doplnil ----- Že se ve vedení kolínské radnice po personální stránce změnila takřka všechny posty, bylo podle výsledku voleb a následných koaličních jednání vcelku jasné. Jedinou konstantou, tedy člověkem, který s před voliči obhájil svůj post, byl pro mnohé dosavadní místostarosta MUDr. Pavel

Hoffmann, kterému voliči dali dostatečný mandát a sdružení Koliňáci jej také znovu na místostarostu hodlalo nominovat. Sám Pavel Hoffmann však na získaný mandát zastupitele rezignoval. „Jeho rezignaci z vážných zdravotních důvodů jsem přijal,“ uvedl lídr sdružení Koliňáci Boris Jančák. Za Pavla Hoffmanna následovali za sdružení dva náhradníci, Jan Hladík a Petr Krčmář, kteří mandát nepřijali z pracovních důvodů. Zastupitelem se tak stal Tomáš Růžička, dosavadní vedoucí oddělení celního úřadu. „Jsem rodilý Koliňák, několik generací mých předků byli také Koliňáci, i to ovlivnilo moje rozhodnutí pokusit se pro město také něco udělat,“ řekl Tomáš Růžička, jehož dědeček Václav za první republiky provozoval koloniál v Pražské ulici a byl členem obchodní akademie. Druhý dědeček, Josef Čáp, míval kdysi na Zálabí zahradnictví. „Zda moje nominace na post místostarosty skutečně dopadne, nezáleží samozřejmě jen na našem sdružení,“ podotkl Tomáš Růžička.

Po peripetiích s přepouštěním mandátů, vypadá složení Zastupitelstva města Kolína takto:

za Změnu pro Kolín: Petr Král, Mgr. Vít Rakušan, Irena Fuchsová, MUDr. Jan Rakušan, MUDr. Veronika Fabiánová, Martin Slavík, Pavlína Havlíková a Ing. Václav Kmoch,

za ČSSD: MUDr. Petr Chudomel, Mgr. Klára Zubíková, JUDr. Karel Molnár, MUDr. Pavel Lebeda, Bohuslav Vančura a Lubomír Nymburský,

za Sdružení „Kolíňáci“: MUDr. Václav Navrátil, MUDr. Jan Balík, Tomáš Růžička, JUDr. Boris Jančák,

za ODS: MUDr. Petr Kopecký, MUDr. Eva Matějková a PharmDr. Eva Kopáčková,

za KSČM: Ing. Martin Škorpík, Jiří Truska a Miloš Sarauer,

za TOP 09: Ing. Jan Hora, Mgr. Bohumil Herčík a Mgr. Jan Pospíšil MBA.

Shrnutí. Volební sdružení Kolíňáci: za zvoleného **Mgr. Jiřího Tučka**, který se mandátu vzdal, postoupil p. **Josef Těšitel**. Ten se následně mandátu také vzdal a za něho do zastupitelstva postoupil **JUDr. Boris Jančák**. Po **MUDr. Pavlu Hoffmanovi**, vzdal se ze zdravotních důvodů, následovalo další vzdání se mandátu **pp. Jana Hladíka a Petra Krčmáře** ve prospěch **Bc. Tomáše Růžičky** ----- Strana TOP 09: ve prospěch **Ing. Jana Pospíšila MBA**, se mandátu vzdal, původně zvolený **Mgr. Zdeněk Štefanec**.

Manuál ODS: Jak dosáhnout úspěchu
Vojtěch Blažek, Kolín – novinář Hospodářských novin

V době brutálních volebních propadů ODS se množí dotazy, jak se vlastně té kolínské podařilo udržet slušný výsledek. Pravda, ztráta 28 procent a 9 zastupitelů se sice může zdát jako debakl. Ale přátelé, jinde strana přišla ještě o víc. A proto pro vás, věrné příznivce, nyní ODS v Kolíně vydává jedinečný manuál – a nebojme se to říci – možná i návod, jak takového úspěchu dosáhnout. Zde je stručný výtah:

1. Otevřená politika – nebojte se otevřeně mluvit ve straně o problémech, dávat hlas jiným názorům a upozorňovat na špatnosti. Audionahrávky vítány.

2. Férově s investory – se zájemci o koupi milionových majetků jednejte korektně a na úrovni. Vhodnými místy jsou noční parkoviště, dálniční odpočívadla, opuštěné doky a podobně.

3. Vždy průhledně – důvěra v transparentnost je vším. Té dosáhnete, když si vytipujete několik prověřených firem, jimž pak zadáváte všechny zakázky. Jestliže prodáváte pozemky stamilionové hodnoty (například pro budování solární elektrárny), pak jedině firmě s nedohledatelnými vlastníky.

4. *Všechno pro lidi – ano, politiku děláme pro lidi – na to nikdy nezapomínejte. O zásadních investicích je proto dobré hlasovat těsně před volbami, aby si voliči uvědomili, že pracujete do poslední chvíle.*

5. *Ne papalášství – lidé musí věřit, že konáte pro jejich blaho a že jste čestní politici. Často si například kupujete drahá auta, k nimž náhodou dostanete značky jako 3S3333. Vyplatí se také zdražovat parkování tam, kde sami stáváte zadarmo.*

Všichni zájemci si mohou tištěnou verzi příručky vyzvednout v kanceláři ODS v Kolíně. Důležité upozornění: vzhledem k volebnímu výsledku je otevřeno každé třetí pondělí v měsíci vždy od 9:15 do 9:30.

Rozhovor šéfredaktora Kolínského presu Michala Černého, s lídrem vítězné volební strany Změna pro Kolín

**** Co říkáte výsledkům komunálních voleb v Kolíně?***

Říkám děkuji. Děkuji jménem všech lidí z kandidátky Změny pro Kolín. Doufali jsem v úspěch a ten se dostavil. Do voleb jsme šli s reálným programem bez populistických slibů, bez agrese a očerňování našich konkurentů. Výsledek jasně ukázal, že lidé ne jen v Kolíně mají dost pomlouvačných kampaní, velkohubých slibů a všudypřítomné nenávisti a netolerance k odlišným názorům. Snad to časem dojde i krajským a celostátním politikům.

Mgr. Vít Rakušan je třicátým prvním občanem města, který se stal jeho starostou v pořadí třiceti sedmi funkčních období. Tito mužové a jedna žena stáli v čele města převážně ve funkci starostů, méně pak jako předsedové městského národního výboru, či jako předseda správní komise nebo vládní komisař.

**** Už jste se s Koliňáky a TOP 09 dohodli na počtu a personálním obsazení městské rady?***

Změna pro Kolín bude mít čtyři radní, Koliňáci tři a TOP 09 dva. O konkrétních jménech jsme se ještě nebavili. Nicméně jsme se dohodli, že v pondělí (25. října – pozn. red.) uzavře všech 15 zastupitelů nové koalice písemnou koaliční smlouvu. Ta bude deklarovat naši vůli a chuť spravovat město Kolín v příštích čtyřech letech společně. Jak vidíte i z obsazení městské rady, nikdo v ní nebude mít většinu a nebude tak zbylé

partnery válcovat silou. To může atmosféře v Kolíně po téměř jednobarevné vládě ODS jen prospět.

*** Bude ve smlouvě nějaká pojistka pro jeden subjekt, aby ho zbývající dvě nepřehlasovaly. Tedy, že se třeba Změna pro Kolín nebude muset bát toho, že ji Kolíňáci a TOP 09 při nějakém důležitém hlasování nepřevzou?**

Toto smlouva řešit nebude. My skutečně věříme a doufáme v to, že v městské radě i v zastupitelstvu bude probíhat věcná diskuse, kde nebude záležet na stranickém dresu. Ve smlouvě ani nikoho nezavazujeme k poslušnosti pod pohrůžkou pokuty, jak to dělají dvě strany na krajské a vládní úrovni. My totiž respektujeme zákony a ústavu.

*** A to kdo bude členem rady města, bude známo kdy?**

Příští týden. Je třeba především říci, že si vzájemně nebudeme kádrovat nominované zástupce do městské rady. My nebudeme mluvit Kolíňákům a TOP 09 do toho, kým radu obsadí. Totéž samozřejmě očekáváme od nich.

*** Místostarostové budou i v dalším volebním období dva?**

Ano. Shodli jsme se jednoznačně na tom, že v současné finanční situaci města Kolína by bylo nešťastné a krajně nevhodné jejich počet zvyšovat. **Poznámka kronikáře:** to si snad dělali srandu, pokud uvažovali o třech pozicích místostarostů!

*** Předpokládám, že je jedna věc jistá, a to, že vy budete starostou. Ale kteří zastupitelé se stanou místostarosty?**

To bude rovněž známo příští týden. Jen jednu poznámku k postu starosty. Nejvíce hlasů od kolínských občanů získal Petr Král, já jsem se umístil na druhém místě. Považoval jsem za slušné a samozřejmě se Petra zeptat, zda má zájem funkci starosty vykonávat. Odpověděl, že nikoliv a respektuje mou nominaci od Změny pro Kolín na tento post. Naše sdružení však chce respektovat vůli voličů, proto se knihkupec Petr Král stane prvním radním. Ale ještě zpět k vaší otázce. Zda budu já nebo kdokoliv jiný starostou města, rozhodnou na ustavujícím zasedání zastupitelé. Nerad bych předbíhal. Zatím jsem pouze kandidátem na starostu za Změnu pro Kolín.

*** Když se vrátíme do doby těsně po vyhlášení výsledků voleb v Kolíně. Uvědomoval jste si v té chvíli, co jste spolu se svými kolegy na kandidátce dokázal a že už nebudete učitelem, ale starostou třicetitisícového města?**

Uvědomoval a učitelem budu až do dne ustavujícího jednání městského zastupitelstva. Chci k tomu říct jednu podstatnou věc. Do voleb jsem nešel s tím, že si finančně polepším. Jsem němčinář a jsem ve školství zcela dobrovolně. Krátce po vysoké škole jsem dostal velmi lukrativní nabídku ze ziskového sektoru, kterou jsem odmítnul. Práce učitele mě stále baví a samozřejmě mě mrzí, že opustím mnoho výborných studentů. Překvapilo mě, jak moc jim bylo líto, že na nějaký čas ze školy odejdu. Považuji se za přísného učitele, o to větší bylo mé překvapení. Ale tak jako rád a s plným nasazením vykonávám deset let profesi učitele, tak budu, v případě zvolení, rád a s plným nasazením vykonávat profesi starosty. Obě práce jsou si přeci jen v něčem podobné – jsou tvůrčí a komunikativní.

*** A vy jste opravdu šli do voleb s cílem vyhrát?**

Opravdu. A stále jedeme stejnou hru. Netaktizujeme, neuhýbáme, nepolitikaříme.

*** Co myslíte tím, že jedete stále stejnou hru?**

My jsme před volbami oznámili, že v případě úspěchu bude na post starosty nominován Vít Rakušan, s tím nás lidé volili. A zůstalo to tak i po volbách. Bylo zvoleno 8 konkrétních zastupitelů za Změnu pro Kolín a všech 8 bude svůj mandát vykonávat.

*** Nemáte trochu obavu z možná nepohostinného prostředí na radnici, jehož někteří zaměstnanci byli propojeni osobními vztahy s končícími zastupiteli, především z řad ODS?**

Nebude to možná pohostinné, doufám ale, že zaměstnance brzy přesvědčíme, že my rozhodně nepřicházíme dělat revoluci. Kromě několika osob, o nichž se tu a tam něco po městě povídá, pracuje na městském úřadu celá řada velmi kvalitních úředníků, kterým se dosud pracovalo špatně a kterým se nyní našim přičiněním bude pracovat lépe. Údajně docházelo k situacím, kdy jeden místostarosta řekl úředníkům, aby jisté informace nesdělovali druhému místostarostovi. To je prostě šílené a pro úředníky nesmírně stresující. Můžeme slíbit a garantovat, že tento nezdravý stav skončí. Počítám, že pokud se nastolí komunikativnější a normální – a slovo normální zdůrazňuji – prostředí, tak se všem zaměstnancům uleví. A to my samozřejmě chceme.

**** Vy hned poté, co se ujmete řízení města, budete muset sestavit rozpočet na rok 2011. A to nebude při stavu městské pokladny vůbec snadné. Víte jak na to?***

My jsme si samozřejmě zjišťovali, jak je to s deficitem městských financí. Jen pro letošní rok je vyšší než 60 milionů korun. Celkový dluh našeho města je jedna miliarda korun. Opakuji, jedna miliarda. To je dědictví, které nám chtě nechtě padá na hlavu. Stabilizace financí bude nutná a už dnes můžeme říct, že rozpočet pro rok 2011 nebude příliš radostný. Zaměříme se na menší projekty, z nichž bude mít prospěch co největší počet lidí. A okamžitě po nástupu budeme muset zkontrolovat veškeré výdaje a následně hledat každou možnost, kde ušetřit.

Rozhovor šéfredaktora Kolínského presu Michala Černého, s odstupujícím starostou města Jiřím Buřičem z ODS.

**** Budou mít výsledky voleb vliv na vedení Místního sdružení ODS v Kolíně? Jste jeho předseda, neuvažujete třeba o odstoupení?***

Svým způsobem náš volební výsledek má vliv na místní sdružení ODS. Já jsem už před volbami dal svou funkci k dispozici, ale včera jsem napevno rezignoval na post předsedy.

**** To vypadá na velkou změnu.***

To opravdu je. Musím přiznat, že jsem byl novým předsedou navržen do rady místního sdružení, ale mám za to, že by to nebylo nejšťastnější řešení a kandidaturu jsem nepřijal.

**** Měl Martin Smetana konkurenta ve volbě předsedy?***

Ne.

Odstupující starosta města Jiří Buřič. Ve funkci starosty Kolína strávil osm let a to ve funkčních obdobích 1990 – 1994 a 2006 – 2010.

*** Budete dál účinkovat v komunální politice a třeba se za 4 roky pokusíte o návrat na radnici nebo už toho máte dost a raději si tu druhou polovinu života užijete mimo dosah politiky a médií?**

Ani to, co se stalo v poslední době, mě od politiky neodradilo. Vždy jsem politiku bral jako službu lidem, a protože politici říkají, že se nemá nikdy říkat nikdy, tak vám asi na tuto otázku neodpovím.

*** Co mělo podle vás zásadní vliv na špatný výsledek ODS v Kolíně?**

Především špatní lidé, kteří se snažili využívat ODS ve svůj vlastní prospěch. A pak, jakoby se vytratil obsah. ODS neuměla voličům předložit nabídku.

*** Co tím chcete říct?**

To je o tom obsahu. Vytratil se.

*** Hmm. Co říkáte budoucí vládnoucí koalici na radnici?**

Pokud koalici nazýváte vládnoucí, tak trochu zpochybňujete její předsevzetí. Strany sdružené v koalici přece nechtějí vládnout, ale rozumně řídit město, jak jsem se dověděl. A protože jsou pravicově zaměřené, tak se jim to povede.

*** V tom spojení vládnout a řídit nevidím rozpor. Chcete-li řídit auto, musíte také nad ním vládnout. Jinak bouráte. Takže očekáváte, že koalice vydrží celé 4 roky?**

Já myslím, že ano.

*** Čekali jste, že ODS bude v opozici a že v Kolíně nově kandidující strany ODS ani neosloví, pokud jde o případnou spolupráci do budoucna?**

Já jsem sice nebyl ve vyjednávacím týmu, ale po všech těch problémech, které ODS měla, nejsou pro mě výsledky jednání o koalici na radnici žádným překvapením. Ale myslím, že je škoda, že ODS nebyla oslovena a vyzvána ke spolupráci.

*** Co si myslíte o vašem pravděpodobném nástupci Vítu Rakušanovi?**

Já musím říct, že po včerejším rozhovoru s panem Vítem Rakušanem jsem nabyl dojmu, že i přes to své mládí bude důstojným starostou a má pro výkon této funkce veškeré předpoklady. Navíc má podporu voličů, což je cenná devíza, a má také potřebné vzdělání a znalosti. A ještě bych zmínil, že právě proto, že je tak mladý, má velké odhodlání a odvalu. Dokonce si myslím, a hodně jsem nad tím uvažoval, že mu přeji upřímně – a vůbec ne grossovsky – hodně úspěchů. Ale jak sám nejlépe víte, důležité bude, kdo budou jeho nejbližší spolupracovníci. V tomto mu přeji, aby měl možnost si je vybrat. Ono to tak totiž mnohdy v koalici není.

*** Půjde ODS vedoucí koalici po krku?**

Po krku chodí pouze ČSSD a KSČM. Socialisté možná obrazně, komunisté to dělali skutečně. Pokud budeme opravdu v opozici, potom bude naše úloha v opozici těžká, ale budeme určitě opozicí pracovitou.

*** Takže ODS bude konstruktivní opozicí?**

Bez komentáře.

*** Obecně se má za to, že město je na tom, co se týká finanční kondice, špatně. Nová koalice to nebude mít snadné. Je to tak?**

To bude hodně záležet na tom, jak moc nové vedení města bude vnímat oblast financí. Nesouhlasím s názorem, že je město vrženo do role dlužníka. Město hodně investovalo a naši nástupci musí pokračovat v naší snaze prodat pozemky v Průmyslové zóně Kolín/Ovčáry a v privatizaci bytového fondu. Pokud se městu podaří prodat pozemky a bytový fond, pak se nemusí obávat finančních problémů.

*** Jeden vysoký úředník městského úřadu říkal, že v lednu nebudou peníze ani na výplaty úředníkům městského úřadu.**

Ale to vychází z negativních prognóz. Stále jsou ve hře prodeje, které jsou už schválené městským zastupitelstvem. A pokud město nezahájí nové investice, nemusí se bát.

*** Už víte, na kdy svoláte ustavující zasedání městského zastupitelstva?**

Já jsem rozhodnut svolat ustavující zasedání co nejdříve, což může být 9. listopadu. Ve chvíli, kdy budu přesvědčen, že se strany dohodly, nemám důvod nic protahovat.

*** Na co rád vzpomínáte v posledních 4 letech?**

Na ustavující Zastupitelstvo města Kolína v roce 2006 a návštěvu pana presidenta Václava Klause na letošním Kmochově Kolíně.

*** Která rozhodnutí městského zastupitelstva nebo rady považujete v uplynulých čtyřletech jednoznačně za přínosné pro občany?**

Vzhledem k tomu, že jsem hlasoval pro většinu návrhů, které byly předkládány na zastupitelstvu a to jistě ku prospěchu našeho města, tak nedokážu vybrat konkrétní rozhodnutí ku prospěchu občanů.

*** Aspoň jeden návrh, který za proběhlé 4 roky považujete za nejdůležitější.**

To nejde takto bagatelizovat. Vlastně mám za to, že nejdůležitější bylo, že politický názor, který byl prezentován jednotlivými členy koalice, se udržel po celé 4 roky.

*** A byl nějaký návrh, se kterým jste osobně nesouhlasil, ale loajálně jste pro něj zvedl ruku?**

To je právě politice. Jistěže takové návrhy byly, ale které, to si nechám pro sebe.

*** Co se vedení města nebo přímo vám nepovedlo stihnout splnit?**

Pociťuji velké zklamání nad tím, že se nám nepodařilo přesvědčit stát o tom, že prodej pozemků v průmyslové zóně Kolín/Ovčáry, třeba i ve prospěch fotovoltaické elektrárny, je vzhledem k finanční situaci Kolína, ale i státu, potřebný. Myslím si, že kdyby se toto podařilo, odstranilo by se mnoho střetů na radnici. Rovněž je škoda, že jsme nenašli způsob, jak se vypořádat s vlastnictvím 850 bytů, do nichž město investovalo a které jsou nyní v majetku města, ale bydlí v nich zaměstnanci TPCA.

Rozhovor šéfredaktora Kolínského presu Michala Černého s politologem PhDr. Vladimírem Srbem, ředitelem Vysoké školy politických a společenských věd v Kolíně.

*** Určitě jste měl určitou představu, jak volby v Kolíně dopadnou. Nakolik se vám splnila a jak hodnotíte výsledky voleb?**

Výsledky voleb mě příliš nepřekvapily, snad pouze výrazný neúspěch ODS. Domníval jsem se, že voliči budou přistupovat k protagonistům korupčních afér komplexně, že rozloží svoji nevoli mezi všechny subjekty a vzpomenou si na „hříšníky“ z různých volebních stran. To se ale nestalo, voliči si při hlasování nakonec vzpomněli pouze na nejnovější skandál v ODS. Potvrdily se i trendy, o kterých jsem mluvil v našem předchozím rozhovoru, např. voliči dali opět své hlasy především lékařům a pracovníkům ve zdravotnictví (11 nových zastupitelů). Populární byli znovu i učitelé či pracovníci z kulturní oblasti.

*** Čekali jste tak vysokou výhru Změny pro Kolín a překvapivě vysoký počet hlasů pro ČSSD a naopak výrazný propad ODS a totální porážku Věcí veřejných?**

Změna pro Kolín vůbec nevyhrála vysokým podílem hlasů. Po roce 1989 ještě žádný volební subjekt, který v Kolíně volby vyhrál, nezískal tak nízké procento hlasů. Ještě se například nestalo, aby vítězná strana obdržela méně než 30 procent hlasů. Při volební účasti 41,24 procenta to znamená, že přibližně jen 10 procent všech kolínských voličů si zvolilo kandidáty Změny pro Kolín. Ani ČSSD nijak zvlášť neuspěla. Získala jen o dvě procenta více hlasů než v minulých volbách (a méně procent hlasů než například v roce 2002). To bych za situace, kdy je kolínská ODS spojena se skandálem

svých členů a navíc téměř ve všech ostatních významných městech České republiky sociální demokraté triumfovali, nepovažoval příliš za úspěch. Propad Věcí veřejných jsem čekal, avšak ne tak výrazný, o ODS jsem se již zmínil.

*** Co svou volbou podle vás voliči politikům vzkázali?**

Jediný vzkaz se dá, myslím, vyčíst z neúčasti voličů. Účast pod 50 % může signalizovat jen dvě možné situace – buď jsou voliči velmi spokojeni s dosavadní reprezentací města, nebo se domnívají, že svým hlasem nemohou nic změnit. Obávám se, že v případě Kolína platí spíše ta druhá varianta, což by znamenalo, že téměř 60 % voličů nenašlo vhodné kandidáty, kterým by bylo ochotno dát svůj hlas. A to není nejlepší vizitkou pro místní politiky.

*** Co říkáte tomu, že kandidáti na starostu za Koliňáky, TOP 09 a ODS neuspěli a z vůle voličů se do zastupitelstva nekvalifikovali?**

Je velkou výhodou současného volebního systému (možná jednou z mála), že voliči mají šanci více ovlivnit složení zastupitelstev svých obcí a měst. U ODS neuspělo víc favoritů, kteří mohli kandidovat na starostu, stejně tak u Koliňáků. V TOP 09 nastala unikátní situace, že za tuto politickou stranu prošli jen nestraníci, strana jako taková tedy u kolínských voličů neuspěla.

*** Dá se samozřejmě čekat – a už k tomu v TOP 09 a Koliňácích došlo – že bude tlak od nezvolených kandidátů na své zvolené kolegy, aby je pustili do zastupitelstva na jejich úkor. Co si o tom myslíte vy?**

Pokud kandidát nechce odstoupit, nikdo ho k tomu nemůže legálními prostředky donutit. Odstoupil-li tedy jeden ze zvolených poslanců (případně jich bude ještě více) hned po svém zvolení, musí k tomu mít nějaký důvod. Tím důvodem může být nejen tlak, o kterém hovoříte, ale i překvapení ze zvolení, klasický trik na voliče s lákáním na známá jména (vzpomeňme na jména mnoha umělců po roce 1989, kteří hned po zvolení do parlamentu okamžitě odstoupili), slib výměny mandátu za jiný zajímavý post apod.

*** Změna pro Kolín, Koliňáci a TOP 09 se již dohodly na vládnoucí koalici. Co tomu říkáte?**

Myslím, že tato koalice se dala po volbách očekávat. Nezávislí kandidáti nemají totiž žádné napojení na potřebné zdroje financí, ani na členy vlády, poslance, senátory apod., je proto logické, že součástí kolínské vlády musí být zástupci alespoň jedné standardní politické strany.

*** Co říkáte tomu že povolební vyjednávání vedl za ČSSD hejtman David Rath?**

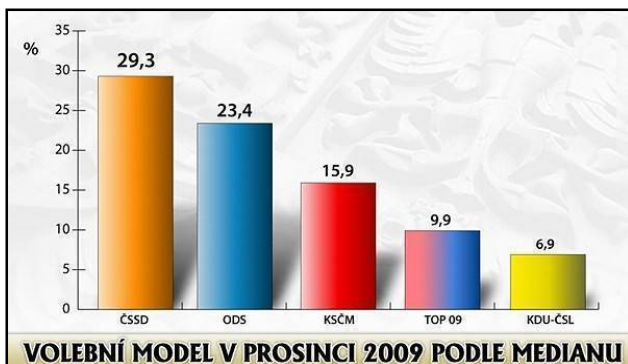
Považuji to za bezprecedentní zásah do principu samosprávy měst a obcí. Pan doktor Rath je jistě velmi schopným a zkušeným politikem a vyjednávačem, ale degradoval tak místní poslance za ČSSD do pozice nečinných statistů. Je s podivem, že na tato jednání ostatní strany přistoupily a pokud by se něco podobného mělo kdekoliv, kdykoliv a z jakékoliv politické strany opakovat, považoval bych to za velmi nebezpečné ohrožení dělby moci v České republice.

*** Co se dá čekat od tak nesourodé opozice ODS, ČSSD a KSČM?**

V situaci, kdy na jednoho obyvatele Kolína vychází dluh přibližně 40 tisíc korun, bude opozice nucena často hlasovat pro koaliční návrhy na jeho snížení. Ale jinak není pochyb o tom, že kolínská opozice bude plnit roli kritika koaličního uskupení a je pravděpodobné, že bude chtít využít každé případné šance na jeho rozklad.

PARLAMENTNÍ VOLBY 2010

Koncem roku 2009 ztratili občanští demokraté podle průzkumu agentury Median, uveřejněného v úterý 5. ledna 2010 výraznou část preferencí a pustili tak před sebe na první místo pomyslného žebříčku volebního modelu sociální demokraty, kteří si mírně polepšili. ČSSD z prosincového průzkumu vyšla s podporou 29,3 procenta a před ODS má náskok bezmála šesti procent. Do parlamentu by se dostali také komunisté,

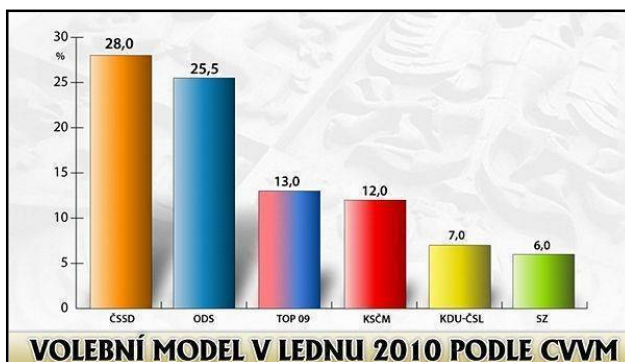

VOLEBNÍ MODEL V PROSINCI 2009 PODLE MEDIANU

TOP 09 a lidovci. Všechny tři strany si také v očích veřejnosti mírně polepšily, KSČM by volilo téměř 16 procent respondentů, TOP 09 necelých deset procent a KDU-ČSL bezmála sedm procent. Zeleným by pro překonání pětiprocentní hranice

nutné pro vstup do Sněmovny chybělo jedno procento. Vstup do Sněmovny se také oddálil straně Radka Johna, Věci veřejné, kterou by v prosinci volilo jen 2,3 procenta dotázaných. Z dlouhodobého hlediska se ODS ocitla na ročním minimu, zato komunisté posbírali nejvíce preferenčních hlasů z celého roku 2009. Lidovci se po propadu v posledních měsících vracejí ke svému ročnímu průměru. Během prosince by se k urnám dostavilo 58 procent lidí, tedy zhruba o sedm procent méně voličů než u posledních sněmovních voleb v roce 2006.

Podle lednového volebního modelu agentury CVVM ze dne 27. ledna, by ve volbách do Sněmovny, pokud by se konaly k tomuto datu, zvítězila ČSSD s 28 procenty hlasů. Druhá ODS by získala 25,5 procenta hlasů. Třetí by skončila TOP 09 se třinácti procenty. Na čtvrtém místě by byli komunisté s dvanáctiprocentní podporou. Do Sněmovny by se dostali ještě lidovci se sedmi a zelení

VOLEBNÍ MODEL V LEDNU 2010 PODLE CVVM

se šesti procenty. Sociální demokraté od minulého měření, v prosinci 2009, ztratili šest procent. a konci roku se pyšnili číslem 34 procent a od pravicové konkurence je dělilo

deset procent. ODS si v porovnání s prosincem polepšila o 1,5 procenta. TOP 09 a komunisté jsou na tom přibližně stejně, hlasy narostly lidovcům, o 2,5 procenta a také zeleným. Ti po dlouhé době překročili pětiprocentní hranici potřebnou pro vstup do Sněmovny. Sněmovně se přibližuje i strana Radka Johna Věci veřejné, které průzkum připisuje čtyři procenta. Nová strana Miloše Zemana, Strana práv občanů, získala přízeň u 1,5 procenta voličstva, stejně dopadla i Dělnická strana. O její legitimitě ale teprve rozhodne soud. Voleb by se účastnilo 57 procent dotázaných, což je méně, než tomu bylo v minulých volbách v roce 2006.

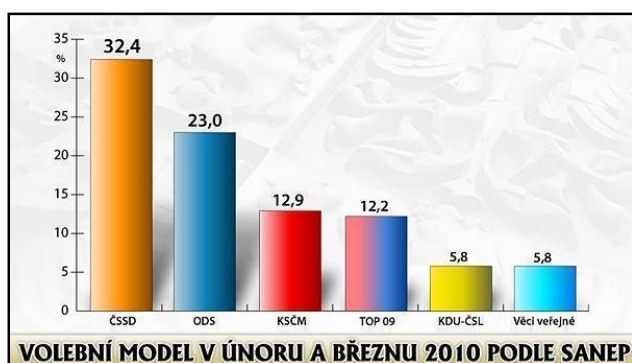
Volby do Poslanecké sněmovny se budou konat poslední týden v květnu, oznámil v pátek 5. února na tiskové konferenci prezident Václav Klaus. Prezident avizoval vyhlášení voleb v daném datu již začátkem roku při setkáních s čelními představiteli české politické scény. Některým politikům termín nevyhovoval, nebyl to však pro ně zásadní problém. „Dokument je kontresignován předsedou vlády, v tuto chvíli je tedy definitivním ústavním aktem,“ prohlásil před shromážděnými novináři

prezident a doplnil, že ho k vyhlášení tohoto termínu vedly dva důvody. Zejména chtěl zabránit spekulacím, že některé strany by mohly být dřívějším datem zvýhodněny na úkor jiných stran. Vedle toho nechtěl prezident krátit poslancům jejich volební období. Klaus již po novoročním projevu s premiérem Janem Fischerem vyjádřil přání zahájit volby v nejzazším možném termínu, tedy 28. až 29. května, s odůvodněním, že není kam spěchat. Předseda ODS Mirek Topolánek i předseda ČSSD Jiří Paroubek se přitom předtím shodli na datu 14. až 15. května. Podle jejich pozdějších vyjádření jim poslední možný termín vadit nebude. Předem vyloučeno bylo pouze první datum 7. až 8. května, jelikož si tou dobou budou Češi připomínat 65. výročí porážky nacistických vojsk. Volby se konají od pátečního odpoledne do sobotních poledních hodin, vítěz bývá vyhlášen ještě týž den.

Volby do Sněmovny by na přelomu února a března vyhrála ČSSD s 32,4 procenta. ODS na druhém místě by získala 23 procent hlasů. Ve Sněmovně by zasedli i zástupci TOP 09, komunistů, lidovců a také Věci veřejných. Vyplývá to z průzkumu agentury Sanep. Za nejsilnějšími stranami podle průzkumu skončila KSČM se ziskem

12,9 procenta hlasů, čtvrtou TOP 09 by volilo 12,2 procenta voličů. Lidovci by získali 5,8 procenta hlasů, nad pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do sněmovny by dosáhla ještě strana Věci veřejné, a to se stejným podílem hlasů jako KDU-ČSL.

Propadli zelení, kteří by obdrželi pouze 3,3 % hlasů. Statistická odchylka průzkumu činí podle Sanep 1,5 %. Při hypotetickém přepočtení hlasů na mandáty by ČSSD získala 70 poslanců, občanští demokraté o 20 méně. Komunistům by průzkum přisoudil 28 poslanců, TOP 09 26.

Dvě nejmenší strany by měly po 13 poslancích. Pohodlnou většinu ve Sněmovně by tak mohlo mít hypotetické spojení ČSSD s ODS (120 mandátů), ČSSD, TOP 09, VV a KDU-ČSL (122 mandátů), případně koalice ČSSD, TOP 09 a VV či KDU-ČSL (v obou případech 109 mandátů). Většinu 102 hlasů by generovalo i spojení ODS, TOP 09, VV a KDU-ČSL. Naopak spojení ČSSD s komunisty by přineslo pouze 98 hlasů.

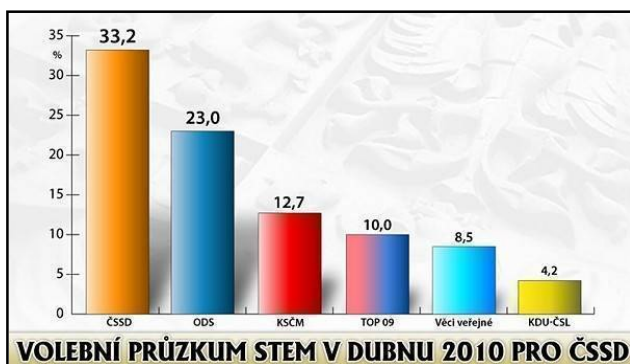
Státní volební komise na ministerstvu vnitra vylosovala v úterý 13. dubna čísla, pod kterými půjdou do květnových parlamentních voleb jednotlivé politické subjekty. Čísla jsou pro strany důležitá, často ve svých kampaních odkazují pouze na ně, aby si potenciální volič vštípl, kterou číslici mají vybrat a hodit do urny. Svou roli může sehrát i pověřivost, protože některá čísla mohou představovat tradiční stereotypy. ODS pro volby do Sněmovny dostala číslo 26, ČSSD má 9. KSCM šestku, KDU-ČSL 17, TOP 09 obdržela 15, Věci veřejné 4 a zelení 20. Suverenita získala číslo 21. Strana práv občanů – zemanovci dostala třináctku, považovanou za nešťastné číslo. Jeho protipól –

sedmičku – má pro letošní volby monarchistická strana Koruna česká. Jedničku bude mít letos strana Občané.cz, biblickou i pohádkovou trojku obdržela strana Ježíš je Pán. Ta se ale do voleb přihlásila jen v Moravskoslezském kraji a její jediný kandidát odstoupil, proto nebyla zaregistrována. Změnit by to ale mohl ještě soud. Dvojku dostala strana Liberálové.CZ, která kandiduje jen ve středních Čechách, pětku Konzervativní strana, osmičku Česká strana národně sociální, Česká strana národně socialistická pak má číslo 19. S desítkou jde do voleb jen v Libereckém kraji Národní prosperita, číslo 11 dostali republikáni. Čísla se objeví v záhlaví hlasovacích lístků jednotlivých volebních uskupení, která je také budou moci využít ve volební kampani.

1 Občané.cz (Občané), 2 Liberálové.CZ (LIB), 3 Ježíš je Pán. Nechme se vést Duchem Svatým a ať Ježíš je naším Pánem, (Ježíš je Pán), 4 Věci veřejné (VV), 5 Konzervativní strana (KONS), 6 Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM), 7 Koruna Česká – monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska (KČ), 8 Česká strana národně sociální (ČSNS), 9 Česká strana sociálně demokratická (ČSSD), 10 Národní prosperita (NP), 11 Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa (SPR-RSČ), 12 Moravané (M), 13 Strana práv občanů – Zemanovci (SPOZ), 14 STOP, 15 TOP 09, 16 Evropský střed (ES), 17 Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová (KDU-ČSL), 18 Volte Pravý Blok, 19 Česká strana národně socialistická (ČSNS 2005), 20 Strana zelených (SZ), 21 Suverenita – blok Jany Bobošíkové, strana zdravého rozumu Suverenita, 22 Humanistická strana (HS), 23 Česká pirátská strana (ČPS), 24 Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS), 25 Strana svobodných občanů (Svobodní), 26 Občanská demokratická strana (ODS), 27 Klíčové hnutí (KH).

S 33,2 procenty vedli na počátku dubna sociální demokraté v průzkumu voličských preferencí. ODS na pomyslném druhém místě získala 23 procent.

Vyplynulo to z průzkumu, který si u agentury STEM zadala sama ČSSD a poskytla ho

v úterý 13. dubna novinářům. Pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do Poslanecké sněmovny by překročily ještě KSČM s 12,7 procenta, TOP 09 s deseti procenty a Věci veřejné s 8,5 procenta voličské podpory. V přepočtu na mandáty

výsledek průzkumu znamená, že sociální demokraté by od května měli 80 poslanců, ODS 56 zákonodárců. Komunisty by ve Sněmovně zastupovalo 28 lidí, TOP 09 19 poslanců a Věci veřejné 17. Podle březnových výsledků agentury Factum Invenio by volby vyhrála ČSSD s 27,4 procenta hlasů, ODS by získala 23 procent. Do Sněmovny by se dostaly i KSČM s 14,4 procenta, TOP 09 s 11,8 procenta, Věci veřejné se ziskem

7,8 procenta a KDU-ČSL s 6,2 procenta. V nyní zveřejněném průzkumu STEM by nyní lidovci získali 4,2 procenta a Strana zelených jen 1,7 procenta. Úspěšnější než zelení by byla např. nová strana expremiéra Miloše Zemana SPOZ se ziskem 3,5 procenta hlasů.

kampaň: www.cssd.cz

Petr „Pokrytec“ Nečas: KÁŽE VODU, PIJE VÍNO!

OBYČEJNÝM LIDEM: placení ve zdravotnictví a vyhazov bez udání důvodu,
STÁTNÍM ZAMĚSTANCŮM: snížení platů o 4 %
SVÉ NEJBLIŽŠÍ SPOLUPRACOVNÍCI NA MINISTERSTVU:
577 000 Kč odměny a průměrný měsíční čistý plat 178.761 Kč (BLESK, 10. 4. 2010)

ODS: KAŠLEME NA OBYČEJNÉ LIDI. CHCETE NÁS ZNOVU?

Naděje

pro odpovědnou politiku

ODS Petr Nečas

Vážení spoluobčané,

vím, že jste znepokojeni vysokými dluhy naší země a někteří z vás mají strach o svou práci. Na takové obavy máte právo a já vám rozumím. Proto prosazuji konkrétní řešení, která povedou k novým pracovním místům a zkrátí veřejné dluhy. Mně nejde o politické hrátky a hašteření, jde mi o odpovědnou politiku pro vás.

Petr Nečas
volební lídr ODS

Slovní přestřelkou mezi kandidáty sociální demokracie a zhruba dvacetihlavým houfem jejich odpůrců začal a skončil v úterý 4. května mítink ČSSD ve Slaném. Skupina lidí převážně studentů ve věku kolem 20 let přišla před pódium připravené pro předsedu Jiřího Paroubka a středočeské kandidáty s ručně psanými transparenty. Kvůli jednomu z nich se strhnul konflikt. „Jmenuji se Paroubek a brzy

budu první zastřelený prezident ČR“; stálo na ceduli. Zatímco Paroubek se vydal k uniformovaným policistům, kteří pak sdělili, že je přišel pouze pozdravit, středočeský hejtman David Rath (dvojka na kandidátce ČSSD) se vrhnul přímo do davu a chtěl transparent odstranit. Skupinu pak označil za fašisty. „Fyzickou likvidací vyhrožovali fašisti. Vy jste normální fašisti, propagujete násilí, tím jste udělali TOP 09 pěknou reklamu,“ říkal směrem k demonstrujícím, kteří chvíli předtím souhlasně kývali,

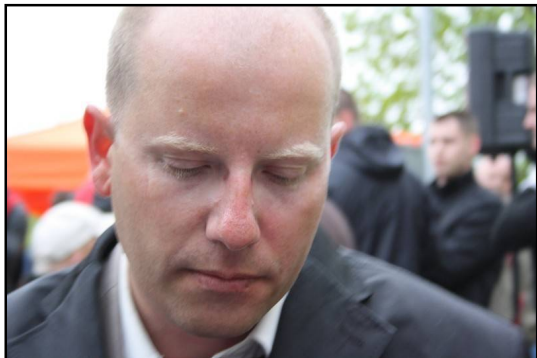

že jsou sympatizanti TOP 09. Proti nápisu se ohradil během svého vystoupení i Paroubek. „Divím se, že tomuhle policie nečinně přihlíží, vyzývám ty, kteří s tímhle nesouhlasí, aby stáhli tento nápis. Tohle je neuvěřitelné,“ říkal předseda ČSSD. Transparent ovšem zůstal nad hlavami protestujících do konce akce. Ani policie nijak aktivně nezasáhla, ačkoli vše od počátku monitorovala a policisté v civilu chodili s kamerami v davu a točili si skupinku mladých lidí. Předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg

označil transparent za pitomost a následek nevybíravé předvolební kampaně, ale odmítl, že by za své příznivce nesl odpovědnost. „Odpovídám za všechny naše fanoušky zhruba tak jako kapitán Sparty či Baníku za chování svých fanoušků. Je to trochu drsný žertík, ale označit je hned za fašisty je stejně rozumný počin,“ řekl Právu Schwarzenberg a dodal: „Od mladých lidí při demonstracích nemůžete očekávat, že budou jednat jako moudří starci.“

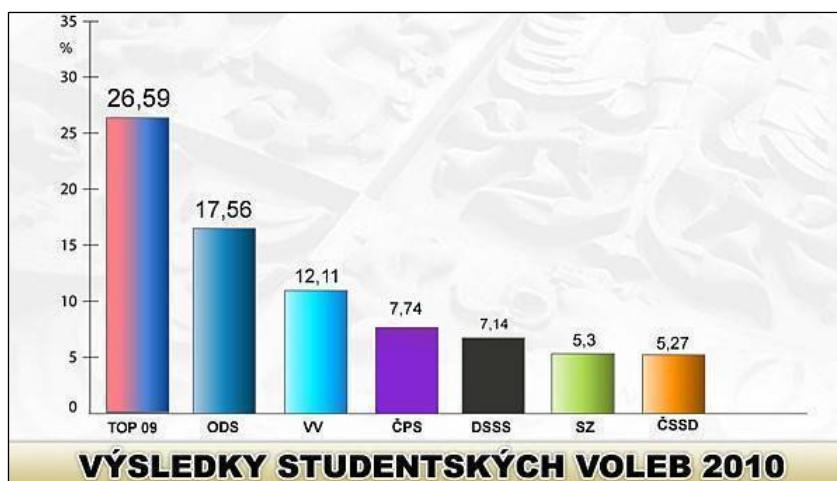
Divokou šarvátkou skončil ve středu 5. května v podvečer mítink ČSSD v Brně na Makovského náměstí. Přímo při řečnickém vystoupení tam byl napaden místopředseda ČSSD Bohuslav Sobotka. Opilý útočník, který poté nadýchal 1,88 promile alkoholu, ho trefil pěstí a srazil ho tak k zemi. Viditelně otřesený Sobotka, kterému ihned přispěchali na pomoc spolustraníci, akci opustil. Kudálosti došlo naprosto nečekaně. Na improvizované pódium vyskočil osmačtyřicetiletý muž a nic netušícího Sobotku ranou pěstí doslova srazil k zemi. Po útoku nastal na místě zmatek. Sobotku, který při útoku přišel o brýle, ihned obklopili další kandidáti. Mezi přihlížejícími se také v několika sekundách objevili policisté a strážníci, kteří útočníka zatkli. Sobotka si stěžoval na bolest hlavy a musel podle informací po útoku vyhledat

lékařské ošetření. Předvolební setkání sice po útoku pokračovalo, ale značně rozpačitě. Kandidáti ČSSD se rozešli debatovat mezi lidi. „Bylo to něco neuvěřitelného, kde to žijeme, že se na veřejnosti mlátí politici? Ten útočník se navíc tvářil vítězoslavně, jako by dokázal nevím co,“ rozčiloval se starší muž. Sám útočník vypadal podnapile a

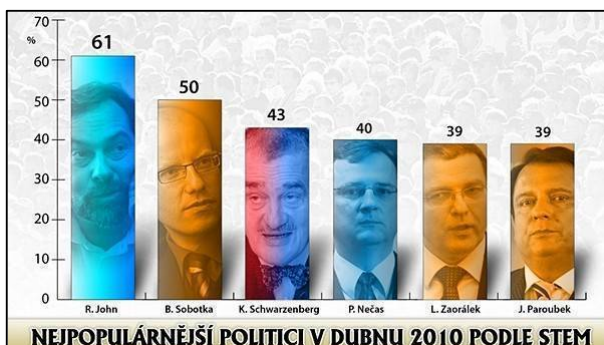

opravdu se při zatýkání tvářil nadmíru spokojeně. „Podal jsem na něj trestní oznámení za zneužívání pravomocí,“ poněkud nelogicky reagoval útočník na dotaz, proč Sobotku napadl. Předseda Věcí veřejných Radek John útok odsoudil, zároveň ale dodal, že sociální demokraté si za to mohou sami. „Kdo ve společnosti šíří zlobu a pomluvy o konkurenci, se nemůže divit, protože, kdo seje vítr, sklízí bouři. Podle mých informací, ten člověk v Brně nebyl střizlivý. Když se zkombinuje nenávistná kampaň ČSSD a pivo za 2 Kč, když si tam ty lidi, které dráždí jako býka v aréně opijí pivem, tak je to jejich odpovědnost,“ řekl John.

Studentské volby, které měsíc před sněmovním kláním pořádala společnost Člověk v tísní, ovládla TOP 09, která získala 26,59 procenta hlasů. Na druhém místě se umístila ODS, které dalo hlas 17,56 procenta. Věci veřejné dostaly od studentů 12,11 procenta, Česká pirátská strana (ČPS) 7,74 a Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) měla 7,14 procenta. Do Sněmovny by se dostali i zelení s 5,3 procenta a ČSSD s 5,27 procenta hlasů. Pro komunisty hlasovalo 2,95 procenta a pro KDU-ČSL 1,7 procenta studentů. Studentských voleb se zúčastnilo 135 škol, z toho 69 gymnázií, 68 středních odborných škol a sedm učilišť. Studenti odevzdali podle zprávy 20.233 platných hlasů, účast dosáhla 51,1 procenta. Například TOP 09 získala 39,98 procenta hlasů na gymnáziích, 18,36 procenta na odborných školách a 21,83 procenta na učilištích. Občanské demokraty volilo 21,42 procenta gymnazistů, 15,06 procenta studentů odborných škol a 16,42 procenta učňů. ČSSD dostala na gymnáziích 3,23 procenta, na odborných školách 7,63 procenta a na učilištích 4,1 procenta hlasů Společnost Člověk v tísní uspořádala studentské volby koncem dubna. Výsledky měly být zveřejněny krátce nato. Proti tomu se postavili krajští hejtmani za ČSSD. Názor pak změnili, když minulý týden vyzval pořadatele k uvolnění výsledků předseda sociální demokracie Jiří Paroubek. Výsledky z některých škol na veřejnost unikly už dříve. Ukázaly drtivou převahu pravice. Sociální demokraté na rozdíl od předvolebních průzkumů naopak naprosto propadli.

Předseda strany Věci veřejně Radek John je suverénně nejoblíbenějším politikem v zemi, byť do Sněmovny teprve kandiduje. S velkým náskokem za sebou nechal jak Bohuslava Sobotku (ČSSD), tak i šéfa TOP 09 Karla Schwarzenberga. Výrazně si ovšem polepšil Petr Nečas, který se začátkem dubna ujal vedení ODS. Bývalý publicista John byl do průzkumu agentury STEM zaměřeného na popularitu politiků zařazen vůbec poprvé a hned vyletěl na první příčku. S 61procentní podporou si navíc

vytvořil pohodlný náskok před místopředsedou ČSSD Bohuslavem Sobotkou, jemuž přízeň vyjádřila rovná polovina respondentů. „Máme z toho ve VV velkou radost a děkujeme voličům za trvalou podporu. Věříme, že svoji přízeň potvrdí i u voleb, a dají

mně i Věcem veřejným možnost dokázat, že zvolili správně. Každý hlas pro VV je hlasem pro změnu,“ uvedl k tomu John. Výrazný pokles v preferencích zaznamenal Schwarzenberg, který v průzkumu uskutečněném na začátku dubna získal podporu 43 procent dotázaných. Svoji pozici za Sobotkou sice obhájil, ale kvůli novému hráči v poli Johnovi se propadl na třetí místo, podobně i Sobotka klesl poprvé od března roku 2008 na druhé místo. Významně, o pět procentních bodů, si polepšil nový předseda ODS Petr Nečas, který se s 40procentní přízní náhle ocitl v první pětce. Na paty mu šlapou stínový ministr zahraničí ČSSD Lubomír Zaorálek a předseda ČSSD Jiří Paroubek. Oběma přisoudil průzkum shodně po 39 procentech.

UPOMÍNKA - IHNED UHRAĎTE DLUH!!!		Poštovní poukázka A	
Poštovní poukázka A Podací lístek Podací číslo Cena		Částka Kč 0 0 1 2 1 0 0 0 0 0	Tr. kód 1 1 4
Účel platby ÚHRAĎA DLUH	podací znaky	*Ve prospěch účtu*) 0 0 0 1 2 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	
1 2 1 0 0 0 Kč 0 0 h	Adresa majitele účtu	Kód banky 0 0 0 0	V. symbol 0 0 2 8 0 5 2 0 1 0
Slovy STODVACETJEDNATISÍC	ČESKÁ REPUBLIKA	K. symbol 0 0 0 0	S. symbol 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
Kč 00 h	Zpráva pro příjemce (hůlkovým písmem, tiskem)	*) Údaje zaručujeme vpravo, první část čísla účtu (předčíslí) uvodíte před zvyklou výšnou čáru	
Adresa majitele účtu	Ú H R A Ď A D L U H U	Odesílatel (hůlkovým písmem, tiskem)	
ČESKÁ REPUBLIKA	Vyplní pláče - majitel Poštůzra nebo Postkonta jen při bezhotovostní úhradě	Jméno	
Č. účtu / Kód banky 1210000000000/0000	Datum, práveplatný podpis	příjmení	
V. symbol 0028052010		ulice (tobce), č. domu, PSC, dodávací pošta	
S. symbol	Datum splatnosti		
Odesílatel	Zúčtujte na vrub účtu pláče	Kód banky	114<
Č. účtu / 0300	0 0 0 0 0 0	0 3 0 0	

Zaplaťte ihned dlužnou částku 121.000,- Kč za každého člena Vaší rodiny (včetně kojenců a dětí) NEPRODLENĚ do 28. 5. 2010!

Nebo se pokusme společnými silami tuto částku v následujících čtyřech letech minimalizovat. V případě jiné volby může Vaše dlužná částka velice rychle přesáhnout 200.000,- Kč na každého občana (včetně kojenců a dětí)!

 Miroslav Kalousek
 TOP 09

Více informací na:
TOP09 www.top09.cz e-mail: info@top09.cz telefon: 221 890 120

Kalousku, zaplať si své dluhy sám!

ODS stále lže o dopadech programu sociální demokracie. ODS straší bankrotem a pomlouvá Českou republiku v zahraničí.

Nečas a Kalousek se tím snaží odvést pozornost od posledních let své vlády. Od rekordního zadlužení téměř 300 miliard korun za poslední dva roky jejich vlády, od obrovské korupce, justiční mafie, asocálních reformů a stovek tisíc nezaměstnaných.

Nečas s Kalouskem hystericky odmítají dát 1,5 miliardy korun na vyšší mateřskou nebo 6 miliard

na mimořádný příspěvek k důchodu. Zároveň ale dál podporují klientelistické a megalomanské projekty, jako jsou církevní restituice za 270 miliard nebo ekologický supertendr za 115 miliard korun. Kde na to vezmou? A proč chtějí utrácet stovky miliard ze státního na projekty pro své kamarády místo toho, aby ulehčili životní situaci lidem v době krize?

Za jejich vlády došlo k obrovskému snížení daní nejbohatším a tím k výpadku příjmů státního rozpočtu v řádu desítek miliard korun. Tyto prostředky dnes chybí. V ČR klesly daně u vysokopříjmových

skupin na 23%, přitom v sousedním Rakousku a Německu jsou 48% resp. 50%.

Vrcholem jsou urážlivé složenky, které obyčejným lidem rozesílá Miroslav Kalousek. Ten, který se na nárůstu dluhu v ČR podílel jako málokdo jiný.

Teď už jen můžeme čekat, až Kalousek s Nečasem začnou posílat skutečné složenky, například na 3.657 Kč za chřipku, 30.000 za školné na vysokých školách nebo další tisícovky za elektřinu, plyn či teplo.

ČSSD garantuje, že nedovolí ohrožení základních životních potřeb obyčejných lidí. Již v roce 1998 jsme převzali zemi zničenou kuponovou privatizací a Klausovými balíčky. Dokázali jsme ji přivést k prosperitě, růstu životní úrovně lidí a k sociálnímu smíru.

Garantujeme, že pokud nám dáte svoji důvěru, dokážeme to i po těchto volbách.

kampani www.cssd.cz

Budova KSČM v ulici Politických vězňů v Praze se 18. května zaskvěla rudou barvou. Skupina umělců se záměrem upozornit na to, že se strana nezbavila zodpovědnosti za politické vraždy, v úterý na červeno natřela okna i parapety do výšky

něco přes metr nad úroveň chodníku. O nabarvení sídla strany informovala místopředsedkyně KSČM Miloslava Vostrá. „Duševní ubohost takového kroku spatřujeme v době povodní docela vysoko,“ komentoval obarvení sídla komunistů jejich

předseda Vojtěch Filip, který také upozornil, že je budova sídla KSČM památkově chráněna. Podle ČTK polila budovu 12 členná skupina umělců, která v prohlášení Krev nesmyješ kritizovala chování komunistů, kteří se nedistancovali od politických

zločinů v letech 1948 až 1989. Jak uvedli, 170 litrů červené barvy symbolizuje krev obětí, kterou má komunistická strana stále na svých rukou. Byla nabarvena okna a parapety. Jak Vostrá spolu s Filipem jízlivě prohlásili, natěrači měli barvu raději věnovat lidem postiženým povodněmi, aby si natřeli ploty.

Loňské plánované volby do sněmovny, které se ale nakonec neuskutečnily, stály daňové poplatníky 114,5 miliónu korun. *Vyplývá to z údajů ministerstva financí ve státním závěrečném účtu za loňský rok. Letošní volby do sněmovny by měly stát jednu miliardu a 56 miliónů korun. Stát loni vynaložil na volby 611 miliónů korun. Občané loni volili pouze do Evropského parlamentu a do zastupitelstev obcí, kde se*

zastupitelstvo rozpadlo. Volby europoslanců stály 466 miliónů, volby do zastupitelstev téměř 30 miliónů. Původně bylo loni v rozpočtu vyčleněno na volby 553 miliónů korun. Poté, co padla vláda Mirka Topolánka a politici se dohodli na

předčasných volbách, tato částka vzrostla na zhruba miliardu korun. Do voleb však nejprve zasáhl Ústavní soud, když začátkem září zrušil ústavní zákon, kterým parlament zkrátil sněmovně volební období. Politici proto podnikli další pokus o vyvolání předčasných voleb pomocí změny ústavy. Tento krok ale pak nepodpořila ČSSD a volby se nakonec nekonaly. Stát pak musel hradit vzniklé výdaje. Například kraje dostaly dotaci 7,7 miliónu korun na úhradu vynaložených nákladů. Ministerstvo vnitra doplatilo

na vzniklou situaci částkou téměř 31 miliard korun, Český statistický úřad částkou o zhruba deset miliard vyšší. Volby do sněmovny v roce 2006 stály 994 miliard korun. Ministerstvo odhaduje, že letošní náklady budou nakonec nižší než uvedených 1,056 miliard korun. Kromě sněmovních voleb bude muset stát letos zajistit také volby do zastupitelstev obcí a volební obměnu třetiny Senátu na podzim. Na to je v rozpočtu podle dřívějších údajů ministerstva financí téměř 664 miliard korun. Celkem je tak na trojí letošní volby ve státní pokladně přes 1,7 miliard korun.

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny 2010

22,09 % - Česká strana sociálně demokratická

obhájuje 74 mandátů , získali 1.155.267 hlasů (obsadili 56 mandátů)

20,22 % - Občanská demokratická strana

obhájuje 81 mandátů , získali 1.057.792 hlasů (obsadili 53 mandátů)

16,71 % - TOP 09

neobhájuje žádný mandát , získali 873.833 hlasů (obsadili 41 mandátů)

11,27 % - Komunistická strana Čech a Moravy

obhájuje 26 mandátů , získali 589.765 hlasů (obsadili 26 mandátů)

10,88 % - Věci veřejné

neobhájuje žádný mandát , získali 569.127 hlasů (obsadili 24 mandátů)

4,39 % - Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová

obhájuje 13 mandátů , získali 229.717 hlasů (neobsadili žádný mandát)

4,33 % - Strana Práv Občanů ZEMANOVCÍ

neobhájuje žádný mandát , získali 226.527 hlasů (neobsadili žádný mandát)

3,67 % - Suverenita – blok Jany Bobošíkové, strana zdravého rozumu

neobhájuje žádný mandát , získali 192.145 hlasů (neobsadili žádný mandát)

2,44 % - Strana zelených

obhájuje 6 mandátů , získali 127.831 hlasů (neobsadili žádný mandát)

1,14 % - Dělnická strana sociální spravedlnosti

neobhájuje žádný mandát , získali 59.888 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,81 % - Česká pirátská strana

neobhájuje žádný mandát , získali 42.323 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,74 % - Strana svobodných občanů

neobhájuje žádný mandát , získali 38.894 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,47 % - Volte Právý Blok

neobhájuje žádný mandát , získali 24.750 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,26 % - OBČANÉ.CZ

neobhazuje žádný mandát , získali 13.397 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,23 % - Moravané

neobhazuje žádný mandát , získali 11.914 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,08 % - Konzervativní strana

neobhazuje žádný mandát , získali 4.232 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,08 % - Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska)

neobhazuje žádný mandát , získali 4.024 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,06 % - STOP

neobhazuje žádný mandát , získali 3.155 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,04 % - Sdružení pro republiku-Republikánská strana Československa

neobhazuje žádný mandát , získali 1.993 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,03 % - Česká strana národně socialistická

neobhazuje žádný mandát , získali 1.371 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,02 % - Klíčové hnutí

neobhazuje žádný mandát , získali 1.099 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,01 % - Humanistická strana

neobhazuje žádný mandát , získali 552 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,01 % - EVROPSKÝ STŘED

neobhazuje žádný mandát , získali 522 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,01 % - Česká strana národně sociální

neobhazuje žádný mandát , získali 295 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,00 % - Liberálové.CZ

neobhazuje žádný mandát , získali 260 hlasů (neobsadili žádný mandát)

0,00 % - NÁRODNÍ PROSPERITA

neobhazuje žádný mandát , získali 186 hlasů (neobsadili žádný mandát)

Volby změnilы českou politiku. Končí známí lídři čtyř stran

Dvašedesát procent oprávněných voličů ČR o posledním květnovém víkendu roku 2010 ukončilo jednu éru tuzemské politiky. Někdejší premiér a hlavní volební favorit Jiří Paroubek už v červnu nebude předsedou ČSSD. Někdejší premiér Miloš Zeman, který přispěl k neúspěchu sociálních demokratů, avšak sám nedokázal svou novou stranu SPO dovést do sněmovny, jako lídr končí. Dvě vládní strany přišly o své

předsedy, ale rovnou vypadly i ze sněmovní politiky. Ondřej Liška vzal propad Strany zelených na sebe, stejně jako Cyril Svoboda – jeho lidovci mizí z českých (československých) poslaneckých lavic po neuvěřitelných 90 letech kontinuální účasti. Okamžitá rezignace čtyř významných předsedů ukazuje sílu, s jakou na politickou scénu dopadla „touha po změně“, od neklidného roku 1998 bublající českou společností. Petr Nečas je tak paradoxně nejpravděpodobnějším premiérem, i když rovněž jeho ODS utrhla historickou lekci. Za to, že v politice přežil, může vděčit nebývale silnému nástupu dvou donedávna neexistujících stran TOP 09 a Věci Veřejné. Třetina z hlasů, odevzdaných ve volbách, totiž přišla novým, nebo chcete-li mimoparlamentním stranám. Pokud budeme do této skupiny počítat i Zemanovu SPO a Suverenitu Jany Bobošíkové, braly tyto partaje v součtu 1 milion 861 tisíc z celkově odevzdaných 5 milionů 230 tisíc

(pro srovnání: vítězná ČSSD dostala 1 milion 150 tisíc, ODS 1 milion 57 tisíc). ODS zachránilo nakonec to, že obě nejúspěšnější nové strany jsou jejímu programu bliž, než sociální demokracii. Téměř dva miliony obyvatel České republiky každopádně daly najevo, že éru polistopadových politických matadorů formátu Miloše Zemana, Ivana Langera, Cyrila Svobody, Martina Bursíka nebo Jiřího Paroubka považují za uzavřenou. Svou důvěru voliči vložili z velké části do rukou nových, nepopsaných tváří, avšak také paradoxně do rukou protřelých parlamentních „borců“, zosobněných Miroslavem Kalouskem nebo Vlastou Parkanovou z TOP 09. Po dvaceti letech oslabil – i když sami neztratili zdaleka tolik – i politický vliv komunistů. Na přelomu tisíciletí si jejich poslanci zvykli být jazýčkem na vahách, což se nyní změnilo, protože největším neviditelným spojencem KSČM bylo desetiletí patových situací a nestabilních vlád. Éra ne vždy stabilních koaličních kabinetů stavěných na základech ODS a jejích pohrobků (ODA, US-DEU), křesťanských demokratů (KDU-ČSL) nebo na obrozené platformě sociální demokracie, je po mnoha letech fakticky neměnného stavu definitivně minulostí. Situaci, kdy vládní koalice disponuje pohodlnou sněmovní většinou, zažili obyvatelé Čech a Moravy naposledy v roce 1992. Klausova pravicová koalice tehdy disponovala 105 mandáty. Se 118 mandáty, které v součtu dává spojení ODS – TOP 09 – VV jsou volby roku 2010 unikum. Druhou unikátní zkušenost, a sice že jim budou vládnout dvě zcela nové strany s málo známými faktickými činy, učiní Češi poprvé od pádu komunismu v roce 1989.

Předseda České strany sociálně demokratické Jiří Paroubek opouští vedení strany. Řekl to na tiskové konferenci po zasedání špiček sociální demokracie s tím, že vedení předá během sedmi až deseti dní. „Je to má osobní iniciativa. Od teď nechávám vedení strany na svých místopředsedech. Nezlobte se na mne, že už vám neposkytnu žádné rozhovory,“ řekl Paroubek s tím, že se soustředí na práci pro stranu v Ústeckém kraji a na práci poslance. Uvedl, že strana očekávala lepší volební výsledek. „Ale tak už to někdy v životě bývá,“ poznamenal. V následujících dnech si podle Paroubka nechá strana provést sociologické analýzy, které mají vysvětlit, proč je výsledek voleb v rozporu s představami sociální demokracie a volebními průzkumy. Paroubek sám odmítl odliv voličů komentovat. „Prohrály zájmy obyčejných lidí. Prohráli obyčejní lidé,“ řekl pouze rezignující předseda sociální demokracie Paroubek připomněl své

Odleva: Petra Paroubková, Jiří Paroubek a Bohuslav Sobotka

úspěchy od roku 2005, kdy přebíral stranu po skandálu kolem tehdejšího předsedy Stanislava Grosse. Zmínil se o drtivém vítězství v krajských volbách v roce 2008, kdy sociální demokracie obsadila svými hejtmany všechny kraje vyjma Prahy, o rozšíření řad sociálně demokratických senátorů v horní komoře parlamentu a europoslanců v Bruselu. Vedením strany byl nyní pověřen první místopředseda ČSSD Bohuslav Sobotka, který by měl vést i případná jednání s prezidentem Václavem Klausem o nadcházející vládě. Sobotka poděkoval Paroubkovi za obrovské úsilí, které vyvinul v kampani a završil vítězstvím. „Bohužel je velmi těsné a menší, než jsme očekávali,“ doplnil první místopředseda. Volební lídr ODS Petr Nečas Paroubkův odchod uvítal. Podle něj může přispět ke změně konfrontační atmosféry v politice. Spolupráce s ČSSD je ale pro něj dál nepřijatelná. Miloš Zeman označil oznámenou Paroubkovu rezignaci za první chlupaté gesto, které předseda ČSSD v životě udělal.

Seznam nově zvolených poslanců

ČSSD: Hulinský Petr, Koskuba Jiří, Křeček Stanislav, Pecina Martin (bezp.), Dolejš Richard, Hamáček Jan, Rath David, Urban Milan, Vandas Jaroslav, Zemek Václav, Babor Jan, Bohdalová Vlasta, Jandák Vítězslav, Emmerová Milada, Látka Jan, Votava Václav, Novotný Josef, Foldyna Jaroslav, Krákora Jaroslav, Paroubek Jiří, Šlégr Jiří, Tancoš Josef, Ploc Pavel, Zapletal Cyril, Böhnisch Robin, Lesenská Vladimíra, Orgoníková Hana, Chvojka Jan, Neubauer Václav, Váňa Miroslav, Antonín Pavel, Bublan František (bezp.), Černý Karel, Hašek Michal, Ohlídal Ivan, Petru Jiří, Sklenák Roman, Skopal Ladislav, Sobotka Bohuslav, Tejc Jeroným, Holík Pavel, Krátký Jiří, Váňa Roman, Zemánek Jiří, Novosad František, Sed'a Antonín, Smýkal Josef, Škromach Zdeněk, Jalowiczor Petr, Klučka Václav, Michalík Alfréd, Rykala Adam, Šincl Ladislav, Váhalová Dana, Velebný Ladislav, Zaorálek Lubomír.

ODS: Bém Pavel, Benda Marek, Černochová Jana, Florián Jan, Chalupa Tomáš, Kohoutová Lenka, Šťastný Boris, Vodrážka David, Bendl Petr, Fuksa Ivan, Jeník Miroslav, Rádl Aleš, Šnajdr Marek, Tluchoř Petr, Vidím Jan, Baštýř Václav, Bauer Jan, Dědič František, Doktor Michal, Papež Jiří, Pospíšil Jiří, Vilímc Vladislav, Bureš Jan, Gandalovič Petr, Řápková Ivana, Šulc Jiří, Němeček Vít, Weberová Ivana, Horníková Zdeňka, Pajer Jan, Staněk Pavel, Čechlovský Jan, Jirout Radim, Martinů Jaroslav, Fischerová Jana, Němcová Miroslava, Bartoš Walter, Filipi Dana, Mencl Václav, Sivera František, Suchánek Pavel, Šeich David, Boháč Zdeněk, Fiala Radim, Nečas Petr, Plachý Jaroslav, Svoboda Pavel, Úlehla Tomáš, Drobil Pavel, Krupka Jaroslav, Stanjura Zbyněk, Svoják Igor, Wenigerová Jaroslava

TOP 09: Eček Jaroslav, Korte Daniel, Kubata Václav, Laudát František, Pecková Gabriela, Polčák Stanislav, Radová Jana, Schwarzenberg Karel, Besser Jiří (bezp.), Jeništa Luděk (bezp.), Kalousek Miroslav, Langšádlová Helena, Smutný Jan, Bezecný Zdeněk, Gregora Martin, Parkanová Vlasta, Janek Michal (bezp.), Lobkowicz Jaroslav, Chlad Rudolf, Drábek Jaromír, Kotalíková Patricie, Farský Jan (SLK), Horáček Václav (SLK), Cogan Josef (STAN), Heger Leoš, Oliva Jiří, Cempírek Václav (bezp.), Skalický Jiří (bezp.), Jirků Ladislav (bezp.), Roztočil Aleš (bezp.), Husák Jan, Kostřica Roman, Putnová Anna, Schejbalová Jaroslava, Chalánková Jitka, Šarapatka Bořivoj (bezp.), Gazdík Petr (STAN), Hanáková Alena (bezp.), Bubeníková Ludmila (bezp.), Lukša Pavol, Witoszová Renáta (bezp.)

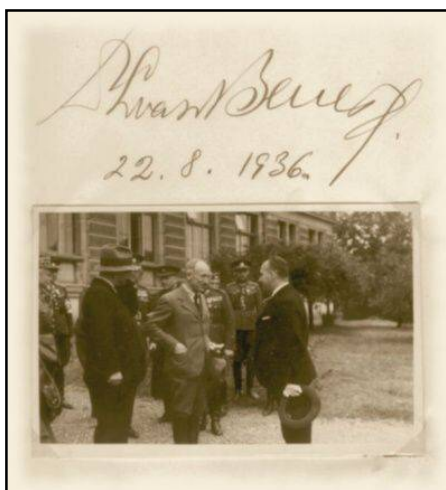
KSČM: Dolejš Jiří, Semelová Marta, Grospič Stanislav, Klán Jan, Vostrá Miloslava, Braný Petr, Filip Vojtěch, Levá Ivana, Šidlo Karel, Hojda Pavel, Hubáčková Gabriela (bezp.), Šenfeld Josef, Nedvědová Marie (bezp.), Marková Soňa, Končická Květa, Kováčik Pavel, Rusová Marie, Adam Vojtěch (bezp.), Bebarová-Rujbrová Zuzka, Grebeníček Miroslav, Černý Alexander, Nekl Josef, Koníček Vladimír, Halíková Milada (bezp.), Konečná Kateřina, Opálka Miroslav.

Věci veřejné: Bárta Vít (bezp.), John Radek, Peake Karolína, Huml Stanislav (bezp.), Klasnová Kateřina, Vysloužil Radim, Paggio Viktor, Škárka Jaroslav, Suchá Jana, Kádner David, Šťoviček Milan (bezp.), Skokan Petr, Štětina Jiří (SNK ED), Fraňková Štěpánka (SNK ED), Novotný Josef (SNK ED), Babák Michal, Dobeš Josef, Chaloupka Otto, Andryšová Lenka, Navrátilová Dagmar, Vacek Martin, Drastichová Jana, Kočí Kristýna, Rusnok Jiří.

PREZIDENTSKÉ NÁVŠTĚVY V KOLÍNĚ

Československo a následně Česká republika měly ve své, více jak devadesátileté historii, celkem deset prezidentů: Tomáše Garrigue Masaryka, Edvarda Beneše, Emila Háchu, Klementa Gottwalda, Antonína Zápotockého, Antonína Novotného, Ludvíka Svobodu, Gustáva Husáka, Václava Havla a Václava Klause. Na místě je asi vhodné doplnit, že Emil Hácha byl zvolen prezidentem po abdikaci Edvarda Beneše dne 30. listopadu 1938, tedy v době tzv. 2. republiky a pak byl nacistickou mocí trpěn jako trapná figurka ve funkci státního prezidenta Protektorátu Čechy a Morava. Prezidenti od Klementa Gottwalda až ke Gustávu Husákovi nebyli demokraticky zvolenými prezidenty, byli pouze vrcholky totalitní komunistické moci. Historie naší vlasti je bude určitě jen evidovat. Oni, pokud nebudou kvalifikováni jako hanba českého národa, což je jistě přiléhavější, si nic jiného než prostou evidenci nezaslouží ----- První prezident a zakladatel Československé republiky, T. G. Masaryk, naše město ve funkci prezidenta, byť v ní setrval téměř sedmnáct let, nenavštívil. Stejně se týkalo i Emila Háchy a všech komunistických prezidentů, jejichž funkční období přesáhlo v součtu dobu čtyřiceti let. Naše město jako prezident bohužel nenavštívil ani Václav Havel. A tak jedinými, kteří Kolín ve funkci prezidenta navštívili, byli Edvard Beneš a Václav Klaus ----- Edvard Beneš navštívil Kolín třikrát a vždy jen na velmi krátkou dobu, přičemž jeho návštěvy nelze hodnotit ani jako oficiální. Podle kroniky 2. základní školy, zvané též západní, která stojí v Kmochově ulici č. 943, probíhala první Benešova návštěva takto:

Při závěrečných cvičeních československé armády, jež se konala v druhé polovině srpna 1936 ve východních Čechách, bylo město Kolín sídlem 1. armádního sboru. Velitelství sboru ubytováno bylo ve dnech 20., 21., 22. a 23. srpna ve všech místnostech budovy západní školy. V sobotu 22. srpna rozletěla se v časných hodinách ranních po městě zpráva, že pan prezident republiky Dr. Edvard Beneš na svých objížďkách po „bojišti“ navštíví i město Kolín. Zprávy o době příjezdu nebyly přesné, přes to shromáždilo se před budovou školy množství obecního lidu, jež chtělo vidět svého prezidenta a srdečně ho pozdravit A přijel ve tři čtvrti na pět. Doprovázel ho ministr národní obrany František Machník, náčelník francouzské mise armádní generál

Louis-Eugene Faucher, náčelník vojenské kanceláře prezidentovy divisní generál Ing. Silvestr Bláha a krátce za nimi přijeli generální inspektor Čsl. branné moci armádní generál Jan Syrový a předseda senátu RČS Dr. František Soukup. Když pan prezident ukončil návštěvu u sborového velitelství, podepsal se do školní kroniky a opouštěl školní budovu. Jak se objevil před školou, byl pozdravován bouřlivým jásotem obecnstva, jež se zatím během necelých 20 minut tu shromáždilo.

Prezident Edvard Beneš přijel před západní školu v sobotu 22. srpna 1936.

Shromážděná veřejnost před západní školou při prezidentově odjezdu. Snímky na této stránce pořídil kolínský fotograf Jiří Krátký.

Druhá návštěva Edvarda Beneše v Kolíně byla opravdu jen chvilková. Nebyla to ani návštěva, bylo to jen zastavení prezidentského vlaku na jeho triumfální cestě po konci 2. světové války z Košic do Prahy, ve středu 16. května 1945. Přesto se však na kolínském nádraží shromáždilo velké množství lidí. Od členů tehdejší vlády, ministrů vnitra a obrany Václava Noska, resp. Ludvíka Svobody až k obyčejným občanům. Ale nejen to. Trať za nádražím byla lemována dalšími davy lidí, mezi kterými vynikala např.

krojovaná děvčata nebo sportovci. Když prezidentský vlak zastavil na nádraží, pozdravil Edvard Beneš spolu se svojí manželkou Hanou přítomné ze staženého okna salonního vagonu. Prohodil několik vět s představiteli tehdejšího okresního i městského národního výboru, rozdál několik podpisů a po nastoupení výše zmíněných ministrů vlády, se vlak dal do pohybu ke konečné stanici této jízdy, kterou byla osvobozená Praha.

Vlak s prezidentem Edvardem Benešem a jeho manželkou Hanou, na kolínském nádraží ve středu 16. května 1945.

Třetí návštěva prezidenta Edvarda Beneše v Kolíně se uskutečnila v pátek 17. srpna 1945. Takto o ní přinesl zprávu Věstník Okresního národního výboru v Kolíně.

Návštěva prezidenta Budovatele Dra Edvarda Beneše v Kolíně.

Byl to vskutku vzácný den 18. srpna 1945 pro Kolín. Pan prezident a jeho choť navštívili Kolín a třeba neoficiálně — přece to byla veliká lidová slavnost. Náměstí a přilehlé ulice byly naplněny obyvatelstvem z dalekého okolí a nadšení nebralo konce.

Pan prezident přijel parníkem »Vltava« z Poděbrad, doprovázen členy okresního a místního národního výboru. Na palubě lodi přivítal je předseda ONV Dr. Mir. Jelínek krátkým projevem, ve kterém navázal na svůj projev, když vítal pana prezidenta při jeho návratu Kolínem do vlasti. Sděлил mu, že obyvatelstvo města Kolína a okolí chopilo se samo práce a vlastníma rukama, svépomocí odstranilo z větší části škody válečné, takže hospodářský život dává se již do provozu. Ujistil ho oddaností a láskou obyvatelstva okresu k republice. Pan prezident vyjádřil uspokojení, načež v družném rozhovoru pokračovala plavba s tak šťastným větrem — který popřál panu prezidentskému min. dopravy Ing. Novák panu prezidentovi a jeho choti — jako již dlouho po Labi nevál. Po cestě rozprávěl pan prezident s p. předsedou přístavní společnosti v Kolíně Ing. Dr. J. Tillem, který ho informoval o činnosti města Kolína a Přístavní společnosti v Kolíně. Zejména upozornil na nutná opatření, která třeba připravit pro úplné splavnění Labe — zejména stavbu přístavu.

V 18:45 hod. přistál parník v Kolíně na Kmochově ostrově. Panu prezidentovi se hlásil posádkový velitel v Kolíně a celý průvod v čele se vzácnými hosty přecházel lávku, krásně vyzdobenou a opatřenou špalírem krojované mládeže SNT. Ulicí Sokolskou a Pražskou přijíždí pan prezident na Benešovo náměstí. Ohromné nadšení lidu jde mu vstříc.

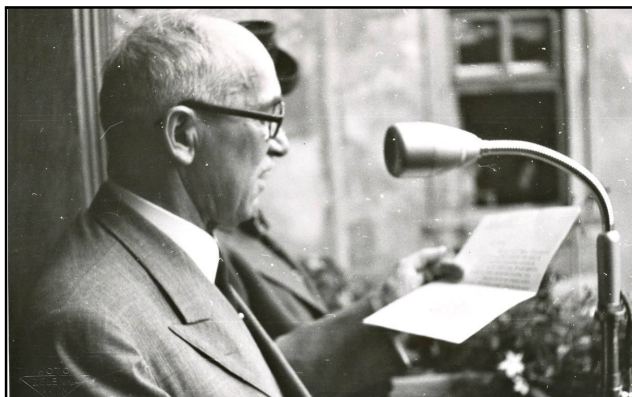
Před radnicí vítá jej pan předseda MNV Volenec a znovu ho ubezpečuje oddaností a věrností obyvatelstva. Pan prezident krásně vyzdobenou chodbou radnice vstupuje do kanceláří presidia. Podepisuje se do pamětní knihy a vstupuje na balkon a nadšení znovu nezná konce. Přichází i jeho vzácná choť. Pan prezident mluví — a nyní ona nepřijemnost. Tlampače nefungují, vše je nervosní, ale po několika minutách se rozezvučí ona krásná slova, která vřele pronášena tisknou se hluboko do našich srdcí...

»Paní a pánové,

děkuji vám a děkujeme vám, kteří přicházíte z Prahy, za tak srdečné uvítání a přijetí. Váš oddaný pozdrav, tlumočený mně panem předsedou národního výboru, mne opravdu dojal. Nemohli jste vyjádřit opravdověji a krásněji svůj postoj k našemu státu, než tak výrazným a odhodlaným slibem, který jsem přijímal od vás na cestě ze svého pobytu v cizině do vlasti před několika nedělemi. Víím, že to přichází z plna srdce — vždyť je to dnes všeobecně všude, kam přijdu; a je to přirozená reakce na to, co bylo zde u vás a všude jinde, v době okupace. Náš lid právě tou barbarskou okupací plně pochopil, co v roce 1938 a 1939 ztratil a co v roce 1945 opět získal. A přál bych si, aby na to nikdo a nikdy nezapomněl, a aby podle toho jednal.

Jsem dnes potěšen tím více, že jste svému slibu dostáli a že jste pochopili první nejdůležitější úkoly, jež nás čekaly a čekají po válce v osvobozené republice. Je to práce, práce konstruktivní, denní, v továrnách, na poli a všude, kde práce na nás čeká. Pochopili-li naši spoluobčané spojení měst a venkova tak, jako jste je ve svorné spolupráci pochopili vy zde, půjdou-li ve snaze napravovatí následky války stejnou cestou s vámi, pak nemusíme se obávat, že hospodářské problémy by mohly jakýmkoli způsobem ztížit naši cestu obnovy. Plněním svého slibu dáváte národu příspěvek, který nejen mění slovo v čin, ale který současně mění

těžké důsledky války v mírotvornou normalisující a tu nejpolitičtější denní konstruktivní práci.

Vyslechl jsem se zvláštní vděčnosti z úst vašeho zástupce ujištění, že i nadále budete spatřovati pravé vlastenectví v práci pro obnovu naší drahé republiky, a vím velmi dobře, jak tato slova a toto ujištění je pravdivé a na koho se můžeme vláda i já spolehnouti. Víme, v jakém ovzduší jste tu žili za války a jak jste se v bezprostřední blízkosti nacistických středisek osvědčili. Rád slyším z vašich slov radostný ohlas lepší příští doby a budiž vám dík za to, že jste dovedli udržet rozvahu, vytrvat a vydržet politicky i mravně po celou dobu okupace. Prokázali jste tím republice i sobě služby veliké.

Vím také, že máte mnoho potřeb a starostí hospodářských. Vím, že není všecko ještě takové, jak bychom si přáli, a že nám — vám zde po bombardování — pořád zbývá ještě mnoho práce. Ale proto jsem přišel rád mezi vás, abych viděl prostředí, v němž pracujete. Vím konečně, že máte svou práci rádi. Pokračujte v ní, věřte v úspěch svého úsilí i v úspěch soustavné práce, ale věřte také ve správné zásady našeho budovatelského programu, programu vlády i programu mého.

Děkuji vám znovu srdečně za opravdu milé přijetí a přeji vám ve vašem polabském kraji tak toužebný životní jas, požehnaný klid míru a osobní blaho a zdraví vám všem.

Pan prezident odchází a znovu zní neutuchající potlesk a nadšení.

V družném hovoru se členy národních výborů poseděl pan prezident s chotí ještě asi 25 minut. Kulturní referent MNV Em. Čermák předal panu prezidentovi obraz ak. malíře B. Kutíla (pohled na chrám sv. Bartoloměje z klášterní zahrady) a paní prezidentové skleněnou bonbonieru s obsahem fy Kolínea. Pan prezident s velkým zájmem dal se informovati o různých otázkách města, načež se rozloučil a odcestoval. Obyvatelstvo projevovalo tolik nadšení, že vůz pana presidenta mohl se pohybovati jenom krokem.

Byl to svátek všech svátků.

Václav Klaus navštívil naše město vícekrát jako předseda vlády nebo předseda Občanské demokratické strany. Ve funkci prezidenta republiky se na oficiální návštěvě Kolína objevil poprvé 11. června 2010, kdy, mimo jiné, zahájil 47. ročník hudebního festivalu Kmochův Kolín. Stejně jako Edvard Beneš, se ani Václav Klaus v Kolíně dlouho nezdržel. Prezidenta na návštěvu města oficiálně pozval starosta Jiří Buřič. Nebylo to poprvé, kdy jej k návštěvě Kolína zval. Tentokrát však byl úspěšný. Návštěvu

Starosta Kolína Jiří Buřič a prezident republiky Václav Klaus před budovou radnice na Karlově náměstí.

předcházelo několik jednání s protokolem kanceláře prezidenta i s ochranou službou ústavních činitelů. Neoficiálně, tedy na přátelské úrovni, se kronikář od starosty Buřiče dověděl, že den před návštěvou, ve čtvrtek 10. června odpoledne, mu prezident osobně zatelefonoval a dohadoval s ním některé věci a časy s jeho návštěvou související. V pátek 11. června přijel Václav Klaus do Kolína krátce před 16. hodinou. Před radnicí

Prezident Václav Klaus s žáky kolínského hokejbalového oddílu, mistry republiky 2010 v zasedací síni v přízemí radnice.

byl uvítán starostou města Jiřím Buřičem a spolu pak odešli do zasedací síně v přízemí radnice. Zde se uskutečnilo setkání prezidenta s žákovským družstvem kolínského

hokejbalového oddílu, letošními mistry republiky své kategorie. Po nezbytném potřásání rukou a mnohém fotografování se prezident se starostou odebrali do prvního patra radnice, do kanceláře kolínského starosty. Po krátké osobní debatě, starosta Jiří Buřič a prezident Václav Klaus se znají již od začátku roku 1990, následoval další oficiální program. Přesně v 16,30 hod vešel prezident republiky spolu se starostou města za zvuků trubačské fanfáry do obřadní síně radnice, kde jej očekávalo několik

desítek pozvaných hostů. Po krátké uvítací řeči Jiřího Buřiče, který prezidentovi připomněl, že v těchto místech byl již v roce 1994 jako předseda vlády, následovalo představování jednotlivých přítomných. Starosta s vzácnou návštěvou poctivě obešel všechny hosty, prezident si s každým podal ruku a prohodil pár slov. S autorem těchto řádků, který byl v obřadní síni také přítomen, si prezident podal ruku téměř jako se starým známým. S panem prezidentem, ač se s ním v řadě názorů neshodují, se znám také již řádku let. Seznámili jsme se přes historii našeho protinacistického i protikomunistického odboje. Mezi přítomnými byli zastupitelé města, vedoucí pracovníci městského úřadu, představitelé státní správy, společenského a hospodářského života města. Např. místostarostové MUDr. Pavel Hoffmann a Mgr. Roman Pekárek, předsedkyně okresního soudu JUDr. Libuše Kantůrková, plukovník Mgr. Dušan Žďárský z Policie ČR, plukovník Jan Bradna, velitel hasičského záchranného sboru, vedoucí pracovníci automobilky TPCA, ředitel oblastní nemocnice MUDr. Petr Chudomel, farář římskokatolické církve P. Libor Bulín a řada dalších. Poté s krátkým proslovem vystoupil prezident republiky a hlavně vyzval přítomné ke společné diskuzi. Po několika dotazech a odpovědích Václava Klause, došlo na společné

fotografování, jehož výsledek je součástí těchto stránek. Poté se prezident republiky a starosta města, bylo to krátce po 17. hodině, odebrali na Karlovo náměstí, kde již probíhal program 47. ročníku Kmochova Kolína. Nutno dodat, že v den prezidentovy návštěvy i v průběhu celého hudebního festivalu vládlo horké letní počasí, což omlouvá i prezidentovu rozhalenku. Na náměstí byl Václav Klaus nadšeně uvítán

Prezident republiky Václav Klaus zahajuje 47. ročník hudebního festivalu Kmochova Kolín 2010.

poměrně velkým množstvím přítomných diváků. Po jeho krátkém proslovu, kterým festival zahájil, se prezident posadil mezi přítomné obecnstvo a intenzivně se věnoval podepisování fotografií, notýsků a dalších nejrůznějších věcí. Nikomu z řady žadatelů neodmítl nejen podpis, ale ani společnou fotografii. Choval se opravdu velmi přátelsky. S Kolínem a jeho starostou se Václav Klaus rozloučil v 17,45 hod a podle svého programu pokračoval dále do Litomyšle, kde navštívil další hudební festival, nikoliv však dechové, nýbrž operní hudby – Smetanovu Litomyšl.

Prezident republiky při podepisování mezi diváky na Karlově náměstí. Pochvalu si jistě zasloužil muž v hasičské uniformě, který ve vedru a úmorném slunečním žáru rozráhl nad prezidentem deštník, v tomto případě však spíše slunečník.

KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY

Komunistická strana Čech a Moravy je politickou stranou, která vznikla 31. března 1990 poté, co v prosinci 1989 rozhodl mimořádný sjezd Komunistické strany Československa (KSČ) o vytvoření územní organizace komunistů v Čechách a na Moravě. Pro své označení používá zkratku KSČM. Strana je právnickou osobou, působící na území České republiky. Sídlem ústředních orgánů KSČM je Praha 1, Politických vězňů 9. Programovým cílem KSČM je socialismus, demokratická

společnost svobodných, rovnoprávných občanů, společnost politicky a hospodářsky pluralitní, postavená na maximální občanské samosprávě, prosperující a sociálně spravedlivá, pečující o zachování a zlepšování životního prostředí, zabezpečující lidem důstojnou životní úroveň a prosazující bezpečnost a mír. Program KSČM vychází z marxistické teorie otevřeného dialogu s mezinárodním komunistickým a levicovým hnutím, novým myšlenkám a poznatkům. KSČM usiluje o to, aby byla stranou masovou, která pracuje na základě kolektivnosti jednání a rozhodování, samosprávných principů a široké vnitrostranické demokracie. Logem a volebním znakem KSČM jsou dvě červené třešně se zeleným lístkem. Tato symbolika je spojena s existencí Pařížské komuny a se jménem básníka Jeana Baptisty Clémenta, autora poémy Čas třešní, kterou tento autor věnoval své lásce Luise, ošetřovatelce raněných komunardů na jedné z pařížských barikád. Obdobně jako na celostátní úrovni, tak se odvíjela i historie KSČM v Kolíně. Po vzniku strany opustila kolínská KSČM v roce 1990 honosné sídlo svého okresního výboru, vybudované v 80. letech minulého století ve Smetanově ulici za budovou městského divadla.

Poznámka. Před listopadem 1989 se nové budově OV KSČM v Kolíně pro její umístění za divadlem, říkalo také 2. scéna. Po bezplatném převodu této budovy na stát, se sídlo strany na přelomu dubna a května 1990 nastěhovalo do pronajatých prostor ve starém pivovaru v Sokolské ulici. Tyto místnosti strana opustila v roce 1992. Své nové

sídlo okresního výboru našla koupí a následnou rekonstrukcí rodinného domku v Okružní ulici č. 667 na Zálabí, viz foto na předchozí straně. V rekonstruovaném domku v Okružní ulici, pokud si při své návštěvě stačil kronikář všimnout, je velká zasedací místnost obložená z jedné strany policemi, naplněnými marxistickou

literaturou a ozdobená obrazem samotného Karla Marxe. Dále je zde kromě chodby menší kancelářská místnost, sociální zařízení (WC) a vchod do udržované zahrady ----- Současným předsedou Okresního výboru Komunistické strany Čech a Moravy, který kopíruje území někdejšího okresu Kolín, včetně oblasti Kostelce nad Černými lesy, spadající dnes do okresu Praha – východ, je František Švarc z Radimi, viz foto níže. Tuto funkci vykonává od března 2007, přičemž jeho předchůdcem od vzniku KSČM byl

František Ledvina z Kolína. Městská organizace, nebo městský výbor KSČM v Kolíně dnes, na rozdíl od minulosti již není, zato zde, na území města Kolína, funguje šest základních organizací, sdružujících zhruba 150 členů KSČM. Nejsilnější z nich jsou organizace na sídlišti a na Zálabí. Každá z nich má právo jednat samostatně, samozřejmě však v rámci stranických stanov. V Kolíně pracuje okresní výbor

KSČM, který má dvacet devět členů a ke svým jednáním se schází vždy po dvou měsících. Okresní výbor ze svého středu volí jedenáctičlenný výkonný výbor, který se ke svým schůzím, schází každých čtrnáct dnů s výjimkou prázdninových měsíců července a srpna. Avšak ne tak letos. Vzhledem k podzimnímu termínu konání komunálních voleb,

se okresní stranické orgány scházely k jednání i o prázdninách. Kandidátní listina KSČM pro letošní komunální volby v Kolíně je plně obsazena dvaceti sedmi jmény. Podle slov pana předsedy Švarce nepatří KSČM mezi bohaté strany, dotované např. sponzorskými dary. Proto je i její předvolební kampaň úměrná prostředkům a zaměřená spíše na kontaktní způsob vedení kampaně. Nicméně letáky a plakáty jsou na vývěsních místech po Kolíně vylepeny. Výsledek letošních komunálních voleb byl pro KSČM mírně nepříznivý, protože proti volbám v roce 2006, ztratila jeden zastupitelský mandát. Nyní tedy zasednou v Zastupitelstvu města Kolín tři, místo předchozích čtyř zástupců této levicové politické strany.

Na horním snímku je zasedací místnost v budově OV KSČM v Okružní ulici na Zálabí, dole pak předseda okresního výboru, František Švarc.

CÍRKEV BRATRSKÁ V KOLÍNĚ

Do roku 1848 byly v Rakousko Uherské monarchii uznávány pouze dvě církve, katolická a evangelická. Po roce 1848 se z evangelické církve začali vydělovat kazatelé, kteří chtěli, aby Písmo svaté bylo očištěno od lidského balastu. To byl základní proud z kterého posléze vznikla reformovaná evangelická církev. Dalším mezníkem, který po Prusko Rakouské válce v roce 1866 ovlivnil vývoj v této církvi, byl příchod několika

amerických misí. Tento zámořský vliv spolu s působením evangelických kazatelů čistého Písma svatého, vedl ke vzniku Svobodné reformované církve, která byla tehdejšími c.k. úřady Habsburské monarchie oficiálně uznána v roce 1880. Po vzniku Československé republiky v roce 1918, odmítla Svobodná reformovaná církev z věroučných důvodů sloučení se vznikající Českobratrskou církví evangelickou a s novým jménem Jednota českobratrská se přihlásila k duchovnímu dědictví původní Jednoty bratrské. Jednota Českobratrská byla za 1. republiky, na rozdíl od církvi katolické a evangelické, státem sice uznána, ale nebyla jim nijak finančně podporovaná. Po nástupu komunistů v roce 1948, byli v roce 1951 k církvi připojeni sbory slovenského spolku Modrý kříž a také spolku Rozhodných křesťanů na Těšínsku s převládající polskou národností. V roce 1968 došlo v církvi k dohodě, že se od ní oddělí bratři ze Slovenska a tak vznikl nový a dodnes platný název, Církev bratrská. Spolupráce se slovenskými bratry jak po oddělení, tak i dnes, funguje velmi dobře. Církev bratrská je větví křesťanské církve, která navazuje na českou i světovou reformaci. Tvoří ji otevřená společenství lidí, kteří věří v Ježíše Krista jako Božího Syna a svého zachránce, přijímají Bibli za měřítko víry, učení i života. Sbory Církve bratrské vidí svůj úkol ve vyznávání křesťanské víry, ve vedení k víře, ve vytváření společenství věřících a v praktické pomoci potřebným lidem. Větší církevní bohoslužba, konaná jedenkrát za měsíc, se jmenuje Vysluhování svaté večeře Páně. Běžné bohoslužby pak probíhají jedenkrát za týden, zpravidla v neděli dopoledne Církev bratrská nemá institut zpovědi. Zřejmě největším důvodem proč zde zpověď neexistuje, je skutečnost, že zatímco v katolické církvi je farář nebo jiný duchovní prostředníkem

mezi člověkem a Bohem, tak v Církvi bratrské je prostředníkem mezi člověkem a Bohem jen a pouze Pan Ježíš Kristus a nikdo jiný. Kazatel bratrské církve, který je ekvivalentem faráře v katolické církvi, je zde jen pomocník, nikoliv prostředník. Za určitou formu zpovědi v Církvi bratrské je možné považovat např. rozhovor dvou členů sboru, kteří k sobě mají dostatek důvěry. Závěrem nebo výstupem takového rozhovoru může být např. konstatování, zda činění o kterém spolu bratři nebo sestry hovoří je správné nebo ne, v žádném případě však není možné aby jeden druhému dával jakékoliv rozhřešení. To je totiž dáno jen a jen Písmem svatým. V Církvi bratrské však existuje forma Svědectví, která je svěřením se konkrétního člověka ostatním bratřím a sestrám s něčím mimořádným co ten který bratr nebo sestra prožili nebo co výjimečného je potkalo. Církev bratrská malé děti nekřtí, dává jim pouze požehnání. Křest totiž musí být podle církevní věrouky rozhodnutí již samostatného jedince o jeho vztahu k Panu Ježíši Kristu.

V roce 1927 se v rozhodlo o tom, že v Kolíně vznikne samostatný sbor Církve bratrské. Do té doby museli kolínští členové dojíždět buď do ústředí církve v Soukenické

ulici v Praze nebo kutnohorského sboru. Na jaře roku 1928 přišli do Kolína manželé Vladimír a Antonie Hrubí (snímek vlevo), aktivní členové církve, kteří zde začali organizovat sborový život. Jak je všeobecně známé, existovala v Kolíně na Zálabí prosperující pobočka pražské firma Hellada, jejímž majitelem byl František Kadlec. Zeť tohoto pražského továrníka, Pavel Just, vedl zde v Kolíně již výše zmíněný pobočný závod svého tchána. A protože Pavel Just byl člen Církve bratrské, tak se kolínský sbor začal scházet v administrativní budově zálabské Hellady.

Mimochodem, v Helladě u Justů byly za 2. světové války schovány prakticky všechny osobní věci národního hrdiny Československého protinacistického odboje a kolínského rodáka, štábního kapitána Václava Morávka, brigádního generála in memoriam. Bohužel, budovy Hellady dostaly při válečném bombardování několik zásahu a tak byla většina osobních věcí Václava Morávka zničena Během 2. světové války se kolínský sbor scházel také v domě u Sixtů v ulici Na Louži, kde je dnes obchod s oblečením. Dříve to

nebyla hospoda, nýbrž sál v přízemí domu, který jeho majitelé, manželé Sixtovi, pronajímali. Po nástupu komunistů k moci v roce 1948 a po prakticky všeobecném znárodnění, se místní sbor ještě nějaký čas scházel v Helladě. Avšak od roku 1950 až

roku 1981, měl sbor své sídlo v přízemním baráku v někdejší hospodě u Suchomelů v Mlýnské ulici čp. 168, vedle pošty na Zálabí (snímek vlevo). Církev si v Kolíně samozřejmě hledala za téměř nevyhovující prostory v Mlýnské ulici náhradu,

opakovaně však narážela na neochotu a obstrukce tehdejšího městského národního výboru i okresního výboru komunistické strany. Současné sídlo kolínského sboru Církve bratrské v ulici s libozvučným názvem Královská cesta, se podařilo do majetku církve koupit až v roce 1973, ale i s tehdejšími nájemníky. Dalších pět let trvalo, než se odstěhovali nájemníci z přízemí, aby se tak mohlo začít s jeho rekonstrukcí pro potřeby církve. Slavnostně bylo opravené přízemí otevřeno v roce 1981. Nahoře však dál bydleli další nájemníci. Celý dům se pak uvolnil až v roce 1985 (snímek dole). Členové kolínského

Církve bratrské byli od roku 1950 stanicí sboru v Kutné Hoře a do roku 1975 se o kolínského věřící staral kazatel se státním souhlasem, bratr Jaromír Štifter. Samostatným sborem je kolínská Církev bratrská od roku 1993, kdy byla jeho součástí i poděbradská stanice. Ta se však v roce 2006

oddělila a v Poděbradech tak vznikl tak samostatný sbor Církve bratrské. První kazatel ve sborovém domě v Kolíně, v ulici Královská cesta, byl bratr Milan Němec, který však tuto funkci vykonával v období let 1972 až 1996. Ve stejném období byl však

vedoucím stanice a posléze sboru Kolín již zmíněný Pavel Just, někdejší ředitel zálabské Hellady. Od roku 1996 byl vedoucím kolínského sboru bratr Zbygněv (Zbyšek) Lipus, který byl ordinován na kazatele v roce 1998 a v Kolíně zůstal až do roku 2007.

Od té doby slouží na Moravě v Letovicích. Bratr slovenské národnosti, současný vikář a budoucí kazatel, Ludovít Fekete, mladý, pětadvacetiletý člověk, působí v Kolíně, kde se také oženil, od července 2008. Jeho kolínská mise však skončí v letošním roce plánovaným i slovenským bratrům slíbeným návratem domů. Nový kazatel, bratr Jan Drahokoupil z Ostravy, nastoupí v Kolíně s velkou pravděpodobností od 1. ledna 2011. Kolínský sbor Církve bratrské, jehož součástí je i obec Břežany I, má v současnosti 68 členů. K tomu je nutné připočítat cca dvacet pět dětí a nesmí se zapomenout na přátelé a příznivce, kteří do sboru dochází. Kazatel je představeným kolínského sboru a této

činnosti se věnuje profesionálně. Na starosti má především duchovní stránku sboru. Církev bratrská je oficiálně uznanou církví, která má nárok na finance ze státního rozpočtu podle zákona č. 218/1949 Sb. ve znění platných předpisů. Za organizační činnost sboru nese odpovědnost kazatel a rada starších, která je do funkcí volena

všemi členy sboru. V Kolíně je rada starších šestičlenná. Finanční prostředky se v církvi získávají dobrovolnými sbírkami. Podle Písma svatého by měl věřící dát desetinu z toho co vydělá na Boží věci. Nemusí to však být jen peníze, které se samozřejmě nijak nevyvádějí, protože někdo dá místo nich k dispozici třeba své šikovné ruce apod. Dům na Královské cestě č. 226, je vlastnictvím Církve bratrské. Přízemní prostory slouží potřebám církevních obřadů. V prvním patře budovy jsou dva byty. Jeden slouží kazateli a ve druhém bydlí správce a údržbář objektu v jedné osobě. Od roku 2007 působí v rámci kolínského sboru Církve bratrské mladý misijní pracovník, Karel Vrána z Frýdku Místku, který zde profesionálně, jako zaměstnanec církve pracuje mezi mladými lidmi v rámci vlastního projektu „Za plotem“. Ten je zaměřen na volnočasové aktivity mládeže a to i v součinnosti s Městským úřadem v Kolíně. Na místních školách tak probíhají přednáškové cykly o sexu, drogách, násilí, šikaně apod. Nikoliv však na všech kolínských školách, protože s přednáškami Karla Vrány musí vždy souhlasit nejen ředitel, ale i příslušní učitelé

Slovo protestant pochází z latinského slovesa protestor, které znamená veřejně dosvědčuji, prohlašuji, přiznávám se. Jako protestantes byla na říšském sněmu ve Špýru označena roku 1529 luteránská knížata, která předložila svůj nesouhlas se zákazem reformace. Odtud se přívrženci Luthera a později také další příslušníci evangelických církví nazývají protestanté.

Vyznání víry Církve bratrské

Preamble

Za pravidlo víry a života přijímá Církev bratrská Písmo Svaté - Bibli. V přesvědčení, že církev může uskutečnit ve světě své poslání jenom tehdy, když zůstane věrnou své Hlavě - Ježíši Kristu, který je jejím základem a který ji zachovává a dovede až k cíli, se jako členové Církve bratrské hlásíme k tomuto vyznání víry.

(1) O zjevení

Věříme, že se Bůh zjevoval lidem mnoha způsoby prostřednictvím svého stvoření, svého Zákona, svých poselů a proroků, ale v posledních dnech a s konečnou platností se zjevil ve svém Synu, Ježíši Kristu, který je vtěleným Bohem a vlastním zjevením Boha pravého a živého.

(2) O Písmu svatém

Věříme, že neomylným svědectvím o tomto zjevení je Písmo svaté Starého a Nového zákona, které bylo inspirováno Duchem Božím. Pánem a středem Písma je Ježíš Kristus. Písmo svaté má dvě stránky: božskou a lidskou. Božská stránka je neomylná pravda, lidská stránka je lidská řeč, lidské vyjádření i to, jak řeč a vyjádření byly zachovány. Písmo svaté jako Boží slovo je jediným měřítkem a autoritou naší víry a našeho života (2Tm 3,16; 2Pt 1,21). Mimo něj neuznáváme žádné doplňky, které by měly stejnou autoritu, vážnost a úctu. Při výkladu Písma svatého se hlásíme ke starokřesťanským vyznáním víry (Apoštolské vyznání, Nicejsko-cařihradské, Athanasiovo), k reformovaným konfesím (zvl. Druhá Helvetská konfese, Heidelberský a Malý Westminsterký katechismus), k odkazu Jednoty bratrské (zvl. vyznání Jednoty bratří českých podle vydání Komenského z roku 1662) a k zásadám evangelikálního hnutí vyjádřených např. vyznáním Lausannského závazku z roku 1974.

(3) O Boží trojjednoti

Věříme v jednoho Boha, který se v dějinách spásy zjevil jako Otec, Syn a Duch svatý. Tyto tři osoby téže podstaty tvoří dokonalou jednotu, nelze je od sebe oddělit ani navzájem ztotožnit.

(4) O stvoření a vyvolení

Věříme, že Bůh stvořil všechno viditelné i neviditelné svým Slovem a řídí celý svět svou nevystižitelnou moudrostí. Věříme, že nás v Kristu před stvořením světa vyvolil za svůj lid, ale nikoho nezabavil odpovědnosti za jeho rozhodování.

(5) O hříchu

Věříme, že člověk svou neposlušností Boha ztratil společenství s ním i neporušenost, k níž byl původně stvořen. Proto se všichni rodí jako hříšní lidé a svým životem porušujícím Boží Zákon a svou svévolí a vzpourou tento stav potvrzují. Proto jsou vydáni Božímu soudu a smrti jako mzdě hříchu.

(6) O Kristu

Věříme, že Ježíš Kristus, Boží Syn, se stal pravým člověkem svým narozením. Svou zástupnou smrtí na kříži vzal na sebe hříchy, a tím nás smířil s Bohem. Svým vzkříšením a nanebevstoupením zvítězil nad všemi mocnostmi zla a stal se Pánem celého světa a hlavou církve.

(7) O Duchu Svatém

Věříme, že o letnicích seslal Bůh skrze Ježíše Krista Ducha svatého, který lidi usvědčuje z hříchu, vede k pokání a víře v Krista a tak z nich činí nová stvoření. Znovuzrození se projevuje nesením ovoce Ducha, především láskou k Bohu a lidem. I po znovuzrození jsou věřící Duchem svatým zmocňováni a naplňováni a dostávají dary k účinné službě v církvi i ve světě.

(8) O ospravedlnění

Věříme, že všichni, kteří v Krista uvěří a vyznávají a opouštějí své hříchy, přijímají od Boha ospravedlnění a jistotu spasení. Děje se tak pouhou vírou v Ježíše Krista, bez vlastních zásluh. Jiným způsobem nelze dosáhnout spasení.

(9) O církvi

Věříme, že Bůh v dějinách Izraele povolával a shromažďoval svůj lid. Ježíš Kristus na tomto světě ustanovil lid Nové smlouvy a buduje jej mezi všemi národy jako svou Církev. Proto je výsadou všech věřících vyjádřit svou příslušnost k církvi tím, že vstoupí do svazku s některou její větví. Tím veřejně vyznávají svou víru, přijímají svátosti křtu a svaté večeře Páně spolu s darem bratrského společenství, ve kterém se vzájemně povzbuzují, napomínají, slouží si a podřizují se pověřeným správcům a jedni druhým.

(10) O misii

Věříme, že Církev je poslána být solí země a světlem světa, svou službou pomáhá lidem v hmotné a mravní bídě a zvěstuje jim záchranu v Spasiteli Ježíši Kristu. Z těch, kteří přijímají evangelium, činí učedníky Ježíše Krista křtem a vyučováním k zachování toho, co nám Pán Ježíš přikázal.

(11) O druhém příchodu Páně

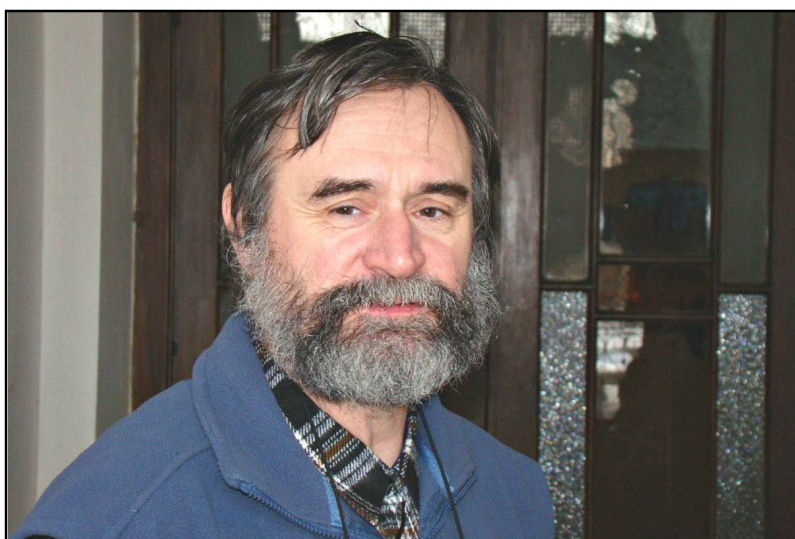
Věříme, že Ježíš Kristus přijde ve své slávě, aby ustavil věčné Boží království, kde Bůh bude všechno ve všem. Věříme, že všichni spravedliví budou vzkříšeni k věčnému životu a bezbožní k soudu a věčnému trestu.

Někdejší sídlo Jednoty Českobratrské v domě u Sixtů v ulici Na Louži na kolínském Zálabí

Sborové shromáždění v sále domu u Sixtů v ulici Na Louži na kolínském Zálabí

Josef Ptáček, jeden ze současných členů rady starších Církve Bratrské v Kolíně

MĚSTSKÝ SPOLEČENSKÝ DŮM

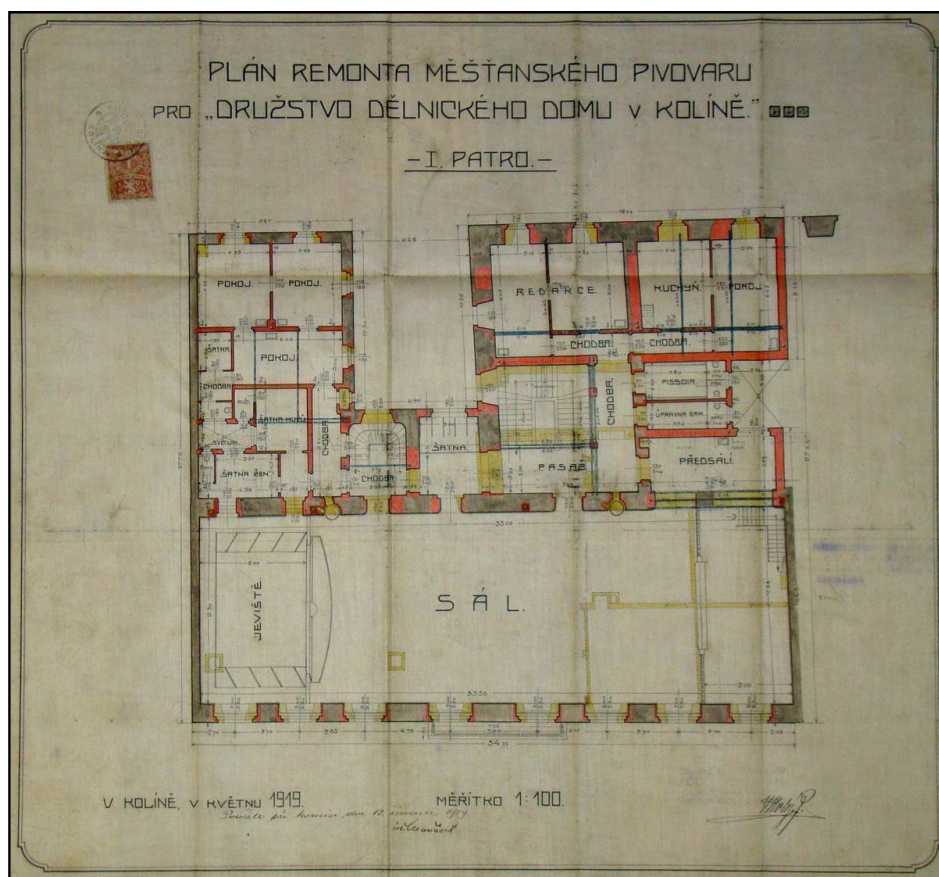
Zámecká ulice v Kolíně vede od budovy radnice skutečně ke Kolínskému zámku. Není nijak dlouhá a po obou jejích stranách stojí domy. Levá fronta ve směru od radnice, to jsou převážně činžovní bytové domy s obchody nebo různými provozovnami v přízemí. V pravé frontě stojí hned vedle budovy radnice, s kterou je i stavebně propojen, betonový prosklený objekt Městského společenského domu v Kolíně (MSD). Jeho dnešní adresa, Zámecká č. 109, Kolín I., měla v minulosti za názvem ulice číslo 79. Svědčí o tom např. kupní smlouva ze dne 1. srpna 1919, kterou přešlo právo vlastnické na stavební parcele obytného a průmyslového stavení se sklepy č. domu 79 na Družstvo pro postavení dělnického domu v Kolíně, které objekt koupilo od kolínského Zámeckého pivovaru. Ještě předtím byl tento objekt dlouhá desetiletí Měšťanským pivovarem. Zámecký pivovar objekt odkoupil v posledním desetiletí 19. století a lze se domnívat, že jediným důvodem této obchodní transakce byla likvidace konkurenčního výrobce piva ve městě. Na zdi současného městského společenského domu je vlevo od hlavního vchodu umístěn úzký obdélníkový, pravděpodobně bronzový nápis „Zde stál Lidový dům středisko dělnictva 1920 / 1949“. Výše zmíněné Družstvo pro postavení dělnického domu v Kolíně vzniklo, nebo spíše bylo založeno v roce 1909 jako součást tehdejší sociálně demokratické strany dělnické. Družstvo nepochybně usilovalo o vybudování nového vlastního střediska, ale nikdy, za více jak čtyřicetiletou existenci, se to družstvu nepodařilo. Koupě budovy někdejšího měšťanského pivovaru v Zámecké ulici bylo

nejspíše nouzovým řešením, které, jak je patrné, ani nekorespondovalo s názvem družstva. Je možné, ale to je pouze spekulace kronikáře, že koupě a nikoliv stavba nového objektu vedla k tomu, že budova v Zámecké ulici byla nakonec pojmenována jako Lidový, a ne Dělnický dům. Na druhé straně je však faktem, že

např. tiskárna tehdejší Československé sociálně demokratické strany dělnické v Kolíně, která sídlila v dnešní Sokolské ulici, se oficiálně jmenovala Středočeská lidová

knihtiskárna v Kolíně a ne tedy dělnická Nicméně ze zachovalých archiválií dnešního Stavebního úřadu v Kolíně lze zjistit, že 4. srpna 1919 vydal tehdejší Purkmistrovský úřad města Kolína Družstvu pro postavení dělnického domu povolení k přestavbě a přístavbě bývalého měšťanského pivovaru, č. pop. 79 – I v Kolíně, na dělnický dům. Zachováno zůstalo i několik podrobných plánů remonta (rekonstrukce)

Měšťanského pivovaru pro Družstvo dělnického domu v Kolíně, pravděpodobně od stavitele nebo architekta dr. Josefa Stephana (foto výše). Následně pak, 15 listopadu 1919, vydal purkmistrovský úřad družstvu další povolení, kterým bylo upřesněno povolení ze srpna téhož roku. 17. ledna 1921 bylo stále, tedy více jak dva roky po vzniku Československé republiky, vydáno na hlavičkovém papíře Purkmistrovského úřadu města Kolína povolení k stavbě – znovuzřízení vyhořelé verandy na dvoře Lidového domu v Zámecké ulici. Dne 17. října 1921 bylo Družstvu pro postavení dělnického domu v Kolíně vydáno, Z rady královského města Kolína, povolení k obývání domu čp. 79 – I. Jak dosvědčují některé další písemnosti i vzpomínky pamětníků, fungoval Lidový dům jako společenské středisko, kdy byl i hotel, restaurace, kavárna a v neposlední řadě i biograf. Další dochované písemnosti Lidového domu, jsou až z let 1947, 1948 a 1949.

V roce 1947 pronajalo Družstvo Dělnický dům v Kolíně, tak zněl tehdejší oficiální název družstva, všechny prostory druhého patra objektu, Kolínským závodům lihovarským a droždářským, národní podnik. Dne 28. prosince 1948 byl na tehdejším místním národním výboru sepsán a podepsán protokol z jednání, jehož předmětem byla nabídka Družstva dělnický dům na prodej domu čp. 79 v Kolíně I. za trhovou cenu 1.500.000 Kčs. Citace části protokolu „Vzhledem k tomu, že budova trpí těžkými

technickými závadami, byla adaptace zadána Československým stavebním závodům a vyžádá si nákladu cirka 2.000.000 Kčs, neboť byla sjednána avšak dosud nepodepsána dohoda s čsl. filmovým ústředím na adaptaci v budově se nacházejícího biografu, na kterou se ústředí zavázalo poskytnouti subvenci 1.200.000 Kčs s podmínkou, že po dobu 15 let nebude z budovy placen nájem. (nájem činil 80.000 Kčs ročně)..... Kromě toho se také na vnitřním sdělení tehdejšího národního výboru zachovaly myšlenky některých jeho zaměstnanců, na odkoupení Lidového domu pro potřeby budoucího rozšíření radniční budovy. Poslední zachovaná písemnost s hlavičkou Družstva dělnického domu v Kolíně, adresovaná místnímu národnímu výboru, má datum 17. května 1949. Kromě řady návrhů na úpravu textu tržové smlouvy, kterou by družstvo prodalo Lidový dům národnímu výboru, je navržena i nová prodejní cena ve výši 500.000 Kčs. Národní výbor na tento dopis reagoval 23. května 1949 více méně souhlasně Jak všechno nakonec proběhlo, není známo. Žádné další písemnosti se nedochovaly. K dispozici

v archivu stavebního úřadu není ani výměr na později provedenou demolicí Lidového domu, tzn. že se ani neví rok, natož přesné datum zbourání tohoto nepochybně historického objektu v centru našeho města Další písemnost, spojená již s dnešním Městským společenským domem, má datum 11. září 1968. Na prach bídně textově upraveném listu papíru, který podepsal tehdejší vedoucí odboru výstavby Městského národního výboru v Kolíně, Jan Zvěřina, je rozhodnutí o přípustnosti této stavby společenského domu v Kolíně I., Zámecká ulice. V rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že majitelem pozemku je městský národní výbor, finančně bude akce zajištěna z rozpočtu SKNV, tedy Středočeského krajského národního výboru a že stavbu provede Konstruktiva n.p. Praha. Stavebně je objekt popsán jako konstrukce monolitického železobetonového skeletu, s obvodovým pláštěm z výplňových panelů, pětipodlažní,

zastřešená rovnou střechou. Součástí akce bylo i provedení demolice stávajícího přístavku budovy národního výboru, na jehož místě bude vybudováno východní křídlo objektu. V rozsáhlé publikaci Doc. Ing. Arch. Felixe Haase CSc. s názvem „Architektura 20. století“, kterou vydalo v roce 1978 Státní pedagogické nakladatelství v Praze, je stavba společenského domu v Kolíně zařazena do tzv. architektury brutalismu a autorem je dokonce označena jako kultivovaná brutalistní stavba!!! Kronikář neví, co si o tom myslet. Názor na tuto nepochybně necitlivě zasazenou stavbu

do historického centra Kolína, si musí udělat každý sám. Další zachovaná písemnost s datem 6. srpna 1974, podepsaná vedoucí odboru výstavby Městského

národního výboru v Kolíně, Ing. Havlíčkovou, představuje jakýsi kolaudační výměr, textově přesně nadepsáno: Stavba společenského domu v Kolíně I., Zámecká ulice – uvedení do trvalého užívání. Ač bylo v úředním rozhodnutí formulováno „stavba společenského domu“, byl tento objekt slavnostně otevřen v pátek 9. srpna 1974 s názvem „Kulturní dům pracujících v Kolíně“ na adrese Zámecká ulice čp. 109. Prvním ředitelem nebo vedoucím tohoto zařízení byl, od jeho otevření až do 31. ledna 1980, místní fotograf, Karel Bezdiček. S platností od 1. února 1980 byl do funkce ředitele kulturního domu pracujících jmenován Ivo Svatoš, který tuto funkci zastával zhruba do října roku 1988. Oba ředitelé, pp. Bezdiček i Svatoš v prostorách kulturního domu bydleli ve služebním bytě. Ten byl umístěn v druhém patře v budově přes nádvoří (atrium) radnice. Spolu s ukončením pracovního poměru musel Ivo Svatoš opustit i služební byt, který byl okamžitě předělán na kancelářské prostory. Po panu Svatošovi stál v čele kulturního domu Ota Hradil. Toho zde, přímo v jeho kanceláři, zhruba v únoru 1992, zastihla smrt. Pan Svatoš pak do podzimu 1992 kulturní dům znovu vedl. Poté se od 1. ledna 1993 stal ředitelem již nikoliv kulturního domu pracujících, ale Městského společenského domu v Kolíně, Miroslav Matiaš. Ten své působení v této organizaci ukončil 31. srpna 2005 a od 1. září stejného roku je ředitelem Městského

společenského domu Zdeněk Hejduk ----- V dubnu 2010 se kronikář procházel s ředitelem Zdeňkem Hejdukem (foto) Městským společenským domem od nejvyššího poschodí a poslouchal jeho popisný výklad. „Zde ve třetím poschodí je nevyužívanějším prostorem koncertní sál, kterému se také často říká výstavka. Určitě

proto, že se zde nejen v minulosti výstavy konaly. I za mého působení zde byly výstavy fotografií, například Fotoklubu z Košic nebo Funkeho Kolín. Významně tento sál pro koncerty vážné hudby využívá kolínský Kruh přátel hudby, když letos probíhá jeho již 46. sezóna. V době, kdy jsem do MSD nastoupil,

dělal předsedu Kruhu přátel hudby pan Forejt, který byl v té době již vážně nemocný. Ve funkci jej pak nahradila paní Meclová a po ní pan Kubiček, který už také bohužel není mezi námi. Dnes je předsedkyní Kruhu přátel hudby paní Magdalena Jurásková – Rajdlová. Vzhledem k tomu, že manželé Rajdlovi jsou relativně mladí a nepochybně i aktivní, je dnešní situace v Kruhu přátel hudby jak organizačně, tak i po jiných stránkách dobrá. Nezanedbatelný, z pohledu organizačního i ekonomického je fakt, že s Kruhem spolupracuje dirigent pražského orchestru Atlantis Vítězslav Podrazil. Jinak se tady ve výstavce cvičí a při plesové sezoně je tato místnost využívána jako další

prostor pro plesové hosty nebo i pro tancování. Znamená to, že tady jsou stoly, sedí se tady, tancuje a jinak baví. Dalšímu prostoru ve třetím poschodí se pracovně říká maturitní salonek. Využívá se samozřejmě i pro jiné účely než pro maturitní rauty nebo oslavy, například jako šatna pro účinkující hudebníky nebo jiné umělce a při hudebních festivalech Kmochův Kolín jako kancelář.“ ----- Dominantním prostorem celého společenského domu je jeho druhé poschodí, kde se nachází velký sál, předsálí s barovým pultem, opravená a dnes jistě důstojně vypadající šatna pro vystupující umělce a samozřejmě i rekonstruované WC. Ve velkém sále byla za poslední roky např.

vyměněna propálená opona na pozadí jeviště za novou v modré barvě, do sálu byly koupeny nové židle a v zadní části přízemí byla instalována opona, jejímž zatažením lze opticky, ale i fakticky zmenšit jinak velký prostor sálu. Zde, ve velkém sále společenského domu, se koná řada nejrůznějších kulturních akcí a podniků. Od ledna

do druhé poloviny měsíce dubna se zde konají až tři desítky plesů. Celoročně se pak v hlavním sále vystřídají se svými výstupy, či repertoárem nejrůznější umělci s jinými, třeba společenskými akcemi. V roce 2010 například: 2. února dechovka Krajanka, 11. února undergroundová kapela The Plastic People Of The Universe, 17. února zpěvačka Věra Špinarová, 25. února rockový Katapult Oldy Říhy, 3. března Divadelní soubor Studio Saint Germain s představením Šampiónky, 17. března zpěvák Jiří Schmitzer, 24. března metalová skupina Arakain, 5. dubna zpěvačka Marta Töpferová, 9. dubna legendární rocková skupina Tři sestry, 8. května Všeobecná kolínská výstava, 15. května FestBlues, 5. června benefiční akce Noty na pomoc. Na podzim a v zimě zde mimo jiné vystupovali: zpěvačky Ewa Farná, Marie Rottrová, Radůza, Eva Pilarová, skupina Mňága a Žďorp, bavič Zdeněk Izer a další. Nepříjemnou věcí, která je spojená nejen s pořádáním kulturních akcí je to, že v celém domě je instalován toliko jeden menší, osobní výtah, který bohužel nepojme větší kusy vybavy hudebních skupin (reproduktory apod.) ----- V první poschodí společenského domu jsou po obou stranách prostoru umístěny salónky. V těch po levé straně, stojíme-li zády k hlavnímu schodišti, se konají

různé akce typu školení, schůzí, konferencí a v neposlední řadě se zde také konají, s výjimkou ustavujícího zasedání, pro to je vyhrazen velký sál, všechna veřejná jednání zastupitelstva města. Salonky po pravé straně jsou určeny spíše pro dlouhodobější komerční pronájem. V pravém krajním salonku je umístěn jeden z několika městských Klub důchodců, které jsou organizační složkou města. Uprostřed prvního poschodí je umístěna velká šatna a také se zde, vedle průchodových dveří do budovy radnice, nachází kancelář městského společenského domu, kde úřaduje ředitel Zdeněk Hejduk, ekonomka a další zaměstnanci ----- V blízkosti kanceláře ředitele je na nosném a ozdobném panelu u zdi umístěna bronzová busta Jeana Gasparda

Debureau, kolínského rodáka a největšího z pierotů. Autorem busty, která byla napřed umístěna v přízemí radnice, vedle vchodu do zasedací místnosti rady města, je akademický sochař Ladislav Pichl. Busta (viz foto) byla odhalena 13. září 1969, za účasti francouzského mima Marcela Marceau a zřejmě historicky nejlepšího českého mima Ladislava Fialky. Psaly o tom místní noviny Kupředu, ročník 17, číslo 39, z 26. září 1969. Podle kroniky města z roku 1969, byl 16. září 1969 v Praze

zahájen Mezinárodní festival pantomimy, který měl mít vazbu i na Kolín. Ale to už je téma na jiné pojednání a sice o kolínských festivalech pantomimy, které začaly až v devadesátých letech minulého století, konkrétně pak v roce 1992 ----- Přízemí městského společenského domu z rozhodující části zabírá restaurace U Radnice, kterou společně se všemi bary v celém společenském domě provozuje, k velké spokojenosti ředitele Zdeňka Hejduka, firma Visbek s.r.o. Velký prostor zabírá průchod přízemím, kde je vlevo hlavní vchod do celého společenského domu, vpravo by se nechalo jít do atria radnice, pokud budou odemčeny příslušné dveře. Na konci průchodu je již roky uzamčený vchod do jakési zahrady, která je součástí komplexu MSD. Kronikář si pamatuje, že v první polovině devadesátých let minulého století, se tudy nechalo jít i na odbor školství a kultury, který tehdy sídlil v suterenních prostorách radnice ----- Ve sklepních prostorách MSD se kromě technického zázemí (vzduchotechnika atd.) nachází

celkem prostorný kryt, který spravuje odbor obrany a krizového řízení městského úřadu. Nakládat s tímto prostorem může i ředitel MSD za předpokladu, že zde nebudou provedeny žádné stavební úpravy. Prostor krytu je tak nabízen jako možný náhradní prostor pro tréninky, zkoušky tanečních souborů ----- V městském společenském domě nachází zázemí pro své zkoušky několik místních tanečních souborů. Jednak je to populární, cca jedenáctičlenná pánská taneční skupina Rasputin, kde tančí i pan ředitel Hejduk, taneční soubor Modroočko Jolany Burešové a skupina Inferno ----- Své sídlo zde má i Kolínská filharmonie, symfonický orchestr s více jak stoletou tradicí. MSD orchestr zřizuje a financuje jeho provoz. Z tohoto titulu stojí v čele filharmonie ředitel společenského domu, Zdeněk Hejduk. Současným dirigentem orchestru, který pravidelně zkouší každé pondělí ve velkém sále MSD, je Robert Kužík. Tento mladý muž

Koncert Kolínské filharmonie s dirigentem Ivanem Fišerem, který se konal 2. listopadu 2010 ve velkém sále Městského společenského domu.

nastoupil za dirigentský pult filharmonie počátkem letošního roku, když za ním vystřídal dlouholetého dirigenta Ivana Fišera. Personální změna na tomto místě byla v závěru roku 2010 provázena vzrušenými diskuzemi a vzedmutými vášněmi většiny členů filharmonie, které nakonec vedly k tomu, že pro neshody v orchestru bylo zrušeno již naplánované provedení České mše vánoční. Více je o těchto nepříjemných skutečnostech napsáno v kapitole kroniky s názvem Události v Kolíně za měsíc prosinec. Současným organizačním vedoucím filharmonie je Jaromír Pitelka a archivářem Pavel Severa. Kolínská filharmonie, významný a nezpochybnitelný kus historie města by si v kronice jistě zasloužila samostatnou kapitolu. Nicméně její napsání by bylo určitě nadbytečné, protože k jejímu stoletému výročí byla kolektivem autorů vydána publikace s názvem „Kolínská filharmonie, symfonický orchestr Městského společenského domu v Kolíně, KF 1905 – 2005.“ Zde je její historie popsána velmi fundovaně a podrobně.

*Fotografie Josefa Zelenky z roku 1955, zachycující demolici někdejšího
Dělnického domu v Zámecké ulici.*

*Fotografie Josefa Zelenky ze září roku 1969. Přípravné práce na výstavbu
budovy brutalistního Městského společenského domu již začaly.*

*Dvě výše umístěné fotografie získal kronikář po dopsání celého zápisu od paní
Ivany Zelenkové, snachy někdejšího kolínského fotografa Josefa Zelenky. Data, uvedená
v popisech pod fotografiemi, jsou přepsána ze zadních stran snímků.*

REKONSTRUKCE ŽELEZNIČNÍHO MOSTU PŘES LABE

Jednu z dominant kolínského labského panoramatu nahradí technicky vyspělejší nástupce. Železniční most poblíž kolínské elektrárny, který v Kolíně stojí již od roku 1908, bude nejen v zájmu lodní dopravy na Labi, jeho podjezdná výška je totiž pro lodě nevyhovující, ale i z důvodu opotřebenosti stoletým provozem zásadně rekonstruován, prakticky nahrazen mostem novým. Kolínský železniční most je třetím, a zároveň posledním mostem, který musí být upraven, aby vyhovoval vodní cestě z Mělnického přístavu do elektrárny Chvaletice. Předchozí dvě stavby, mosty v Nymburce a Poděbradech jsou byly již dokončeny v předchozích letech. „Kolínský most je technologicky nejnáročnějším projektem, jelikož je nutné vybudovat kompletně novou

konstrukci,“ uvedl Jan Bukovský, vedoucí oddělení rozvoje Ředitelství vodních cest ČR (ŘVCCŘR). Původní most, který by musel stejně být kvůli technologickému stáří nahrazen v horizontu max. deseti let i bez požadavku lodní dopravy, umožňuje podjet lodím do výšky 4,35 metrů. Moderní mosty ale potřebují splňovat výšku 5,25 m. Nový most by

navíc mohl v budoucnu mít také pohyblivou část, která se v případě potřeby zvedne na podjezdnou výšku 7 metrů. „Po technické stránce bude na tuto výhledovou změnu vše připraveno. Počkáme ovšem, až pro toto zvýšení vznikne reálná potřeba,“ objasnil ředitel ŘVCCŘR, který možnou nutnost vybudování zdvižné části vidí až se spuštěním činnosti logistického centra v Pardubicích. Proti stávajícímu staříčkému mostu bude mít nový také další výrazné odlišnosti. Kolos bude dlouhý 138 metrů, široký 16,8 metrů a jeho váha dosáhne 1.374 tun. Celá stavba bude do Kolína přepravována po velkých částech z mostárny ve Slaném. Největší změnou však bude fakt, že ho budou

tvorit dvě nezávislé mostní konstrukce. Tato změna byla do projektu zařazena proto, aby stavba naprosto neochromila železniční dopravu na trase Kolín – Nymburk a byla tak umožněna cesta alespoň na jedné koleji. V červnu proběhlo předání stavby a od dnešního dne, 8. července 2009, byly zahájeny samotné práce. Od září bude z důvodu rekonstrukce dočasně uzavřen přejezd v Tovární ulici a do roku 2010 budou také probíhat stavební úpravy v ulici Luční. Výhodou pro cestující bude určitě fakt, že díky této rekonstrukci bude také kompletně přebudováno 4. a 5. nástupiště na hlavním nádraží v Kolíně. Projekt za zhruba jednu a čtvrt miliardy korun bude hrazen z evropských i státních financí. Ukončení stavby bude v prosinci roku 2010.

Slavnostní zahájení přestavby kolínského železničního mostu z roku 1908 se uskutečnilo ve čtvrtek 20. srpna 2009. Po nymburském a poděbradském je tak kolínský

most třetím v řadě, který bude nahrazen novým modernějším s podjezdnou výškou 5,25 metru, aby umožnil podplout i lodím, které tak kvůli nevyhovujícím

parametrům nyní nemohou „Město Kolín je historickou křižovatkou dopravních cest,“ podtrhl přínos rekonstrukce pro vodní dopravu kolínský starosta Jiří Buřič ve svém projevu na výletní lodi Král Jiří a zdůraznil nutnost zlepšit parametry polabské vodní cesty. Loď se vydala se svými pasažéry

k železničnímu mostu, odkud se na něj dalo dosáhnout pouhou rukou, a někteří cestující této možnosti využili. Kromě přípitku na „zdar stavby“ byl součástí ceremonie symbolický „šťastný poklep“ kladívky na část kolejnice.

Plynule mezi sebou přešly do konce října 2009 výluky na trati v souvislosti s přestavbou železničního mostu zvaného též Železnák. V rámci nich došlo v minulých několika dnech k výluce na jedné z kolejí. Při ní byly na pravém břehu Labe instalovány tři výhybky, které při vlastní rekonstrukci umožní převést železniční dopravu na aktuálně funkční kolej. Náročná operace, při které muselo dojít mimo jiné i k napojení nových výhybek na zabezpečovací a řídicí centrum železničního uzlu Kolín, byla dokončena v plánovaném termínu. Následující rekonstrukce mostu bude probíhat vždy

na jedné jeho polovině. Investor tak minimalizuje dopad rekonstrukce na železniční provoz, protože instalované výhybky umožní zkrátit nezbytně nutné převedení dvoukolejného provozu na jednokolejný pouze na prostor rekonstruovaného mostu. Vzhledem k tomu, že se jedná o složité technologické postupy na železniční infrastruktuře, zhotovitel i ŘVC ČR úzce spolupracují se Správou železniční dopravní cesty. Při rekonstrukci bude také upraveno přes 2.900 metrů železničního spodku a svršku, postaveno nové trakční vedení a trať se dočká i moderního zabezpečovacího zařízení. Budou také zrekonstruovány dva železniční přejezdy v ulicích Starokolínská a Tovární. Přejezdy budou zabezpečeny nejmodernější technologií a jejich povrch bude celopryžový, čímž se výrazně sníží hlučnost silničního provozu. Cestující, kteří využívají služeb železniční dopravy, se mohou těšit na dvě nová moderní nástupiště v železniční stanici Kolín hlavní nádraží, konkrétně nástupiště číslo 4 a 5. Po rekonstrukci budou nástupiště splňovat požadavky na pohodlné a bezpečné cestování. Nástupištní hrana bude 550 milimetrů nad temenem kolejnice pro snadný nástup a výstup. Chybět nebudou bezbariérové přístupy nebo navigační systém. V rámci stavby budou také realizována protihluková opatření na ochranu přilehlých obytných objektů v podobě protihlukových stěn v délce téměř 1000 metrů. Tím bude snížena hluková zátěž v okolí trati. Projekt za 1,23 miliardy korun podpoří i Evropská unie. 877 milionů bude zapláceno prostřednictvím Operačního programu Doprava z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Zbytek bude hrazen ze Státního fondu dopravní infrastruktury.

**Názor redaktorů Vojtěcha Blažka a Martina Maříka z Hospodářských novin
v článku – Oprava kolínského „železnáku“**

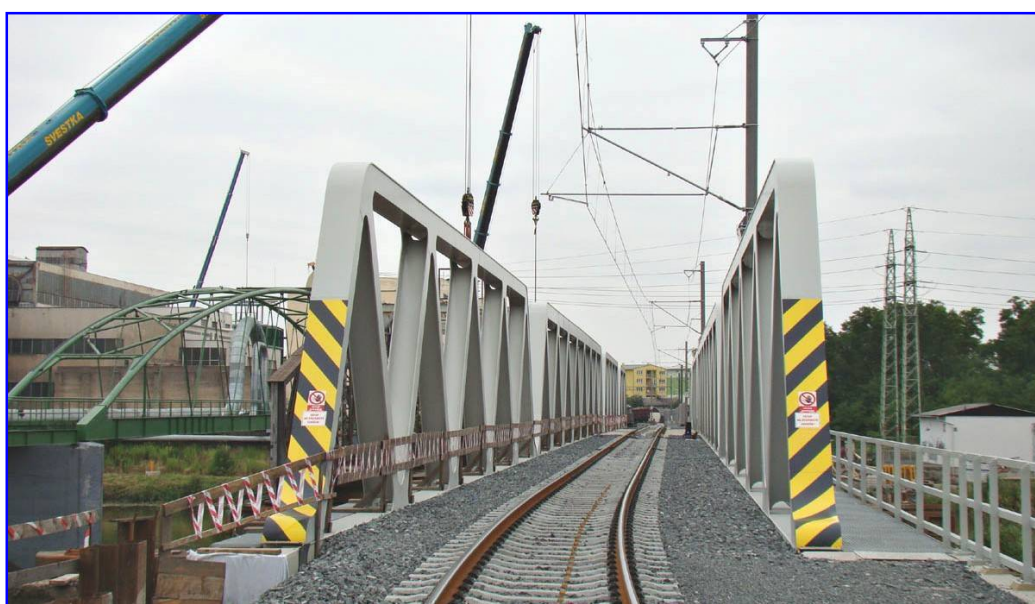
Firma Viamont, spojovaná s bývalým ministrem dopravy Alešem Řebíčkem, pracuje na výjimečné státní zakázce: opravuje železniční mosty na Labi za jednu a půl miliardy tak, aby pod nimi mohly proplouvat velké lodě. Zakázku připravili Řebíčkově podřízení v době, kdy byl ještě ministrem. A není jisté, že Česko tuhle investici právě teď potřebuje: v Labi totiž není pro velká plavidla dost vody a nic nenasvědčuje tomu, že se to v dohledné době změní. Řebíček společnost Viamont zakládal a původně v ní měl třetinový podíl. Když v roce 2006 přišel do velké politiky, údajně se od ní odstříhnul. Ale jisté to není – akcie byly donedávna anonymní. A podle propočtů HN Viamont za Řebíčkovu ministrování dostal od státu zakázky za víc než 14 miliard. Viamont symbolizuje častý nešvar spojený se zadáváním veřejných zakázek: stát platí miliardy firmám, jejichž vlastníci nejsou známi, což otvírá prostor pro korupci nebo pro obohacování lidí, kteří o zakázkách rozhodují a mohou být na firmy napojeni. HN zjistily, že loni z celkového počtu 8.852 veřejných zakázek jich 1.200 získaly právě firmy s akciemi na majitele, kde majitele nelze dohledat. Viamont v lednu koupila rakouská firma Strabag a tajemní vlastníci mohli na prodeji vydělat i díky zakázkám, které se jim předtím podařilo připravit. Zvedání mostu v Kolíně dokončí Viamont letos. Cena činí 1,23 miliardy, z toho 877 milionů zaplatí Evropská unie. Firma už dokončila dvě stamilionové opravy mostů v Nymburce a v Poděbradech. Nikdo ale neví, kdy pod nimi budou moci běžně plout dopravní lodě – řeka není po většinu roku dost hluboká. Dopravu na Labi omezuje letitý spor o úsek před německými hranicemi, kde ekologové hájí řeku před vybudováním jezů. Podporuje je i ministerstvo životního prostředí.

Začátkem měsíce března 2010 byly zahájeny přípravné práce pro rozebrání první poloviny kolínského železničního mostu přes Labe. Provoz na železniční trati však zůstal zachován, vlaky jezdily dál, i když jen po jedné koleji. Projekt za 1,23 miliardy korun tak pokročil bezproblémově do další fáze, což umožnily již dříve nainstalované výhybky. V další březnové fázi práce dělníci nejprve podélně rozdělili současnou

konstrukci mostu na dvě poloviny a pak následně rozebrali první části mostu tak rychle, že se zdálo, jakoby se během jednoho březnového týdne most vypařil. Ne sice celý, ale jen ta polovina, po které právě nejezdí vlaky. Je zřejmé, že po zbourání kolínských kasáren a likvidaci železobetonových starých tiskáren

(OTK), kde dnes stojí nákupní centrum Futurum, jde o nejzajímavější demolici od roku 1989. Na demolici bylo přitažlivé i to, že ji bylo možné sledovat z oken vlaků projíždějících prostředkem staveniště. V dubnu pak byla na místě odstraněné poloviny zahájena montáž nového mostu. Ta byla dokončena začátkem sedmého měsíce, když po ní první vlaky přejely přesně 6. července večer. Dvukolejný most tak byl zatím nový pouze z poloviny, neboť v jeho druhé polovině dosud leží staré těleso obloukového mostu. Začátkem července byla také z jedné poloviny dokončena rekonstrukce železniční zastávky Kolín – Zálabí, konkrétně nástupiště směr Velký Osek.

Od 14. července došlo k obdobnému postupu, tedy k likvidaci druhé historické části mostu, kdy však již vlaky jezdily po nové části mostu. Výrazného zpoždění se podle Správy železniční dopravní cesty cestující nemuseli obávat. Skutečně se tak stalo díky zvolenému postupu, kdy byla v provozu vždy jedna z kolejí.

Nicméně evropský unikát zatím stát v Kolíně nebude. Železniční zdvihací most, který měl umožnit proplout lodím s nákladem vysokým až 7 metrů, byl v srpnu 2010 zastaven před posledním krokem. Stavitelé se spokojili s řešením, naznačovaným od počátku stavby, které most jenom zvyšuje ze současných 4,5 metru o 70 centimetrů. Státní investor, Ředitelství vodních cest, konečnou fázi odložil protože není potřeba. Nedávno rekonstruované mosty v Nymburce a Poděbradech připouštějí přepravu nákladů také jen do výše 5,2 metru. Bez dostavby děčínských jezů přitom není možné labskou vodní cestu významným způsobem využívat. Přesto kolínská rekonstrukce o evropský primát zřejmě nepřijde, protože spolyká neuvěřitelnou částku. Cena 1,3 miliardy korun mnohokrát převyšuje nejdražší rekonstrukci posledních let, kterou je zvýšení nymburského železničního mostu o 80 centimetrů. Ředitelství vodních cest však uvedlo, že kolínská investice se neomezila jen na obnovu mostu. Modernizováno bylo také 2,9 kilometru železničních tratí, která tak dosáhla kvality koridoru. Například přes rekonstruovaný most tak bude možné jezdit místo současných 40 kilometrů v hodině o 10 kilometrů rychleji.

Vrtulník letecké záchranné služby odvezl 24. září ze stavby železničního mostu těžce zraněného dělníka. Spadla na něj 400 kg vážící traverza. Muž utrpěl mnohačetná poranění hlavy a hrudníku, bylo třeba jej zaintubovat a dokonce připojit na umělou

plicní ventilaci. Osmatřicetiletý muž ze Slovenska, který na mostě pracoval jako svářeč, byl letecky transportován do fakultní nemocnice v Praze na Vinohradech.

Okolnosti pracovního úrazu vyšetřuje policie pro podezření z trestného činu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti. Podle dosavadního průběhu vyšetřování došlo k samovolnému posunutí pomocné rozpínací traverzy o váze zhruba 400 kilogramů. A to i přesto, že traverza byla upevněná na okraji mostních příhrad a zajištěna ocelovými lany k rozpěrám mostu. Mluvčí Ředitelství vodních cest ČR, jež je investorem stavby, potvrdil, že společnost byla dodavatelem o události informována.

Dnem 1. listopadu skončila výluka na železničním mostě přes Labe, kterou si vyžádala jeho celková přestavba. Na mostě byly koncem října uskutečněny zátěžové zkoušky, tedy poslední nutný krok k tomu, aby se na most mohl vrátit provoz v plném rozsahu. Most byl rekonstruován, jak bylo v předchozím textu několikrát opakováno, z důvodu nedostatečné podjezdové výšky, která tvořila překážku v lodním provozu. Nový most splňuje požadavek na minimální podjezdnou výšku 5,25 m, což je jeden z povinných parametrů vodních cest zařazených do mezinárodní dopravní sítě. Šestnáct

měsíců stačilo investorovi na zbourání přes sto let starého mostu a vybudování mostu nového, ale zároveň i k provedení doprovodných akcí, tedy rekonstrukci dvou železničních přejezdů, téměř tří kilometrů železničního spodku a svršku a nezbytné výstavbě protihlukových stěn. Na trati bylo instalováno nové trakční vedení a moderní

zabezpečovací zařízení. Důležité je zdůraznit, že zvolený postup prací minimalizoval dopady na železniční dopravu. Po celou dobu stavby byla totiž v provozu vždy nejméně jedna kolej. V rámci stavby bylo také zrekonstruováno 4. a 5. nástupiště kolínského hlavního nádraží. Zvýšená nástupištní hrana a nový výtah zlepši přístup k vlakům i pro méně pohyblivé cestující. Řidiči jistě ocení celopryžové povrchy eliminující hluk a vibrace na železničních přejezdech v ulicích Starokolínská a Tovární. Zabezpečení přejezdů odpovídá nejmodernějším trendům v bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Projekt za přibližně 1,2 miliardy korun je realizován za významného příspěví Evropské unie. Částka 877 milionů korun bude zaplacená prostřednictvím Operačního programu Doprava z Evropského pro regionální rozvoj. Zbylé náklady na akci jsou pak uhrazené ze Státního fondu dopravní infrastruktury.

Během probíhající rekonstrukce železničního mostu, od července 2009 do konce roku 2010, pořídil kronikář více jak 150 kusů fotografií, ilustrujících a dokumentujících postup prací. Všechny pořízené fotografie budou archivovány na CD nosiči a cca 20 kusů fotografií bude in natura součástí fotokroniky města za rok 2010.

Drahý unikát v Kolíně: Zvedací most se nebude zvedat

Evropský unikát se odkládá. Zdvihací železniční most přes Labe se sice v Kolíně staví, k poslednímu kroku však nedojde. Sto let starý most prochází důkladnou rekonstrukcí, která má skončit v listopadu. Mostní panely jsou odděleny a to umožňuje dostavbu

hydraulického mechanismu, který střední pole mostu zdvihne o 1,8 metru. Koleje se však zatím zdvihát nebudou. Státní investor Ředitelství vodních cest konečnou fázi odkládá, protože není potřeba. Zdvihání mostu mělo umožnit, aby po Labi až do Chvaletic proplouvaly lodi s nákladem do výšky 7 metrů. Stavitelé se však spokojili s řešením, které most jenom zvyšuje ze současných 4,5 metru o 70 centimetrů. Důvody jsou dva. Nedávno rekonstruované mosty v Nymburce a Poděbradech připouštějí přepravu nákladů také jen do výše 5,2 metru. Bez dostavby děčínských jezů přitom není možné labskou vodní cestu významným způsobem využívat. Přesto kolínská rekonstrukce o evropský primát zřejmě nepřijde, protože spolýká neuvěřitelnou částku. Cena 1,3 miliardy korun přesahuje třináctkrát nejdražší rekonstrukci posledních let, kterou je zvýšení nymburského železničního mostu o 80 centimetrů. V posledních pěti letech se rekonstruoval také most na rychlíkové trati mezi Mostem a Ústí nad Labem, za který stát zaplatil 60 milionů. Zvyšování kolínského i nymburského mostu prosadil někdejší ministr dopravy Aleš Řebíček (ODS) a obě zakázky získala firma Viamont DSP, kde držel ještě během ministrování akcie ----- **Deset milionů za metr mostu.** Cenu kolínské rekonstrukce překračují ze srovnatelných projektů pouze dva dálniční mosty, konkrétně kilometrový most přes Lužnici na dálnici D3 a dvoukilometrová Lahovická estakáda na pražském okruhu. Žádný z mostů na nejdražší dálnici D8 tolik nestojí ani v obtížném terénu, kde trasa přetíná České středohoří a Krušné hory. Most v Kolíně přitom měří jen 132 metrů a nebyl postaven úplně znova. Stavitelé zpevnili oba břehy a staré pilíře, na ně pak nasadili železnou konstrukci. Ředitelství vodních cest uvádí, že se investice neomezila na obnovu mostu. Viamont také modernizoval 2,9 kilometru železničních tratí, aby dosáhly kvality koridoru. Přes most tak bude možné jezdit místo současných čtyřiceti kilometrů v hodině o deset kilometrů rychleji. Ovšem ani tato investice nevysvětluje celkovou cenu. Koridory se dnes v České republice staví v ceně mezi 100 a 200 miliony korun za kilometr. Na koridoru z Prahy do Plzně stojí úsek Beroun – Zbiroh 190 milionů za kilometr, úsek Zbiroh – Rokycany vyjde na 135 milionů za kilometr. Ředitelství vodních staveb ani ministerstvo dopravy prozatím neodpověděly na otázku kdy chtějí most osadit hydraulickou zdviží. Státní fond dopravní infrastruktury takovou investici neplánuje. Dotázaní experti však předpokládají, že k ní nedojde nikdy. Zdvihání mostu by totiž tuzemskou dopravu naopak zkomplikovalo. „Zdrželo by dopravu na jedné z nejméně frekventovaných tratí nejméně o hodinu. Zastavil by se tak provoz na celé trati,“ upozorňuje železniční expert a bývalý ministerský náměstek Zdeněk Žák. Železnice má totiž specifické zákony. Brzdná dráha těžkých nákladních vlaků například dosahuje dvou kilometrů a musí dostat červenou aspoň pět kilometrů před mostem. V uctivé vzdálenosti za ním pak zabrzdí i další soupravy. Pokud jedna z nich bude nákladní, tak se musí počítat s tím, že se rozjíždí deset minut. Zvedací most by ohrozil také bezpečnost. Dnes návěští obsluhuje automatický systém. Pokud jedno návěští vyhodí červenou, vrátí se k zelené až poté, co nějaký vlak projede následující návěští. Protože ale dopravu zastaví zdvihací most, bude nutné zelenou nastavit ručně. Proto také mají všude ve světě vlaky přednost nejen před vodní dopravou, která má navíc v České republice okrajovou roli, ale také před automobily.

Petr Holub – Aktuálně.cz – 12. srpna 2010

UBYTOVNA PRO OSOBY BEZ PŘÍSTŘEŠÍ

Po listopadu 1989 se i v Kolíně začala objevovat, do té doby prakticky neznámá věc či jev – bezdomovci, bezdomovectví. Pro tuto skupinu lidí se taktéž vžil a používá se anglický termín *homeless* (*houmles*, *houmlesáci*). Bezdomovci jsou lidé, které lze definovat jako kategorii občanů, kteří nemají k dispozici žádné řádné ubytování, protože nejsou schopni jeho financování ať již z důvodů, které si primárně nezpůsobili sami, nebo proto, že si tento způsob života zvolili dobrovolně a vyhovuje jim. Ve shora zmíněné době, tedy

před více jak dvaceti lety, jsme o existenci bezdomovectví věděli toliko z odsuzujících oficiálních zpráv z novin, televize nebo rozhlasu. Odsuzující proto, že komunistická propaganda té doby využívala tohoto faktu jako jednoho z příkladů k demonstraci prohnulosti, jak zněla oficiální terminologie, kapitalistického systému. Je však nepochybné, že bezdomovci existovali i v dobách budování socialismu, avšak skrytou formou. Takovýto lidé, kteří za socialismu skončili z nejrůznějších důvodů na ulici, tam prostě až na světlé výjimky, které, jak je známo, potvrzují pravidlo, existovat prostě nemohli. Nenechaly by je

tam žít tehdejší orgány veřejné bezpečnosti, dnešní policie, a z největší pravděpodobností by se tito lidé nakonec dostali i do střetu se zákonem, minimálně pro tehdejší trestný čin příživnictví, což je mohlo přivést i do vězení. Na druhé straně je nutné uvést, že v dobách socialismu existovalo množství nejrůznějších, zpravidla podnikových ubytoven, kde lidé zmiňovaní v předchozích větách v drtivé většině nakonec skončili. Ovšem po tzv. sametové revoluci byla nastolena téměř absolutní svoboda, která nikomu nic nezakazovala, tedy určitě ani život na ulici. Vedle toho se v restitucích začaly do soukromých rukou vracet nemovitá majetky a po privatizaci skončila v soukromém

vlastnictví i naprostá většina výrobních, průmyslových a podobných majetků. Tyto faktory sebou nesly i masové rušení nejrůznějších ubytoven, které byly novými nebo staronovými vlastníky využity k jiným účelům, nebo se nájemné za jejich používání mnohonásobně zvýšilo. A tak se i začátkem 90. let minulého století počali v kolínských ulicích objevovat bezdomovci, hounlesáci. Kolínský městský úřad začal na tuto novou situaci reagovat již v roce 1991, ale přes zjevnou snahu se nepodařilo prosadit záměr zřízení

ubytovny pro bezdomovce v některých nemovitostech v majetku státu, který spravoval tehdejší Okresní úřad v Kolíně. V březnu roku 1992 nabídli majitelé domu čp. 550 v Polepské ulici tuto nemovitost městskému úřadu k odkoupení. Po krátkém jednání mezi městským a okresním úřadem došlo k dohodě, že město zmíněnou nemovitost koupí za smluvní cenu 1.560.000 tehdejších Kčs do svého majetku a okresní úřad dům příslušně upraví a vybaví a bude jej se všemi náležitostmi, tedy i s krytím všech finančních nákladů, provozovat jako ubytovnu pro bezdomovce. Tak tedy vznikla první a dosud jediná ubytovna pro bezdomovce, nebo pro osoby bez přístřeší v Kolíně K historii domu

čp. 550 v Polepské ulici. V archivu stavebního úřadu v Kolíně se dochovalo Povolení ke stavbě ze dne 13. května 1939, které umožňovalo paní Marii Sicheové stavbu

čp 550/IV

MĚSTSKÝ ÚŘAD V KOLÍNĚ.

Čís. 473 z r. 1939. V Kolíně dne 13. května 1939.

Povolení ke stavbě

pro p.í. Marii Sicheovou, maj.čk. 1875/9 v Kolíně.

K žádosti Vaší, podané dne 10. ledna 1939 čís. 473, dává se Vám podle usnesení rady městské ze dne 3. února 1939 na základě protokolu o stavební komisi ze dne 10. ledna 1939 a vzhledem k tomu, že v ohledu technickém, zdravotním a policejním námitek není, povolení ku stavbě dvoupatrového obytného činžovního domu na parcele čk. 1875/9

s podmínkou, že stavbu podle předloženého, úředně stvrzeného náčrtu, který se Vám zároveň vrací, provedete, předložený stavební řád ze dne 8. ledna 1889 dodržíte, všem závkům sousedy požadovaným úplně vyhovíte, podmínek a ustanovení níže uvedených šetřiti budete:

a) **Všeobecných:**

1. Pokud povolení nenabude právní moci a pokud se při stavbách, dotýkajících se čar uličních, stavební čára a rovinná výška úředně nevytýčí, se stavbou nezapočnete; započeti stavby musí býti městskému stavebnímu úřadu písemně oznámeno.
2. Od schváleného plánu se bez svolení stavebního úřadu neuchýlíte; každá změna, prováděná během stavby, musí býti předem stavebnímu úřadu oznámena za účelem schválení. Stavba musí býti v celém rozsahu, jak ve stavebním plánu při řízení stavebním žádáno, prováděna, a nesmí se tedy započeti dříve se stavbou dvorní, dokud nebylo započato se stavbou při ulici.
3. Povolení ke stavbě a schválení stavebního plánu budete mít na staveništi vždy k nahlédnutí, při čemž se podotýká, že povolení toto pozbude platnosti, když ve dvou letech, počínaje ode dne, kterého povolení vešlo v moc práva, se nezačalo stavěti.
4. Stavbu dáte prováděti jen osobami k tomu oprávněnými, jejichž jméno a označení jejich živnosti musí býti umístěno na nápadném místě při stavbě; rovněž každá změna v této osobě musí býti oznámena stavebnímu úřadu.
5. Dokončení stavby nesmí býti pozdrženo, dokud stavební úřad povolení k obyvatí, užívání po předchozím komisionálním ohledání, za které musí býti zařádkováno, neudělí.

b) **Technických, zdravotních a policejních:**

1. Stavební čára, kteráž souhlasí s čarou regulační, v plánu polohy určenou, a kteráž jest stanovena plánem polohy

musí býti před započeti stavby úředníkem technické kanceláře na místě samém vytýčena a při stavbě přesně dodržena. Za vytýčení stavební čáry budí písemně zařádkováno.

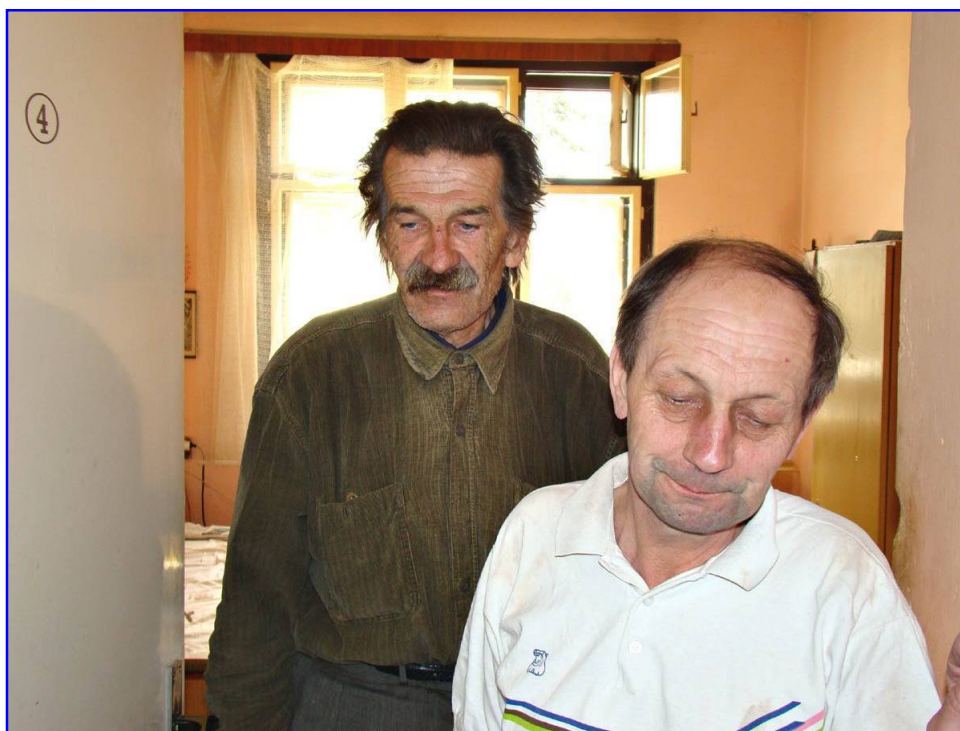
2. Výška budoucího chodníku bude stanovena spolu s čarou stavební, a o jejím dodržení platí totéž, jako u čáry stavební.
3. Z vytyčení výstupků z regulační čáry na veřejném statku nesmí povstati žádná služebnost ani právo vlastnické z vytyčení, a jste povinen zaplatiti z něho předepsaný uznávací poplatek, který městskou technickou kanceláří bude Vám předepsán.
4. Výška podlahy nad chodníkem 120 cm odhánějící a světlá výška místnosti 2,1 m budou při stavbě přesně dodrženy.
5. Zdi, kterými se obytné místnosti uzavírají proti budově sousední, musejí míti silu délkou cihlovou, v případě vlastní zeď nejméně 15 cm silná, příčky vyztužena, ~~od svého zdiva kružového osamocena a 15 cm nad střechou vyvedena.~~
6. Okna do ulice buďtež zařazena pouze na otvírání dovnitř.
7. Místnosti podkrovní musejí býti ohniuvzdorně odděleny od konstrukce střechy.

dvoupatrového obytného činžovního domu na parcele č. 1875/9, pozdějšího čp. 550. Nic jiného se ve stavebním archivu nedochovalo. V nabídce manželů Boháčových, majitelů domu z března 1992 je uvedeno, že se jedná o čtyřpodlažní dům, podsklepený s plochou střechou. Z porovnání současného stavu s Povolením ke stavbě z roku 1939 vychází, že dům musel být nastaven, zvýšen. Později prošel zřejmě dalšími rekonstrukcemi, protože minimálně v 80. letech minulého století sloužil jako ubytovna zaměstnanců a dělníků někdejšího národního podniku (n.p.) Stavby silnic a železnic (SSaŽ). Taktéž byl v dobách

socialismu dům vyjmut z bytového fondu města, což mělo jistě souvislost s jeho rekonstrukcí na ubytovnu n.p. SsaŽ Okresní úřad v Kolíně provozoval ubytovnu až do svého zrušení, tedy do reformy veřejné správy, která se uskutečnila k datu 31. prosince 2002. Od 1. ledna 2003 přešel majetek i správa ubytovny pod město Kolín, konkrétně pak pod odbor sociálních věcí a zdravotnictví (OSVZ) městského úřadu. V současné době zřizuje město ubytovnu pro osoby bez přístřeší jako organizační složku, tedy jako součást organizační struktury zřizovatele, která nemá právní subjektivitu a je napojena na účetnictví zřizovatele. Vedoucí této složky a sociální pracovníci v jedné osobě je Marie Patočková, která také zabezpečuje provoz ubytovny v ranní směně. Strídána je zaměstnanci v pozici (funkci) dozoru, kteří jsou odpovědni za

odpolední, večerní a noční provoz ubytovny. Fyzicky zde tedy pracují čtyři, přepočteně pak tři a půl zaměstnanci Vedoucí ubytovny úzce spolupracuje s odborem sociálních věcí a zdravotnictví městského úřadu, jak s pracovníci, která má na starosti dávky hmotné nouze, tak a to hlavně se sociálními kurátorkami. Ty totiž přijímají klienty do ubytovny po sepsání smlouvy a jejím podpisu vedoucí odboru. Potenciální klient musí v každém případě zahájit svoji cestu za místem v ubytovně na odboru sociálních věcí a zdravotnictví městského úřadu. Jednou ze základních podmínek přijetí je zajištěný finanční příjem klienta. Trvá se také na tom, aby žadatel a posléze klient měl někde klasickou žádost na přidělení bytu, aby tedy existovala alespoň teoretická šance, že se na ubytovně nezabydlí jaksi natrvalo. Působnost ubytovny zahrnuje obvod Kolína jako obce (města) s rozšířenou působností. Kapacita ubytovny, tj. třicet lidí bez nouzových

lůžek v suterénu a v budovaných prostorách v podkroví, je neustále naplněna. Klient by podle platných standardů měl na ubytovně strávit nepřetržitě dobu, nepřevyšující jeden rok, což je však pouze teorie. Praxe je taková, že např. zde v Kolíně žije v ubytovně jedna manželská dvojice již od roku 1992. Vyhodit nebo vystěhovat je, to prostě nejde. Jednak by to bylo obtížné z lidské stránky a pak ta paní vždy přinese několik lékařských potvrzení o svém špatném zdravotním stavu. I z tohoto důvodu si tak nikdo její případné vystěhování nevezme na svědomí. Opilý klient není v žádném případě na ubytovnu vpuštěn. Přijít může až po vystřízlivění. Cena za ubytování jedné osoby je 110 Kč za den, což je maximum,

stanovené příslušnou vyhláškou. V ceně je započítáno: lůžko, jednou za tři týdny vyprané lůžkoviny, ručník, toaletní papír, mýdlo, teplá a studená voda, pračka, možnost uvařit si jídlo ve společné kuchyňce, půjčit si knížky a sledování televize, pokud klient nemá vlastní přístroj na pokoji. Dále je to nepřetržitý provoz služby, dozoru, který zajišťuje, na rozdíl od jiných ubytoven, klidné bydlení se zázemím. Financování: na poplatcích se za rok vybere cca 900.000 Kč, přičemž provoz ubytovny stojí cca 1.600.000 Kč. Znamená to, že město ubytovnu dotuje částkou cca 700.000 Kč za rok. V minulých letech však byla dotace města nižší, protože na provoz ubytovny přispívalo částkou cca 300.000 Kč ročně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR a cca 60.000 Kč humanitární fond Středočeského kraje. Bohužel, v současné době finanční a hospodářské krize, byly

tyto dotace zrušeny. Nicméně za dotaci ve výši max. cca 700.000 Kč za rok. má město zaměstnané čtyři lidi a do dost vysoké míry vyčištěné teritorium města od bezdomovců. Klienti tady zadarmo nebydlí, buď pracují a platí si pobyt sami v pokladně ubytovny nebo mají pobyt hrazen z dávek hmotné nouze, čehož podmínkou je evidence

takového člověka na úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání. V kolínské ubytovně pro osoby bez přístřeší nejsou dlužníci. Ubytovna je registrované zařízení, není tedy komerčním zařízením. Proto také bylo možné získávat již výše zmíněné dotace od Ministerstva práce a sociálních věcí i od Středočeského kraje V roce 2009 proběhla v ubytovně rekonstrukce suterénu pro nouzové, zpravidla zimní ubytování. V letošní, opravdu tuhé zimě, tuto možnost využívalo pět mužů a dvě ženy. V letošním roce probíhá rekonstrukce podkrovních prostor a terasy, čímž zde vzniknou dva pokoje s příslušenstvím pro matky nebo otce s dětmi v krizi, neboli tzv. krizová lůžka. Využívat by je měla např. mladá těhotná děvčata, vyhozená z nejrůznějších důvodů z domova. Ubytování zde však bude mít charakter přechodného, nikoliv stálého ubytování. Problémy bude určitě působit např. umístění kočárku, herna pro děti apod. Charita v Kolíně bohužel nefunguje prakticky žádná a to ani u katolické církve. Armáda spásy nebo jiné podobné organizace sem, do Kolína, svojí činnost nerozšířily. U církvi funguje pouze

křesťanská, individuální pomoc mezi stávajícími nebo novými členy, případně pro příznivce nebo sympatizanty té které církve Počet bezdomovců v Kolíně lze jen nepřesně odhadnout na cca padesát osob. Pro jejich téměř neustálou migraci je není možné věrohodně spočítat. Jiní, nemigrující bezdomovci, sídlící např. v zahradě Formánkova mlýna, od pracovníků odboru sociálních věcí a zdravotnictví městského úřadu, které je pravidelně navštěvují, nic nepožadují. Jsou spokojeni tak, jak žijí a to i během kruté letošní zimy.

FOTOGRAFIE

1. strana – bezdomovci v zahradě Formánkova mlýna v únoru 2010.
2. strana – Polepská ulice čp. 550, ubytovna pro osoby bez přístřeší.
3. strana – nahoře: povolení ke stavbě z 13. května 1939, dole: tabulka na ubytovně.
4. strana – dva z klientů ubytovny.
5. strana – pohled do jednoho z pokojů ubytovny.
6. strana – nahoře: vedoucí ubytovny Marie Patočková a vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v Kolíně, Ludmila Navrátilová, dole: vedoucí ubytovny Marie Patočková s jedním z klientů na jeho pokoji.
7. strana – nahoře: foto z rekonstrukce podkrovních prostor na pokoje s krizovými lůžky, dole: nouzová lůžka v suterénu ubytovny.

VZPOMÍNKY NA MOTOCYKLOVÉ ZÁVODY V KOLÍNĚ

Podle paměti pánů Milana Dlouhého a Jaroslava Vojáčka.

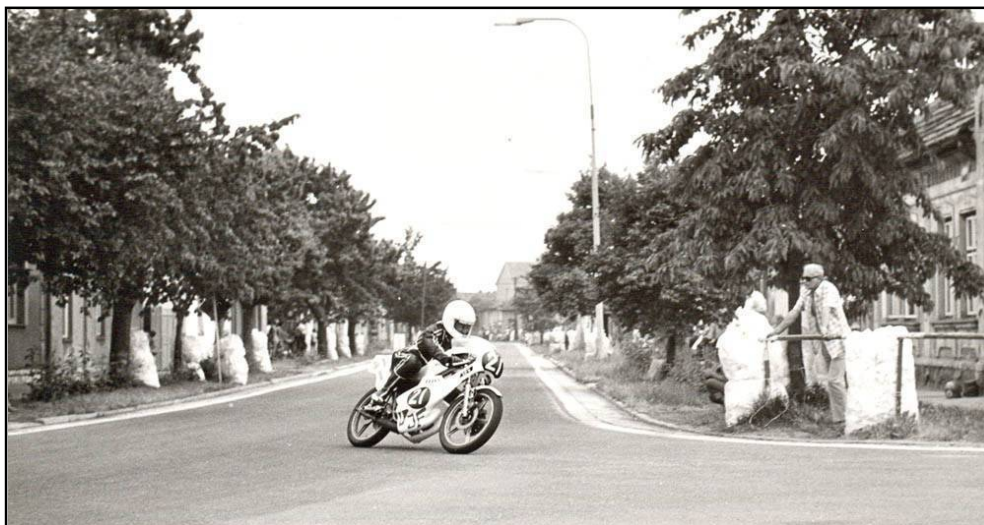
Starší historie silničních motocyklových závodů v Kolíně začíná prvním ročníkem městského okruhu, který se jel v roce 1953 po následující trase. Start a cíl byl na Karlově náměstí před domy s podloubím. Odtud se jelo Kutnohorskou ulicí a na křižovatce s Mostní ulicí se zatáčelo doprava nahoru, do ulice Politických vězňů. Okolo budovy okresního soudu se pokračovalo Kmochovou ulicí, kde se po pravé straně minulo někdejší Francovo kino až k dnešní velké křižovatce na průtahu městem, který tam v roce 1953 a dalších samozřejmě ještě nebyl. Potom se točilo doprava do Pražské ulice a přes náměstí Republiky a okolo Hankovcova pekařství se dojelo zpátky na Karlovo náměstí, které se tenkrát, v době budování socialismu, jmenovalo Obránců míru. Tento okruh se jako závod jel třikrát, v roce 1953, jak je uvedeno výše a pak v dalších dvou letech 1954 a 1955. Parkoviště strojů a zázemí jezdců bylo při těchto závodech v Kovářské ulici. Jezdilo tady tenkrát hodně Koliňáků, ale taky každý další, kdo sem přijel a chtěl závodit. Jezdilo se ve třídách do 100, 125, 150, 250 a 350 ccm, nejvíce na motorkách značek Manet, Robot, DKW apod. Pak nastala tříletá pomlka. Další motocyklový závod se tedy v Kolíně jel v roce 1959, avšak na jiném okruhu. Start

Start závodu třídy do 125 ccm před dnešním Obecním domem (Katolákem, Kravínem) v roce 1959. S číslem 3 je v čele závodu zachycen jeden ze vzpomínajících, Jaroslav Vojáček z Kolína.

a cíl byl před dnešním Obecním domem, který měl také historická pojmenování *Katolický dům*, řečený *Katolák* nebo *Družstevní dům*, kterému se s oblibou říkalo *Kravín*. Odtud se jelo *Legerovou* a *Žižkovou* ulicí okolo nemocnice. Nad nemocnicí se pak točilo doleva směrem na *Polepy* a po cca 1 kilometru se znovu točilo doleva a jelo se dolů *Polepskou* ulicí okolo dnešní hasičárny. Před někdejší plynárnou se točilo zase doleva do ulice na *Královské cestě*, po které se jelo okolo hospody *U Červených* až na *Husovo náměstí* ke kostelu *Církve Československé husitské*. Pak se pokračovalo *Smetanovou* ulicí a před dnešní budovou nové polikliniky byla další levá zatáčka do *Zahradní ulice*. Tudy se okolo *Vavruškovy* sodovkárny jelo nahoru až k dnešnímu malému kruhovému objezdu u někdejší pojišťovny a po poslední levé zatáčce se *Legerovou* ulicí přijelo znovu před *Obecní dům*.

1. ročník *Sendražického trojúhelníku*, který byl prakticky pátým kolínským silničním motocyklovým závodem, po výše popsanych čtyřech městských okruzích, se jel v roce 1978, přesně pak 14. května. Trasa toho okruhu, tedy spíše trojúhelníku, vedoucího *Ovčáreckou*, *Hřbitovní* a *Kolínskou* ulicí, jako možnost trati motocyklových závodů, napadala určitě více lidí, ale vždy převážil názor, že se to tady nikdy nepojede,

protože je to krátké, mezi obydlými domy atd. Intenzivně s touto myšlenkou začal v druhé polovině 70. let minulého století pracovat *Vladimír Nechanický* z *Kolína*, který dnes bydlí v *Klipci*. Byl a je to vášnivý motocyklový fanďa a kromě toho tenkrát závodně jezdili i jeho synové. Výsledky práce pana *Nechanického*, který de facto „za všechno může“, byly pak následně projednány v kolínském *Autoklubu Svazarmu*, kde myšlenka a vidina motocyklových silničních závodů v *Sendražicích* získala řadu dalších přívrženců. Pro spravedlnost je nutné uvést, že *Autoklub Svazarmu* v *Kolíně* byl tehdy činorodou

organizací. Na začátku 70. let minulého století se za jeho organizace začal Na Vinici téměř průkopnický jezdit autokros, pak se v prostoru u Frigery jezdily závody motokár a také sprint motorek v Havlíčkově ulici se startem od hospody U Černého koně. Tak tedy přišel na svět další kolínský silniční motocyklový závod. Je ovšem otázkou, zda se jeho závodům do roku 1985 nechá říkat kolínské, protože až do uvedeného roku byly Sendražice samostatnou obcí. Součástí Kolína se staly od 1. ledna 1986 ----- 1. ročník se startoval v Kolínské ulici a teprve až další ročníky měly start před hospodou U Černohlávků. Parkoviště závodních strojů, s výjimkou druhého ročníku, kdy se parkovalo různě v ulicích Sendražic, z čehož byl zmatek a nepořádek, bylo vždy na parkovišti před zálabskou továrnou Tatra. Dnes tam stojí čerpací stanice PHM, neboli benzínka firmy ÖMV. V roce 1978 se v Sendražicích jely třídy do 125, 250 a 350 ccm. Do druhého ročníku už však byla také zařazena tzv. volná třída, tedy závod

bez rozdílu kubatur. Ten se jezdil za peníze. Autoklub Svazarmu v Kolíně na to zpravidla uvolnil 7.000 tehdejších Kčs a za to se přemlouvalo a shánělo co nejvíc kvalitních jezdců. Vedle peněz dostal vítěz volné třídy pokaždé i živé sele. Nutné je zdůraznit, že v Sendražicích se jezdily toliko oblastní závody, tedy krajský přebor. Nicméně do volné třídy se vždycky podařilo sehnat jezdce, kteří jezdili mistrovství republiky. Ve volné třídě v Sendražicích závodili Staša, Bartůněk, brněnský David, Mrkývka, Hlavatka, Mitošinka a další. Všichni sem jezdili rádi. Říkali sice, že trať je zde hrbatá, ale sobota, ta že je tady pokaždé skvělá. Organizátoři totiž vždycky pořádali v sobotu večer před nedělními závody v hospodě U Černohlávků zábavu. Hrála tam živá country hudba a bylo veselo. V letech 1980 a 1981 k sendražickým závodům přibyla třída veteránů, zajišťovaná kolínským a kutnohorským Veterán klubem. V těch dvou

ročnících tady jezdily v tzv. jízdách pravidelnosti normální, nijak upravované veteránské stroje. Ovšem v roce 1982 napadlo kamaráda a přítele kolínského Autoklubu a také výborného organizátora, pana Kamenického z Rumburku, udělat tady v Sendražicích sraz bývalých závodníků a společně s ním i veteránský závod. Tak se také stalo a tím byly prakticky zahájeny veteránské závody v Čechách na okruzích. Do té doby směli veteráni a jejich stroje jezdit maximální rychlostí 60 km/hod a tady v Sendražicích jezdili 150 km/hod jako nic. Tato třída, která se stala součástí všech dalších ročníků, dostala jméno Klasik. Každoročně se tak na trati sendražického trojúhelníku jezdilo pět závodů: 125, 250, 350 ccm, veteráni a volná třída. Všechny závody včetně tréninků se odjely, s výjimkou posledních závodů v roce 1990, kdy se jezdilo dva dny, za jeden den, kterým byla neděle. Tréninky se jely od 8 hod ráno a vlastní závody pak začínaly od 13 hod. Po závodech museli všichni organizátoři přiložit

*Jezdci jsou zachyceni při projíždění zatáčky u školy.
Fotografie na předchozí straně zachycuje jezdce při průjezdu Hřbitovní ulicí.*

ruku k dílu, aby se všechno uklidilo a vrátilo do stavu před závodem. Reportéra a hlasatele dělal v Sendražicích vždycky jedinečný znalec motorismu, Karel Březina z České televize. Jako ochranu na sloupech, stromech apod., kromě prvního ročníku, kdy to byly pytle s pilinami, měli organizátoři pokaždé pytle naplněné odřezky z polystyrénu. V jednom kolínském družstvu invalidů na Zálabí se z něho (polystyrénu) vyráběly, sekaly tácky pod maso. Vzniklé odřezky se pytlovaly a používaly při závodech. Na zajišťování závodů Sendražického trojúhelníku se vždycky podílel celý výbor Autoklubu Svazarmu v Kolíně, který měl zhruba patnáct členů. Každý však měl také nějaké známé, ochotné přiložit ruku k dílu a tak se při organizaci a zajišťování závodů

sešlo v lepším případě třeba třicet, spíše však méně lidí. Kvalita silnic na kterých se závody jezdily nebyla opravdu dobrá. Povrch Kolínská ulice, to byla dlažba, tzv. kočičí hlavy, které se potáhly asfaltem, na který se lopatami házel štěrk. Výsledkem byla ještě horší, téměř katastrofální kvalita povrchu této vozovky. S ozvučením tratě pro diváky pomáhala organizátorům v prvních ročnících armáda. Vojáci také při jednom z prvních ročníků působili i jako pořadatelé. Po armádě pak převzal ozvučení tratě pan Kadleček, který měl k dispozici multikáru se žebříkem a tak s její pomocí natahal okolo tratě dráty a rozmístil potřebné reproduktory. Diváci? Scházelo se tady od 1.500 do 2.000 diváků. Organizátorům přálo počasí. Téměř pokaždé se závody konaly za opravdu hezkého počasí. Za třináct odjetých ročníků se díky Bohu nestalo žádné vážnější zranění. Jedinou úrazovou komplikací byla po pádu ze stroje zlomená lopatka.

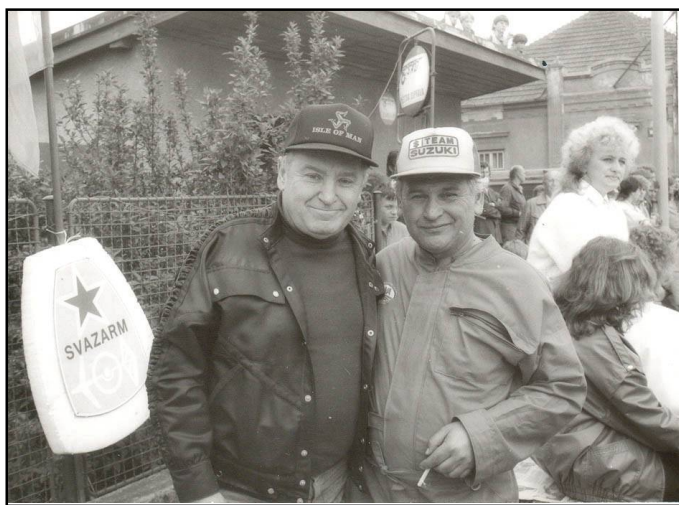
Start sendražických závodů motocyklů do 50 ccm v roce 2010.

Motocyklové silniční závody na Sendražickém trojúhelníku skončily posledním závodem v roce 1990. Stalo se tak nepochybně i z finančních důvodů, ale také proto, že před rokem 1989 měl kolínský Autoklub Svazarmu více jak jedno sto členů. V dalších letech, ale i dnes, je Autoklub Kolín představován jen výborem o deseti členech, kterým je šedesát a více let. Dnešní kolínský autoklub pořádá jen sprint motorek u letiště. Jakousi náhradou za klasický Sendražický trojúhelník, je dnes tříhodinový závod motocyklů do 50 ccm, pořádaný místními sendražickými motoristy.

Vzpomínka na minulost. Od roku 1987 se začalo uvažovat o tom, že by se motocyklové silniční závody nejezdily v Sendražicích, nýbrž na novém okruhu. Ten měl mít start nad kolínským letištěm. Pak by se jelo směrem dolů a zatáčelo by se doleva do Zibohlav a na tamní návsi zase doleva a zpět na hlavní silnici a dolů do cíle. Nakonec se však ukázalo, že to byly jen utopické kecy tehdejšího předsedy komunistického MNV v Kolíně, Jana Nymše.

1. ročník Sendražického trojúhelníku	14. května 1978
2. ročník „	13. května 1979
3. ročník „	2. května 1980
4. ročník „	17. května 1981
5. ročník „	6. června 1982
6. ročník „	15. května 1983
7. ročník „	20. května 1984
8. ročník „	19. května 1985
9. ročník „	1. června 1986
10. ročník „	17. května 1987
11. ročník „	22. května 1988
12. ročník „	21. května 1989
13. ročník „	19. a 20. května 1990

Jaroslav Vojáček a legenda českého i světového silničního motorismu, František Šťastný

..... Franta byl můj kamarád. V roce 1988 jsem ho pozval sem do Sendražic s úkolem, že tady, tenkrát už šedesátiletý borec, pojede takovou jako předváděcí jízdu. Motorku a další věci zaparkoval u nás doma. Pak se

však situace nějak zvrtila, dost dlouho jsme totiž spolu u nás doma poseděli a tak se druhý den Franta sice předváděl, ale ne na motorce, nýbrž jízdou v otevřeném autě, kabrioletu. I já jsem měl druhý den určité problémy, ale musel jsem do služby na parkoviště závodních strojů -----

Výsledky jednotlivých ročníků Sendražického trojúhelníku na internetu nejsou nebo jsem je nenašel. Na adrese www.moto-svet.cz jsem však našel následující článek. V Kolíně měly motocyklové závody dlouholetou tradici. První čtyři ročníky se jezdily ještě ve městě a skončily v roce 1958. Po 20 letech se rozhodli členové místního AMK

v tradici pokračovat a pro pátý ročník našli zcela nový okruh v Sendražicích. U jezdců oblíbená trať měla ale jeden problém – stále se zhoršující kvalitu silnice ----- Sendražický trojúhelník, to byl další klasický český silniční okruh, který se jezdil na poměrně krátké, úzké a hrbolaté trati. Historie kolínských závodů se ale začala psát už v roce 1955. První čtyři ročníky se jezdily na okruhu přímo v ulicích města. Po dvacetileté pauze se v roce 1978 pořadatelé z AMK Kolín rozhodli obnovit tradici a pro pátý ročník silničních závodů našli zcela nový okruh na okraji Sendražic. Na trati v této podobě se odjelo celkem 13 ročníků oblastních přeborů ve třídách 125, 250 a 350 ccm. V letech 1979 až 1987 se na závěr programu jezdila ještě volná třída za účasti jezdců MR a na vítěze čekalo vždy živé se! Jelikož se povrch trati neustále zhoršoval, byly z hlediska bezpečnosti jezdců i diváků tyto závody později zrušeny. V roce 1983 a 1984 se zde jel i závod mistrovství republiky ve třídě MTX 125. Celý okruh měřil jen 2,3 km. Zajímavostí je, že po celou dobu byla v programech uváděna délka okruhu 2,95 km, asi kvůli dosažení větší propustnosti tratě. Mezi nejúspěšnější jezdce Sendražického trojúhelníku

Stupně vítězů ve volné třídě z roku 1986. Odleva Jan Bartůněk, Bohumil Staša a Josef Jarolím

patřili určitě domácí jezdci, bratři Nechaničtí a ve volné třídě Jan Bartůněk. Pro Sendražice typické a pro jezdce hodně příjemné bylo určitě absolvování čestného kola tří nejlepších na svých motocyklech po každém závodě s věncem na krku...Samotný okruh měl start a cíl strategicky umístěn u hostince v ulici Ovčárecké. Květnový termín závodů totiž vždy zaručoval pěkné počasí. Po 200 metrové rovince se u hřbitova točilo do Sendražic levým vinglem. Průjezd Hřbitovní ulicí mezi baráky a obrubníky byl rychlý

s pěknou pravou zatáčkou na srdce a dojezdem na křižovatku, opět velmi tvrdě na brzdy. Ostrá levá kolem zábradlí do Kolínské ulice, a řadilo se opět nahoru. Přišel nejhrbolatější úsek tratě. První levá ještě za tři, ale po krátké rovince následovala rychlá pravá a v ní už čtyři, nebo pět. Rozhodně tady bylo potřeba držet plný plyn, následovala dlouhá rovina. Tato zatáčka umožnila jezdcům bez namontovaného tlumiče řízení zvláštní zážitek. Na nerovné trati se řídítka rozkmitala tak, že jezdec tuto zatáčku mnohdy projel v náklonu bez držení.. Na konci rovinky se opět z maximální rychlosti podřazovalo až na jedničku do nejostřejšího vracáku. Mimochodem odtud bylo parkoviště závodních strojů vzdáleno zhruba 500 metrů směrem do města přes železniční vlečku. Výjezd z vracečky byl s pomocí spojky už na cílovou rovinku dlouhou 700 metrů. V roce 1990 se zde jelo naposledy. Mistrovství Čech ve třídách 125, 250 a 500 se odjelo poprvé ve dvoudenním programu ----- Motocykly se stále zrychlovaly a pro pořadatele přírodních tratí bylo stále obtížnější zajistit bezpečnost jezdců i diváků. Závody se začínaly pomalu přesouvat na autodromy, letiště a dálnice. V roce 1990 se kromě Kolína jelo naposledy i v Opavě a Těrlicích. V Sendražicích je dnes na místě bývalé cílové rovinky skoro až „nechutně“ široká nová silnice. Jinak zbytek trati je v původním stavu. Při průjezdu Kolínskou ulicí se ani nechce věřit, že se zde někdy mohly jezdit závody.

Doplňující závod volné tř. do 350 ccm		13 kol
st. č.	jméno a bydliště	stroj
2	Bartůněk Jan, Praha 4	ROTAX 250
4	Hlavatka Petr, Žeravice	YAMAHA 250
6	Ševčík Pavel, Strakonice	YAMAHA 250
7	Labský Stanislav, Kolín	YAMAHA 250
10	Pertlíček Jiří, Praha 4	YAMAHA 350
11	Junek Ladislav, Most	YAMAHA 250
12	Chaloupka Karel, Praha 4	YAMAHA 350
13	Sedláček Zdeněk, Praha 4	YAMAHA 350
14	Kunc Vladislav, Veselíčko	YAMAHA 250
15	Junek Vladislav, Chomutov	YAMAHA 250
17	Javůrek Petr, Praha 10	YAMAHA 250
18	Horák Milan, Kuřim	YAMAHA 250
19	Žitník Jar., Praha 3	JAWA 350
22	Berger Pavel, Praha 9	JAWA 250
25	Vašík Milan, Praha 4	YAMAHA 350
26	Chvátal Petr, Praha 4	YAMAHA 250
27	Lavička Ivan, Brno	YAMAHA 350
31	Müller Jaroslav, Neratovice	YAMAHA 250
34	Stránský Milan, Vyškov	YAMAHA 250
	Hřib František, Praha 6	YAMAHA 250

Startovní listina volné
třídy do 350 ccm
z roku 1987

MOTO-SVET.CZ

Kolínská plochá dráha. Josef Kysilka, majitel obchodu firmy Honda Na Louži, syn někdejšího kolínského plochodrážníka, poskytl autorovi těchto řádků několik velmi cenných historických fotografií. Napřed byla v Kolíně pravděpodobně postavena dlouhá plochá dráha o délce 1.000 m, která se údajně stavěla pro tehdejšího mimořádného místního motoristu a plochodrážníka, Václava Stanislava. V prostoru vedle Trídvorské ulice za Kolínem, kde se nakonec plochá dráha zřídila, se muselo udělat ohromné množství práce, protože tam byla hodně bažinatá půda. Navozila se tam, mimo jiné, velká kvanta zeminy atd. Dlouhá kolínská dráha neměla, na rozdíl od současného

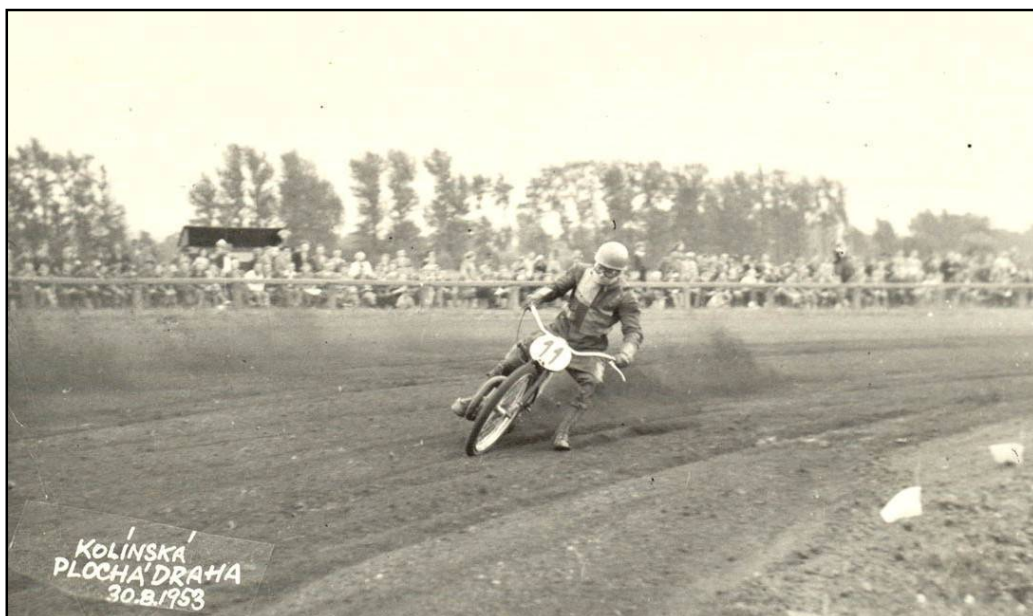
Fotografie ze závodů na kolínském plochodrážním oválu.

kilometrového oválu v Mariánských Lázních, klopené zatáčky. Potom, když se v začátku 50. let minulého století zjistilo, že kilometrová plochá dráha je spíše výjimkou než pravidlem a to i v evropském měřítku, tak se dráha zkrátila na běžných 400 m. Poměrně krátká existence ploché dráhy v Kolíně skončila proto, že nad prostranstvím tohoto areálu vedly dráty vysokého napětí. Byla obava z toho, že by se určitě stalo hrozné neštěstí, kdyby na diváky, kteří sem na závody chodili v dnes jen těžko uvěřitelných mnohatisícových návštěvách, z nějakého důvodu ty dráty spadly. Po konci ploché dráhy se na celé její prostranství muselo zase navézt velké množství ornice, protože tyto prostory sloužily a dodnes slouží zemědělským účelům.

Se souhlasem pana Vladimíra Kováře z Kopřivnice, je níže přetištěn poměrně rozsáhlý článek z jeho webu –speedway pelmel – o kolínské ploché dráze.

Kolín je klasickým případem zapomenutých oválů

Chcete typický model českého oválu z historie ploché dráhy? Tady je: vznikl obvykle z poválečného nadšení desítek nezištných brigádníků, stál vesměs někde na předměstí nebo byl v malém městě, jezdilo se na něm jednou, dvakrát do roka a obyčejně do desíti, patnácti let od premiéry osiřel a pak roky zapomenut chátral. A kdybychom z plejády takovýchto míst měli vybrat nějaké jako typický příklad, proč třeba ne Kolín? Padne na něj vše výše poznamenané jako ulité. Do této části Polabí zavítala plochá dráha už na konci 40. let. V Kutné Hoře se závodilo na hřišti na Lorci, ale jak se zdá, zůstalo jen u jednoho pokusu. Ale snad tento závod v roce 1948 byl impulsem, kdo ví, k tomu, že po dvou letech se začalo závodit i ve městě, které proslavily Kmochovy pochody. Či přesněji řečeno – za městem. Plochodrážní ovál totiž vznikl v místní části Hánín. Je sice zmíněna až u závodu v roce 1954, ale předpokládejme, že se tam jezdilo

Domáci, tedy kolínský jezdec Josef Kysilka

od počátku. A kdy byl onen počátek? Úplně přesně na den to nevíme, ale rok ano – 1950. Možná to bylo 9. července (údaj z kalendáře), ale s termíny dělali pořadatelé mnohdy takové „šachy“, že ruku do ohně za to dát nelze. Vítězem se stal pardubický Miloslav Špinka, jej totiž označují zdroje z roku 1951 jako „loňského vítěze“. O dalším závodě, v roce 1951, máme naštěstí informací více. Víme datum – 24. června, víme ročník – druhý. Víme vítěze – tentokrát si zlatý vavřínový věnec na krk pověsil ostrřílený pražský matador Jan Lucák, když ve finále vyhrál časem 1:15,2. Na stupních vítězů (pokud tam samozřejmě tehdy byly) mu společnost dělali obhájce prvenství z před roku

Miloslav Špinka a další naše tehdejší hvězda Hugo Rosák. Kdo ale obsadil které místo, naneštěstí není jasné. Noviny uvádějí na druhém místě Špinku časem 1:19,9, ale ten je horší než čas třetího Rosáka (1:18,4). Tiskařský šotek? Nebo pořadí ve finále neznamenal automaticky i totéž pořadí v závodě? Aspoň čtvrtý je jasný: Václav Stanislav (1:20,8), u něhož je třeba poznamenat, že jel před domácím publikem. Ještě dodejme Lucákův rekord 1:14,4 a uvedli jsme stoprocentně vše, co o tomto závodě víme. Nenasytní „závisláci“, mající plochou dráhu za drogu a uspokojující se pouze kompletně vyplněným programem (samozřejmě originálním) nejlépe ještě s řadou

doplňujících poznámek, možná spokojeni nebudou, ale o závodě v jedenapadesátém je toho přehršel ve srovnání s dalšími dvěma roky. U nich víme jen plánované datum v kalendáři. U sezóny 1952 to bylo 22. června, o rok později 26. června. V obou případech se asi jelo, jak vychází z počtů u závodu v roce 1954. O něm máme více informací. Především poprvé je zde zmíněn Hánin coby místo pořádání závodů. Dále víme, že šlo o 5. plochou dráhu, a tak můžeme kalkulovat: v roce 1951 byla druhá, pravděpodobně tedy v roce 1952 třetí a 1953 čtvrtá. Ale k samotnému závodě. Podrobnostmi zase článek ve Světě motorů neoplyývá, uvádí datum (neděle 13. června 1954), systém (12 rozjížděk, 2 umístovací jízdy a finále) a pořadí. To bylo 1. Miloslav Špinka, 2. Rudolf Havelka, 3. Václav Stanislav, 4. Josef Kysilka (viz fotografie). Z dalších startujících jsou zmíněni Machač, Kadlec, Baďura, Kolda, Pavlíček, Vidrma a Ticháček. Rok 1955 vyřídíme rychle. Termín v kalendáři je 4. září, jestli se jelo, nevíme. V roce 1956 figurují v seznamu plánovaných závodů dvě data – 27. května místní plochá dráha (míněny závody jezdců nižších výkonnostních tříd, obvykle z daného kraje či okolí, ale na plochodrážních speciálech) a 29. července I. liga (přebor ČSR družstev I. třídy). O prvním nic nevíme, tudíž ani jestli se jelo, u druhé plošiny byly prameny štědřejší. Síly v neděli 29. července měřily v premiérovém

ročníku ligy celky KAMK Pardubice a Rudé hvězdy Praha. V ochozech stadionu, který byl podle údajů tisku „přestavován a vylepšován,“ přihlíželo 7 tisíc diváků debaklu Východočechů, kteří v závodě prožili opravdové Waterloo, když je soupeři rozdrtili 79:29. Sestavy neznáme, jen konstatování, že Kysilka a Janíček (oba RH) měli maximum bodů. Na závěr se jela jízda o Cenu města Kolína, jejím vítězem se stal Kysilka (1:09,1 a podle dostupných zdrojů taky Koliňák) před Janíčkem a Havelkou. Výkon policajtů (RH = Rudá hvězda) byl suverénní, a tak není divu, že se v sezóně radovali z prvního titulu, otázkou zůstává, nakolik takovéto jednoznačné závody byly dramatické a zda diváci odcházeli ze stadionu spokojeni. Pokud ano, měli rok na vychladnutí, pokud ne, rok mohli zapomínat na nezáživnou podívanou. V sezóně 1957 se totiž v Kolíně nejelo. Termín mezinárodního závodu 21. dubna totiž padl (asi mělo jít o

Nástup jezdců před jedním z kolínských plochodrážních závodů

podnik z tradičního seriálu družebních policejních klubů Rudá hvězda – Gwardia Poznań a ten se v tomto termínu jel v Žatci) a žádná náhrada se nekonala. Plochodrážní motory, nyní už domácí Esa, tak zahřměly na oválu až v sezóně 1958. V poslední den srpna (nebo snad už 30. srpna?) se jel závod II. ligy. Zatímco celorepubliková špička si to rozdávala v závodě mistrovství republiky jednotlivců v Kyjově, na 400metrové nové (tvrzení Světa motorů) dráze si domácí KAMK Praha – venkov poradil se soupeři z královéhradeckého kraje v poměru 62:44. Další podrobnosti nevíme. Poslední rok, v němž figuruje Kolín, je sezóna 1959. Na 21. června plánovaný závod I. ligy mezi Rudou hvězdou Praha a KAMK Brno byl podle Světa motorů pro rekonstrukci dráhy

(člověk by podle těchto zpráv mohl nabýt dojmu, že v Kolíně skoro nic jiného nedělali) odložen na 13. září. V tabulce ligy je výsledek závodu uveden jako 78:30, samozřejmě pro modrobílé, tedy jezdce RH. O tomhle závodě jsem původně nevěděl ani

Nezapomeňte,

že polovinu svého života strávíte ve svém bytě. Jeno otáčet prostřední zplněním svým bytovým zařízením.

KDO VÁM PORADÍ PŘI JEHO VYBĚRU?

DŘEVOTVORBA, podnik MII - KNV Praha se sídlem v Pátkovské ul. 11, Praha 10 - Jihlavská ul. - Pátkovská ul. 111, 120, 122.

Navštivte naše vzorkové nabídky:

POHODLIVÝ, NAVYŠENÝVA 56
KOLÍN, L. KOLÍNSKÁ UL.
LYSA NAD LABEM, JUNGMANNOVA 181
KUTNÁ HORA, TYLOVA 68

Základní předpoklad
průvozu motorového vozidla
je dobrá a správná údržba

Navštivte proto úpravný kolínský automobilový klub v Kolíně II, Pátkovská ul. č. 111, 120 - ve dvoře - Telefon: číslo 2162
Denně od 12:00-12:30 hodin

Cena pro členy Klubu 6 Kč, pro členy Svazarmu 12 Kč, ostatní 15 Kč

Výhody členů:
veliká persóna místnost - světlá 1,5 m, možnost odříznout cestu vozidla - místa u potrubí pod tlakem - mazání všech dráh
Možnost použít zajištění a předmět na číslo telefonu 2162 - Zaručujeme Vaši spokojenost!

Vyvíje Otčenáš, s. p. v Kolíně

Okresní automobilklub Svazarmu v Kolíně

Neděle dne 13. září 1959 ve 14 hodin

PROGRAM
mistrovství ČSR družstev I. třídy
TJ RH Praha - KV Svazarmu Brno

PORADATELSKÝ SBOR

Běžec: JAN BŘECHA
Zámoř: POHODLIVÝ
Technický zástupce: JOSEF PELENT
Tiskem: DR. LADISLAV JANČEK
Propagace: JOSEF KONČVKA
Hlavní pořadatel: BOHUSLAV LIPTÁK
Honosdí: JIŘINA BŘEZOVÁ
Překladatel: JAN ŠRALSKÝ
Vedoucí trati: VÁCLAV KUBIŠEK
Vedoucí parkoviště: JOSEF NOVOTNÝ
Dr. BENEŠ: JAROSLAV ČERNÝ
Hilant: JIŘÍ RAJE
Stavět: MILESLAV KOCOUREK
Bezpečnost: JAN DLOUHÝ

V zájmu bližšího průběhu závodu dleje ukázané pokyny pořadatelů, trati
Všechny úkoly závodu závodu Brno. Právě proto se jim podřídí i při roz-
chodu. Věřme, že naši dovozci vší úsilím a proto již předem Vám děkujeme
za pochopení.

Cena 1,- Kč

zda se jel 13. září, ani zda v Kolíně. Díky originálnímu programu ze sbírky pana Miloše Fučíka z Pardubic (foto), je ale nyní všechno jasné. Od roku 1959 se jméno středočeského města v malebné krajině středního Polabí už neobjevuje. Skončila tak éra

dalšího stadionu. Konkrétní okolnosti neznáme, stejně tak bezprostřední příčiny. Možná to byl pád tribuny, jak měl ve vzpomínkách zafixováno Josef Franc starší (táta dnešního

Seznam závodníků — Bodové výsledky

Start. číslo	Závodník	Body v jízdách						Celkem bodů	
		1	2	3	4	5	6	Brno	Praha
1	Alois Jarolm, Brno	1	1	1	2	2	0	7	
2	Luboš Skalina, Brno	0	0	0	1	0	1	2	
3	Inž. František Volavý, Brno	0	1	1	0	-	-	2	
4	Inž. Zdeněk Martinčík, Brno	1	2	0	-	-	-	3	
5	Rudolf Kvarda, Brno	1	1	1	3	1	1	8	
6	Jaroslav Urban, Brno	0	0	0	0	0	0	0	
7	František Kuchařík, Brno	-	-	-	-	1	2	3	
8	Rudolf Buchtel, Brno	-	-	-	2	2	1	5	
9	Luboš Tomíček, Praha	3	3	3	-	3	2		14
10	Jaroslav Machač, Praha	2	2	2	3	-	3		12
11	Richard Janiček, Praha	3	3	3	-	3	3		15
12	Bedřich Slaný, Praha	2	2	2	3	2	2		13
13	Bohumír Bartoněk, Praha	2	3	2	2	3	-		12
14	Jaroslav Vidrman, Praha	3	0	3	-	-	3		9
15	Oldřich Šmahel, Praha	-	-	0	1	1			2
16	Bohuslav Rak, Praha	-	-	-	1	0	0		1
								30	78

Závodu přihlížte na vlastní nebezpečí!
MOTORISTE! Vstupte do automobilklubu Svazarmu a rozvíjeťe naše řady!

Rozpis jízdy

Jízda	Startovní čísla				Umístění v jízdě					Čas prvního jezdce	Body po jízdě	
	čern.	mod.	bílé	žlutí	Počet získaných bodů						Brno	Praha
					3	2	1	0	0			
I	1	9	2	10	9	10	1	2			1	5
II	11	3	12	4	11	12	4	3	3	3	1	5
III	6	13	5	14	14	13	5	6			1	10
IV	12	2	11	1	11	12	1	2			1	15
V	3	13	4	14	13	4	3	14			1	20
VI	9	5	10	6	9	10	5	6			1	25
VII	2	14	1	13	14	13	1	2			1	30
VIII	10	4	9	3	9	10	3	4			1	35
IX	5	11	6	12	11	12	5	6			1	40
X	1	10	2	15	10	1	2	15			1	45
XI	3	16	4	12	12	8	16	3			1	50
XII	15	14	6	13	5	13	15	6			1	55
XIII	7	16	8	9	9	8	7	16			1	60
XIV	11	5	12	6	11	12	5	6			1	65
XV	1	13	2	14	13	1	15	2			1	70
XVI	10	6	9	5	10	9	5	6			1	75
XVII	2	12	1	11	11	12	2	1			1	80
XVIII	16	14	8	9	14	7	8	16			1	85

závodníka). Budou ale nejspíš podobné divodům, kvůli kterým zanikaly dráhy i jinde: peníze, peníze a zase hlavně peníze. Závody ztrácely na zajímavosti. Ubývalo diváků, kteří byli hlavními zdroji příjmů, a tím i ubývalo nadšení pořadatelů. Pokud neexistovala silná pořadatelská parta, pokud nebyli místní jezdci, pokud se nevyskytl přející patronátní podnik, problémy a obavy z prodávky nahlodaly a nakonec zlomily

vůli a chuť plochou dráhu pořádat. Zmínka o kolínském dráze probleskla až po letech na stránkách Světa motorů, který v závěru 80. let pořádal besedu o ploché dráze. V ohlasech čtenářů na ni vzpomněl jeden z pisatelů. Dnes je prostor rekultivován a náhodný projíždějící nepozná, že se zde scházely tisíce lidí. Ani odborník neobjeví v dnešním poli žádné stopy.

Kronikář dodává: zbytky kolínského plochodrážního stadionu jsou k vidění na začátku krátkého filmu Miloše Formana „Kdyby ty muziky nebyly“, který je součástí celovečerního filmu „Konkurs“. „Muziky,“ se spolu s dalším režisérovým filmem „Černý Petr“, natáčely v Kolíně v létě roku 1963. Film začíná tím, jak se kolínští kluci vytahují a předhánějí v jízdě na motocyklech před místními děvčaty, právě na dráze tehdy již téměř zmizelého plochodrážního oválu.

Doplnění kronikáře: první řádky tohoto psaní o kolínském motorismu, které se opírají o vzpomínky pánů Vojáčka a Dlouhého, připomínají úvodní rychlostní závody na městském okruhu z roku 1953. Avšak posléze se mi podařilo získat od zde již zmiňovaného pana Josefa Kysilky program, nadepsaný jako I. KOLÍNSKÝ OKRUH – rychlostní závod motocyklů, s rukou dopsaným datem konání: 6. dubna 1952. Že se tento závod konal v roce 1952 dokládá i pozvání z další strany programu, a sice na III. kolínskou plochou dráhu, která se měla konat 22. června 1952.

Startovní listina jezdců třídy do 350 ccm

Start. číslo	J e z d e c	Bydliště	Stroj	Pořadí	Čas
40	Borkman Miroslav	Praha VI.			
41	Bludský Josef	Praha I.			
42	Čížek Jaromír <i>Jaromír</i>	Ďáblice			
43	Sýkora Oldřich	Praha XII.			
44	Kořínek Bořivoj <i>Bořivoj</i>	Dobruška 47			
45	Herink Ladislav	Luže n. Vltavou			
46	Chvojka František	Uhřetěves			
47	Holman František	Praha XVIII.			
48	Korynta Josef	Dobruška			
49	Rát Josef	Praha - Karlín			
50	Chaloupka František <i>Chaloupka</i>	Praha XI.			
51					

Zveme Vás na III. kolínskou plochou dráhu, dne 22. června 1952.
Těšíme se na shledanou!

AUTOKLUB KOLÍN

Pes na závodní dráhu nepatří - Říďte se pokyny pořadatelů a SNS - Závodů přihlížte na vlastní nebezpečí
OTK 20925

AUTOKLUB KOLÍN - odbočka AKRČS

I. KOLÍNSKÝ OKRUH

rychlostní závod motocyklů *pořádány*

POŘADATELSKÝ SBOR: *me 6. IV. 1952.*

Ředitel: Bohumil Jiřínský - Hospodář: Antonín Chumil, Jaroslav Dobiáš
Tajemník: Štěpán Sýkora - Politický ref.: Václav Vovčíčka - Propagace: Mil. Chochola
Depot: Antonín Lámléin - Trať: Josef Beránek - Startér: Václav Stanislav
Lékař: MUDr. B. Berger - Společenský: Bernard Straka - Rozhlas: František Chumil
Pokladny: Karel Kohoutek

Startovní listina jezdců třídy do 100 ccm

Start. číslo	J e z d e c	Bydliště	Stroj	Pořadí	Čas
1	Běloch František	Kolín	7698		
2	Hrdý Blažej	Praha XX.	9768		
3	Votava Karel	Brandýs n. Lab.	9765		
4	Vohradník Oldřich	Praha X.	9675	384	10
5	Hanzl Eduard	Slaný	6875	384	
6	Kunhart Karel	Mladá Boleslav	69753	108	4
7	voj. Procházka Ivan	Kolín	69735	704	
8	Hájek Václav	Praha IV.	69735		
9	Hluchý Jiří	Jesenice u Prahy	69735		
10	Bergman Jiří	Praha XX.	6935		
11			6935		
12			6935		
			6935		
			28282	6935	

Pes na závodní dráhu nepatří - Říďte se pokyny pořadatelů a SNS - Závodů přihlížte na vlastní nebezpečí

Níže je druhá strana programu I. rychlostního závodu motocyklů v Kolíně ze dne 6. dubna 1952. Zajímavý je text na druhé straně o potřebě dalšího budování stadionů ploché dráhy v Kolíně ----- Na předchozí straně je na startovní listině jezdců třídy do 350 ccm uveden jako vítěz (první) Jaromír Čížek z Prahy Ďáblic. Kronikář si na Jaromíra Čížka pamatuje jako na předního evropského jezdce terénních závodů druhé poloviny padesátých let minulého století. Dnes by se tedy řeklo motocrossového závodníka. Pamatuji si na něj z velkých mezinárodních terénních závodů z později zrušené trati v pražské Šárce a z umělé překážkové dráhy, která bývala postavená na velkém sletovém stadionu v Praze na Strahově. Zde se každoročně 9. května konaly tzv. závody Vítězství, pamatuji-li si ten název správně, a kromě závodů na umělé překážkové dráze se zde také jezdila plochá dráha. I když tomu bude asi málokdo věřit, faktem zůstává, že na tyto závody chodilo na Strahov více jak 200.000 diváků (sic)!!

POKyny PRO DIVÁKY:

Riďte se pokyny pořadatelů a SNB!
Nesúďte na zakázaných místech! Můžete ublížit sobě, ale jistě ublížíte jezdcům. Věřme, že nemáte úmysl zavinít zranění jezdců.
Nevykládejte se do jízdni dráhy. V osudném okamžiku ztratíte rovnováhu a způsobíte sobě i jezdcům nepříjemné zranění. Mimo to zabraňujete ve výhledu druhým - a to jistě nechcete.
Nepřecházejte trať při závodě. Dáme Vám k tomu příležitost po ukončení závodu každé třídy.
Nevodte na závodní dráhu psy. Pes přece nezavádí; při vzrušující podivné zapomenate pevně drží svého miláčka, ten vběhne do závodní dráhy a zaviní zranění jezdce - sobě smrt. Škoda takového pěkneho psa.
Nepřezvěďte pořadatele, že děláte svoji práci špatně, ale uposlechněte jeho pokyny. Pořadatelé jsou pro svoji funkci školení a vědí co mají dělat, aby provoz na trati byl bezpečný.
Napište nám, co se Vám na našem závodě líbilo, ale hlavně, co se Vám nelíbilo.
Slibujeme Vám, že příště chybu odstraníme.
Závodů přihlížte na vlastní nebezpečí. Proto se řiďte našimi pokyny. Děkujeme Vám.

Startovní listina jezdců třídy do 150 ccm

Start. číslo	J e z d e c	Bydliště	Stroj	Pořadí	Čas
14	Kysilka Josef <i>D.K.V.</i>	Kolín	<i>17 14 24</i>	<i>19</i>	
15	Asman Lubomír	Libice n. Cidl.	<i>17 14 24</i>	<i>16</i>	
16	Vorlíček Václav <i>Č.2</i>	Praha I.	<i>17 14 24</i>	<i>16</i>	
17	Kněz Václav <i>DKV</i>	Krchleby u Nymburka	<i>17 14 24</i>	<i>19</i>	<i>16</i>
18	Suchánek Miroslav	Kolín	<i>17 14 24</i>	<i>19</i>	<i>22</i>
19	Dřizhal Miroslav <i>Č.2</i>	Praha XIV.	<i>17 14 24</i>	<i>19</i>	<i>22</i>
20	Kamryt Miroslav	Praha XI.	<i>17 14 24</i>	<i>19</i>	<i>16</i>
21	Hejdl Ferdinand	Praha I.	<i>17 14 24</i>	<i>16</i>	<i>19</i>
22	Kottek Jaroslav	Stará Boleslav	<i>17 14 24</i>	<i>16</i>	<i>19</i>
23	Lhotka Bohuslav	Libenice	<i>17 14 24</i>	<i>16</i>	<i>19</i>
24	Krystýn Karel <i>Janouš Č.2</i>	Kolín	<i>17 14 24</i>	<i>16</i>	<i>19</i>
25	voj. Ticháček Antonín	Kolín	<i>17 14 24</i>	<i>16</i>	<i>19</i>
			<i>17 14 24</i>	<i>19</i>	

Pes na závodní dráhu nepatří - Řiďte se pokyny pořadatelů a SNB - Závodů přihlížte na vlastní nebezpečí
17 14 24 19

Startovní listina jezdců třídy do 250 ccm

Start. číslo	J e z d e c	Bydliště	Stroj	Pořadí	Čas
28	Vosáhlo Zdeněk	Kolín	<i>30 38 24</i>		
29	Lhotka Bohuslav	Kolín	<i>30 38 26</i>		
30	Batovec Ladislav	Praha XVI.	<i>30 36 24</i>		
31	Sýkora Oldřich	Praha XII.			
32	Hamouz Antonín	Švermov			
33	Vostáka Josef	Praha II.			
34	Dřizhal Miroslav	Praha XIV.			
35	Kněz Václav <i>Tich!</i>	Krchleby			
36	Jitenský Otto <i>Janouš</i>	Kolín			
37	Janouš Jan <i>Janouš</i>	Komofany			
38	Pergler Václav	Praha XIV.			
39					

Potřebujeme dále budovat stadion ploché dráhy v Kolíně. Každá odpracovaná hodina je prací pro nás i naše děti. Pomozte nám i Vy budovat. Motoristé se Vám za to odmění vzrušující podivnou.
Věřme, že nezdástanete zpátky a pomůžete nám.

Pes na závodní dráhu nepatří - Řiďte se pokyny pořadatelů a SNB - Závodů přihlížte na vlastní nebezpečí

Pokračování ročníku 2009 - 2010 **Mattoni národní basketbalové ligy**

21. kolo – neděle 3. ledna 2010

BC Kolín : Karma Basket Poděbrady = 94 : 66 (19 : 23, 48 : 37, 73 : 45)
Body: Machač 22, Platt 18, Smith 11, Zuzák 11, Jones 10

22. kolo – sobota 9. ledna 2010

NH Ostrava : BC Kolín = 88 : 84 (28 : 27, 50 : 53, 73 : 68)
Body: Marko 17, Jones 16, Platt 16, Smith 16, Pavlík 11

23. kolo – sobota 16. ledna 2010

BK Děčín : BC Kolín = 94 : 87 (28 : 22, 47 : 40, 71 : 54)
Body: Smith 25, Machač 19, Zachrla 9, Pavlík 8, Platt 8, Jones 7

24. kolo – středa 20. ledna 2010

Sokol Vyšehrad : BC Kolín = 91 : 95 (22 : 31, 39 : 48, 66 : 69)
Body: Smith 35, Marko 19, Jones 13, Machač 10, Zuzák 8

25. kolo – sobota 23. ledna 2010

BC Kolín : USK Praha = 73 : 65 (12 : 15, 35 : 31, 51 : 48)
Body: Jones 15, Machač 13, Pavlík 11, Zuzák 10, Jelínek 9

26. kolo – středa 27. ledna 2010

Basketball Brno : BC Kolín = 72 : 85 (12 : 23, 32 : 37, 49 : 59)
Body: Smith 27, Machač 15, Zuzák 11, Hubálek 10, Jones 10

27. kolo – sobota 30. ledna 2010

BC Kolín : ČEZ Basketball Nymburk = 78 : 86 (21 : 13, 45 : 41, 59 : 56)
Body: Jones 18, Smith 17, Machač 16, Pavlík 12, Platt 10

28. kolo – sobota 6. února 2010

BK Prostějov : BC Kolín = 86 : 57 (20 : 8, 45 : 21, 65 : 38)
Body: Smith 18, Jelínek 11, Machač 10, Marko 7, Zachrla 7

29. kolo – sobota 13. února 2010

BC Kolín : BK Pardubice = 71 : 82 (22 : 24, 39 : 39, 59 : 60)
Body: Machač 24, Platt 14, Hubálek 11, Jones 8, Pavlík 8

30. kolo – středa 17. února 2010

Mlékárna Miltra Nový Jičín : BC Kolín = 108 : 65 (19 : 14, 52 : 26, 87 : 38)
Body: Smith 27, Platt 14, Marko 5, Hemmy 4

38. kolo – neděle 21. února 2010 – předebrávka

ČEZ Basketball Nymburk : BC Kolín = 101 : 77 (27 : 21, 54 : 36, 80 : 61)
Body: Jones 16, Machač 12, Pavlík 12, Jelínek 10, Platt 10

31. kolo – středa 24. února 2010

BC Kolín : BK Breda Weinstein Opava = 102 : 79 (26 : 25, 55 : 42, 73 : 60)
Body: Platt 25, Machač 15, Pavlík 15, Marko 12, Zuzák 11, Zachrla 9
Tabulka: ... 7. BC Kolín 32 12 20 2539 : 2678 44

32. kolo – sobota 27. února 2010

Karma Basket Poděbrady : BC Kolín = 90 : 79 (24 : 20, 42 : 36, 61 : 52)

Body: Smith 21, Pavlík 19, Platt 14, Jones 12, Machač 6, Zuzák 5

Tabulka: ... 8. BC Kolín 33 12 21 2618 : 2768 45

33. kolo – středa 3. března 2010

BC Kolín : NH Ostrava = 101 : 75 (29 : 24, 51 : 41, 76 : 63)

Body: Pavlík 20, Machač 16, Jones 15, Smith 13, Zuzák 13, Platt 11

Tabulka: ... 8. BC Kolín 34 13 21 2719 : 2846 47

34. kolo – sobota 6. března 2010

BC Kolín : BK Děčín = 78 : 84 (11 : 22, 35 : 42, 55 : 63)

Body: Smith 23, Jones 12, Pavlík 12, Zuzák 12, Machač 10, Platt 9

Tabulka: ... 8. BC Kolín 35 13 22 2797 : 2927 48

35. kolo – středa 10. března 2010

BC Kolín : Sokol Vyšehrad = 93 : 62 (37 : 11, 48 : 27, 74 : 47)

Body: Pavlík 25, Jelínek 16, Hemmy 11, Jones 11, Zuzák 10, Hubálek 8

Tabulka: ... 8. BC Kolín 36 14 22 2890 : 2989 50

36. kolo – sobota 13. března 2010

USK Praha : BC Kolín = 75 : 93 (22 : 26, 38 : 43, 56 : 73)

Body: Jones 21, Machač 19, Pavlík 19, Smith 18, Platt 14

Tabulka: ...

37. kolo – středa 24. března 2010

BC Kolín : Basketball Brno = 84 : 72 (16 : 29, 32 : 45, 62 : 60)

Body: Smith 21, Zachrla 16, Machač 13, Jones 12, Pavlík 10, Zuzák 10

Tabulka: ...

39. kolo – sobota 27. března 2010

BC Kolín : BK Prostějov = 81 : 108 (22 : 27, 49 : 60, 67 : 86)

Body: Platt 22, Smith 21, Jones 8, Machač 7, Zachrla 7, Zuzák 7

Tabulka: ... 6. BC Kolín 39 16 23 3174 : 3244 55

40. kolo – pátek 2. dubna 2010

BK Pardubice : BC Kolín = 72 : 65 (20 : 15, 43 : 30, 52 : 49)

Body: Pavlík 19, Jones 16, Zuzák 12, Platt 8, Hemmy 4, Machač 4

41. kolo – středa 31. března 2010 – předebrávka

BC Kolín : Mlékárna Miltra Nový Jičín = 88 : 98 (22 : 19, 42 : 50, 66 : 72)

Body: Jones 25, Platt 19, Hubálek 8, Smith 8, Zuzák 8, Jelínek 7

Tabulka: ... 6. BC Kolín 41 16 25 3301 : 3414 57

42. kolo – sobota 10. dubna 2010

BK Breda Weinstein Opava : BC Kolín = 92 : 81 (23 : 20, 52 : 34, 69 : 53)

Body: Smith 16, Machač 13, Pavlík 12, Zachrla 12, Platt 11, Zuzák 6

Tabulka: ... 7. BC Kolín 42 16 26 3382 : 3506 58

43. kolo – středa 14. dubna 2010

BC Kolín : Karma Basket Poděbrady = 109 : 71 (27 : 18, 51 : 32, 77 : 45)

Body: Platt 19, Smith 19, Zuzák 16, Marko 12, Jelínek 10, Machač 10

Tabulka: ... 6. BC Kolín 43 17 26 3491 : 3577 60

44. kolo – neděle 18. dubna 2010

NH Ostrava : BC Kolín = 88 : 87 (19 : 19, 42 : 41, 52 : 68)

Body: Smith 30, Platt 21, Jones 14, Machač 13, Zuzák 4, Marko 3

KONEČNÁ TABULKA ZÁKLADNÍ ČÁSTI
Mattoni národní basketbalové ligy 2009 - 2010

1.	ČEZ Basketball Nymburk	44	40	4	4084 : 2768
2.	Mlékárna Miltra Nový Jičín	44	39	5	3937 : 3093
3.	BK Prostějov	44	35	9	3800 : 3113
4.	BK Synthesia Pardubice	44	31	13	3617 : 3247
5.	BK Děčín	44	28	16	3572 : 3402
6.	BK Breda Weinstein Opava	44	18	26	3518 : 3693
7.	USK Praha	44	18	26	3268 : 3452
8.	BC Kolín	44	17	27	3578 : 3665
9.	NH Ostrava	44	13	31	3336 : 3891
10.	Basketball Brno	44	11	33	3241 : 3536
11.	Karma Basket Poděbrady	44	11	33	3289 : 3795
12.	Sokol Vyšehrad	44	3	41	2541 : 4126

Soupiska družstva: Jakub Němeček (195 cm), David Machač (205 cm), Roderick Platt (208 cm), Pavel Hemmy (191 cm), Jiří Jelinek (203 cm), Stanislav Zuzák (203 cm), Jan Pavlík (186 cm), Michal Hubálek (195 cm), Terry James Smith (185 cm), Brad Jones (185 cm), Roman Marko (194 cm), Roman Zachrla (200 cm)

Trenér: Predrag Benaček, **asistent trenéra:** David Musil, **vedoucí družstva:** Jiří Šebek

Statutární zástupce: Miroslav Sodoma

Družstvo BC Kolín si poprvé v historii zahraje vyřazovací část nejvyšší basketbalové soutěže, kde mu bude soupeřem mistrovský ČEZ Basketball Nymburk. Kolínští hráči před zápasy zbraně v žádném případě neskládají, protože v této sezóně dokázali již dvakrát nymburský tým značně potrápit Špatnou zprávou však je, že BC Kolín musí následující dvě utkání odehrát mimo svoji halu. Důvodem je inzultace rozhodčího jedním z diváků při utkání BC Kolín : Mlékárna Miltra Nový Jičín. Znamená to, že i čtvrtfinálová utkání play off budou Kolínské družstvo hrát na půdě soupeře v Nymburce. Vedení BC Kolín se proti výroku disciplinární komise odvolalo, avšak vrchní ředitel Mattoni NBL po shlédnutí videozáznamu a prostudování písemných vyjádření rozhodčích a komisaře zápasu, trest uzavření domácího hřiště na dva zápasy a peněžitou pokutu 50.000 Kč, potvrdil Následně řešilo vedení BC Kolín popsany incident s konkrétním divákem. Při jednání došlo k dohodě o finančním vyrovnání diváka s klubem, jehož výše však nebyla blíže specifikována. Divák se též omluvil slovy: „Chtěl bych se omluvit klubu BC Kolín, jeho vedení, hráčům, trenérům, fanouškům a v neposlední řadě i celé basketbalové veřejnosti za svůj přestupek v zápase BC Kolín : Mlékárna Miltra Nový Jičín, který poškodil náš klub. Je to o to nešťastnější, že disciplinární trest za tento přestupek zasahuje do prvního historického play off našeho klubu. Velice tohoto činu lituji“ Nicméně tato omluva Kolínu zápasy basketbalového play off s Nymburkem již nevrátí

PLAY OFF

1. zápas čtvrtfinále – sobota 24. dubna 2010

ČEZ Basketball Nymburk : BC Kolín = 105 : 61 (20 : 22, 48 : 38, 71 : 49)

Body: Platt 19, Machač 11, Smith 8, Hubálek 7, Zuzák 4, Hemmy 3

2. zápas čtvrtfinále – středa 28. dubna 2010

BC Kolín : ČEZ Basketball Nymburk = 57 : 90 (13 : 31, 21 : 52, 44 : 71)

Body: Zuzák 15, Jones 12, Jelínek 7, Hubálek 5, Marko 5, Smith 4

3. zápas čtvrtfinále – sobota 1. května 2010

ČEZ Basketball Nymburk : BC Kolín = 87 : 68 (24 : 23, 42 : 36, 70 : 49)

Body: Jones 19, Smith 18, Machač 13, Zuzák 10, Platt 8

Mattoni národní basketbalová liga ročník 2010 – 2011

Kolínští basketbalisté BC Kolín ukončili v pátek 2. července první část letní přípravy. Nyní je čeká více než měsíční volno. Trenéru Benáčkovi se budou hlásit v pondělí 16. srpna. Nyní se intenzivně pracuje na plánu přípravy. Model by měl být stejný jako v loňském roce, tzn., že příprava proběhne v domácích podmínkách. Využije se kolínský atletický hřiště, aquapark a hala Spojů. Tým sehraje také řadu přátelských zápasů, jejichž program se nyní dává dohromady Sestava kolínského družstva pro sezonu 2010/2011 se příliš nezměnila. V kádru jsou jen dvě nové tváře. Angažování

byli Luboš Stria a Američan Chris Miles. Nové smlouvy v Kolíně podepsali David Machač a Stanislav Zuzák. Zůstali také Američané Brad Jones a Terry Smith. Smlouva skončila Janu Pavlíkovi a Rodericku Plattovi, kteří v Kolíně pokračovat nebudou. Ostatní hráči mají platnou smlouvu i pro nadcházející sezonu. Fanoušci tak v kolínském dresu uvidí: Brada Jonese, Romana Marka, Luboše Striu, Michala Hubálka, Terryho Smithe, Romana Zachrlu, Pavla Hemmyho, Jakuba Němečka, Davida Machače, Jiřího Jelínka, Stanislava Zuzáka a Chrise Milese Po měsíci a půl volna, se v pondělí 16. srpna parta vysokých mužů představila trenérovi Benáčkovi na zahajovacím tréninku. A stalo se tak na zbrusu nové palubovce v kolínské hale Spojů. Během letní přestávky se totiž domácí palubovka kolínských košíkářů musela předělat. Důvodem byla nová pravidla. Posouvala se čára tříbodové střelby, přelajnovávalo se

vymezené území, které má v současnosti obdélníkový tvar. Z důvodu technologie se však musela zbrousit celá plocha hřiště a poté vše nově nalajnovat.

Číslo dresu	Jméno	Výška	Váha
4	Stanislav Zuzák	203 cm	107 kg
5	Michal Hubálek	195 cm	92 kg
6	James Terry Smith	185 cm	85 kg
7	Brad Jones	185 cm	80 kg
8	Roman Marko	194 cm	90 kg
9	Roman Zachrla	200 cm	102 kg
10	Jakub Němeček	195 cm	84 kg
11	David Machač	205 cm	110 kg
22	Jiří Jelínek	203 cm	112 kg
25	Pavel Hemmy	193 cm	92 kg
54	Christopher Miles	211 cm	116 kg

Po druhé části letní přípravy a po sérii přípravných zápasů, zahájili začátkem října kolínští basketbalisté nový ročník ligové soutěže. Bohužel, ne však právě nejšťastněji, domácí porážkou s BK Breda Weimstein Opava.

1. kolo – sobota 9. října 2010

BC Kolín : BK Breda Weinstein Opava = 80 : 82 (29 : 20, 48 : 38, 60 : 60)

Body: Jones 24, Zuzák 19, Machač 12, Hubálek 8, Marko 8

Tabulka: ... 6. BC Kolín 1 0 1 80 : 82 1

2. kolo – sobota 16. října 2010

Unibon Nový Jičín : BC Kolín = 108 : 65 (19 : 14, 52 : 26, 87 : 38)

Body: Smith 15, Miles 11, Jones 10, Zuzák 7, Zachrla 7, Stria 5

3. kolo – sobota 16. října 2010

BC Kolín : Lokomotiva Plzeň = 85 : 70 (30 : 15, 52 : 29, 72 : 45)

Body: Smith 24, Hubálek 15, Zuzák 11, Miles 9, Marko 7, Jones 5, Stria 5

4. kolo – středa 20. října 2010

BC Kolín : NH Ostrava = 76 : 64 (21 : 12, 40 : 32, 61 : 55)
Body: Smith 26, Zuzák 11, Jones 11, Machač 10, Stria 6, Marko 6

5. kolo – neděle 24. října 2010

BK Děčín : BC Kolín = 81 : 75 (21 : 12, 40 : 32, 61 : 55)
Body: Smith 21, Jones 14, Marko 11, Machač 10, Zuzák 10, Stria 7

6. kolo – středa 27. října 2010

BC Kolín : Basketball Brno = 92 : 76 (29 : 22, 48 : 42, 64 : 60)
Body: Smith 22, Jones 21, Miles 18, Machač 15, Zuzák 10

7. kolo – sobota 30. října 2010

Basketbal QANTO Svitavy : BC Kolín = 56 : 73 (20 : 10, 33 : 36, 44 : 55)
Body: Smith 25, Jones 15, Zuzák 14, Machač 9
Tabulka: ... 6. BC Kolín 7 4 3 545 : 529 11

9. kolo – neděle 7. listopadu 2010

BK JIP Pardubice : BC Kolín = 70 : 55 (20 : 15, 44 : 29, 57 : 44)
Body: Jones 18, Zuzák 10, Smith 9, Marko 9, Machač 4
Tabulka: ... 6. BC Kolín 8 4 4 600 : 599 12

10. kolo – sobota 13. listopadu 2010

BC Kolín : BK Prostějov = 64 : 83 (19 : 31, 37 : 44, 50 : 66)
Body: Zuzák 13, Smith 11, Marko 10, Machač 10, Hubálek 7, Miles 4
Tabulka: ... 7. BC Kolín 9 4 5 667 : 682 13

11. kolo – sobota 20. listopadu 2010

USK Praha : BC Kolín = 69 : 70 (20 : 16, 39 : 28, 63 : 46)
Body: Machač 21, Smith 17, Jones 11, Stria 5, Zuzák 5, Miles 4
Tabulka: ... 7. BC Kolín 10 5 5 734 : 751 15

12. kolo – sobota 27. listopadu 2010

BK Breda Weinstein Opava : BC Kolín = 92 : 78 (26 : 17, 49 : 35, 62 : 52)
Body: Smith 18, Zuzák 18, Machač 12, Stria 6, Miles 6, Hubálek 5, Marko 5
Tabulka: ... 7. BC Kolín 11 5 6 812 : 843 16

13. kolo – sobota 4. prosince 2010

BC Kolín : Unibon Nový Jičín = 76 : 106 (13 : 26, 35 : 49, 57 : 78)
Body: Jones 19, Smith 17, Zuzák 13, Marko 12, Stria 7, Machač 6
Tabulka: ... 7. BC Kolín 12 5 7 888 : 949 17

14. kolo – středa 15. prosince 2010

Lokomotiva Plzeň : BC Kolín = 74 : 88 (13 : 22, 36 : 46, 46 : 64)
Body: Smith 26, Jones 13, Zuzák 12, Miles 12, Stria 11, Machač 10
Tabulka: ... 7. BC Kolín 13 6 7 976 : 1023 19

15. kolo – sobota 18. prosince 2010

NH Ostrava : BC Kolín = 107 : 97 (20 : 21, 45 : 44, 73 : 66, 92 : 92)
Body: Machač 21, Zuzák 20, Smith 17, Hemmy 17, Jelínek 8, Jones 7
Tabulka: ... 7. BC Kolín 14 6 8 1073 : 1130 20

Vedení basketbalového klubu BC Kolín se v úterý 21. prosince dohodlo s Chrisem Milesem na ukončení angažmá. Americký pivot se po vánočních svátcích do Kolína již vracet nebude. V Mattoni NBL odehrál 13 utkání, v nichž dosáhl průměru 4,6 doskoků a 5,8 bodů na zápas.

FK KOLÍN 2010

Sportovní oddíl FK Kolín se dostal do situace, kdy byl nucen požádat město Kolín o prominutí úhrady půjčky ve výši cca 230.000 Kč, které byly vynaloženy na opravu kotelny fotbalového stadionu. Rada města však návrh na prominutí nepodpořila. Nicméně významná událost se odehrála v samotném oddílu, kde byl z funkcí odvolán výkonný výbor Sparty Kolín – jediného akcionáře FK. Novým předsedou výkonného výboru Občanského sdružení Sparta Kolín se stal ortoped MUDr. Jan Balík a dalšími členy výboru byli zvoleni: Vladimír Zeman, Milan Dudáš, Bohuslav Mokříž, Čestmír Kaura, František Bílek a René Volf. Rozhodla tak mimořádná valná hromada Sparty, která se sešla právě kvůli nedobré finanční situaci v klubu. Ta pramení nepochybně i z toho, že po odchodu generálního sponzora, dnešního PARAMO Kolín (dříve KORAMO), se jiný velký sponzor bohužel nenašel Nový předseda MUDr. Jan Balík vzkázal všem, kterým není osud místního fotbalu lhostejný: „Čeká nás všechny náročná práce, aby se nám úroveň kolínského fotbalu podařila opět pozvednout. K dosažení tohoto cíle je nutná především kolektivní práce, neboť snaha jednotlivce může mít pouze částečný a krátkodobý efekt. A proto rád přivítám návrat všech těch, kteří se v předchozích obdobích na činnosti Sparty Kolín podíleli a chtějí se znovu zapojit do plnění vytýčeného cíle. Snažme se najít alespoň jeden dobrý důvod, jak toho dosáhnout a neheďme jich dalších 99, proč to nelze. Vzájemně se respektujme, zachovejme si každý svou pokoru, ale také se vzájemně neponižujme. Proto mi dovozte připomenout známý výrok: Bud' slušný k lidem, když jdeš nahoru, můžeš je potkat, až půjdeš dolů. Rád vyslechnu Vaše náměty i připomínky k další činnosti našeho občanského sdružení.“ Během měsíce února se začalo zdát, že dosud nepředstavitelné se může stát skutkem, tedy že by se oba fotbalové kluby v Kolíně (FK a AFK) by se mohly spojit. O současném stavu a směřování kolínského fotbalu, jakož o záměru založení a vzniku obchodní společnosti Sparta – AFK Kolín, a.s. jednala městská rada. Tento stav věci umožnily jednak změny ve vedení FK Kolín, viz výše, kdy byl valnou hromadou zvolen do čela občanského sdružení Sparta Jan Balík. Důležitý je i avizovaný odchod Zdenka Herverta k 28. únoru. Vstoupí-li město do nového oddílu, pokud vůbec vznikne, to bude otázkou dalších jednání. Nastíněna možnost vzniku obchodní společnosti podporuje nejen cíle města, ale i vlastních klubů, kterou je prvořadě restaurace kolínského fotbalu, odpovídající někdejší druholigové tradici.

Výsledek jednání by měl být znám během jara. Odpověď, proč by se měly oba kluby spojit je nasnadě. Jsou u konce s dechem s financemi. FK hraje v krajském přeboru, AFK vůbec dospělý tým nemá. To, že sloučení obou klubů by mohlo být jen otázkou času, potvrzují i jejich představitelé, Miloš Malina z AFK i František Bílek z FK Bohužel!! Sparta – AFK Kolín má zatím stopku Sjednocení kolínského fotbalu, jak se oficiálně nazývá vytvoření obchodní společnosti (nejspíš pod názvem Sparta - AFK Kolín) za účelem hraní kopané, v níž by se spolu s místními kluby FK a AFK sešlo i město, se zadrhlo. Na jednání městských zastupitelů 22. března se tento bod přes původní plán starosty Jiřího Buřiče neprobíral. Důvodem byla nedohoda mezi funkcionáři občanského sdružení Sparta Kolín, které vlastní celých 100 % akcií FK, na vstupu do obchodní společnosti. Někteří členové Sparty mají obavy jednak ze ztráty identity několik let budované značky i ze ztráty vlivu nad majetkem oddílu Avšak důležitým krokem k možnému spojení obou fotbalových klubů se stalo sjednocení kolínského mládežnického fotbalu. Po mnohých jednáních s vedením AFK Kolín a pod záštitou představitelů města Kolína se podařilo dospět k společné dohodě, kdy od 1. července došlo k převodu žáků a dorostenců AFK Kolín pod FK Kolín, a.s. Pod názvem FK Kolín budou mládežnické kolektivy působit v nastávající sezoně a od sezony 2011/2012 by měl klub užívat společný název Sparta AFK Kolín. Projekt převodu družstev mládeže schválil Výkonný výbor Stč. krajského fotbalového svazu Současný FK Kolín, a.s., má 200 – 220 členů. Klub disponuje dvěma mužstvy dospělých a jedenácti mládežnickými kolektivy (4 mužstva žáků, 4 mužstva přípravky a 3 dorostenecká mužstva). Klub má zároveň statut Sportovního centra mládeže a Sportovních tříd. Díky tomu přispívá na činnost oddílů padesátitisícovou částkou měsíčně i ČMFS. Město Kolín každoročně garantuje částku 1,5 milionu korun.

Jarní část krajského přeboru 2009 – 2010

17. kolo – sobota 20. března 2010

FK Kolín : FK Neratovice-Byškovice = 3 : 0 (3 : 0)

Branky: Třešňák, Kocourek, Michálek

18. kolo – neděle 28. března 2010

SK Karbo Benátky nad Jizerou : FK Kolín = 0 : 2 (0 : 0)

Branky: Svoboda, Čapek

Tabulka: 1. FK Kolín 17 11 5 1 45 : 15 38

19. kolo – sobota 3. dubna 2010

FK Kolín : FK Brandýs-Boleslav = 4 : 1 (4 : 1)

Branky: J. Štoček 3 x, Svoboda

Tabulka: 1. FK Kolín 18 12 5 1 49 : 16 41

20. kolo – sobota 10. dubna 2010

FK Kolín : SK Polaban Nymburk = 2 : 1 (0 : 0)

Branky: Kalivoda, J. Štoček

Tabulka: 1. FK Kolín 19 13 5 1 51 : 17 44

21. kolo – sobota 17. dubna 2010

Sokol Libiš : FK Kolín = 0 : 2 (0 : 0)

Branky: Čapek, J. Štoček

Tabulka: 1. FK Kolín 20 14 5 1 53 : 17 47

22. kolo – sobota 24. dubna 2010

FK Kolín : Graffin Vlašim B = 2 : 1 (1 : 0)

Branky: Svoboda, J. Štoček

Tabulka: 1. FK Kolín 21 15 5 1 55 : 18 50

Kolínský Ivo Svoboda při střelbě trestného kopu na branku Graffinu Vlašim.
Foto: Pavel Pobřísl

23. kolo – sobota 1. května 2010

Union Beroun : FK Kolín = 1 : 0 (0 : 0)

Branky:

Tabulka: 1. FK Kolín 22 15 5 2 55 : 19 50

Slova trenéra Bohuslava Pilného: Prohráli jsme naprosto zaslouženě, protože nás domácí předčili v důrazu a nasazení. Byli agresivnější Doufám, že se hráči vrátí na zem, protože jejich výkon byl pro mě zklamáním. Porážka ale přišla po dlouhé době, takže z toho nebudeme dělat vědu.

24. kolo – sobota 8. května 2010

FK Kolín : Sokol Nové Strašecí = 3 : 0 (3 : 0)

Branky: Štoček, Svoboda, Zdeňka

Tabulka: 1. FK Kolín 23 16 5 1 58 : 18 53

Trenér Bohumil Pilný: Dnes jsem spokojen především s první půlí. Vytvářeli jsme si šance a dali jsme góly. Hosty jsme za celý zápas nepustili k jediné střele. Trošku mě mrzí hra ve druhé půli. Nebylo v tom úsilí. Představoval bych si to trošku jinak.

FK Kolín: Čížinský - Franc, Zdeňka, Třešňák, Mach - Svoboda, Kalivoda, Michálek (66. Holub), Čapek - Kocourek (66. Kesner), J. Štoček.

25. kolo – sobota 15. května 2010

AFK Sokol Semice : FK Kolín = 0 : 0 (0 : 0)

Branky:

Tabulka: 1. FK Kolín 24 16 6 2 58 : 19 54

Slova trenéra Bohuslava Pilného: S bodem jsem celkem spokojený. Hráli jsme bez největších opor na horké půdě, kde to nebylo jednoduchý, ale při přesnější kombinaci a většímu klidu v koncovce to mohlo být lepší. Dokonce jsme dvakrát nastřelili tyč. Bod řeší pro nás víc než pro domácí.

FK Kolín: Čížinský – Biško, Zdeňka, Třešňák, Mach (7. Kutil, 74. Kesner) – Franc, Kalivoda, Michálek, Čapek, Holub – Kocourek.

4. kolo Středočeského poháru ČMFS – středa 19. května 2010

TJ Viktoria Radim : FK Kolín = 1 : 3 (0 : 1)

Branky: Štoček 2 x, Zdeňka

FK Kolín: Kubrycht – Holub, Zdeňka, Biško, Karkoš – Kocourek (46. Čapek), Michálek (46. Franc), Jirků, Kutil – J. Štoček, Kesner.

26. kolo – sobota 22. května 2010

FK Kolín : Sokol Zápy = 1 : 0 (0 : 0)

Branky: Kalivoda z pokutového kopu

Tabulka: 1. FK Kolín 25 17 6 2 59 : 19 57

Trenér Bohumil Pilný: Vyhráli jsme naprosto zaslouženě, vytvořili jsme si více šancí než soupeř. Šance jsme měli už před penaltou i po první brance. Soupeř byl sice kvalitní, ale dopředu tolik nebezpečný nebyl, což mě překvapilo.

FK Kolín: Čížinský - Biško, Zdeňka, Třešňák, Franc – Holub (88. Kesner), Kalivoda, Michálek, Čapek (90. Kutil) - J. Štoček, Kocourek.

Odložené 16. kolo – středa 26. května 2010

SK Úvaly : FK Kolín = 1 : 1 (0 : 1)

Branky: Svoboda

Tabulka: 1. FK Kolín 26 18 6 2 60 : 20 60

Trenér Bohumil Pilný: Samozřejmě jsme rádi, že jsme s předstihem postoupili, ale jsem trochu zklamaný. Žádné oslavy nebyly. Kluci byli spíš našťavaný, že se nevyhrálo. Já jim totiž před každým zápasem říkám, že hrajeme na vítězství.

FK Kolín: Čížinský - Biško, Zdeňka, Třešňák, Franc - Holub (88. Kesner), Kalivoda, Michálek, Čapek (90. Kutil) - J. Štoček, Svoboda.

27. kolo – sobota 29. května 2010

TJ Ligmět-Milín : FK Kolín = 0 : 4 (0 : 2)

Branky: J. Štoček, Svoboda, Třešňák, L. Štoček

Tabulka: 1. FK Kolín 27 19 6 2 64 : 20 63

Trenér Bohumil Pilný: Hráli jsme na sedmdesát procent a stačilo to. Soupeř nás ničím nepřekvapil ani nezaskočil.

FK Kolín: Čížinský - Biško (64. L. Štoček), Zdeňka, Třešňák, Franc - Holub (60. Kutil), Kalivoda, Svoboda, Čapek - J. Štoček, Kocourek (62. Kesner).

Kolínský deník – Zklamání ve tvářích kolínských fotbalistů. A ne zrovna proto, že by zápas nedopadl podle jejich představ. Ba naopak. Vždyť se fotbalisté FK Kolín znovu statečně probíjeli do divize. Na oslavy a stříkání šampaňským však nedošlo. Důvod? Celkem prostý. Prý nejsou peníze nazbyt. Hráči o oslavu prý nestáli. „Řekl bych, že v hráčském kolektivu na oslavu nebyl požadavek,“ tvrdil František Bílek, nynější šéf fotbalového klubu FK Kolín. Podle jeho slov mají prý hráči po domácím utkání k dispozici občerstvení a večeři. „To nebylo zvykem,“ dodal František Bílek. Vedení je prý v tomto ohledu zdrženlivé. „Vzhledem k tomu, že se nepotýkáme s dobrou finanční situací, tak o oslavách v tento moment neuvažujeme. Možná po posledním zápase,“ řekl František Bílek. Trenér Bohuslav Pilný ale hovořil o skleslé náladě v mužstvu. „Přijde mi to jako neúcta k naší práci,“ řekl. „Myslím, že tohle nikdo nikde dosud nezažil. Dodnes to nechápu,“ divil se. Prý mu bylo fotbalistů líto. Podle jeho slov se tvářili dost smutně. V postup Kolína prý věřil od úspěšného zahájení sezóny na jaře. „Zvládli jsme šestkrát po sobě zvítězit. Věřil jsem našemu kvalitnímu mužstvu,“ popisoval.

28. kolo – sobota 5. června 2010

FK Kolín : TJ Polepy = 0 : 1 (0 : 0)

Branky:

Tabulka: 1. FK Kolín 28 19 6 3 64 : 21 63

Trenér Bohumil Pilný: S trochou nadsázky se dá říct, že oba týmy splnily svoje cíle. My jsme postoupili do divize a Polepy porazily Kolín. Rozhodla velká touha po vítězství, která byla na straně hostů. Musíme porážku přijmout a soupeři gratuluji. Ve druhé půli jsme nehráli dobře.

FK Kolín: Čížinský – Biško, Třešňák, Franc, Holub (85. L. Štoček) - Svoboda, Kalivoda, Michálek (78. Jirků), Čapek - Kocourek (72. Kutil), J. Štoček.

I takovýmto způsobem, tedy nejen hlasitým skandováním a povzbuzováním, se projevují skalní a nejpravověrnější fanoušci fotbalistů FK Kolín. Jejich ohňostroje byly mnohdy nejen nápadité, ale i oslnivé a značně kouřící. (Foto Pavel Pobřísl)

Semifinále Středočeského poháru ČMFS – středa 9. června 2010

FK Kolín : Benátky nad Jizerou = 2 : 1 (0 : 1)

Branky: Kalivoda, Herzán

Fotbalisté FK Kolín si zahrají finále Středočeského Poháru ČMFS. Rozhodlo o tom jejich semifinálové vítězství nad Benátkami nad Jizerou.

FK Kolín: Kubrycht – Kutil (46. Holub), Biško, Vácha, Karkoš – Trojan (60. Kopecký), Kalivoda, Volavka, Jirků (66. Kutífel), Pohnětal – Herzán

29. kolo – sobota 12. června 2010

TJ Litol : FK Kolín = 0 : 0 (0 : 0)

Branky:

Tabulka: 1. FK Kolín 29 19 7 3 64 : 21 64

Trenér Bohumil Pilný: Zápas asi skončil zaslouženou remízou, protože šance byly na obou stranách. Nám to tam teď moc nepadá, ale zaplat' pánbůh, že to tam padalo dřív.

FK Kolín: Čížinský - Biško, Franc, Zdeňka, Kutil - Třešňák, Jirků - Holub (70. L. Štoček), Čapek (60. Volavka) - Svoboda, Michálek (81. Kocourek).

Finále Středočeského poháru ČMFS – středa 16. června 2010

FK Kolín : Graffin Vlašim B = 1 : 2 (0 : 1)

Branky: Svoboda

Fotbalisté FK Kolín na Středočeský poháru ČMFS bohužel nedosáhli a porážkou přišli i o prémii 10.000 Kč. Nicméně trenér Bohumil Pilný po zápase řekl: Samozřejmě jsme chtěli vyhrát. Bohužel to nedopadlo. A co bychom dělali s tou premií? Dali bychom ji do společné kasy Hráli jsme proti dobrému soupeři, který přijel v silném složení. Já jsem s hrou spokojený, hráli jsme velmi dobře. Že jsme dostali dva blbý góly, to je věc jiná, ale pocit z dobrého výkonu mě to nekazí.

FK Kolín: Kubrycht – Biško, Zdeňka, Franc, Holub – Čapek (72. Michálek), Kalivoda, Třešňák, Volavka (75. Kutil) – Svoboda, Kocourek (72. L. Štoček)

30. kolo – sobota 19. června 2010

FK Kolín : Tatran Sedlčany = 12 : 0 (3 : 0)

Branky: Svoboda 5 x, Kocourek 3 x, Holub 2 x, Kalivoda a Třešňák

Tabulka: 1. FK Kolín 30 20 7 3 76 : 21 67

Trenér Bohumil Pilný: Byla to jasná záležitost, utkání mělo jednoznačný průběh. Hosté se drželi do pětadvacáté minuty, ale od začátku bylo otázkou času, kdy dáme góly a kolik jich dáme. Hosté přijeli s hodně mladým týmem a tolik gólů si ani nezasloužili.

FK Kolín: Čížinský – Kutil, Zdeňka, Franc, L. Štoček (60. Biško) – Kocourek, Kalivoda, Třešňák, Čapek – Svoboda, Michálek (60. Holub).

Fotbalisté FK Kolín, Ivo Svoboda a Jan Štoček, ovládli čelo tabulky střelců krajského přeboru v právě skončeném ročníku. Zvítězil Ivo Svoboda, který nastřílel 22 branek. Druhý skončil Jan Štoček s 18 vstřelenými brankami.

Horní řada odleva: Adam Čapek, Ivo Svoboda, Bedřich Franc, Jan Štoček, Michal Kocourek a Stanislav Mach. Prostřední řada odleva: Milan Dudáš, Čestmír Kaura, Jiří Kraus, Ondřej Holub, Tomáš Michálek, Radek Třešňák, Radek Biško, Lukáš Kalivoda, Petr Zdeňka, Jan Balík, Jan Mezsároš a Jan Kopecký. Dolní řada odleva: Jan Kubrycht, Ladislav Štoček, Bohuslav Pilný, František Bílek, Vlastimil Chlád, Martin Kutil a David Čížinský. (Foto Michal Bílek)

První zápas Divize C ročníku 2010 – 2011 sehrají fotbalisté FK Kolín v sobotu 7. srpna od 17,00 hod na domácím hřišti s mužstvem AS Pardubice. V týmu Kolína došlo před novou sezonou k několika změnám. Nejcitelnější jsou odchody hráčů

Svobody a Kalivody. O jejich výkony se v loňské sezoně opíral celý tým. Dále odešel ještě Martin Kutil a mužstvo může opustit pravděpodobně i Jan Štoček, o kterého se zajímá Viktoria Žižkov. Naopak přišli Jiří Biško, Horejc a navrátilci po zranění Šourek a Mach. Podle trenéra Pilného byla příprava na sezonu dobrá. Proběhla v domácím prostředí a zvládlo se v ní vše, co bylo naplánováno. Cíl pro divizní sezonu 2010 – 2011? Hrát tak, aby nebyly problémy se záchranou soutěže!

1. kolo Ondrášovka cupu – poháru ČMFS – sobota 24. července 2010

FK Kolín : Loko Vltavín Praha = 0 : 0 (0 : 0) – 3 : 2 na penalty

Branky: penalty proměnili – Kocourek, Biško a Štoček

Trenér Bohumil Pilný: Utkání vypadlo dobře z hlediska bojovnosti, ale stále nám chybí kvalita směrem dopředu. A penalty? To už je o štěstí Fotbalisté FK Kolín si ve 2. kole poháru zahrají 1. září na domácím hřišti s prvoligovým FC Slovanem Liberec.

FK Kolín: Čížinský – Holub, Zdeňka, J. Biško, Franc – Čapek, Třešňák, Volavka (87. Michálek), Kubát – J. Štoček, Kocourek.

*Momentka
z pohárového utkání
s Loko Vltavín Praha.
Foto: Pavel Pobřísko*

1. kolo – sobota 7. srpna 2010 – divize C

FK Kolín : AS Pardubice = 2 : 0 (2 : 0)

Branky: Michálek a Kocourek

Tabulka: 1. FK Kolín 1 1 0 0 2 : 0 3

Trenér Bohumil Pilný: Dnes jsem velmi spokojen. Odehráli jsme vynikajících prvních třicet minut. Škoda, rozdíl mohl být i větší. Soupeře jsme prakticky k ničemu nepustili a výsledek si pohlídali. Těchto třech bodů si velmi ceníme a kluky bych za dnešní výkon chtěl pochválit.

FK Kolín: Čížinský - Radek Biško, Zdeňka, Jiří Biško, Franc - Holub (82. Horejc), Michálek, Třešňák, Čapek (77. Volavka) - Kocourek (88. Kubát), Jan Štoček.

2. kolo – sobota 14. srpna 2010 – divize C

FK Náchod : FK Kolín = 0 : 0 (0 : 0)

Branky:

Tabulka: 5. FK Kolín 2 1 1 0 2 : 0 4

Trenér Bohumil Pilný: Z Náchodu bod беру, protože tam se těžko budou dolovat body. My jsme celkem dobře bránili, chyběla nám však větší kvalita dopředu, přestože jsme si nějaké šance vytvořili. Tým chválím hlavně za bojovnost a nasazení. Při lepší činnosti v ofenzivě jsme mohli mít tři body, ale nepohrdám ani jedním bodem.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, J. Biško, Zdeňka, Franc – Holub (66. Volavka), Třešňák, Michálek, Čapek (85. Kubát) – Kocourek (60. Horejc), Štoček.

3. kolo – sobota 21. srpna 2010 – divize C

FK Kolín : Jiskra Ústí nad Orlicí = 3 : 0 (1 : 0)

Branky: Michálek, Jiří Biško a Štoček

Tabulka: 2. FK Kolín 3 2 1 0 5 : 0 7

Trenér Bohumil Pilný: Jsem opravdu spokojený, protože jsem měl ze soupeře respekt. Kluci ten zápas odjezdili na sto procent, Jiskru nepouštěli do šancí. Pomohl nám gól v úvodu zápasu, pak jsme to dohráli zkušeně a přidali další góly. Hlavně si cením týmového výkonu. Do dvacáté minuty jsme měli navrch. Pak soupeř hru vyrovnal, ale nevytvořil si žádnou velkou příležitost.

FK Kolín: Čížinský – Radek Biško, Zdeňka, Jiří Biško, Franc – Čapek (74. Holub), Michálek, Třešňák, Horejc (80. Volavka) – Kocourek (83. Kubát), Štoček.

4. kolo – sobota 28. srpna 2010 – divize C

RM SK Cidlina Nový Bydžov : FK Kolín = 2 : 2 (1 : 1)

Branky: Čapek a Štoček

Tabulka: 3. FK Kolín 4 2 2 0 7 : 2 8

Trenér Bohumil Pilný: Dali jsme gól minutu před koncem ze signálu, takže jsem spokojen s bodem. Je to plusový bod z venku. Dnes jsem nebyl spokojen s obrannou fází, ve které jsme byli nedůrazní. Oba góly byly zbytečné.

FK Kolín: Čížinský – Radek Biško, Zdeňka, Jiří Biško, Franc - Třešňák, Michálek (74. Holub), Horejc (61. Volavka), Čapek - Štoček, Kocourek (61. Kubát)

5. kolo – sobota 4. září 2010 – divize C

FK Kolín : SK Horní Měcholupy = 1 : 0 (1 : 0)

Branky: Jan Štoček

Tabulka: 2. FK Kolín 5 3 2 0 8 : 2 11

Trenér Bohumil Pilný: Do zápasu nenastoupil od začátku kvůli zranění Čapek a brzo kvůli zranění odstoupil Zdeňka a tak jsem rád za vítězství, protože Měcholupy jsou hodně nepřijemný soupeř a ve spodní polovině tabulky nebudou dlouho. Jan Štoček opravdu pro podzim v týmu končí a do 31.12.2010 byl uvolněn na hostování do Viktorie Žižkov.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka (15. Mach), J. Biško, Franc – Holub (70. Horejc), Michálek, Třešňák, Volavka – Štoček, Kocourek (83. Čapek)

6. kolo – sobota 11. září 2010 – divize C

FC Velim : FK Kolín = 1 : 1 (1 : 1)

Branky: Jiří Biško

Trenér Bohumil Pilný: Bod je z Velimi dobrý. Hlavně po průběhu druhého poločasu, kdy nás Velim dostala pod velký tlak a měli dost příležitostí. Také při nás stálo štěstí. Na druhou stranu jsme v prvním poločase hráli velmi dobře kombinačně, ale ve druhém poločase jako bychom ve středu odešli a soupeř měl hodně prostoru.

Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Franc – Holub (87. Horejc), Třešňák, Michálek, Čapek (90. Mach) – Volavka (70. Kubát), Kocourek.

2. kolo Ondrášovka cupu – poháru ČMFS – úterý 14. září 2010

FK Kolín : Slovan Liberec = 0 : 3 (0 : 1)

Branky:

Trenér Bohumil Pilný: S výsledkem jsem spokojený, protože Liberec měl hodně šancí. My jsme v první půli hráli moc ustrašeně, ale po změně stran už to bylo lepší a byly tam z naší strany docela dobré věci.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, Franc, Mach – Holub (46. Kubát), Michálek, Třešňák, Čapek – Kocourek (65. Horejc), Volavka (78. Jirků).

7. kolo – sobota 18. září 2010 – divize C

FK Kolín : 1. FK Nová Paka = 2 : 0 (1 : 0)

Branky: Zdeňka a Třešňák

Tabulka: 3. FK Kolín 7 4 3 0 11 : 3 15

Trenér Bohumil Pilný: Jsem naprosto spokojen. Poté, co jsme třeba vyhráli zápasy bojovností, tak dnes jsme hráli opravdu dobře kombinačně. Byla v tom vysoká fotbalová kvalita. Po Liberci jsem měl obavy, jak tendle zápas zvládneme a zvládlí jsme ho skvěle. Všichni kluci si zaslouží pochvalu.

FK Kolín: Čížinský - R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Franc - Čapek (89. Mach), Volavka (85. Kubát), Třešňák, Michálek, Horejc (80. Holub) - Kocourek.

8. kolo – sobota 25. září 2010 – divize C

SK Jičín : FK Kolín = 0 : 0 (0 : 0)

Branky:

Tabulka: 2. FK Kolín 8 4 4 0 11 : 3 16

Trenér Bohumil Pilný: Sice je to bod z venku, ale v Jičíně jsme chtěli vyhrát. Domáci vsadili na bojovnost a nasazení. V podstatě to na nás stačilo. Kvalita naší hry nebyla vysoká. Šance jsme si vypracovali, vezeme ale jenom bod. Hráči byli v kabině zklamaný, stejně jako já. Realita je plusový bod z venku. Teď musíme doma zabrat.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Franc – Čapek, Michálek, Mach, Horejc (66. Holub) – Kocourek, Volavka (53. Kubát).

9. kolo – sobota 2. října 2010 – divize C

FK Kolín : SK Semily = 4 : 1 (0 : 1)

Branky: Pohorský 3x, Jiří Biško

Trenér Bohumil Pilný: Za třicet pět minut stihl Vojtěch Pohorský nastřílet tři branky, lepší start si opravdu nemohl přát. Přestup Vojty jsme dodělali na poslední chvíli. Přichází k nám na hostování z divizních Votic, kde nenastupoval. Zřejmě z důvodu nějakých sporů s trenérem. Jsem rád, že jsme zápas dokázali otočit. Nejdříve jsme šance pálili, dostali gól z penalty. Ve druhém poločase už nám to tam padalo. Neočekávali jsme, že Vojta dá tři góly, ale předvedl skvělý výkon, takže super.

FK Kolín: Čížinský - R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Franc - Holub (54. Pohorský), Michálek, Volavka (80. Šourek), Čapek (73. Kubát) - Kocourek, Horejc.

10. kolo – sobota 9. října 2010 – divize C

FK OEZ Letohrad : FK Kolín = 3 : 1 (2 : 1)

Branky: Třešňák

Tabulka: 3. FK Kolín 10 5 4 1 16 : 7 19

Trenér Bohumil Pilný: Domáci byli kvalitní a vyhráli zaslouženě. Byli agresivní, důrazní a měli větší vůli po vítězství. Navíc nedali penaltu. Dostali jsme góly po standardních situacích, což měla být spíše naše silná stránka.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, J. Biško, Zdeňka, Franc – Horejc (73. Volavka), Šourek (66. Kubát), Třešňák, Čapek – Kocourek, Michálek (56. Pohorský).

11. kolo – sobota 16. října 2010 – divize C

FK Kolín : AFK Chrudim = 1 : 1 (1 : 0)

Branky: Horejc

Trenér Bohumil Pilný: Hosté si přijeli do Kolína pro bod a odváží si jej. Nutno podotknout, že zcela oprávněně, protože předvedli opravdu pěkný výkon. Ačkoli jsme pouze remizovali, tak se ziskem bodu musím být spokojený. Hosté byli fotbalovější a minimálně bod si zasloužili.

FK Kolín: Čížinský - Franc, J. Biško, Zdeňka, R. Biško – Volavka (60. Holub), Michálek (38. Pohorský), Třešňák, Čapek – Kocourek (77. Kubát), Horejc.

12. kolo – neděle 24. října 2010 – divize C

TJ Dvůr Králové nad Labem : FK Kolín = 1 : 0 (0 : 0)

Branky:

Tabulka: 5. FK Kolín 12 5 5 2 17 : 9 20

Trenér Bohumil Pilný: Ve druhé půli to byl spíš boj, domáci měli víc ze hry, my ale byli stále aktivní. Už to vypadlo, že se body rozdělí. Bohužel v nastaveném čase zapískal rozhodčí penaltu. Můžeme si za to ale sami, protože jsme nedali z těch našich šancí gól. Myslím si, že bychom jinak vyhráli. Je to pro nás hořký, musíme to ale brát jako fakt

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Franc – Holub (87. Šourek), Třešňák, Čapek, Horejc – Kocourek (68. Michálek), Kubát (80. Pohorský).

13. kolo – sobota 30. října 2010 – divize C

FK Kolín : FK Trutnov = 3 : 1 (1 : 0)

Branky: Šourek, Pohorský, Kocourek

Tabulka: 3. FK Kolín 13 6 5 2 20 : 10 23

Trenér Bohumil Pilný: Jsem spokojený, už jsme potřebovali naplno bodovat. Kluky musím pochválit za bojovnost a nasazení,

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Šourek, J. Biško, Franc – Holub (76. Volavka), Třešňák, Čapek (82. Michálek), Horejc, Kocourek - Kubát (70. Pohorský).

14. kolo – sobota 6. listopadu 2010 – divize C

FK Kolín : FK Pěnčín – Turnov = 4 : 1 (2 : 1)

Branky: Zdeňka, Michálek, Čapek a Pohorský

Tabulka: 3. FK Kolín 14 7 5 2 24 : 11 26

Trenér Bohumil Pilný: Dali jsme sice čtyři góly, ale naše hra nebyla dobrá. Svým způsobem jsme se k vítězství protrápili. Soupeř, tím že nebyl kompletní, tak neměl svoji kvalitu. My jsme se přizpůsobili té jeho hře a hráli jsme špatně. Jsem spokojen akorát s efektivitou.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, J. Biško, Zdeňka, Šourek – Franc (87. Holub), Třešňák, Michálek (74. Pohorský), Čapek (86. Volavka) – Kocourek, Horejc.

15. kolo – neděle 14. listopadu 2010 – divize C

FC Hradec Králové : FK Kolín = 0 : 1 (0 : 1)

Branky: Kubát

Tabulka: 2. FK Kolín 15 8 5 2 25 : 11 29

Trenér Bohumil Pilný: Maximální spokojenost s dnešním výkonem. Chtěl bych všem hráčům a vedení poděkovat za báječný půlrok.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka (88. Šourek), J. Biško, Franc – Čapek (68. Holub), Michálek, Třešňák, Horejc – Kocourek (63. Pohorský), Kubát.

TABULKA PO PODZIMNÍ ČÁSTI

1. FC Velim	14	9	2	3	20 : 19	29
2. FK OEZ Letohrad	14	8	2	4	26 : 13	26
3. FK Kolín	14	7	5	2	23 : 11	26
4. SK Horní Měcholupy	14	8	1	5	20 : 15	25
5. AFK Chrudim	14	7	2	5	21 : 15	23
6. FK Náchod	14	6	4	4	23 : 13	22
7. TJ Dvůr Králové nad Labem	14	6	6	6	24 : 17	22
8. FC Hradec Králové „B“	14	5	6	3	24 : 14	21
9. I. FK Nová Paka	14	6	2	6	18 : 25	20
10. FK Pěnčín – Turnov	14	5	3	6	18 : 24	18
11. Jiskra Ústí nad Orlicí	14	5	2	7	19 : 18	17
12. RM SK Cidlina Nový Bydžov	14	4	3	7	14 : 23	15
13. FK Trutnov	14	4	0	10	24 : 30	12
14. SK Semily	14	3	3	8	21 : 35	12
15. SK Jičín	14	2	1	11	6 : 29	7

Patnáct, místo původních šestnácti družstev, která soutěž zahajovala, je v tabulce proto, že družstvo AS Pardubice se ze soutěže odhlásilo a všechny jejich zápasy byly kontumovány.

SK SC KOLÍN

sezóna 2010 - 2011

Sedmnáct hráčů do pole a dva brankáře, tolik hokejistů přivítal 9. srpna 2010 na prvním letošním tréninku na ledě kouč kolínských Kozlů Stanislav Bednář. A své svěřence vůbec nešetřil. „Čeká nás tvrdá práce a už na prvním tréninku jsme začali hodně kondičně. Pak šlo také o to, aby se kluci seznámili s ledem, osahali si výstroj a

podobně, ale už jsme teď týden trénovali na suchu, takže na led nešli z gauče. Začínáme tvrdě pracovat hned od začátku,“ řekl šéf kolínské střídačky. V tréninkových dresech se proháněly víceméně známé tváře. Méně znalé kolínské fanoušky tak mohly překvapit jen čtyři hráči. Junior Pavel Musil, který se ale loni natrvalo přemístil do áčka. Loňský dorostenec Tomáš Poláček, který loni hájil barvy dorostu Hradce Králové a v Kolíně naskočil jen v několika utkáních. A pak dva návratilci, kteří loni hráli v sousedním Nymburce. Prvním je Martin Dulovec. Ten si v Kolíně měsíc za áčko zahrál už v sezóně 2008/09. Ve stejném roce a také sezonu předtím pak oblékal dres s Kozlem také druhý z noviců Jan Hloušek.

KDO TRÉNOVAL

Nedbal (KO), Procházka (KO), Malý (KO), Musil (KO), Skokan (KO), Pýcha (KO), Příbyl (KO, Sparta Praha junioři), Hloušek (NBK), Pomichálek (KO), Dulovec (KO, NBK), Poláček (HK-dorost), Kubát (KO), Mejzr (KO), Kubišta (KO, HK), Pospíšil (KO), Čtvrtečka (KO), Manhart (KO), Blažek (KO), Brázdil (KO). Chyběl: Beňovský (KO) Poznámka: v závorkách je loňské působiště

II. NHL skupina střed

sezona 2010 - 2011

1. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 12. září 2010
TJ SC Kolín : NED Hockey Nymburk = 4 : 1 (1 : 0, 0 : 0, 3 : 1)
Branky: Nedbal, Pomichálek, Dulovec, Kubišta

2. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 19. září 2010

Spartak Pelhřimov : TJ SC Kolín = 5 : 7 (1 : 2, 1 : 3, 3 : 2)

Branky: Musil 3 x, Kubišta, Mejzr, Malý a Dulovec

3. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 22. září 2010

TJ SC Kolín : HC Chotěboř = 6 : 3 (2 : 0, 1 : 2, 3 : 1)

Branky: Dulovec 2 x, Příbyl, Mejzr, Kubišta, Pomichálek

4. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – sobota 25. září 2010

HC Benešov : TJ SC Kolín = 3 : 2 (0 : 1, 1 : 0, 2 : 1)

Branky: Skokan, Morkes

5. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – úterý 28. září 2010

TJ SC Kolín : HC Trutnov = 4 : 3 (0 : 1, 0 : 2, 3 : 0) SN

Branky: Nedbal, Malý, Dulovec

6. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 3. října 2010

TJ SC Kolín : TJ Stadion Kutná Hora = 0 : 2 (0 : 0, 0 : 1, 0 : 1)

Branky: ---

7. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 6. října 2010

HC Milevsko 2010 : TJ SC Kolín = 4 : 5 (4 : 3, 0 : 0, 0 : 1, 0 : 0) SN

Branky: Kubišta 2, Pospíšil, Musil

8. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 10. října 2010

TJ SC Kolín : KLH Vajgar Jindřichův Hradec = 7 : 6 (4 : 1, 2 : 2, 1 : 3)

Branky: Malý 2 x, Kubát, Musil, Drak, Pospíšil, Kubišta

9. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 17. října 2010

SKLH Žďár nad Sázavou : TJ SC Kolín = 1 : 7 (1 : 0, 0 : 4, 0 : 3)

Branky: Morkes, Drak, Pohl, Musil, Kubišta, Skokan, Manhart

10. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 24. října 2010

NED Hockey Nymburk : TJ SC Kolín = 8 : 4 (1 : 0, 0 : 4, 0 : 3)

Branky: Pohl 2 x, Drak, Dulovec

Tabulka: 2. TJ SC Kolín 10 5 2 0 3 46 : 36 19

11. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 31. října 2010

TJ SC Kolín : Spartak Pelhřimov = 4 : 2 (1 : 1, 0 : 1, 3 : 0)

Branky: Kubišta 2x, Morkes, Musil

Kolín: Blažek - Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Pýcha, Příbyl - Skokan, Malý, Musil - Morkes, Kubišta, Dulovec - Mejzr, Pospíšil, Hloušek - Manhart.

Tabulka: 2. TJ SC Kolín 11 6 2 0 3 50 : 38 22

12. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 3. listopadu 2010

HC Chotěboř : TJ SC Kolín = 5 : 7 (0 : 1, 5 : 3, 0 : 3)

Branky: Skokan 4x, Malý, Dulovec, Musil

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Pýcha, Příbyl, Procházka – Malý, Musil, Skokan – Manhart, Pospíšil, Mejzr – Dulovec, Kubišta, Morkes – Hloušek.

13. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 7. listopadu 2010

TJ SC Kolín : HC Benešov = 4 : 2 (0 : 1, 2 : 3, 2 : 3)

Branky: Malý 2x, Pohl a Dulovec

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Příbyl, Pýcha, Procházka – Skokan, Musil, Malý – Mejzr, Kubišta, Dulovec – Morkes, Hloušek, Ježek.

Tabulka: 2. TJ SC Kolín 13 7 2 0 4 61 : 50 25

14. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 10. listopadu 2010

HC Trutnov : TJ SC Kolín = 3 : 5 (0 : 1, 2 : 2, 1 : 2)

Branky: Malý 2x, Příbyl, Musil a Čtvrtečka

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Příbyl, Pýcha, Procházka – Malý, Musil, Skokan – Dulovec,
Kubišta, Morkes – Ježek, Pomichálek, Čtvrtečka.

15. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 14. listopadu 2010

TJ Stadion Kutná Hora : TJ SC Kolín = 5 : 3 (2 : 1, 2 : 1, 1 : 1)

Branky: Musil 2x, Malý

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Příbyl, Pýcha, T. Procházka, Drak – Malý, Musil, Mejzr – Dulovec,
Kubišta, Pospíšil – Morkes, Pomichálek, Čtvrtečka. (Brázdil – Manhart) Trenér Stanislav Bednář.

Tabulka: 2. TJ SC Kolín 15 8 2 0 5 69 : 58 28

16. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 17. listopadu 2010

TJ SC Kolín : HC Milevsko 2010 = 2 : 6 (1 : 2, 1 : 1, 0 : 3)

Branky: Kubát a Musil

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Procházka, Příbyl, Drak, Kubát – Skokan, Musil, Malý – Čtvrtečka,
Pomichálek, Morkes – Mejzr, Pospíšil, Dulovec – Hloušek.

Tabulka: 2. TJ SC Kolín 16 8 2 0 6 71 : 64 28

17. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 21. listopadu 2010

KLH Vajgar Jindřichův Hradec : TJ SC Kolín = 6 : 3 (1 : 3, 3 : 0, 2 : 0)

Branky: Nedbal, Dulovec, Malý

Kolín: Blažek (Brázdil) – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Pýcha – Malý, Musil, L. Skokan – Dulovec,
Pomichálek, Mejzr – Čtvrtečka, Pospíšil, Morkes – Hloušek.

Tabulka: 3. TJ SC Kolín 17 8 2 0 7 74 : 70 28

18. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 28. listopadu 2010

TJ SC Kolín : SKLH Žďár nad Sázavou = 5 : 1 (3 : 1, 1 : 0, 1 : 0)

Branky: Skokan, Musil, Manhart, Čtvrtečka, Malý

Kolín: Blažek – Nedbal, Drak, Procházka, Příbyl, Pýcha, Kubát – Malý, Musil, Skokan – Pomichálek,
Manhart, Čtvrtečka – Pospíšil, Mejzr, Dulovec – Morkes.

Tabulka: 3. TJ SC Kolín 18 9 2 0 7 79 : 71 31

19. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 5. prosince 2010

TJ SC Kolín : NED Hockey Nymburk = 3 : 1 (1 : 0, 0 : 0, 2 : 1)

Branky: Morkes, Nedbal, Malý

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Pýcha, Příbyl – Skokan, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil,
Morkes – Čtvrtečka, Pomichálek, Dulovec.

Tabulka: 3. TJ SC Kolín 19 10 2 0 7 82 : 72 34

20. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 8. prosince 2010

TJ SC Kolín : HC Chotěboř = 3 : 4 (0 : 2, 2 : 0, 1 : 2)

Branky: Malý 2 x, Musil

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Pýcha, Příbyl – Skokan, Musil, J. Malý – Mejzr, Pospíšil,
Morkes – Čtvrtečka, Pomichálek, Dulovec – Manhart.

21. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 12. prosince 2010

Spartak Pelhřimov : TJ SC Kolín = 4 : 7 (2 : 1, 1 : 2, 1 : 4)

Branky: Mejzr 2x, Morkes, Příbyl, Skokan, Pospíšil, Musil

Kolín: Brázdil (Svoboda) – Nedbal, Pohl, P. Kubát, Drak, Procházka, Příbyl, Pýcha – Malý, Musil,
Skokan – Morkes, Pospíšil, Mejzr – Manhart, Pomichálek, Čtvrtečka – Hloušek.

Tabulka: 3. TJ SC Kolín 21 11 2 8 92 : 80 37

22. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 15. prosince 2010

TJ SC Kolín : HC Trutnov = 6 : 3 (2 : 1, 3 : 2, 1 : 0)

Branky: Skokan 2 x, Morkes 2 x, Manhart a Mejzr

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Procházka, Příbyl – Skokan, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil,
Morkes – Hloušek, Pomichálek, Manhart.

Tabulka: 2. TJ SC Kolín 22 12 2 8 98 : 83 40

23. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – sobota 18. prosince 2010

HC Benešov : TJ SC Kolín = 4 : 3 (0 : 0, 2 : 3, 2 : 0)

Branky: Malý, Kubát, Procházka

Kolín: Blažek (48. Brázdil, 48. Blažek) – Drak, Kubát, Morkes, Pospíšil, Mejzr – Nedbal, Příbyl, Malý, L. Skokan, Musil – Procházka, Hloušek, Pomichálek, Manhart.

Šlágr II. hokejové ligy mezi Benešovem a Kolínem skončil výhrou Benešova 4:3, po které, jako je již zvykem po společných zápasech v Benešově, se hosté zlobili na výkon rozhodčích a po skončení zápasu si trenér Kolína Stanislav Bednář nepodal ruku s Janem Vobeckým, trenérem Benešova. „Už nechci nikomu u nich podávat ruku, není přeci možné, abychom takto prohráli v Benešově čtyřikrát za sebou. Je normální, že hrajeme posledních deset minut ve čtyřech? I na druhé straně byli věci, ale nikoho jim nevyloučil. Co si mám myslet, už když se blížíme k Benešovu mám kopřivku, co tam zase vymyslí,“ zlobil se Bednář a dodal: „Jezdíme všude, někde vyhrájeme, někde prohrajeme a nemám problém někomu podat ruku, když prohrajeme po čestném boji. Trenér Benešova Jan Vobecký byl samozřejmě jiného názoru: „To se přeci nedělá nepodat někomu ruku po zápase. To že prohráli si můžou svoji nedisciplinovaností. Pokud by nefaulovali, mohli si odvézt minimálně bod za remízu. My jsme byli disciplinovanější, oni udělali dva jasné fauly během pěti posledních minut, a to rozhodlo o výsledku,“ měl jasno benešovský kouč. Velké diskuze přineslo vyloučení hostujícího Pospíšila v 56. minutě za hákování J. Verbíka, když pak domácí v přesilovce vstřelili rozhodující gól. „Jestliže jejich hráč zahákne dvoumetrového Verbíka a rozhodčí stojí vedle, tak se nemůžu divit, že to odpíská,“ má jasno Vobecký. Bednář má ale jiný názor. „Rozhodčí řekne kapitánovi, já vím, že to faul nebyl, ale už to nemůžu vzít zpátky. Takovéhle kecy, to nemá význam,“ zlobí se Bednář a vynáší tvrdá slova na adresu Benešova: „I pětadesátiletý trenér Nymburka pan Soudský psal, že v Benešově nemá cenu hrát. Když si Benešov nevsadí, aby doma s někým prohrál, tak tady nikdo nevyhraje, když chtěj. Prostě rozhodčí pracují tak, že tam nikdo nevyhraje, když chce mužstvo hrát. Nejde to prostě tady vyhrát, to říkám zcela zodpovědně.“ (Kolínský deník).

24. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 22. prosince 2010

TJ SC Kolín : TJ Stadion Kutná Hora = 4 : 3 (0 : 1, 2 : 0, 2 : 2)

Branky: Skokan, Mejzr, Dulovec a Pospíšil

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Příbyl, T. Procházka, Pýcha – Malý, Musil, Skokan – Morkes, Pospíšil, Mejzr – Manhart, Pomichálek, Hloušek – Dulovec. (Brázdil, Čtvrtečka).

Tabulka: 2. TJ SC Kolín 24 13 2 9 105 : 90 43

25. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 5. ledna 2011

HC Milevsko 2010 : TJ SC Kolín = 5 : 4 (3 : 0, 2 : 1, 0 : 3)

Branky: Nedbal 2x, Skokan a Musil

Kolín: Blažek – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Pýcha, Příbyl, Procházka – Skokan, Malý, Musil – Čtvrtečka, Pospíšil, Morkes – Hloušek, Pomichálek, Dulovec – Manhart

26. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 9. ledna 2011

TJ SC Kolín : KLH Vajgar Jindřichův Hradec = 5 : 6 (0 : 4, 3 : 0, 2 : 1, 0 : 1)

Branky: Skokan 2 x, Pohl a Hloušek

Kolín: Blažek (od 15. Svoboda) – Nedbal, Pohl, Kubát, Drak, Pýcha, Příbyl, Procházka – Skokan, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil, Morkes – Hloušek, Pomichálek, Dulovec.

27. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 12. ledna

SKLH Žďár nad Sázavou : TJ SC Kolín = 6 : 2 (2 : 1, 2 : 0, 2 : 1)

Branky: Morkes a Malý

Kolín: Pavelka – Nedbal, Pohl, Kubát, Procházka, Pýcha, Příbyl – Skokan, Musil, Malý – Mejzr, Pospíšil, Morkes – Hloušek, Dulovec, Drak.

28. kolo 2. hokejové ligy, skupiny střed – neděle 16. ledna

NED Hockey Nymburk : TJ SC Kolín = 5 : 3 (1 : 0, 3 : 3, 1 : 0)

Branky: Dulovec 2 x a Malý

Kolín: Brázdil – Nedbal, Pohl, Kubát, Procházka, Pýcha, Drak – Malý, Musil, Skokan, Morkes, Pospíšil, Mejzr, Dulovec, Pomichálek, Čtvrtečka, Hloušek.

Podle Kolínského deníku bylo polabské derby v Nymburce krásným zápasem se spoustou branek před zaplněnými tribunami a dramatem až do posledního okamžiku. Na góly chudou první třetinu vystřídal druhá, kdy se s brankami doslova roztrhl pytel. Celkem jich padlo šest a skóre se přelávalo z jedné strany na druhou. Své vítězství Nymburk potvrdil pátou brankou ve 45. minutě utkání a uklidňující dvoubrankové vedení si pak domácí pohlídali až do konce zápasu. Před návštěvou 600 diváků utkání řídili pánové Prchal, Klouda a Doležal.

29. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 19. ledna 2011

HC Chotěboř : TJ SC Kolín = 3 : 6 (1 : 0, 2 : 3, 0 : 3)

Branky: Čtvrtečka 2 x, Pomichálek, Hloušek, Cerk a Drak

Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Kubát, Pohl, Pýcha, Drak – Hloušek, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil, Dulovec – Pomichálek, Cerk, Čtvrtečka.

30. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 23. ledna 2011

TJ SC Kolín : Spartak Pelhřimov = 5 : 2 (0 : 1, 4 : 1, 1 : 0)

Branky: Skokan 2 x, Musil, Pospíšil a Kubát

Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Kubát, Pohl, Pýcha, Příbyl – Hloušek, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil, Dulovec – Čtvrtečka, Pomichálek, Cerk – Skokan.

Tabulka: 4. TJ SC Kolín 30 15 2 1 12 130 : 117 50

31. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 26. ledna 2011

HC Trutnov : TJ SC Kolín = 0 : 4 (0 : 1, 0 : 1, 0 : 2)

Branky: Malý 2x, Morkes a Dulovec

Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Pýcha, Pohl, Příbyl – Skokan, Musil, Malý – Hloušek, Pospíšil, Dulovec – Čtvrtečka, Cerk, Morkes – Ježek.

Tabulka: 4. TJ SC Kolín 31 16 2 1 12 134 : 117 53

32. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 30. ledna 2011

TJ SC Kolín : HC Benešov = 1 : 5 (0 : 2, 0 : 2, 1 : 1)

Branky: Dulovec

Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Kubát, Pohl, Pýcha, Příbyl – Skokan, Musil, Malý – Mejzr, Pospíšil, Dulovec – Čtvrtečka, Cerk, Morkes.

Tabulka: 4. TJ SC Kolín 32 16 2 1 13 135 : 122 53

Jak velká voda vlétli benešovští hokejisté do nedělního utkání druhé ligy proti Kolínu. Rozhodčí pomalu ještě ani nestihl zápas zahájit a Benešov už vedl. Nejproduktivnější hráč druholigové skupiny střed, benešovský Michal Kaňka, otevřel skóre utkání už po šestnácti odehraných vteřinách. „Určitě nám to hodně pomohlo, uklidnilo nás to. Nechtěli jsme v zápase prohrávat a díky tomu gólu jsme hned od začátku vedli a za chvíli jsme přidali druhý gól. Byl to pro nás nečekaný začátek,“ přiznal po utkání Kaňka, jehož tým vyhrál v Kolíně nakonec 5:1. I on však soudil, že Kolín v neděli 30. ledna nebyl nijak slabý soupeř a že konečný výsledek neodpovídá obrazu hry a síle Kolína. „Výsledek neodpovídá průběhu zápasu. My jsme se zaměřili hlavně na bránění s tím, že budeme proměňovat brejky, a to jsme do posledního puntíku splnili, a proto jsme vyhráli zápas,“ uvedl Kaňka. On a jeho společník David Jonáš stáli u tří branek, důležitý zásah přidal také Radek Jágr. V poslední části blafákem proměnil brejk a poté, co Kolín snížil, vrátil svému týmu znovu čtyřbrankové vedení. „Dal pěkný gól ve třetí třetině, který pro nás znamenal asi definitivní výhru. Bylo to 4:1 v tu dobu, a když by dal Kolín další gól, tak bůh ví, jak by to dopadlo,“ přemýšlel nahlas benešovský kapitán. Vodní Lvi stojí na prvním místě tabulky a jako jediný tým soutěže se můžou pyšnit také tím, že dokázali Kolín porazit ve všech čtyřech zápasech. „Každý mančaft má svůj oblíbený a neoblíbený tým. Letos jsme nad Kolínem čtyřikrát vyhráli, příští sezonu to může být obráceně. Nicméně všechny naše vzájemné zápasy byly vyrovnané, hlavně ty v Benešově,“ podotkl Michal Kaňka s tím, že naopak to ale neplatí. „Neříkáme si, že je Kolín náš oblíbený tým. Sice s ním vyhráváme, ale máme z Kolínských respekt. Jsou tam dobří hokejisté, hrají dobře. My na ně máme letos prostě štěstí,“ uzavřel své povídání Kaňka.

33. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 2. února 2011
TJ Stadion Kutná Hora : TJ SC Kolín = 2 : 5 (0 : 4, 1 : 1, 1 : 0)

Branky: Musil 2 x, Malý, Dulovec a Pospíšil

Kolín: Blažek – Nedbal, Procházka, Pohl, Kubát, Pýcha, Příbyl – Malý, Musil, Skokan – Dulovec, Pospíšil, Mejzr – Morkes, Cerk, Čtvrtečka – Hloušek. (Brázdil). Trenér Stanislav Bednář.

34. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 6. února 2011

TJ SC Kolín : HC Milevsko 2010 = 6 : 2 (4 : 0, 1 : 2, 1 : 0)

Branky: Skokan, Nedbal, Morkes, Musil, Cerk a Malý

Kolín: Blažek – Nedbal, Procházka, Kubát, Pohl, Pýcha, Příbyl, (Barták) – Skokan, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil, Dulovec – Čtvrtečka, Cerk Morkes – Hloušek – (Ježek).

Tabulka: 3. TJ SC Kolín 34 18 2 1 13 146 : 126 59

Do konce základní hrací části zbývají už jen dva zápasy. Ve středu 9. února Kozlové hostí Žďár nad Sázavou a v neděli 13. února zajiždějí ještě k aktuálnímu vedoucímu tabulky, do Jindřichova Hradce. Účast v play-off má Kolín jistou, stejně tak i umístění v první čtyřce.

35. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – středa 9. února 2011

TJ SC Kolín : SKLH Žďár nad Sázavou = 5 : 2 (2 : 2, 1 : 0, 2 : 0)

Branky: Procházka, Musil, Mejzr, Skokan a Malý

Kolín: Blažek, - Nedbal, Procházka, Kubát, Pohl, Pýcha, Příbyl – Skokan, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil, Dulovec – Hloušek, Cerk, Morkes – Kubišta.

Tabulka: 3. TJ SC Kolín 35 19 2 1 13 151 : 128 62

36. kolo 2. hokejové ligy, skupina střed – neděle 13. února 2011

KLH Vajgar Jindřichův Hradec : TJ SC Kolín = 5 : 2 (3 : 0, 2 : 1, 0 : 1)

Branky: Dulovec, Pýcha

Kolín: Brázdil (od 31. Blažek) – Pohl, Procházka, Kubát, Drak, Pýcha, Příbyl – Malý, Musil, L. Skokan – Dulovec, Pospíšil, Mejzr – Morkes, Kubišta, Manhart – Ježek, Pecka, Čtvrtečka.

KONEČNÁ TABULKA ZÁKLADNÍ ČÁSTI 2. HOKEJOVÉ LIGY, SKUPINA STŘED

1. KLH Jindřichův Hradec	36	20	5	1	10	176 : 122	71
2. HC Benešov	36	21	0	4	11	161 : 132	67
3. TJ SC Kolín	36	19	2	1	14	153 : 133	62
4. HC Milevsko 2010	36	19	1	2	14	137 : 137	61
5. Spartak Pelhřimov	36	16	3	2	15	156 : 147	56
6. NED Hockey Nymburk	36	17	1	1	17	133 : 118	54
7. HC Trutnov	36	16	1	3	16	136 : 143	53
8. SKLH Žďár n. Sázavou	36	15	2	1	18	132 : 144	50
9. TJ Stadion Kutná Hora	36	11	2	1	22	107 : 142	38
10. HC Chotěboř	36	8	1	2	25	114 : 187	28

Zapomeňte co bylo a soustřed'te se na to, co bude. V úterý 15. února totiž startuje tolik očekávané play off druhé hokejové ligy. Nebudou v něm chybět ani kolínští hokejisté. Ti se v prvním kole střetnou o postup do semifinále s Nymburkem. „Soupeře jsme si nevybírali. Pořád jsem říkal, že je mi jedno s kým budeme hrát. Že je to právě Nymburk, je dobré určitě pro fanoušky,“ řekl trenér Kolína Stanislav Bednář. Kozlové sice skončili po základní části na třetím místě, o osm bodů před Nymburkem, ale jako favorit se necítí. „Základní část jsme odehráli velmi slušně. Play off je ale úplně jiná soutěž. Rozhoduje tam spousta věcí. Zranění hráčů, může odejít forma. Vidím to tak padesát na padesát,“ podotkl Bednář. O tom, že jsou šance vyrovnané, hovoří i bilance vzájemných zápasů. Ze čtyř duelů si každý připsal dvě vítězství. Vždy na domácím ledě. „Bude to trochu ošidné. Můžete být lepší, nastřelit třeba tři

tyčky, prohrajete a končíte. Série na tři vítězné zápasy by byla určitě spravedlivější,“ myslí si Bednář. Nymburk jede do Kolína s jasným cílem. „Chceme vyhrát,“ hlásí nymburský kouč Pavel Bičíště. „Musíme chytit začátek. Letos byly vždy první dvě třetiny vyrovnané, v poslední části jsme chybami přišli o naději na dobrý výsledek. Velkou roli bude hrát disciplína a obranná činnost.“

Úterý 15. února 2011 – 1. zápas 1. kola play off

TJ SC Kolín : NED Hockey Nymburk = 3 : 4 (0 : 1, 0 : 1, 3 : 2)

Branky: Skokan, Malý, Mejzr

Kolín: Blažek - Nedbal, Procházka, Pohl, Drak, Pýcha, Příbyl - Skokan, Musil, Malý - Mejzr, Pospíšil, Dulovec - Morkes, Kubišta, Kubát - Cerk. Návštěva: 1.250 diváků.

Běží poslední minuta utkání a nymburským je pěkně horko. Z jasného vedení 4:1 se totiž během třiceti vteřin stává průběžný stav 3:4. A Kolín je v laufu. Necelých čtyřicet vteřin před koncem utkání navíc kolínský kouč odvolává Blažka z brány a hraje se vabank. Když Kozlové vsítí gól, bude vyrovnáno a kýžené prodloužení na dosah. Na ledě mají převahu šest ku pěti, ale za zády jen prázdnou bránu. Nymburk si jde ale jednoznačně za svým cílem. Udržet vedení a nenechat už Kolín skórovat. A taky se mu to daří. Kolínští se mnohokrát rovnají ke střele, ale Nymburští jim nedovolují vytvořit si tu správnou pozici. A tak když zaznívá konečná siréna zápasu, skáčou do vzduchu a radují se. Letos poprvé porazili Kozly na kolínském ledě, a protože to je v play-off, znamená to pro ně vedení 1:0 v sérii hrané na dva vítězné zápasy. Radost je na místě. Druhý zápas série, ve kterém Nymburk může případnou výhrou celý polabský souboj ukončit, se hraje ve čtvrtek od 18 hodin na ledě Nymburka.

Čtvrtek 17. února 2011 – 2. zápas 1. kola play off

NED Hockey Nymburk : TJ SC Kolín = 3 : 5 (0 : 0, 2 : 2, 1 : 3)

Branky: Mejzr, Skokan, Pospíšil, Pohl, Malý

Kolín: Blažek – Nedbal, Procházka, Pohl, Drak, Pýcha, Příbyl – Malý, Musil, Skokan, Dulovec, Pospíšil, Mejzr, Kubát, Cerk, Morkes, Ježek. Návštěva 1.000 diváků.

První, kdo pohnul ukazatelem skóre, byl ve 25. minutě hostující Mejzr. Hosté se ovšem radovali z vedení jen chvíli. Blažek dokázal tvrdou Müllerovu ránu vyrazit jen před sebe a volný Klíma mířil neomylně přímo do šibenice. Po půlminutě se skóre měnilo znovu. Nymburk zamknul hosty v obranném pásmu a Velechovský prostřelil Blažka podruhé. Těsně po skončení

jedné z přesilovek hosté vyhráli buly a po střele Skokana se v 31. minutě radovali z vyrovnání. Hned na začátku poslední dvacetiminutovky ujeli domácí dva na jednoho a zkušený Sirotek umístěnou střelou poslal Nymburk znovu do vedení. To však trvalo pouhých 26 vteřin. Müller se totiž ve vlastním obranném pásmu srazil s hlavním rozhodčím, čehož hosté okamžitě využili a vyrovnali. Po dvou rychlých brankách se týmy opět soustředily na obranu a tak se na ledě dlouho nedělo nic zajímavé. Až v 50. minutě ujeli hosté v rychlém protiútku a Pohl bombou přímo do růžku znovu strhnul vedení na stranu Kolína. Nymburk se hnal za vyrovnáním, jenže zbrzdil ho pětiminutový faul Hobzy, který na mantinelu loktem krvavě zranil Pospíšila. V poslední minutě se domácí odhodlali k power play, jenže nesehráli ji dobře. Přišli o puk a Malý střelou do prázdné brány definitivně poslal sérii k rozhodujícímu zápasu do Kolína.

Sobota 19. února 2011 – 3. zápas 1. kola play off
TJ SC Kolín : NED Hockey Nymburk = 1 : 2 (0 : 1, 0 : 0, 1 : 1)

Branky: Nedbal

Kolín: Blažek – Nedbal, Procházka, Pohl, Drak, Pýcha, Příbyl – Skokan, Malý, Musil – Mejzr, Pospíšil, Dulovec – Morkes, Cerk, Kubát. Návštěva: 2.020 diváků.

Běží padesátá první minuta. Nedbal se napřahuje od modré, propaluje vše, co mu stojí v cestě, a snižuje na 1:2. Nymburk se musí zase bát, na obraty je totiž Kolín přeborník. Jenže úraduje se i mimo led. Z kolínské části tribuny přilétá na led dělobuch, a to do bezprostřední

blízkosti nymburského gólmana Blažička. Ten je ochromen. Hra je přerušena, volá se pořadatelská služba, městská policie. Část zimního stadionu se musí vyklidit. Nehraje se skoro čtvrt hodiny. Kolínský lauf je tedy ten tam a Nymburk má naopak čas srovnat si hlavu. To rozhodlo. Na jednoho neznámého diváka budou kolínští hokejisté asi ještě chvíli v nedobrému vzpomínat. Připravil je o možnost rychlého obratu. Na tom se shodli všichni aktéři. Kolín pak ještě měl čas, ale euforie byla pryč. Kozlové i tak makali, snažili se tlačit dopředu. Díky nymburské hře v šesti a odvolání

gólmana měli ještě celou poslední minutu přesilovku šest na čtyři. Ale ne, branku modrobílí nedali. A po závěrečné siréně se loučili s kolínskými fanoušky. Prohráli 1:2. Sezona jim skončila. Naopak Nymburk, ten se může těšit na semifinále play-off. Porazil Kozly 2:1 v rozhodujícím mači, i na zápasy.

Sezona kolínským druholigovým Kozlům skončila. Ve třetím rozhodujícím utkání 1. kola play-off podlehl Nymburku 1:2. Po sobotní porážce zbyly kolínským hokejistům jen oči pro pláč. Ve třetím rozhodujícím utkání 1. kola vyřazovacích bojů nedokázali porazit sousední Nymburk a ze soutěže vypadli. „Je to zklamání. Sezona byla dobrá, ale chtělo to ještě postoupit dál. Jsem zklamaný, že jsme vypadli v prvním kole,“ smutnil po utkání kolínský trenér Stanislav Bednář. „Kluci tomu dali hodně. Celou sezonu dřeli, makali, trénovali. Neměli jsme štěstí, to nám chybělo. Dali jsme tyčku, nedali jsme nájezd. Bohužel. Nedáváme góly. Je pro nás limitující, že ty šance neumíme proměnit,“ litoval šéf kolínské střídačky. Jeho tým skončil po základní hrací části na třetím místě, nejlépe za poslední roky. Z šestařiceti zápasů si připsal jednadvacet výher. Se svým přemožitelem z play-off dvakrát zvítězil na domácím ledě a dvakrát prohrál venku. Ve vyřazovacích bojích tomu bylo přesně naopak. „To tak bývá, to je prostě sport. Nevyužili jsme výhodu domácího prostředí v play-off a vypadli jsme,“ komentoval daný fakt Bednář.

Rozhodl dělobuch? Kolín v sobotu doplatili na svou klasičnou slabinu, neproměňování šancí, a taky na neukázněného diváka, který na ledovou plochu vhodil dělobuch. A to těsně po tom, co dal Kolín devět minut před koncem kontaktní gól na 1:2. „Určitě nás to přibrzdilo. V tu chvíli jsme otáčeli zápas a deset, patnáct minut se nehrálo, takže nám to samozřejmě nepřidalo,“ mrzelo Bednáře, že k takovému incidentu vůbec došlo. „Byli jsme nahoře, mohl se otočit zápas, mohlo se to podařit, ale taky samozřejmě nemuselo,“ přemýšlel nahlas. Když pak sudí Pavel Würtherle dovolil pokračovat ve hře, Kolín ještě tlačil, ale vyrovnat nedokázal. A to i když měl v poslední minutě přesilovku šest na čtyři. „Nevyhráli jsme bule, a pak jsme tam sehráli dvě špatné zbrklé přihrávky,“ přemítal o poslední šanci na vyrovnání kolínský trenér Stanislav Bednář.

SK DRACI KOLÍN SLEDGE HOKEJ

SEZÓNA 2010 - 2011

Kádr družstva pro sezónu, ve které Draci z Kolína obhajují titul mistrů České republiky ve sledge hokeji:

Petr Boček, nar. 1978, číslo 11, brankař – **Lars Uhlemann**, nar. 1972, číslo 22, brankař – **Pavel Kubeš**, nar. 1983, číslo 29, obránce – **Richard Buhr**, nar. 1972, číslo 72, obránce – **Petr Bejvl**, nar. 1988, číslo 63, obránce – **Robert Pabst**, nar. 1975, číslo 96, obránce – **Tomáš Kvoch**, nar. 1966, číslo 21, obránce – **Michal Hron**, nar. 1979, číslo 69, obránce – **Jiří Raul**, nar. 1977, číslo 77, útočník – **Michal Geier**, nar. 1986, číslo 74, útočník – **Zdeněk Šafránek**, nar. 1982, číslo 24, útočník – **Milan Najbrt**, nar. 1936 (sic!), číslo 36, útočník – **Lukáš Štěpják**, nar. 1997, číslo 10, útočník – **Petr Novák**, nar. 1988, číslo 25, útočník – **Vojtěch Buhr**, nar. 1991, číslo 37, útočník – **Petr Hrdý**, nar. 1993, číslo 55, útočník – **René Gliér**, nar. 1965, číslo 65, útočník – **Vladimír Obořil**, nar. 1977, číslo 12, útočník.

Trenér družstva: **Stanislav Tejkal**, asistentka trenéra: **Julie Hykšová**, zdravotník: **Diana Volejníková**, vedoucí družstva: **Michal Najbrt**.

1. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – sobota 11. září 2010 – zimní stadion České Budějovice

Králové České Budějovice : SK Draci Kolín = 0 : 11 (0 : 2, 0 : 5, 0 : 4)

Branky: Šafránek 4x, Geier 2x, Bejvl, Raul, Pabst, Kubeš a Novák

Sestava SK Draci Kolín: Boček - Kubeš, Raul, Pabst, Novák, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Hron, Geier, Bejvl. Trenér: Stanislav Tejkal

2. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – sobota 25. září 2010 – PSG Aréna Zlín

ZAS Zlín : SK Draci Kolín = 2 : 6 (1 : 1, 1 : 2, 0 : 3)

Branky: Bejvl 2x, Geier 2x, Kubeš a Šafránek

Sestava SK Draci Kolín: Boček - Kubeš, Raul, Pabst, Novák, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Hron, Geier, Bejvl. Trenér: Stanislav Tejkal

3. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – neděle 26. září 2010 – zimní stadion Studénka

HC KES Studénka : SK Draci Kolín = 1 : 7 (1 : 2, 0 : 3, 0 : 2)

Branky: Kubeš 2x, Raul 2x, Novák, Bejvl a Geier

Sestava SK Draci Kolín: Boček - Kubeš, Raul, Novák, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Hron, Geier, Bejvl, Gliér, Hrdý, Štěpják, Kvoch. Trenér: Stanislav Tejkal

4. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – sobota 16. října 2010 – zimní stadion Ostrov

Sharks Karlovy Vary : SK Draci Kolín = 3 : 8 (1 : 3, 2 : 3, 0 : 2)

Branky: v internetovém zápise nebyli střelci uvedeni

Sestava SK Draci Kolín: Boček - Kubeš, Raul, Novák, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Hron, Geier, Bejvl, Gliér, Hrdý, Štěpják, Kvoch. Trenér: Stanislav Tejkal

5. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – neděle 17. října 2010 – Tesla Aréna

HC Sparta Praha : SK Draci Kolín = 0 : 1 (0 : 0, 0 : 0, 0 : 1)

Branky: Kubeš

Sestava SK Draci Kolín: Boček - Kubeš, Raul, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Hron, Geier, Bejvl, Gliér, Hrdý, Štěpják, Kvoch, Pabst. Trenér: Stanislav Tejkal.

6. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – sobota 6. listopadu 2010 – zimní stadion Kolín

SK Draci Kolín : Králové České Budějovice = 8 : 1 (1 : 1, 2 : 0, 5 : 0)

Branky: Šafránek 4x, Raul 2x, Kubeš 2x

Sestava SK Draci Kolín: Boček – Kubeš, Raul, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Geier, Glier, Hrdý, Štěpják, Kvoch, Novák. Trenér: Stanislav Tejkal.

6 12. března 2010 **AKTUÁLNĚ** **Aha!**

Chci na paralympiádu!

Lukáš (13) přišel o nohy

HRADEC KRÁLOVÉ (ryc) – Před pěti lety byl Lukáš (13) sportovně založený zdravý kluk. Jak jsme ale už před dvěma lety psali, stačilo jen pár okamžiků a tragická nehoda mu zcela změnila život. Spadl pod vlak a přišel o obě nohy. Se svým postižením se ale statečně pere. Sportu se nevzdal, hraje sledge hokej a plánuje, že se zúčastní příští paralympiády v Soči.

O nohy přišel Lukáš v roce 2005. Když s maminkou a bratrem vystupoval z vlaku, nešly otevřít dveře. Povolíly až ve chvíli, kdy se vlak rozjel a Lukáš pod něj spadl. „Pojistovna vám proplatí jednu hodinu rehabilitace za dva měsíce. Takovým tempem by byl Lukáš stále ještě ležák někde v ústavu,“ říká chlapcův otec Miroslav Štěpják, který pro svého syna založil stránky veselyvozicek.cz. Díky jeho obětavosti a pochopitelně Lukášově pevné vůli postižený hoch dokáže s protézami chodit i po schodech a naplno se věnuje sportu. Od září 2008 hraje sledge hokej za kolínské Draky. Na tréninky ho vozi táta každý týden šedesát kilometrů. Lukáš se rychle vypracoval a ve svých třinácti letech je nejmladší hráč mezi dospělými. Letos poprvé Česko poslalo sledge hokejisty na zimní paralympiádu do Kanady. Za čtyři roky by se chtěl do paralympijské reprezentace dostat i Lukáš a bojovat o medaile v ruské Soči. „Do Soči už bych chtěl,“ říká rozhodně Lukáš. Miroslav Štěpják synovi věří, i když připouští, že je potřeba zapracovat na technice. „Lukáš je pohyblivý a rychlý. Leckterým dospělým je rovnocenným soupeřem. Dopilovat ale potřebuje přesnost střelby. Čtyři roky je ale spousta času,“ myslí si Miroslav Štěpják.

Lukáš by se chtěl dostat na paralympiádu v ruské Soči.

Nohy mi ujel vlak! A lidé mi závidí

O Lukášovi jsme psali už v září 2008.

Co je sledge hokej?

Sledge hokej znamená v překladu sánčkový hokej. Hraje se na sánkách, které mají zespodu místo skluznic nože. Hráči se odrážejí dvěma hokejkami. Ty jsou z jedné strany zakončeny bodcem a z druhé strany čepeli. Sledge hokej hrají převážně tělesně postižení hokejisté, ale není to podmínkou. Podle pravidel ČSLH může být v týmu 5 zdravých hráčů, ale při zápase na ledě v jednu chvíli pouze dva. Zdraví hráči jsou označeni viditelnými proužky na přilbách. Na paralympiádu se tento sport dostal v roce 1994 a ihned se stal jedním z nejatraktivnějších. V Česku se hraje od roku 2000.

Lukáš hraje za kolínské Draky.

Foto Aha! – Dan Černovský, www.veselyvozicek.cz

7. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – sobota 27. listopadu 2010 – zimní stadion Kolín

SK Draci Kolín : ZAS Zlín = 7 : 3 (4 : 1, 1 : 1, 2 : 1)

Branky: Raul 2x, Kubeš 2x, R. Buhr, Geier a Bejvl

Sestava SK Draci Kolín: Boček – Kubeš, Raul, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Geier, Glier, Hrdý, Štěpják, Kvoch, Novák, Bejvl, Hron. Trenér: Stanislav Tejkal.

8. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – neděle 28. listopadu 2010 – zimní stadion Kolín

SK Draci Kolín : HC Sledge Studénka = 1 : 0 (0 : 0, 0 : 0, 1 : 0)

Branky: Geier

Sestava SK Draci Kolín: Boček – Kubeš, Raul, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Geier, Glier, Hrdý, Štěpják, Kvoch, Novák, Bejvl, Hron. Trenér: Stanislav Tejkal.

9. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – neděle 19. prosince 2010 – zimní stadion Kolín

SK Draci Kolín : SKV Sharks Karlovy Vary = 11 : 1 (2 : 0, 3 : 1, 6 : 0)

Branky: Geier 4x, Kubeš 3x, Kvoch 2x, Šafránek 2x

Sestava SK Draci Kolín: Boček – Kubeš, Raul, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Geier, Glier, Hrdý, Štěpják, Kvoch, Novák, Bejvl, Hron. Trenér: Stanislav Tejkal.

10. kolo Sportmall sledge hokejové ligy – neděle 19. prosince 2010 – zimní stadion Kutná Hora

SK Draci Kolín : HC Sparta Praha = 1 : 3 (1 : 0, 0 : 2, 0 : 1)

Branky: Geier

Sestava SK Draci Kolín: Boček – Kubeš, Raul, Vojtěch Buhr, Richard Buhr, Najbrt, Šafránek, Geier, Glier, Hrdý, Kvoch, Bejvl, Hron. Trenér: Stanislav Tejkal.

KONEČNÁ TABULKA ZÁKL. ČÁSTI SLEDGE HOKEJ. LIGY 2010 - 2011

1. SK Draci Kolín	10	9	0	0	1	61:14	27
2. HC Sparta Praha	10	7	0	0	3	31:14	21
3. ZAS Zlín	10	5	1	1	3	29:27	18
4. SKV Sharks Karlovy Vary	10	5	1	0	4	38:38	17
5. SKV Králové Č. Budějovice	10	1	0	1	8	14:53	4
6. HC Sledge Studénka	10	1	0	0	9	13:40	3

Obhájci titulu mistrů republiky, sledge hokejisté z Kolína, kteří v tomto ročníku skončili po základní hrací části české sledge hokejové ligy na prvním místě, vstoupili do vyřazovacích bojů. K prvnímu utkání play-off zajeli kolínští Draci ve čtvrtek 13. ledna do Ostrova nad Ohří, kde mají domácí halu Žraloci z Karlových Varů. Závěr zápasu vypadal na

prodloužení. Běžely poslední vteřiny a na světelné tabuli stále svítil nerozhodný stav 3:3. Jenže 12 sekund před koncem vstřelil kolínský Tomáš Kvoch, který paradoxně ještě loni oblékal dres Karlových Varů, vítěznou branku. Na konci zápasu bylo zapomenuto na vyrovaný boj. Na to, jak domácí otevřeli skóre utkání už v první minutě. Na to, jak se jim excelentně podařil vstup i do druhé části utkání, kdy zase v první minutě potrestali nepozornost Kolína. I na to, jak domácí nakonec vyrovnali, když se Kolín v druhé části dostal dvěma rychlými údery do vedení. Zkrátka, branka Tomáše Kvocha smazala celých předešlých čtyřiačtyřicet minut. Ať se před tím dělo na ledě, co se dělo, Kolín vyhrál díky trefě z poslední minuty utkání. Ale nutno dodat, že zaslouženě. Draci budou mít nyní k dispozici dva zápasy na domácím ledě k tomu, aby celou sérii dovršili a ukončili ji ve svůj prospěch. První zápas, který zároveň může v případě výhry Kolína celou sérii uzavřít, je na programu 29. ledna v Kolíně.

Sharks Karlovy Vary : SK Draci Kolín = 3 : 4 (1 : 1, 1 : 2, 1 : 1)

Branky: Raul, Kubeš, Geier a Kvoch

Sestava Kolína: Glier - Kubeš, Raul, Vojtěch Buhr, Šafránek, Geier, Kvoch, Bejvl. Trenér: Stanislav Tejkal.

Semifinálová série české sledge hokejové ligy je u konce. Kolínští Draci vyhráli i druhý zápas proti Karlovým Varům a znovu jsou ve finále. Kapitán Kolína Pavel Kubeš se v sobotu 29. ledna stal hvězdou utkání. Stál u všech domácích gólů. Čtyři sám vsítil, na dva nahrál. Zatímco na ledě Karlových Varů se o výhru bojovalo až do samotného konce, v Kolíně bylo rozhodnuto už velmi brzo. V šesté minutě kapitán Kubeš přijal nahrávku Raula a z první vystřelil úvodní branku zápasu – 1:0. Kolínským Drakům pak patřil led. Hosté nebyli ve své kůži, navíc nepřijeli v kompletní sestavě. Draci byli navíc plni elánu a utkání si doslova a do

písmene užívali. Na lede jich bylo plno, bojovali o každý puk a nutno dodat, že skoro pokaždé úspěšně. Diváky bavili nejen svým nadšením, ale i skvělými kombinacemi. Početní výhodu pět na tři korunoval dorážkou Kvoch a chvíli na to po Šafránkově tyčce zauřadoval zase

Kubeš. Tentýž hráč za chvíli navyšoval už na 5:0, když za karlovarského gólmana dorazil vyražený kotouč. A aby toho nebylo málo, domácí sledge hokejisté přidali i branku v oslabení. Hosté sice dostali také k dispozici dvojnásobnou přesilovou hru, ale místo toho, aby snížili a dostali se do hry, tak dali domácím až moc prostoru po návratu hráče z trestné a Kolínští nájezd dva na jednoho

trestali už šestým gólem. Karlovy Vary vsítili čestný gól až půl minuty před koncem utkání. „Očekávali jsme, že se nám zápas povede. Soupeř přijel ještě ke všemu oslaben o dva nebo tři hráče, což se na výsledku také podepsalo.“ komentoval sobotní zápas trenér Kolína Stanislav Tejkal.

SK Draci Kolín : Sharks Karlovy Vary = 6 : 1 (2 : 0, 4 : 0, 0 : 1)

Branky: Kubeš 4 x, Bejvl a Kvoch

Sestava Kolína: Boček - Kubeš, Raul, Buhr, Šafránek, Geier, Kvoch, Bejvl, Najbrt, Buhr, Glier, Štěpják. Trenér: Stanislav Tejkal.

Rozhodčí: Kratochvíl – Hollerová, Tasch. Vyloučení: 3:4, navíc Berger (KV) 10 min OT.

Diváků: bohužel jen 30.

V sobotu 29. ledna na kolínském ledě oslavil sedmdesáté páté narozeniny. Nikdo by mu takový věk ale hádal. Vždyť se pořád ještě prohání na ledě a je plný elánu a optimismu. Řeč je o sledge hokejistovi Milanu Najbrtovi. „Já si nepřipadám, že mi je tolik a mezi kluky je mi dobře,“ zdůrazňoval několikrát během povídání oslavenec.

***K narozeninám jste dostal vítězství a postup do finále!**

Jsem rád, že kluci vyhráli, protože jsem byl prakticky na začátku kolínských Draků. Když to celé začalo, tak už jsem byl v důchodu. A už v sedmdesáti jsem vyhrožoval, že se na to vykašlu a že už hrát nebudu. Kluci mě vždycky ukecali. A já na to, hoši, tak do pětasedmdesáti. No, a jelikož to vypadá, že se Draci rozejdou na půlku, tak snad ještě jednu sezonu vydržím.

***Jak dlouho že už sledge hraje?**

Když vydržím ještě jednu sezonu, tak to bude deset let.

***Jak vás berou kluci v týmu, jako taťku? Přece jen jste nejstarší.**

No jako taťku, spíš dědka (smích). A ono to odpovídá, protože dědkem už jsem po páté. Už mám pět vnoučat.

***Co říkáte na vaše působení v semifinále play-off? Porazili jste Karlovy Vary 2:0 v sérii.**

Berte to tak, že už mám nějaký věk, a nejsem tedy žádný rychlík. Já se nepodceňuji, ale dělám víceméně vzadu to křoví. Musí se to tak říct, protože za ta léta sledge hokej postoupil hodně dopředu a všechno se zrychlilo. Hraje se to úplně jinak, než když jsme to hráli my na začátku.

***Ve finále vás čeká Zlín, který porazil Spartu. Jste rádi?**

My si na Zlín věříme. Já osobně jsem si taky myslel, že bych Spartu nebral. Ono tam je hodně kluků, kteří začínali v Kolíně, a mám do nich prostě trošku odstup. Tak jsem rád, že budeme hrát se Zlínem. Hodně kluků tam znám.

***A věříte ve zlato?**

Věřím klukům, že odevzdají práci a to zlato bude. Já se jenom přizívuji už teď. Já když jsem se sledge hokejem začínal před lety, ta hlavně proto, abych nebyl přes zimu doma. Člověk by nejezdil ven, tak jsem to bral jako nějakou aktivitu. Když se mi stal pře důchodem úraz, tak mi děvčata v nemocnici říkala, že musím cvičit. A já už za mlada dělal lehkou atletiku. Sice nic velkého to nebylo, ale člověk aspoň něco dělal. Od té doby mi to zůstalo, tak jsem byl rád, že jsem se mohl dát na ten sledge hokej.

***Dnes (sobota 29. ledna 2011) máte sedmdesáté páté narozeniny. Jaké bylo vaše přání? Měl jste jen ryze sledge hokejové, aby se postoupilo do finále, nebo jste si přál ještě něco jiného?**

Za prvé jsem chtěl, aby kluci vyhráli, protože by to bylo moc smutné, když by to bylo obráceně. Jinak jsme si přál hlavně to zdraví, protože i když mám nějaký handicap, tak důležité je, aby byl člověk zdravý. S tím ostatním se dá vypořádat.

Nejstarší sledge hokejista kolínských Draků, Milan Najbrt. Jak je uvedeno výše, 29. ledna 2010 oslavil již své 75. narozeniny.

Sledge hokejisté jsou blízko k obhajobě titulu. První zápas finále sledge hokejové ligy hrané na dva vítězné duely se kolínským hráčům vydařil. Na půdě Zlína vyhráli 3:1 a již jen jediný duel je dělí od obhajoby zlatých medailí. Zlínští do zápasu vstoupili s otevřeným hledím a pokusili se o počáteční nápor, jenže ten zchladil již ve druhé minutě hostující rychlík Šafránek. Zlínu ovšem slouží ke cti, že Draky z Kolína znovu zatlačil a zásluhou Paláta již po třech minutách vyrovnal. Tím ale branková přestřelka neskončila. Kolín totiž vzápětí vyrazil do dalšího smrtícího kontrů, důrazem v útočné třetině donutil domácí beky k chybné rozehrávce a zakončující Bejvl se ve výtečné pozici nemýlil. Zlínští se zvedli v prostředním dějství. Draci rázem neměli dostatek času ani prostoru ke své typické hře, domácí vysunuli forčekink hluboko do své útočné třetiny a odměnou jim byla tutovka Fojtíka. Toho však vychytil bravurním zákrokem Boček. Navíc Geier přidal záhy po začátku závěrečného dějství ze skrumáže třetí branku Kolína a svůj tým definitivně uklidnil. „Pro diváka to byl určitě atraktivní zápas, protože se střetla dvě mužstva, která vyznávají útočný styl. Hodně kombinují,“ uvedl předseda kolínského klubu Michal Najbrt. „Výborně zachytili i oba gólmáni. Naše vítězství je ale zasloužené. Oba týmy si dokázaly vytvořit šance. My jich ale měli víc, navíc jsme je dokázali proměnit,“ dodal Najbrt.

SHK Lapp Zlín : SK Draci Kolín = 1 : 3 (1 : 2, 0 : 0, 0 : 1)

Branky: Šafránek, Bejvl a Geier

Sestava Kolína: Boček - Kubeš, R. Buhr, Kvoch, Bejvl, Raul, Šafránek, Geier, Pabst, V. Buhr, Hrdý, Glier, Novák, Milan Najbrt. Trenér: Stanislav Tejkal.

Rozhodčí: Vaněk – Wesley, Pelant.

Kolínští Draci před utkáním ve Zlíně.

Draci slaví mistrovský titul, už druhý za sebou

V táboře kolínských sledge hokejistů je veselo. Na výhru 3:1 ze Zlína navázali domácím vítězstvím 4:3 a zlato je jejich. Běží poslední minuta utkání. Zlín stahuje gólmána a vyráží v šesti do útoku. Prohrává o gól a vzdát se nechce. Zlínští navíc vědí dobře, že nemají co ztratit. Jestli prohrají o gól či dva, je jedno. Třetí zápas finálové série by jim vynutila jen výhra. A tak Kolínské v závěru zápasu pěkně prohánějí. Jenže ti se nedají. Své úzké vedení drží až do konce a vítězí. Zvedají ruce nad hlavu, slaví, získali titul mistrů republiky. Už podruhé v řadě. Cesta za druhým skalpem Zlína nebyla však úplně jednoduchá. Kolín sice rychle otevřel skóre utkání a ještě před zvukem první sirény zvýšil na 2:0, ale ve druhé třetině se děly věci. Hned v jejím úvodu trefou do šibenice kapitán hostů snížil. Když pak Kolín rychle využil přesilovku, tak Zlín vrátil stejnou mincí a opět se domácím gólově nalepil na záda. A aby toho nebylo málo, když Kolín sedmdesát vteřin před koncem druhého dějství po třetí v zápase odskočil na rozdíl dvou branek, tak hosté opět stačili snížit. A to devatenáct vteřin před koncem. Zkrátka, nebyl to lehký boj, ale Draci ho vyhráli.

SK Draci Kolín: SHK Lapp Zlín = 4 : 3 (2 : 0, 2 : 3, 0 : 0)

Branky: 3. Raul, 12. Bejvl, 23. Bejvl, 29. Geier

Sestava Kolína: Boček - Kubeš, Raul, V. Buhr, R. Buhr, Najbrt, Šafránek, Geier, Hrdý, Štěpják, Kvoch, Novák, Bejvl, Pabst. Trenér: Tejkal Stanislav.

Rozhodčí: Vaněk – Tasch, Hollerová. Diváků: 128.

Kolínští sledge hokejisté obhájili titul mistrů republiky. K vítězství 3:1 ze Zlína přidali domácí výhru 4:3 a finálovou sérii ukončili v nejkratším možném termínu. Cesta za titulem ale nebyla jako procházka růžovým sadem. Zejména na domácím ledě se Kolínští nadřeli. Zlíňští jim totiž šlapali na paty. „Vydřeli si to, zaslouží si to. Byl to nervový zápas. Dvakrát jsme vedli o dva góly, ale Zlín se nevzdával a vysel nám na zádech. Ale vyhráli jsme zaplat' pán bůh,“ byla první slova kolínského trenéra Tejkala po převzetí zlaté medaile. A měl pravdu. Kolín se poměrně hladce ujal vedení 2:0, ale od té doby byli Zlíňští jak přísavky. Snižoval po pár sekundách druhé třetiny. Když pak Kolín proměnil přesilovku, Zlín oplatil stejnou mincí chvíli na to. A když šel Kolín znovu do dvoubrankové výhody minutu před koncem prostředního dějství, tak hosté zase rychle reagovali. Stihli to ještě před koncem druhé patnáctiminutovky. „Pokaždé když jsme vedli o dva góly, tak jsme přestali hrát a Zlín snížil. Byly to nervy. Zlín je opravdu dobrý mančaft,“ komentoval Tejkal průběh utkání. Tlak sledge hokejisté Zlína měli i v poslední části utkání, ale na branku už nedosáhli. Kolín se bránil dobře. A zvládl to i v samotném závěru, kdy hosté zkusili hru bez gólmána.„Tlačili. Od jejich trenéra to bylo dobré rozhodnutí, že odvolali gólmána. My byly v takové nějaké defenzivě, ale ubránili jsme to, takže se nebylo o čem bavit. Vyhráli jsme zaslouženě.“

Na horním snímku se před kolínským zápasem zdraví kapitáni družstev s rozhodčími. Dolní snímek zachycuje družstvo SK Draci Kolín po konci vítězného zápasu.

Jan Baxant

Proč se Jan Baxant objevuje v kronice města Kolín? Určitě proto, že v Kolíně započal svoji duchovní službu, po letech se sem znovu vrátil a také proto, že dnes po zásluze patří mezi nejuznávanější české duchovní. Pro kronikáře bylo ctí, že jej koncem dubna 2010 mohl v Litoměřicích navštívit v jeho krásném sídle na adrese Dómské náměstí 1, těsně sousedící s litoměřickou katedrálou sv. Štěpána a po společném rozhovoru sestavit následující řádky

Monsignor Jan Baxant, který se narodil 8. října 1948 v Karlových Varech je český katolický duchovní a od roku 2008 20. biskup litoměřický. Po absolvování základní školy Jan Baxant vystudoval Střední průmyslovou školu zeměměřickou v Praze a posléze, v letech 1968 až 1973, Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích, mimo jiné i proto, že jiná

obdobná škola tehdy v socialistickém Československu neexistovala. Kněžské svěcení mu udělil 23. června 1973 Msgre. František Tomášek. Jan Baxant hovoří čtyřmi světovými jazyky: německy, francouzsky, italsky a rusky. V letech 1973 až 1975, jak je uvedeno již výše, zahájil svoji duchovní dráhu jako kaplan v Kolíně. Poté, v letech 1975 až 1983, působil jako administrátor farnosti Bystřice u Benešova a v letech 1983 až 1990 opět jako administrátor

farnosti sv. Antonína v Praze – Holešovicích. Nutné je zde doplnit, že administrátor je prakticky farář. Avšak pro jmenování farářem se kanonicky vyžadují farářské zkoušky, které byly za minulého, totalitního režimu zakázány, takže nejen Jan Baxant, ale i řada dalších duchovních byla pouze administrátory. V roce 1990 se Jan Baxant stal vicerektorem a v roce 1993 rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Praze, kde působil do 1. října 1997. Poté byl již farářem, nikoliv administrátorem, v Kolině a to až do 30. června 2001. Od 1. července téhož roku, až do konce roku 2002 působil jako farář ve farnosti Matky Boží před Týnem v Praze na Starém Městě. Farnost u sv. Panny Marie před Týnem je skutečně významné místo v Praze, jak z pohledu několika set leté historie, tak i proto, že dříve se zdejší farnosti říkalo hlavní farní úřad. Kromě toho, že tam Jan Baxant byl farářem, tak byl také okrskovým vikářem Prahy 1 a měl pod sebou na starosti padesát dva kněží. Proč? Protože v té části Prahy, na Starém Městě, je klášter vedle kláštera. V litoměřické diecézi je nyní v aktivní službě sto pět kněží. Srovná-li se rozloha litoměřického biskupství s rozlohou Prahy 1 a pokud by se tyto velikosti posoudily přímou úměrou, pak by nyní musel mít biskup

litoměřický pod sebou na starosti mnohonásobně více kněží, než je číslo sto pět. Od 1. ledna 2003 se stal generálním vikářem českobudějovické diecéze, kde působil téměř šest let. Dne 4. října 2008 jej papež Benedikt XVI. jmenoval sídelním biskupem litoměřické diecéze. Biskupské svěcení přijal z rukou kardinála Vlka v katedrále Svatého Štěpána v Litoměřicích dne 22. listopadu 2008. Spolusvětiteli byli apoštolský nuncius Diego Causero a českobudějovický biskup Jiří Paďour. Jako biskupské heslo si Jan Baxant vybral „Ut videam“ („Ať vidím“). Jim zvolený biskupský znak je čtvrcený a kombinuje znak osobní (zlaté slunce ve druhém a třetím modrém poli) a diecézní znak (červeně čtvrcený heraldský kříž v prvním a čtvrtém modrém poli). Pan biskup v žertu říká, že slunce má ve znaku proto, aby viděl, hlavně je tam však slunce umístěno v duchovním slova smyslu, protože Kristus pan je slunce, je světlo světa. Proto se nejen díváme, abychom viděli, ale díky Kristovu světlu světa vidíme i pod povrch.

Jan Baxant má pět sourozenců, dvě sestry a tři bratry. Bratr Mgr. Pavel Baxant působí od 1. ledna 2009 jako výpomocný duchovní v Karlových Varech, když do 31. prosince 2008 byl farářem v Aši, v letech 1991 až 1998 duchovním správcem ve Františkových Lázních. Sestra Marie vede Bohu zasvěcený život, není však řádovou sestrou. Po II. vatikánském koncilu existují vedle řádů a kongregací i nové způsoby, instituty zasvěceného

života v různých skupinách. Ty fungují v normální občanské společnosti a vedle běžných věcí, tzn. života ve svém bytě, zaměstnání apod., vedou opravdový, Bohu zasvěcený život.

Slova biskupa Jana Banta k litoměřické diecézi V době mezi 1. a 2. světovou válkou byla tato diecéze jednou z nejbohatších a nejlepších diecézí a dostat se sem na místo biskupa, to byla velká ambice mnohých duchovních. Zlom nastal v letech 1945 a 1946, kdy

odsud bylo na základě závěrů Postupimské konference vítězů 2. světové války odsunuto do Německa 90 % obyvatelstva. To byli Češi mluvící německy, byli to aktivní křesťané a katolíci, kteří těžce a ve své většině asi nespravedlivě doplatili na hnědý mor německého nacismu. Byli to lidé, tehdy občané Československa s německou národností, kteří tento krásný kraj, zahradu Čech, milovali. Český ráj, Trosky, Liberec, Jizerské hory, Lužické hory, Krušné hory, České středohoří, to všechno je litoměřická diecéze. Vystěhované obyvatelstvo německé národnosti bylo nahrazeno několikanásobnou osídlovací vlnou z vnitrozemí, vlnou lidí, kteří zde neměli žádné kořeny, žádný vztah k tomuto kraji ani ke zde vytvořeným hodnotám minulosti. To je hlavní důvod toho, že litoměřická diecéze je v současnosti označována jako kraj s nízkou religiozitou Pro Jana Baxanta není tento stav v žádném případě tragédie, nýbrž výzvou k intenzivní činnosti. Je velký optimista minimálně proto, že se při svých pastoračních návštěvách v diecézi setkává s řadou upřímně věřících a s velkým zájmem o víru mezi mládeží.

Dalším problémem nedávné minulosti litoměřické diecéze byla skutečnost, že v roce 2004 byl tehdejší biskup Josef Koukl z důvodu vysokého věku penzionován a stal se tak emeritním biskupem. Novým biskupem byl jmenován P. Pavel Posád, který ovšem záhy onemocněl. V době nemoci biskupa Posáda byl jako apoštolský administrátor litoměřické diecéze ustanoven královéhradecký biskup Dominik Duka. Bylo to provizorium, byla to zvláštní a obtížná doba. Sídlní biskup nemohl z důvodu nemoci funkci vykonávat a administrátor sídlil v Hradci Králové, kde měl svých povinností nad hlavu.

Jan Baxant je považován za vysoce vzdělaného konzervativního biskupa a v souvislosti s odchodem arcibiskupa Vlka do důchodu byl také často uváděn jako jeden z vážných kandidátů na post pražského arcibiskupa. K této spekulaci pan biskup říká, že ani

vlastně neví, jak mohla vzniknout. Jako teoreticky možné důvody shledává, že je určitě známým duchovním pražské diecéze a pak fakt, že jeho dlouhodobým a skutečně upřímným přítelem je vatikánský apoštolský nuncius Diego Causero. V jednom z rozhovorů pro tisk na obdobnou otázku, tedy co říká tomu, že se o něm hovoří jako o možném nástupci kardinála Vlka, odpověděl: „Dovolte, abych se trochu pousmál. Jména možných nástupců jsou nepochybně dílem spekulativní tvořivosti lidí a mé jméno se tam jistě objevilo nedopatřením. Naštěstí se v Kristově církvi nepřijímá jen úřad, ale služba. Jsem římským biskupem pověřen službou v litoměřické diecézi a rád bych se jí s Boží pomocí věnoval tak dlouho, dokud si to bude Svatý otec přát. Přízeň některých věřících lidí i kolegů vždycky potěší, ale současně si připomínám biblické upozornění, že se chválili proroci falešně. Obliba a přízeň, stejně tak neobliba a nepřízeň vůči služebníkovi církve nesmí být pro dotyčného služebníka jediným životním vodítkem.“

Poté, co papež Benedikt XVI. jmenoval 13. února letošního roku pražským arcibiskupem Dominika Duku, vyjádřil se biskup Jan Baxant, že považuje volbu Svatého otce za šťastnou a dodal: „Mám z ní upřímnou radost. Monsignora Dominika Duku dobře znám z našeho společného studia v litoměřickém kněžském semináři, a proto mě těší, že novým pražským arcibiskupem je právě on. Ze srdce mu blahopřeji.“

JAN VOSTRČIL

Kronikář, pišící zápisy roku 2010, se nikdy netajil svým zájmem o filmové umění a pravděpodobně až nekriticky subjektivním vztahem k tvorbě patrně nejlepšího režiséra české historie – Miloše Formana. Spolu s dalším kolínským filmovým odborníkem, Vladimírem Poklopem, tehdejším ředitelem MSK, se nám Miloše Formana podařilo pozvat v červenci roku 1997 do Kolína. Zúčastnil se zde promítání svého filmu Černý Petr, který byl v roce 1963 natočen právě v Kolíně. Následně byl nejen přítomen, ale stal se i ústřední postavou zhruba hodinové besedy s přítomnými diváky a závěr večera strávil se svými hostiteli při večeři v čínské restauraci na Jiráskově náměstí na Zálabí. S osobou Miloše Formana jsem měl vždy spojenou osobu Jana Vostrčila, který byl v šedesátých letech minulého století kapelníkem Městské hudby Františka Kmocha a kterého právě Miloš Forman pro film objevil. Osobně se domnívám, že na Jana Vostrčila se v Kolíně postupem let prakticky zapomnělo, což mě přivedlo na myšlenku, připomenout ho alespoň v městské kronice. Neměl jsem však mnoho materiálů z kterých by bylo možné o Janu Vostrčilovi čerpat relevantní informace. Věděl jsem však, že v České televizi vznikl v roce 1997 v rámci cyklu Úsměvy českého filmu, jako 41. díl této série, dokument o Janu Vostrčilovi, který režíroval Pavel Vantuch a dramaturgem byl Václav Šašek. Protože jsem na pana Šaška měl spojení, tak jsem mu zavolaal, ale žádné bližší informace o Janu Vostrčilovi jsem od něho nezískal. Nicméně kombinovanou spoluprací s vedoucí odboru správních činností Městského úřadu v Kolíně, paní Janou Kramářovou, se podařilo zjistit, že v Nymburce žije dcera pana Vostrčila, Jitka, provdaná Čechová. Pak už nebyl problém se s paní Čechovou spojit a domluvit si s ní a s jejím manželem schůzku, která se pak uskutečnila 28. dubna 2010 v restauraci Panoráma v Nymburce. Manželé Čechovi mi kromě vyprávění vzpomínek na pana Vostrčila zapůjčili i celou řadu písemných a fotografických materiálů, které jsem následně naskenoval do počítače. Řada z nich je i součástí tohoto zápisu. Vybaven novými vědomostmi jsem se pak pustil i do psaní.

Jan Vostrčil se narodil 3. prosince 1903 v Příluce u Litomyšle do rodiny ševce jako nejstarší z pěti dětí. Vychodil obecnou školu a po ní absolvoval i tehdejší školu pokračovací. Protože po rodičích zdědil hudební nadání, učil se hrát na klarinet, později na křídlovku. Jako křídlovkář hrál již v mladém věku ve venkovské kapele Františka Lipavského. I když se podle přání rodičů měl věnovat otcově povolání, stal se v roce 1921,

tedy po dovršení svých osmnácti let, vojenským dobrovolníkem, tzn., že k výkonu vojenské služby v prvorepublikové Československé armádě nastoupil po vlastním

rozhodnutí, nikoliv na základě povolávacího rozkazu v povinném odvodovém řízení. K výkonu služby se přihlásil u vojenské hudby 30. pěšího pluku ve Vysokém Mýtě, jejímž kapelníkem byl Petr Teplý. Toho po čase vystřídal v čele hudby Emil Maywald. V roce 1925 byl Jan Vostrčil převelen k hudbě 34. pěšího pluku v Opavě, kterou dirigoval Jan Pešta. V roce 1932 následovalo další převelení, tentokrát k hudbě 10. pěšího pluku v Brně, kterou vedl kapelník Jan Hančl. Hra Jana Vostrčila na trubku a zvláště pak na křídlovku se neustále zlepšovala, což nezůstalo bez povšimnutí u jeho nadřízených, kteří jej v roce 1937 povolali jako učitele hry na trubku a

křídlovku do vojenské hudební školy v Praze. I zde bylo jeho působení kladně hodnoceno příslušnými velitelskými a odbornými místy, neboť se vyznačovalo vzornou kázní, pozorností a soustředěností. Během let 2. světové války působil Jan Vostrčil v hudbě vládního vojska pod taktovkou dirigenta Václava Thiera. Za připomenutí stojí, že vládní vojsko byly české vojenské útvary v Protektorátu Čechy a Morava, zřízené za německé okupace po likvidaci Československé armády v roce 1939. Tyto útvary vznikly z částí jejího sboru profesionálních důstojníků a poddůstojníků. Špatně vyzbrojená, německým velením kontrolovaná symbolická jednotka, čítající asi 7.000 mužů, byla určena především ke strážní službě. Hudba vládního vojska, to ve skutečnosti bylo 12 vojenských hudebních těles o celkovém počtu 408 hudebníků a 13 kapelníků, které byly součástí 12 armádních praporů, dislokovaných např. do Prahy – 1.

prapor, kapelník Václav Thier, Rakovníka – 2. prapor, kapelník Karel Slavík atd. Po roce 1945 byla pražská vojenská hudební škola, kde Jan Vostrčil před válkou učil,

přemístěna do Spišského Podhradí, kam přešel i Jan Vostrčil a kam se za ním odstěhovala i jeho rodina. Přesně na to vzpomínala dcera Jana Vostrčila, paní Jitka Čechová, která se narodila v roce 1948. Tam, ve Spišském Podhradí na Slovensku, se totiž v roce 1952 zabil při jízdě na kole její starší bratr Jiří, narozený v roce 1938, tedy o deset let starší sourozenec. V roce 1953 byl Jan Vostrčil na vlastní žádost převelen do Litoměřic, kde se stal kapelníkem místní vojenské hudby. Zde působil až do roku 1959, kdy ve svých 56 letech a v hodnosti majora Československé lidové armády, odešel do důchodu.

Ani během své penze nezahálel a již v roce 1959 se stal kapelníkem hornické dechové Koletovy hudby ze Rтынě v Podkrkonoší. Svoji celoživotní hudební dráhu pak

uzavřel jako kapelník Městské hudby Františka Kmocha v Kolíně, kde v uvedené funkci vystřídal svého někdejšího představeného za dirigentským pultem, Václava Thiera. Do Kolína se také Jan Vostrčil posléze i přestěhoval spolu s manželkou a dcerou Jitkou. Po úvodním přechodném ubytování

v podnájmu na Zálabí, kde žil Jan Vostrčil sám, byl rodinně přidělen byt na kolínském sídlišti v někdejší ulici Budovatelů 643, což je dnešní ulice Edvarda Beneše. Vostrčilovi bydleli v místech, kde se říká u Lenina, protože až do roku 1990 zde opravdu stála socha tohoto ruského uzurpátora. V pozdějších letech si manželé Vostrčilovi koupili byt v Družstevní ulici, kde pak oba dožili. Vzpomínka paní Jitky Čechové Jednou se pan Vostrčil potkal ve vlaku s panem Zelenkou, otcem zpěvačky populární hudby Jitky Zelenkové a někdejším dirigentem poděbradského symfonického orchestru „To jsme to, pane Zelenko, dopracovali! Vy máte dceru Jitku, já mám dceru Jitku. Moje je naprosto nehudební a ta Vaše zpívá ten hrozný pop!“

U Kmochovy hudby byl Jan Vostrčil v letech 1961 – 1970 a mimo své neopakovatelné a nezapomenutelné působení v čele tohoto orchestru, také stál za zrodem každoročního hudebního festivalu dechových orchestrů Kmochův Kolín, jehož první ročník se uskutečnil v roce 1962. Jan Vostrčil, to byla osobnost každým coulem, jak svým nepřehlédnutelným fyzickým zjevem, tak a to hlavně, svým jednáním. Každý takovýto

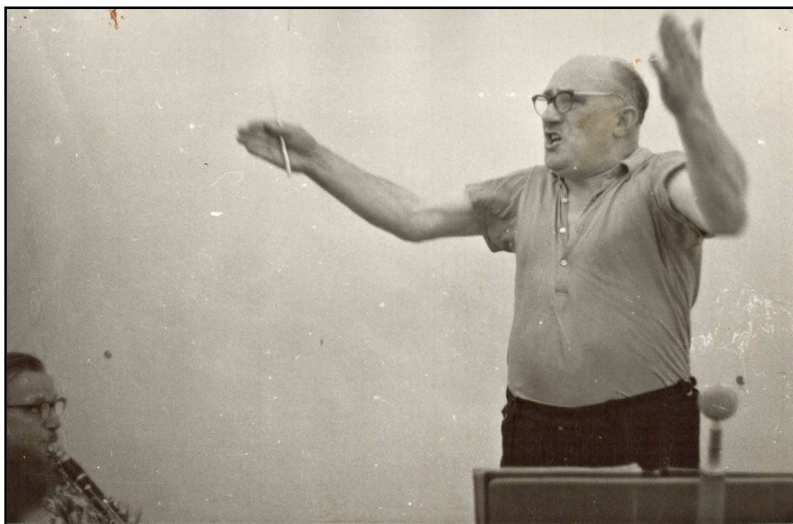
člověk však budí kontroverzní názory, u pana Vostrčila nadto znásobené závistí z jeho velkých úspěchů v řadě filmových rolí. A tak se v Kolíně začalo říkat a možná, že se to někde a někdy říká i dnes, že pan Vostrčil svým působením u filmu zpsychnul a že začal i zanedbávat hudbu a své kapelnické povinnosti Oba manželé Čechovi, tedy dcera a

zeť Jana Vostrčila, pan Václav Čech, tyto a podobné úvahy rázně odmítají a já s nimi beze zbytku souhlasím. Naopak, manželé Čechovi jsou přesvědčeni, že Jan Vostrčil věnoval Kmochově hudbě vše, co mohl. Jako příklad uvádí paní Čechová skutečnost, že Jan Vostrčil např. odkázal Kmochově hudbě velké množství notového materiálu, partitury apod. Nepopírají však, že vzájemné vztahy kapelníka Jana Vostrčila, hudebníků i jiných lidí tzv. drhly. Jan Vostrčil byl cholerik a člověk, který říkal věci bez obalu a naplno. Nebral si žádné servítky. Byl to člověk, který hudbou žil a jen obtížně snášel neprofesionalitu a nekázeň. Pokud se takové jevy vyskytly, falešné hraní, pozdní příchody do zkoušky, pak byl impulzivní a nedokázal volit mírnější slova. Naopak, létala ta nejtvrdší až hrubá. Viz krátký dialog s jedním hudebníkem ve filmu Kdyby ty muziky nebyly Jan Vostrčil: „Sakra, hrajte to víc falešně ať se ta mrtvola probudí,“ hlas z orchestru po

přerušeni zkoušky pohřební hudby a kritice dirigenta: „Vždyť to hrajeme pořád takhle!“ Odpověď Jana Vostrčila: „No jo, padesát let a špatně!“ Tak to bylo řečeno pro filmovou kameru. V reálu určitě zaznělo: „No jo, padesát let, a pořád na hovno!“ Z důvodu takovýchto a podobných diskuzí s členy orchestru, zrušil posléze Jan Vostrčil i účast veřejnosti na zkouškách.

Nicméně funkce dirigenta Kmochovy dechovky a zákaz veřejných zkoušek Janu Vostrčilovi zajistily uplatnění u filmu. Štáb režiséra Miloše Formana natáčel v roce 1963 v Kolíně první režisérův celovečerní film Černý Petr a ve městě se ohlížel po vhodných typech lidí, neherců, pro některé filmové role. Jedné, pro veřejnost již zakázané zkoušky orchestru, se chtěl zúčastnit i tehdejší režisérův asistent, Ivan Passer. Jan Vostrčil ho však ze Zámecké, kde Městská hudba Františka Kmocha zkoušela a dodnes zkouší vyhodil způsobem, z kterého byl Passer tak nadšen, že jej, Jana Vostrčila, režiséru Formanovi ihned doporučil. V knize vzpomínek Miloše Formana, kterou s názvem „Co já vím,“ napsal kolínský rodák Jan Novák, popisuje režisér své setkání s Janem Vostrčilem takto:

.....Přiběhl (Ivan Passer) celý bez sebe. „Toho chlapa musíš vidět, Miloši. To není člověk, ale sopka člověčenství.“ A měl pravdu. Ještě ten večer jsem toho šedesátiletého kapelníka obsadil do filmu Kdyby ty muziky nebyly. Jan

Vostrčil tu roli vzal, ale jenom proto, že pro dechovku žil a dýchal a že by pro ní udělal cokoli. Rovnou jsem ho i poprosil, jestli by se nepodíval na roli Petrova otce, ale on mě s ní hned odpálkoval. V tomhle filmu žádná dechovka nebyla a on přece ze sebe nebude dělat šaška, má práce až nad hlavu. Nenechal jsem se odradit a hučel jsem do něj tak dlouho, až jsme spolu nakonec uzavřeli dohodu. Ten scénář si přečte, ale jestli na tu roli kývne, budu muset do toho filmu nějak zamontovat dechovku“ Krásné filmové záběry pana Vostrčila v Černém Petrovi, kdy řídí koncert Kmochovy hudby na stejnojmenném kolínském ostrově, jsou dokladem splněného slibu režiséra Miloše Formana.

Tak tedy začala filmová kariéra Jana Vostrčila. V roce 1963 si zahrál dirigenta Kmochovy hudby Kolín – vlastně sama sebe, v povídce **KDYBY TY MUZIKY NEBYLY**

z Formanova filmu **KONKURS** (premiéra 28. února 1964) a otce učně Petra Vaňka, kterého hrál Ladislav Jakim v již zmíněném filmu **ČERNÝ PETR** (premiéra 17. dubna 1964). K natáčení Černého Petra. Paní Čechová si pamatuje, že možnost natáčení interiérů Černého Petra v domácnosti u Vostrčilů skončily na neústupnosti

paní Vostrčilové, která nepřipustila žádné úpravy, které filmaři požadovali. Nakonec se natáčelo v jednom rodinném domku v Písečné ulici na Zálabí. Poté následovaly dvě menší role. Prvou byl kapelník ve filmu Jána Roháče a Vladimíra Svitáčka **KDYBY TISÍC KLARINETŮ** (premiéra 29. ledna 1965), druhou pak major Československé lidové armády ve světově úspěšném filmu Miloše Formana, **LÁSKY JEDNÉ PLAVOVLÁSKY** (premiéra 12. listopadu 1965). Podstatně větší roli, dědy Švehly, si Jan Vostrčil zahrál ve filmu Ivana Passera **INTIMNÍ OSVĚTLENÍ** (premiéra 8. dubna 1966). Jednu ze svých největších filmových rolí vytvořil Jan Vostrčil ve filmu Jiřího Krejčíka **SVATBA JAKO ŘEMEN** (premiéra 30. června 1967), kde vytvořil postavu staršího příslušníka Veřejné bezpečnosti (VB), dnešní policie.

Spolu s Vladimírem Pucholtem zde ve vzácné souhře dvou generací vytvořil dvojici nezapomenutelných příslušníků VB. Poté se Jan Vostrčil objevil v roli náčelníka sboru dobrovolných hasičů a současně předsedy plesového výboru v opět světově úspěšném a

nezapomenutelném filmu Miloše Formana, **HOŘÍ, MÁ PANENKO** (premiéra 15. prosince 1967). Následovala role předsedy národního výboru Bohouše, ve filmu režiséra

Václava Táborského **ZÁZRAČNÝ HLAVOLAM** (premiéra 5. dubna 1968). Ve výjimečné filmové a současně hrané kompozici režisérů Radúze Činčery, Jána Roháče a Vladimíra Svitáčka **KINOAUTOMAT ČLOVĚK A JEHO DŮM**, vytvořené pro světovou výstavu v roce 1967 v kanadském Montrealu, si Jan Vostrčil zahrál roli strýce Jana. Roli

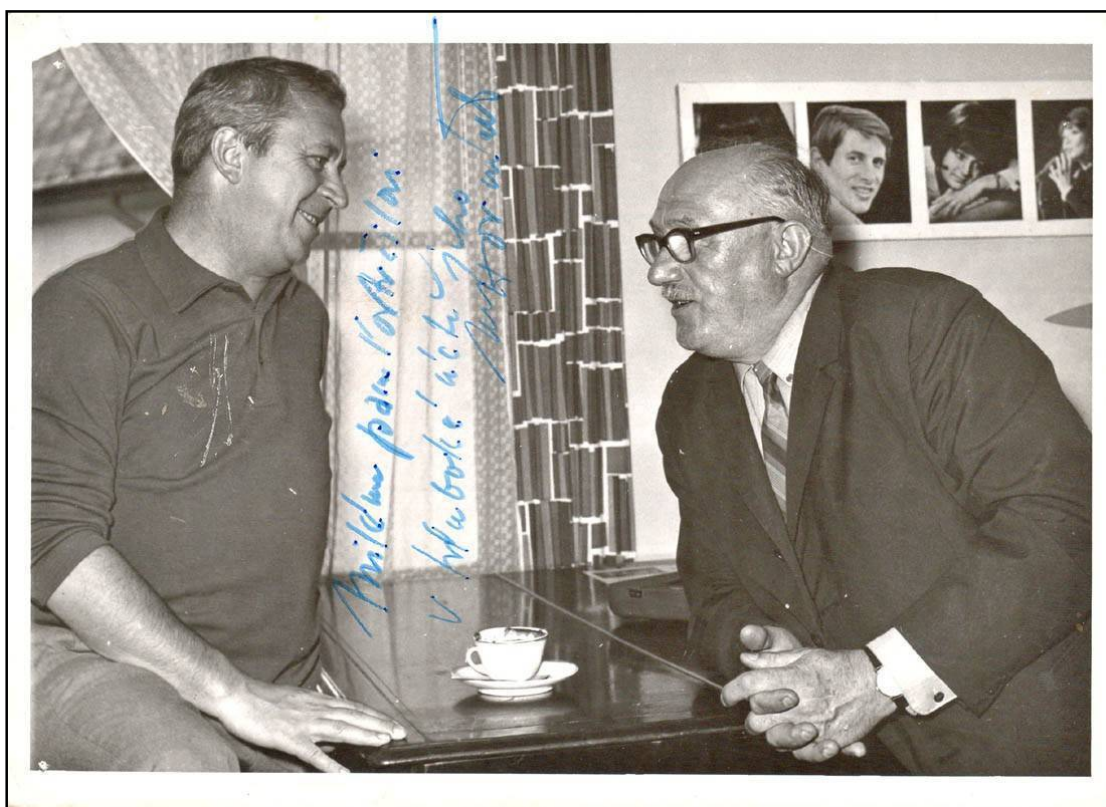

kapelníka si Jan Vostrčil zahrál ve filmu režisérky Drahomíry Vihanové **ZABITÁ NEDĚLE**, který byl sice natočen v roce 1969, ale premiéru v českých kinech měl až 1. dubna 1990. Do té doby byl pro svoje téma a obsah zavřen v komunisticko ideologickém trezoru. Další roli kapelníka, tentokrát jménem Šebek, si Jan Vostrčil zahrál ve filmu Jiřího Hanibala **HVĚZDA** v hlavní roli s Jiřinou Štěpničkovou, který měl premiéru 19. prosince 1969. 6. dubna 1970 měl v kinech premiéru film jednoho z našich historicky nejlepších režisérů, Františka Vlácilá **ADELHEID**, kde Jan Vostrčil vytvořil vedle Petra Čepka pro něho dosud netypicky vážnou roli strážmistra Hejny.

Zdravotní problémy Jana Vostrčila se srdíčkem a s pohyblivostí, které se u něho dostavovaly v určitých sinusoidách poměrně dlouhou dobu způsobily, že byl nucen v průběhu let odmítat nabízené role. Mezi role odmítnuté ze zdravotních důvodů patřila i postava přednosta železniční stanice z Oscarového filmu režiséra Jiřího Menzla, *Ostře sledované vlaky*. S postupujícím věkem se hlavně pak po roce 1970 zdravotní problémy

Jana Vostrčila přeci jen zvětšovaly a začaly citelně omezovat i jeho filmovou činnost. Proto se představil už jen v pěti titulech jako stvořitel víceméně menších a epizodních rolí. Byl listonošem ve filmu Josefa Pinkavy **METRÁČEK** (premiéra 3. března 1972), haviřem Adamem v komedii Jaroslava Macha **ZLATÁ SVATBA** (premiéra 2. června 1972), otcem Antonínem Havlem ve filmu Václava Matějky **NÁVRATY** z roku 1972, zemským školním inspektorem Šibralem (v této úloze ho namluvil Mirko Musil) v komedii **PÁNI KLUCI** (premiéra 1. března 1976) režisérky Věry Plívové – Šimkové a naposledy byl dědou – ženichem v grotesce Tomáše Svobody **HODINÁŘOVA SVATEBNÍ CESTA KORÁLOVÝM MOŘEM** (premiéra 1. srpna 1980).

Autor těchto řádků se s panem Vostrčilem osobně několikrát setkal v první polovině sedmdesátých let minulého století. Pracoval jsem tehdy v národním podniku Karborundum Kolín, kde byl pan Vostrčil zaměstnán jako vrátný. Obdobně byl zaměstnán i na kolínském

letišti. Tato zaměstnání byla motivována hlavně jeho neutuchající touhou, pohybovat se stále mezi lidmi Vostrčilovi měli v Kolíně pod vodárnou zahrádku, kterou Jan Vostrčil denně navštěvoval. Obešel králíky a slepice a pak hlavně nastartoval svojí Jawu 125, kterou nechal chvíli běžet naprázdno a pak jí pokaždé ještě vyleštil. Na té motorce jezdil až do vysokého věku Také často jezdil dělat besedy do škol o natáčení filmů,

kde si také před žáky nebral žádné servítky. Svoji filmovou kariéru charakterizoval slovy: „Tímhle tím jiným kumštem jsem si jen obohatil svůj konec života a už nikdy neřeknu jen tak, že je nějaký film blběj. Protože teď vím, co je to za práci.“ Nejvýstižnějším způsobem však jeho herecké umění popsal Jiří Lír ve své životopisné knize „Ve vedlejší roli“ V roce 1967 jsem hrál ve snímku režiséra Jiřího Krejčíka Svatba jako řemen vedoucího samoobsluhy, k němuž přijde strážmistr VB vyšetřovat záhadné zmizení prodavačky. V té době byl na vrcholu své filmové slávy a rovněž popularity, kolínský kapelník Jan Vostrčil ... Vostrčil hrál tím, že vůbec nehrál, řekl text a bylo to ono. Vzhledem k jeho neuvěřitelnému komediálnímu talentu se nelze divit, že si ho Krejčík vybral i pro natáčení Svatby. Jenomže Forman je Forman a Krejčík je Krejčík. Zatímco Forman chodil při natáčení za Vostrčilem pouze s kamerou, precizní Krejčík sázel na podrobnou přípravu záběru. To ale nebylo nic pro Vostrčila, protože takhle přestával být sám sebou. O pauze při natáčení si Krejčík povzdechl: „Řekněte mi, jak je to možné! Ten Vostrčil hraje Formanovi jako Garry Cooper a já s ním nenatočím záběr. Přitom mu to vysvětluji horem dolem, všechno mu to předehrávám. No jestli to není nakonec právě tím,“ dokončil úvahu, rozhodnut, že dá Vostrčilovi plnou volnost a nechá kameru, aby ho jenom sledovala. Od té chvíle jakoby před kameru přišel jiný Vostrčil a byl perfektní.“

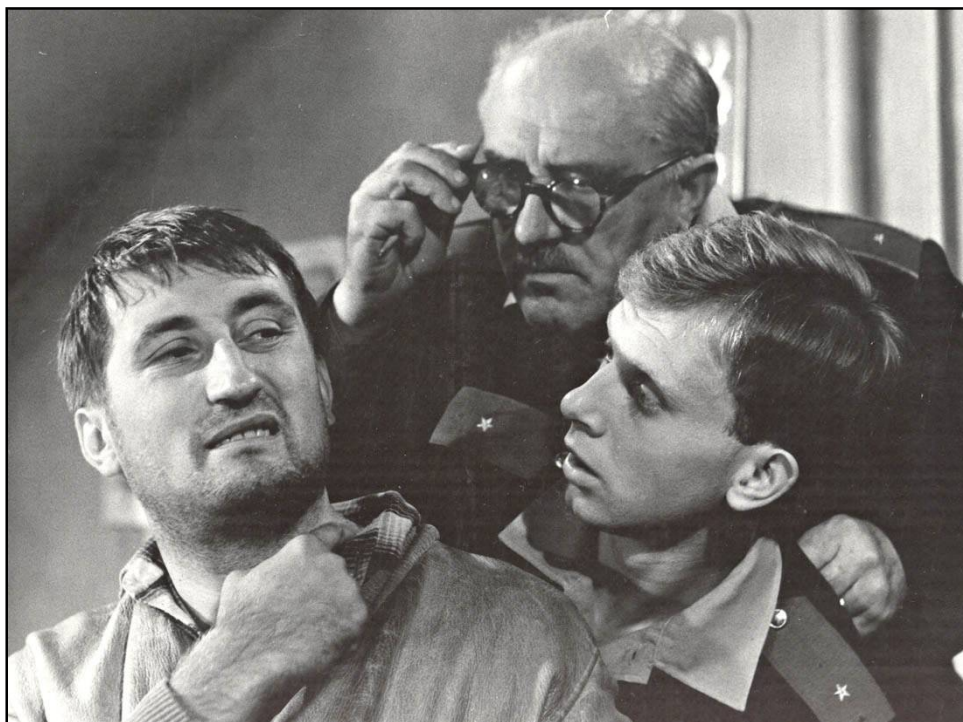
Jan Vostrčil byl nepochybně velkým hudebníkem a kapelníkem, který se nesmazatelným písmem zapsal do historie české dechové hudby. I když byl pouze hercem –

amatérem, svými výkony a sedmnácti postavami se také navždy zapsal do dějin českého filmu. Pět let po premiéře svého posledního filmu, 25. ledna 1985, Jan Vostrčil zemřel v kolínské nemocnici ve věku nedožitých osmdesáti dvou let. Na předchozí výslovné přání zesnulého nehrála na jeho pohřbu Kmochova hudba, nýbrž tehdejší Hudba požárního útvaru Kolín, kterou roky vedl Vladimír Zeman. Jan Vostrčil s ním vycházel naprosto bez problémů. Byli sice konkurenti, ale nebylo to překážkou k vzájemnému respektu a spolupráci Bylo a je smutné, že věci zašly až tak daleko, že na pohřbu

Jana Vostrčila nehrála Městská hudba Františka Kmocha. Přitom je nepochybné, že Jan Vostrčil udělal pro Kolín mnohé, ať už to bylo pro nebo prostřednictvím Kmochovy hudby

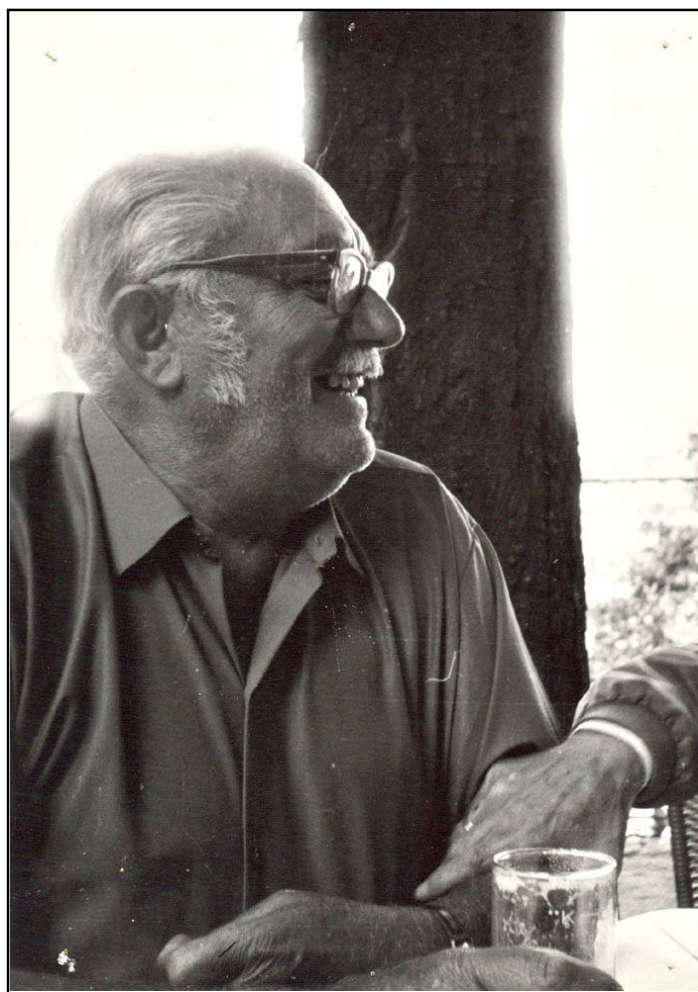
nebo zviditelněním města prostřednictvím filmu. Vždycky se říkalo ... Vostrčil z Kolína. Osobně jsem přesvědčen, že od dob Františka Kmocha nežil v Kolíně tak známý a celorepublikově populární člověk, jakým nesporně Jan Vostrčil byl.

*Na horním snímku je Jan Vostrčil ve filmu Miloše Formana *Hoří, má panenko*. Dole s Pavlem Landovským a Vladimírem Pucholtem ve filmu *Svatba jako řemen*.
Foto archiv manželů Václava a Jitky Čechových.*

*Na horním snímku je Jan Vostrčil
s Petrem Čepkem ve filmu Františka
Vláčila Adelheid. Prostřední foto s
Františkem Filipovským ve filmu
Zlatá svatba režiséra Jaroslava
Macha. Dolní snímek je ze soukromí.
Foto archiv manželů Václava a
Jitky Čechových.*

Až umřu, nic na tom světě
se nestane a nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje,
jak v rose k ránu květiny...

Hluboce zarmoucení oznamujeme všem přátelům a známým, že nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, bratr, švagr a strýc, pan

JAN VOSTRČIL

major Čsl. armády v. v. — kapelník

Zesnul po dlouhé těžké nemoci dne 25. ledna 1985 ve věku 81 let.

Poslední rozloučení bude ve čtvrtek dne 31. ledna 1985 v 10.30 hodin v obřadní síni v Kolíně.

V Kolíně dne 28. ledna 1985.

Jménem všech pozůstalých:

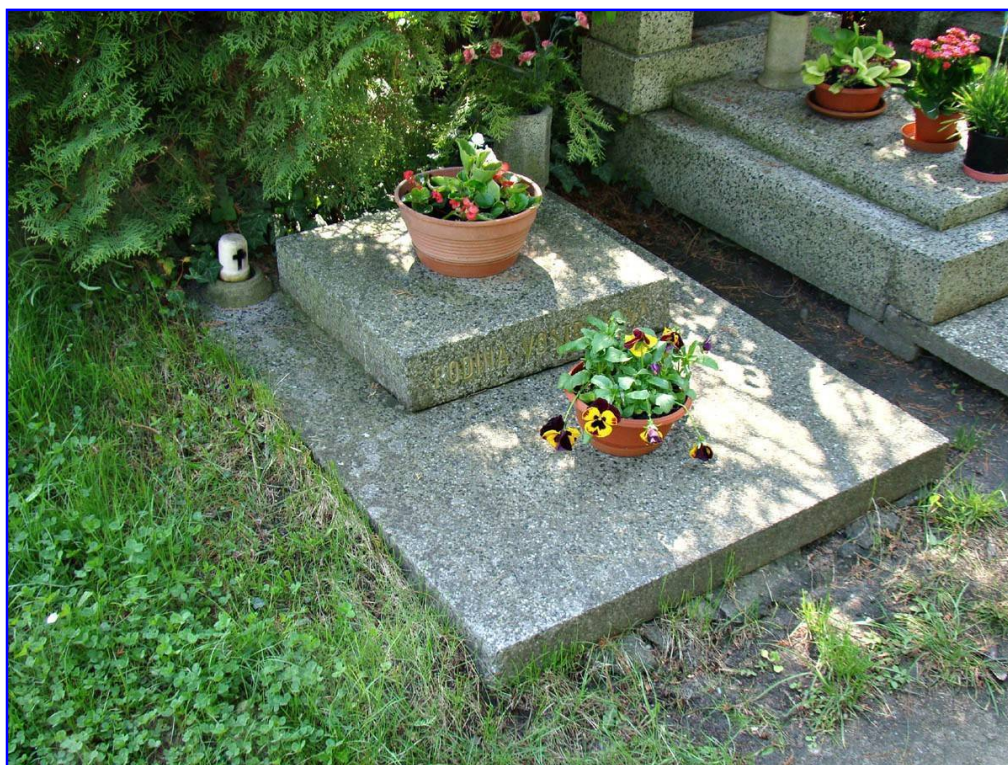
Jitka Čechová
dcera
Aleš a Petr
vnuci

Božena Vostrčilová
manželka
Václav Čech
zeť

Okresní podnik služeb, Kolín — Obchodní tiskárny, s. p., Kolín

Horní foto Jaroslav Kronus.

*Na horním snímku je hrob rodiny Vostrčilovy na ústředním hřbitově
V Kolíně, dole jsou manželé Jitka a Václav Čechovi.
Foto Pavel Pobřísko*

FOTOGRAFIE

2. strana – oba snímky zachycují Jana Vostrčila coby důstojníka Československé armády. Horní snímek je z mládí, na dolním je Jan Vostrčil v padesátých letech dvacátého století kapelníkem vojenské hudby v Litoměřicích.

3. strana – Jan Vostrčil jako kapelník Městské hudby Františka Kmocha.

4. strana – Jan Vostrčil v čele Městské hudby Františka Kmocha.

5. strana – Jan Vostrčil při zkoušce Městské hudby Františka Kmocha

6. strana – na horním snímku je Jan Vostrčil s Ladislavem Jakimem ve filmu Miloše Formana Černý Petr, na dolním pak s Ivou Janžurovou a Vladimírem Pucholtem ve filmu Jiřího Krejčíka Svatba jako řemen,

7. strana – společná fotografie všech dobrovolných hasičů z Formanova filmu Hoří, má panenko. Jan Vostrčil je třetí zleva v dolní řadě.

8. strana – Jan Vostrčil s Miroslavem Horníčkem

9. strana – Jan Vostrčil na své oblíbené Jawě 125 ccm.

Všechny výše popsané fotografie jsou z archivu manželů Václava a Jitky Čechových.

Zkratka MSK, uvedená na 1. straně textu = Městská správa kin. Dodnes přetrvávající, avšak skutečnost nevystihující název. Množné číslo bylo oprávněné do začátku 90. let minulého století. Do té doby v Kolině existovala tři kina – **Jas** (na Zálabí za mostem v ulici Antonína Kaliny), **Oko** (Francovo kino v Kmochově ulici) a **letní kino** (v dnešní zahradě Jezuitského kláštera u kostela Nejsvětější Trojice v Kutnohorské ulici)

Miloš Fišera

Ač není rodákem z Kolína, naše město proslavil nejen po celých vlastech českých a československých, ale i po celém cyklistickém světě. Řeč je o dvojnásobném mistru světa v cyklokrosu a mnohonásobném mistru České i Československé republiky v tomto

sportovním odvětví, Miloši Fišerovi, který se narodil 17. února 1950 ve Vrchlabí. Na základní školu do páté třídy chodil v Podhůří, což je vesnice sousedící s Vrchlabím. 6. až 9. třídu už absolvoval ve Vrchlabí. Po škole se ve vrchlabské automobilce vyučil strojním zámečníkem. Sport ve Vrchlabí?

„Tady na úpatí Krkonoš bylo téměř samozřejmostí, že každý kluk jezdil nebo běhal na lyžích a kolo, to byla výjimka,“ říká Miloš Fišera. I on sice začal na lyžích, ale pak si hoši v klukovské partě začali předělávat obyčejná kola na jakoby závodní. Jinak však také Miloš dělal atletiku, běhal, hrál hokej i fotbal, prostě jako většina ostatních kluků. „Pak se ale konaly v Úpici, pamatuji se, že to bylo 1. května, cyklistické závody formou městského silničního kritéria,“ vzpomíná Miloš Fišera, „kam jsem s kamarády odcestoval a mě se tento závod podařilo vyhrát. To byl určitě jeden z podstatných důvodů, proč se mi kolo zalíbilo.“ I když až do vojny pokračoval ve všesportovních aktivitách, cyklistika se mu samozřejmě líbila nejvíc, protože tam dosahoval nejlepších výsledků. Podmínky pro cyklistku však nejsou ve Vrchlabí nejlepší, dlouho je tam např. zima a na sněhu se silniční cyklistika moc dělat ani trénovat nedá. Nemluvě o těch tradičních krkonošských i podkrkonošských lyžích. Např. i Milošův otec chtěl, aby se stal sdruženářem, tedy aby na lyžích nejen běhal, ale i skákal. Spolužákem Miloše v učení byl Stanislav Henych, pozdější úspěšný československý lyžař, který získal na MS v lyžování ve švédském Falunu v roce 1974 stříbrnou medaili v běhu na 50 km. Ten neměl v učení žádné problémy s uvolňování na tréninky i na závody. Horší to bylo u cyklisty Miloše. Ten skoro pokaždé slyšel:

„Prosím tě cyklistika? Ta se sem nehodí, proč radši neběháš na lyžích?“ On však tím víc byl urputnější a o svojí sportovní lásku dál tvrdě bojoval.

Na vojnu narukoval Miloš Fišera v roce 1969 do tehdy nejlepšího vojenského cyklistického klubu, kterým byla Rudá hvězda Plzeň. Rudé hvězdy nebyly za socialismu čistě vojenskými kluby. Patřily pod ministerstvo vnitra a odpovídaly tak dnešním policejním sportovním klubům. Předcházely tomu Milošovy výborné výsledky v silničních závodech, speciálně pak vítězství ve 2. etapě závodu Mladá Boleslav – Špindlerovka a zpět. V první etapě, která se jela z Mladé Boleslavi i přes Vrchlábí, se Miloš předčasně utrhl, aby rodným městem projel jako první. To se mu sice podařilo, ale do cíle na Špindlerovce chybělo ještě hodně kilometrů a jemu začaly rychle docházet síly. V cíli tak skončil asi někde okolo dvacátého místa. Tehdejší trenér RH Plzeň, Jan Kubr, mu v cíli řekl, že byl sice dobrý, ale v Plzni že místo nemá. Nicméně druhý den se Milošovi podařilo etapu zpátky z Krkonoš do Mladé Boleslavi vyhrát a Jan Kubr změnil názor. Tak se stal členem klubu, kterému tento slavný cyklista padesátých let minulého století velel. Ovšem v Plzni začaly problémy, které si zčásti Miloš způsobil sám a zčásti byly dány osobou a způsobem jednání trenéra i jinými okolnostmi. „Bylo nás tenkrát v Plzni šest silničářů a bylo jasné, že jeden z nás bude muset odejít. Já jsem však byl přesvědčen, že jsem nejlepší a nepřipouštěl jsem si, že bych to byl já, kdo by měl odejít. Bohužel, protože jsem si myslel, že jsem dobrý cyklista, tak mi na druhé straně scházela potřebná pokora a kázeň a zbytečně jsem si dovoloval věci, které nakonec vedly k tomu, že se proti mně postavili i kluci z druhého ročníku, tedy mazáci. No a nakonec jsem to byl já, kdo z Plzně vypadl. S trenérem Kubrem jsme si později vše vyříkali a já jsem mu dal za pravdu, když mi řekl, že o mých závodnických schopnostech sice nikdy nepochyboval, ale že jsem nutně potřeboval padnout tzv. na ústa neboli na držku, abych si uvědomil co mohu a co už ne,“ tak vzpomíná Miloš Fišera na své působení v Rudé hvězdě Plzeň. Vojnu pak Miloš dokončil jako normální voják v Kutné Hoře. K tréninku na kole zde sice možnosti měl, ale vždy až po skončení vojenského zaměstnání. Nepochybné štěstí bylo určitě to, že když v Kutné Hoře vyjel asi po čtvrt roce na první trénink, tak se potkal s kolíňákem Jaroslavem, Jardou Lacinou, který pro něho byl panem Lacinou. „Jarda Lacina mě vidal na závodech před vojnu a tak se ptal co tady dělám atd. Protože všichni víme, jak je Jarda výřečný a nebojácný, tak mi u kutnohorských velitelů postupně vyjednal odpovídající podmínky pro trénink. To ale muselo být podpořeno i mými vojenskými výsledky a tak jsem se mimo jiné stal i vzorným vojákem,“ vzpomíná dále Miloš Fišera. Ač

voják, tak se i zásluhou Jaroslava Laciny stal členem civilního cyklistického oddílu TJ Jiskra Kolín. Když pak v roce 1970 vyhrál mistrovství České republiky v cyklokrosu, o kterém byla tehdy výrazná zmínka i v televizních novinách, měl i na vojně v Kutné Hoře prakticky vyhráno. Jeho představení byli na Milošovi výsledky hrdí a díky soustavnému působení Jaroslava Laciny, měl v závěru vojny v Kutné Hoře podmínky pro cyklokros snad i lepší, než kdyby byl v Plzni. Miloš však podtrhuje, že mohl dělat cyklokros, nikoliv silniční cyklistiku. Ta posledně jmenovaná vyžaduje denně čtyřhodinový trénink a na to v Kutné Hoře prostě neměl čas.

Z vojny do civilu se Miloš Fišera vrátil na podzim 1971 a přesto, že byl členem Jiskry Kolín, tak až do mistrovství světa, které se jelo v únoru 1972 v Praze, bydlel ve Vrchlabí. Po tom kardinálním úspěchu na mistrovství světa v Riegerových sadech v Praze, kde skončil na druhém místě, zajistila Jiskra Kolín Fišerovi ubytování v garsoniéře na kolínském sídlišti a za rok nato dostal v Kolíně byt tři plus jedna a do Kolína se definitivně přestěhoval. Zaměstnán byl v KORAMU Kolín, což byla továrna prakticky totožná

s Jiskrou Kolín a také s Jaromírem Čábelou, někdejším kolínským místostarostou a dnešním kurátorem Církve Československé evangelické. Za to, jak se Jaromír Čábelo nejen k němu, ale také i k ostatním sportovcům choval, považuje jej Miloš Fišera za svého druhého otce. Ještě k Mistrovství světa

v cyklokrosu v roce 1972 v Praze. Kromě Miloše Fišery, startovali tehdy v drézu Československé republiky: Vojtěch Červínek z Mladé Boleslavi, považovaný za horkého favorita, Jiří Murdych, taktéž z Mladé Boleslavi a Pavel Krejčí z Brna. Za Fišerou, který skončil, jak je již uvedeno výše na druhém místě, dojel na šestém místě Krejčí, Murdych byl osmý a Červínek devátý. Přesto Československé družstvo skončilo na druhém místě, protože pro pořadí družstev platilo umístění prvních tří jezdců. V tom byli Němci, tenkrát Západní Němci, bohužel lepší.

Nikoli neúspěchy, ale přeci jen mezi roky 1972 až 1980 nebyly výsledky Miloše Fišery na mezinárodním poli takové, jaké by si představoval nejen on sám, ale i celá

sportovní veřejnost. Sám Miloš k tomu říká: „V tomto mezidobí jsem ještě jezdecky zcela nedozrál a nebyl jsem schopen vyhrávat, nebo dosahovat dobrých výsledků na všech tratích, myslím tím jejich charakterem, tedy bláto, běžecky náročné trati apod. Někdy také nepřálo štěstí. Na mistrovství světa v roce 1973, které se jelo v Londýně, jsem vlastní vinou upadl, když jsem krátce před cílem jezdil na třetím místě. Nakonec z toho bylo, pamatují-li si na to dobře, páté místo. U nás, v tehdejší Československu, jsem v již zmíněném časovém období určitě vyhrál hodně závodů, protože jsem tady měl de facto jen jednoho soupeře, Vojtěcha Červínka z Mladé Boleslavi. V získávání mistrovských titulů jsem se s Vojtou střídali. Já jsem vyhrál titul mistra republiky pětkrát, stejně tak byl úspěšný i Vojta.“

Když pak v roce 1974 byl Miloš Fišera ve svých 24 letech opravdu ve skvělé formě, tak mimo jiné vyhrál i dva velké mezinárodní závody ve Varšavě. Když se druhý den spolu s ostatními našimi závodníky vracel autem domů, měl zhruba šedesát kilometrů za Varšavou autonehodu, při které si zlomil šest žeber a jedno z nich mu propíchno slezinu. Ta mu musela být následně vyoperována, což znamená, že dodnes žije bez tohoto tělesného orgánu. Ale tehdy, v roce 1974, znamenalo toto zranění, následný chirurgický zákrok a doba nutné rehabilitace, citelné přibrzdění jak jeho kariéry, tak i výkonnosti na období zhruba dvou let. Miloš tuto situaci velmi obtížen snášel psychicky, protože nevěděl

jak vlastně bude vypadat jeho další život bez sleziny, byť byl lékaři ujišťován, že funkci sleziny převzou v jeho těle jiné orgány. Dnes a samozřejmě už i dříve dal lékařům za pravdu. Ve vzpomínkách na období 70. let 20. století pokračuje Miloš takto: „Velké závody v tomto období a vlastně až do vzniku světového poháru

v cyklokrosu, se jezdily např. ve Višňovce v Praze na Jarově, v Magstadtu u Stuttgartu, kde jsem pětkrát vyhrál, novoroční turné ve Švýcarsku, dále se v Basileji jezdila Velká cena národů a vrcholem sezóny bylo samozřejmě mistrovství světa. Ve Švýcarsku jsem např. vyhrál Velkou cenu Usteru, města blízko Curychu. Hodně jsme jezdili do Belgie, Holandska, kde jsem však, pamatují-li si to dobře, snad ani žádný závod nevyhrál. Na bedně jsem tak však určitě stál mnohokrát. Hodně závodů jsem vyhrával ve Francii, která

pro mě byla ideální. Francouze osobně považuji za nejlepší stavitele cyklokrosových tratí. Náročné úseky tam byly postavené vždy tak, že to dobří jezdci vyšlápli a slabší je museli běhat. Špatné pro mě byly těžké bahnitě tratě, kde se muselo hodně běhat. Těmi vynikalo Švýcarsko. Já jsem nikdy nebyl běžcem, ale cyklistou, tedy neběhal jsem rád, chtěl jsem jezdit na kole“.

Ve té nejvyšší světové extratřídě však Miloš stále čekal na svoji trať, např. na světový šampionát, který by se jel na ledě a sněhu. To se mu však nevyplnilo. V roce 1979 se jel světový šampionát v italském městě Saccolongo a trať tam byla taková, že na okruhu v délce 2,5 km se téměř 2 km běhalo a zbytek, tedy 500 m se jelo na kole, což byl pro Miloše téměř hrob. Skončil tam tenkrát dvanáctý a doma z toho byl prakticky politický

průšvih, doprovázený přísnými sankcemi i změnou státního trenéra. Z funkce odešel Pavel Krejčí a nahradil jej Milošův odvěký soupeř, Vojtěch Červínek. Na dalším mistrovství světa, které se v roce 1980 jelo ve švýcarském Wetzikonu, v důsledku již zmíněných sankcí Miloš nestartoval a právě tam byla trať pokrytá sněhem a ledem, tedy taková, která by mu maximálně vyhovovala. Nicméně ve Wetzikonu, kam se dostal jako divák, začala vycházet cyklokrosová hvězda Milošova synovce a prakticky jeho odchovance, Radka Šimůnka. Ten se tam tehdy stal juniorským mistrem světa. O Radkovi Miloš říká, že byl určitě velkým cyklokrosovým talentem, ale také neuvěřitelným tréninkovým dřičem. Radek, stejně jako Miloš, pochází z Vrchlabí, ale v té době, na konci sedmdesátých let minulého století, trénovali společně v Kolíně. On to byl, kdo Miloše, tehdy již třicátníka, nutil do tréninkových objemů, které by si on sám nikdy nenakládal. Současně a neustále ho také povzbuzoval, že ještě zdaleka nemá všechno za sebou a že úspěchy na mezinárodním fóru určitě přijdou.

„Přišly. Stalo se tak ve španělské Tolose v roce 1981,“ pokračuje ve vzpomínkách Miloš Fišera. „Z důvodů přetrvávajících sankcí vůči cyklokrosu z ústředních míst komunisty ovládaného Československého svazu tělesné výchovy, jsme do Tolosy na závod mužů, amatérů, odcestovali jen já s Radkem, který právě přecházel z juniorské kategorie mezi muže a asi tři junioři. V hlavním závodě mužů neměl sice Radek mnoho šancí na

úspěch, ale dělal všechno proto, abych vyhrál já. Trať v Tolose mi vyhovovala, byla technická, rychlá a vyšlo i pěkné počasí. Měl jsem nepochybně i štěstí, které však k úspěchu patří. Před cílem, který byl na dráze stadionu, jsem na dva jezdce přede mnou trochu ztratil. Nicméně při sjezdu ke stadionu jsem provedl téměř kaskadérský kousek, přeskočil jsem na kole jakousi terénní mez. Tím jsem nabral i potřebnou rychlost a při

vjezdu na již zmíněný stadion jsem oba jezdce dohonil. Ve spurtu jsem jim pak nedal žádnou šanci. Zúročil jsem zde tak i svoje zkušenosti z cyklistických silničních závodů. To byl tedy můj první titul mistra světa v cyklokrosu. Druhý pak přišel příští rok v únoru 1982 ve francouzském městě Lanarvilly, kde jsem ve finiši porazil svého synovce Radka Šimůnka. Nechá se tak říci, že tehdy československý cyklokros vládl světu Nikoli, Radek mi nenechal ve spurtu vyhrát, stejně tak, jako bych jej nenechal vyhrát já, protože mistrovství světa se prostě nepouští, a to ani rodinným příslušníkům“.

Po těchto velkých světových úspěších se bohužel začaly zhoršovat vzájemné vztahy Miloše Fišery s tehdejším státním trenérem a jeho někdejším velkým soupeřem, Vojtěchem Červínkem. Milošovi bylo tehdy už 32 let a pomalu začal přemýšlet o konci závodní kariéry. Nakonec se vzniklé nepříjemnosti mezi jezdce a státním trenérem vyřešily prostřednictvím některých chápavých lidí z tehdejšího socialistického podniku Pragosport, který jaks i „vyvážel“ sportovce do zahraničí. Miloš však tehdy, na konci roku 1982 neodešel do klubu Concordia Reute, což je zhruba dvoutisícové městečko blízko Freiburgu v tehdejším Západním Německu jako závodník, nýbrž jako trenér. To mu však nebránilo, pokračovat tam i v závodní kariéře. Tedy v Reute trénoval a závodil po většině zemí

tehdejší západní Evropy. Vzhledem k blízkosti Freibergu i obce Reute ke švýcarským nebo francouzským hranicím, tedy k zemím, kde se jezdilo množství cyklokrosových závodů, to bylo téměř ideální místo. Nakonec tam Miloš zůstal, posléze i s manželkou osm let, tedy až do roku 1990, kdy mu bylo již čtyřicet let.

Rodinný domek ve Štítarech, kde má Miloš v obývacím pokoji vitrínu s medailemi i duhovými trikoty mistra světa, postavil koncem osmdesátých let minulého století. V rámci tzv. malé privatizace státního majetku po sametové revoluci v listopadu 1989, koupil Miloš Fišera v roce 1990 dům na rohu Kutnohorské a Parlěřovy ulice, kde v přízemí umístil

prodejnu jízdních kol a příslušenství. Později tento dům prodal a dnes je vlastníkem firmy VelCo, spol. s r. o. Skladové prostory má firma v Havlíčkově ulici a prodejnu s dílnou v Družstevní ulici na kolínském sídlišti. Dvakrát byl Miloš Fišera zvolen v komunálních volbách členem Zastupitelstva města

Kolína. Poprvé, v roce 1994, se po volbách mandátu vzdal. Podruhé byl zvolen ve volbách v roce 2006, mandát přijal a tak je členem zastupitelstva i v létě roku 2010. Říká však, že dál již určitě nebude v komunální politice pokračovat.

„Tady v Kolíně i dnes spolupracuji s místním klubem Scott Scania i s jeho vedoucím Janem Slavíčkem. No a hurá, máme mistra světa v juniorech z letošního Tábora, Tomáše Paprstku, závodníka již výše zmíněného kolínského klubu, byť sám Tomáš je ze Vsetína,“ říká Miloš a pokračuje se smutkem v hlase: „Dlouhou dobu jsem žil tím, že jednou ten pomyslný cyklistický štafetový kolík po mně převezme můj syn, který se jmenuje také Miloš. Dnes je však situace úplně opačná, než jsem si představoval. Je tomu tak po nezaviněné, ale opravdu tragické dopravní nehodě z října roku 2008, která se odehrála za Kopidlnem a při které v jednom autě zahynul můj zeť, ten auto řídil a těžce se zranili dcera, která byla v sedmém měsíci těhotenství i syn Miloš. Já s manželkou jsme jeli v druhém autě, zhruba kilometr zpět. Byli jsme tedy u nehody první a bylo to opravdu hrozné V důsledku Milošova zranění je jisté, že i když je mu teprve 18 let, vrcholovou cyklistiku už nikdy nebude moci dělat. Další naději jsem měl také v tom, že se o něj jako o

cyklistu budu starat. Stalo se však to, co stalo a už se nedá odestát. Náš Miloš měl určitě velké předpoklady pro silniční cyklistiku, menší však pro cyklokros. Dnes se s mladým Milošem bavíme cyklistikou tak, že když je hezké počasí, tak si spolu na kolech někam vyjedeme“.

Nejvýznamnější výsledky cyklokrosové kariéry Miloše Fišery

Mistrovství světa:

1972 Praha (ČSSR)	2. místo
1975 Lyon (Francie)	7. místo
1979 Saccolongo (Itálie)	12. místo
1981 Tolosa (Španělsko)	1. místo – mistr světa
1982 Lanarvilly (Francie)	1. místo – mistr světa

Mistrovství Československé republiky:

1972 Praha	2. místo
1973 Mladá Boleslav	1. místo – mistr republiky
1974 Brno	2. místo
1976 Mladá Boleslav	3. místo
1977 Brno	1. místo – mistr republiky
1978 Nový Bor	1. místo – mistr republiky
1979 Praha	1. místo – mistr republiky
1981 Plzeň	1. místo – mistr republiky

Český pohár:

1972 – 1973	1. místo
1976 – 1977	1. místo
1977 – 1978	1. místo
1980 – 1981	1. místo

Na fotografii vpravo je Miloš Fišera na startu jednoho z mnoha závodů své bohaté závodnické kariéry. Obě fotografie: archiv Miloše Fišery

MILOŠ FIŠERA

zasloužilý mistr sportu

VICEMISTR SVĚTA 1972 PRAHA

MISTR SVĚTA 1981 TOLOSA

MISTR SVĚTA 1982 LANARVILY

RADOMÍR ŠIMŮNEK

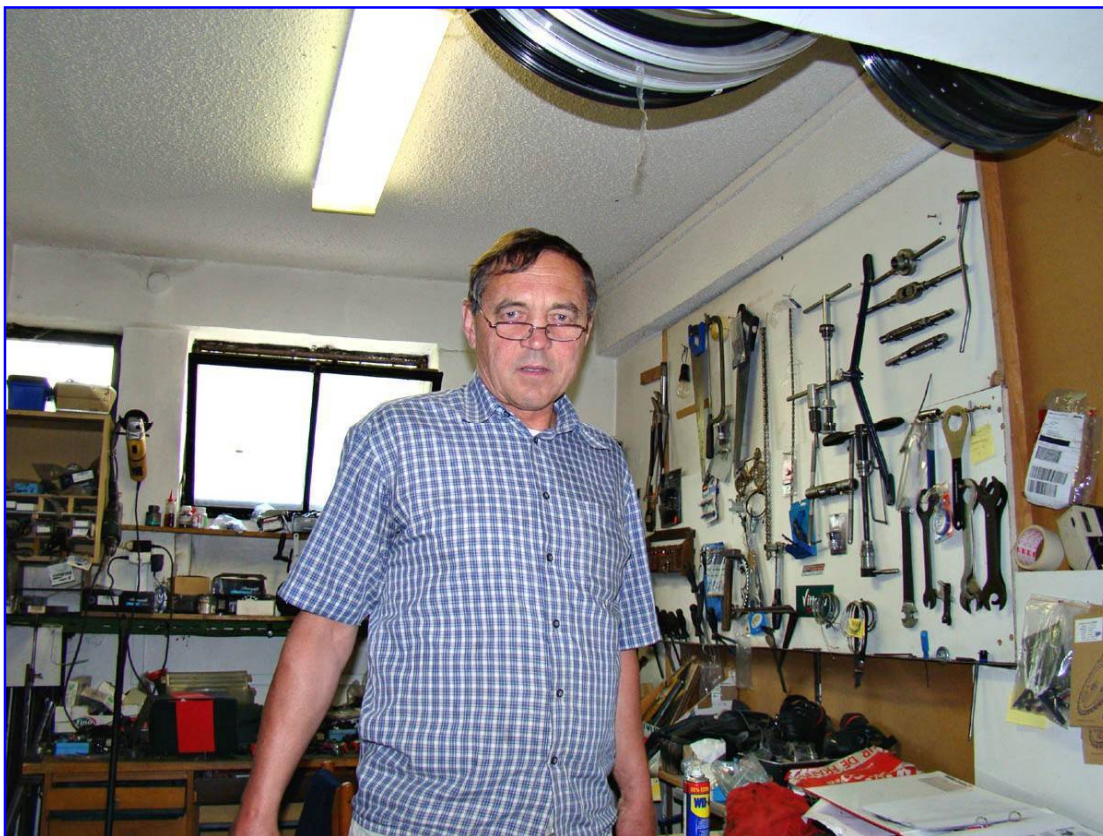
mistr sportu

JUNIOŘSKÝ MISTR SVĚTA 1980

WETSIKON

VICEMISTR SVĚTA 1982 LANARVILY

TJ JISKRA KOLÍN

*Miloš Fišera v dílně svého obchodu Cyklosport v Družstevní ulici na kolínském sídlišti.
Foto: Pavel Pobřísko*

Obřadní síň kolínské radnice v pondělí 1. února 2010. Odleva: Miloš Fišera, cyklokrosový juniorský mistr světa z Tábora 2010 a člen Scott Scania Teamu Kolín Tomáš Paprstka a starosta města Kolín, Jiří Buřič. (Foto Šárka Krombholzová)

DALŠÍ FOTOGRAFIE

- 1. strana** – Miloš Fišera v červnu 2010. (Foto Pavel Pobřísl)
- 3. strana** – nechá se říci, reklamní fotografie Miloše Fišery ze sedmdesátých let dvacátého století v duhovém trikotu mistra světa v cyklokrosu.
- 4. strana** – Miloš Fišera po vítězství na trati v obci Holé Vrchy blízko Mladé Boleslavi z roku 1973.
- 5. strana** – Miloš Fišera na trati jednoho z mnoha závodů své kariéry.
- 6. strana** – závěrečný spurt závodu mistrovství světa ve francouzském Lanarvilly v roce 1982. Miloš Fišera vítězí před svým synovcem Radomírem Šimůnkem.
- 7. strana** – Miloš Fišera před svým obchodem Cykloport v Družstevní ulici na kolínském sídlišti. (Foto Pavel Pobřísl)

Fotografie z 3., 4., 5. a 6. strany: archiv Miloše Fišery

VOJEN WILHELM ČECH - COLINI

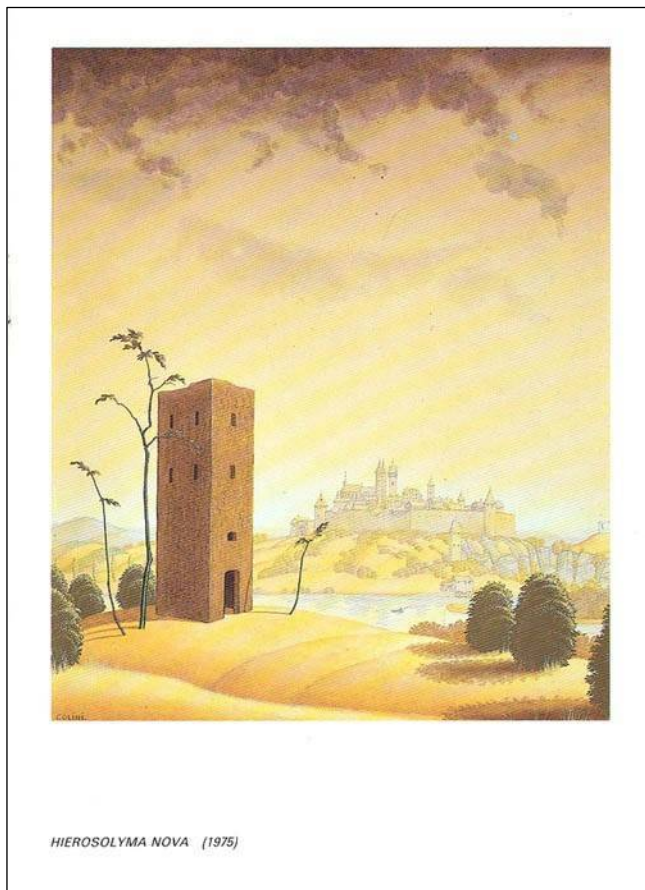
Vojen Wilhelm Čech – Colini, doma téměř neznámý malíř, před několika dny oslavil své osmdesátiny. Ve třetím tisíciletí dozrál k tvůrčímu završení, s optimismem sobě vlastním překonal těžkou nemoc, výstavy jeho obrazů kolovaly po všech galeriích v pensylvánském Scrantonu, kde žije, místní noviny mu věnovaly nebývalou publicitu.

VOJEN WILHEM CECH – COLINI

Jeho životní příběh je stejně podivuhodný jako jeho obrazy Vojen Wilhelm Čech se narodil 27. srpna 1924 v Kolíně. Po třech letech se rodina přestěhovala z židovské části města na Pražské předměstí. K malování jej přivedl na gymnáziu profesor Kutil. "Dodnes se považuji především za jeho žáka. Malování je životní pocit i prokletí zároveň. Trvá zpravidla desítky let, než se malíř stává úspěšným. U mě tomu bylo zrovna tak," řekl. Po maturitě chtěl studovat jazyky, ale válka jej přesměrovala do Báňské a hutní společnosti v Kolíně na místo kurýra. Součástí této práce byly cesty do Německa a na konci války přeběhl z Erfurtu k Američanům. Pracoval pro Červený kříž při rozvážení bezprizorních vojáků do Čech. V pětáctýřicátém se vrátil do svého Kolína a zažil velkolepou atmosféru oslav konce války. Jako překladatel našel místo u Čs. aerolinií. "Tam jsem se seznámil s lidmi, kteří mi poradili studovat na hotelové škole v Luzernu. Tu jsem dokončil a mezitím přišel únor 1948. Už jsem zůstal venku," vzpomíná malíř. Přes Basilej pak přešel do Paříže. "Seznámil jsem se tam s paní Toyen, ta mne představila i André Bretonovi a potkal jsem i další surrealisty. Paní Toyen v té době byla velmi uznávaná. Přivítala mě velmi srdečně, i přes léta v cizině zůstala Češkou. Na koncertu Andrése Segovii jsem tehdy viděl i Salvadora Dalího," vzpomíná na město nad Seinou. Surrealisté ovlivnili Coliniho tvorbu velmi významně. Z Paříže, která tehdy podle něj nebyla pro emigranty bezpečnou, se dostal Colini do Venezuely, kde pracoval pro Pan American Airways. Těch osm let považuje za šťastné životní období: "Prolétal jsem Jižní Ameriku a byl čas i na malování. Každý příchozí tady chtěl zbohatnout, mít auto a

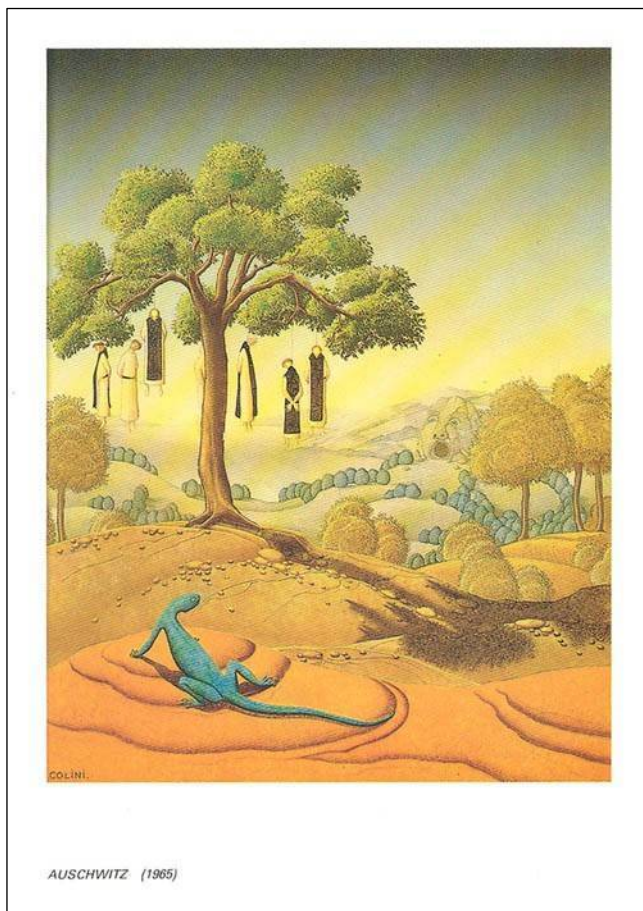
velkou haciendu. Sny se zde rychle splnily, pak už následovalo poněkud samoučelné vydělávání velkých peněz nad potřebu. Špatné bylo, že tropické podnebí Evropané těžko snášeli a umírali tam brzy. Rozhodl jsem se přestěhovat do Kanady.“ Po třicítce se v Montrealu Colini oženil. Začal tam také soustavně vystavovat. Opět studoval, tentokrát matematiku. „Tehdy v Kanadě vládl téměř socialismus. Každý Kanadčan pracoval za sto dolarů týdně. Všichni měli stejně, ale málo. Kvůli tomu jsem se odstěhoval do USA. Hned jsem získal lépe placenou práci v jedné newyorské

restauraci.“ V době, kdy vystavoval na místní universitě Columbia, jej navštívil další kolínský rodák, malíř Jiří Balcar, který tehdy studoval v Pensylvánii a s úspěchem ve státech vystavoval. „Za čas už jsem se stal v restauraci denním manažérem (vedoucím), což bylo dobře placené a příjemné otroctví, ale na malování čas nezbyval,“ vzpomíná Colini. Díky jazykovým znalostem potom zastupoval firmu obchodující s ocelí v karibské oblasti a v posledním období před penzí se vrátil k matematice ve výpočetním centru American Society of Physics. Pak se věnoval

v důchodu malování hodně. V Basileji mu bylo v roce 1972 nabídnuto členství v galerii Schreiner, která byla ve Švýcarsku centrem směru Ars Fantastica. Colini vystavoval nejen ve Švýcarsku, ale i v Německu, USA a Francii. V roce 1975 byl přijat do prestižní organizace Künstlergilde a podílel se na vzniku skupiny Gruppe Köln 82. V kolínském Regionálním muzeu poprvé a naposledy vystavoval v roce 1992. Coliniho obrazy malované méně obvyklou technikou – vaječnou temperou, kterou dobře znají např. malíři ikon – tvoří naprosto sevřený a ucelený soubor a bylo by nádherné si je prohlížet se slovníkem snových symbolů v ruce. Kromě surrealistických atributů je zřejmá i pečlivá výstavba kompozice s často až divadelní výpravností a občasnými prvky

grotesky. „Vzdor všemu mínění zůstávají náměty těchto pečlivě vypracovaných maleb skryté. Vyprávějí nám o nějaké báji, legendě nebo snad o dávno zapomenutém rituálu? Těžko říci. Záhadnost je dominujícím charakterem Coliniho obrazů, záhadnost, která nás nutí si ujasnit, co je na jeho obrazech samozřejmé,“ napsal umělecký kritik newyorského deníku *Newsday*, Malcom Preston ----- Bývalý ředitel Regionálního muzea v Kolíně, PhDr. Zbyněk Sedláček, inicioval v roce 2004 prostřednictvím kulturní komise při městské radě udělen čestného občanství Colinimu k jeho osmdesátinám. „Snad bych měl doplnit a podtrhnout, uvádí Zbyněk Sedláček, že pojem životních

hodnot se vlivem věku nebo poškození zdraví obvykle odklání od touhy po moci a materiálních statcích k potřebě vysloveného uznání za nějaký druh svého konání. Skutečnost, že se pan Vojen Wilhelm Čech ke svému rodišti stále s hrdostí hlásí, a že tématy svých obrazů, dokonce i uměleckým pseudonymem Colini, dlouhodobě propaguje město Kolín v zahraničí, není zanedbatelná. Domnívám se, že ocenění díla a postojů takových lidí vhodným gestem nemá hodnotu jen etickou nebo politickou,“ uvádí dále Zbyněk Sedláček ve svém zdůvodnění. Kulturní komise

předala městské radě jeho materiál k dalšímu jednání letos 30. dubna. Dále se ale záležitostí nikdo nezabýval. „Vzali jsme na vědomí jednání komise, ale dál se o udělení čestného občanství panu Colinimu nejednalo,“ řekl místostarosta Jiří Buřič. Udělení čestného občanství schvaluje zastupitelstvo. Jak zjistili redaktori Kolínského presu, někteří oslovení představitelé města jméno Colini ani neznají ----- Kolínský malíř Vojen Wilhelm Čech Colini žijící v americké Pensylvánii, získal ve svých 80 letech z rozhodnutí zastupitelstva titul čestný občan města Kolína. Rozhodnutí bylo odhlasováno 23. května 2005 těsným počtem hlasů (15 z potřebných 14). Před dvěma

měsíci přitom jeho kandidatura neprošla. Tento malíř, žijící od roku 1948 v exilu, jakoby potvrzoval i svým pestrým životem pravdu o snové skutečnosti života. Stejný náhled se promítl i do jeho obrazů. Svůj vztah ke Kolínu manifestoval přijetím uměleckého jména Colini i celou řadou vzpomínkových obrazů s motivy rodného města. Jeden z nich byl nedávno přijat v Pensylvánii do tamějšího národního muzea.

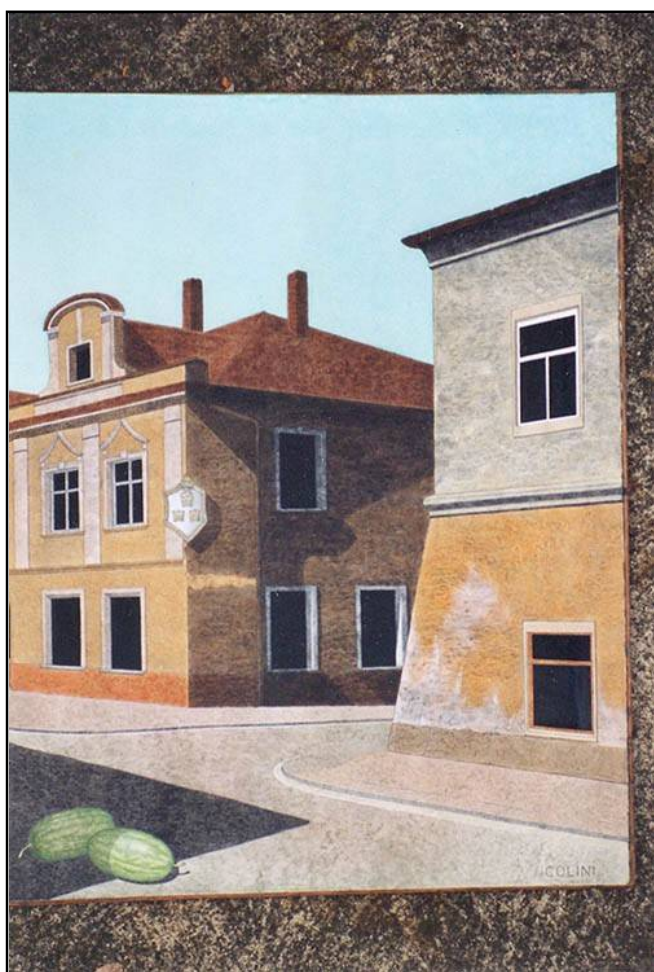
XVII. zasedání Zastupitelstva města Kolína, 23. května 2005

USNESENÍ č. 252 – Zastupitelstvo města Kolína

s c h v a l u j e

podle § 35, odstavec 2, § 36, odstavec 1 a § 84, odstavec 2, písmeno s) zákona č. 128/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, udělení čestného občanství panu Vojenovi Wilhelmovi Čechovi Colinimu.

Hlasování: 15 – 0 - 4

Oznámení o udělení čestného občanství bylo jmenovanému sděleno do USA písemně. Vojen Wilhelm Čech – Colini zemřel 26. února 2010 ve věku nedožitých 86 let v pennsylvánském městě Scranton, kde je tento kolínský patriot i pohřben.

Text byl sestaven z novinových článků redaktorů Jiřího Červína, Vladimíra Sládka a Michala Černého z Kolínského presu z let 2004 a 2005. Dalším význačným zdrojem informací, kterými byla osobní korespondence, fotografie, katalogy k výstavám i reprodukce děl Vojena Wilhelma Čecha Colini, byl osobní archiv pana PhDr. Zbyňka Sedláčka, kronikáři velmi ochotně zapůjčený ----- Několik dalších snímků, týkajících se osoby Coliniho nebo jeho díla, je umístěno ve fotokronice města za rok 2010.

MILAN PAUMER

Bojovník proti komunismu

Ve 4 hodiny odpoledne, dne 22. července 2010, zemřel v nemocnici v Praze na Vinohradech jeden z neznámějších bojovníků proti komunismu, Milan Paumer. V říjnu by mu bylo 79 let. Milan zemřel na srdeční problémy, když v minulosti prodělal několik infarktů. O některých z nich ani nevěděl. Stav jeho srdce, souvisejících tepen a cév byl tak špatný, že lékaři ve vinohradské nemocnici nemohli provést ani všechny potřebné a odpovídající chirurgické zákroky. K tomu všemu se ještě přidal zápal plic a tak se Milan již neprobudil z umělého spánku, ve kterém byl v posledních dnech udržován.

Milan Paumer (foto níže) se narodil 11. října 1931 v soukromé kolínské porodnici rodičům Václavovi Paumerovi a Marii, rozené Poupové. Jeho mladší bratr Zdeněk se narodil v roce 1939. Rodina Paumerů žila v Poděbradech, kde se také Milan v roce 1942 seznámil s bratry Mašiny. Ti se sem, do ulice Na Chmelnici, přestěhovali spolu s matkou a sestrou

Zdenou po smrti jejich otce podplukovníka Josefa Mašina, generálmajora in memoriam, z Prahy. Po skončení základní školy a čtyř tříd měšťanky, se Milan Paumer v roce 1949 vyučil v čelákovické firmě TOS strojním zámečnickem. Pak úspěšně absolvoval v Kolíně dvouletou mistrovskou průmyslovou školu strojní. Ze zaměstnání v Čelákovicích přešel v roce 1951 pracovat jako technický úředník do Pátku u Poděbrad. Poté, aby si více vydělal, jak říkával, pracoval až do nástupu základní vojenské služby jako dělník na stavbě mostu přes Labe v Poděbradech. K výkonu vojenské služby Milan Paumer narukoval 1. listopadu 1952 do Tábora. Odtud byl 22. listopadu 1952 přemístěn do ŠDZ (škola pro důstojníky v záloze) ve slovenském městě Martin.

V sobotu 3. října 1953 se odtud vydal na svojí osudovou cestu, která skončila emigrací a vstupem do US Army ----- Přátelství s bratry Ctiradem a Josefem Mašinovými a definitivní pád demokracie v Československu po únoru 1948, to byly věci, které přivedly Milana Paumera na cestu nesmlouvavého boje proti komunistické diktatuře. Zdánlivě, ale i fakticky vždy stál

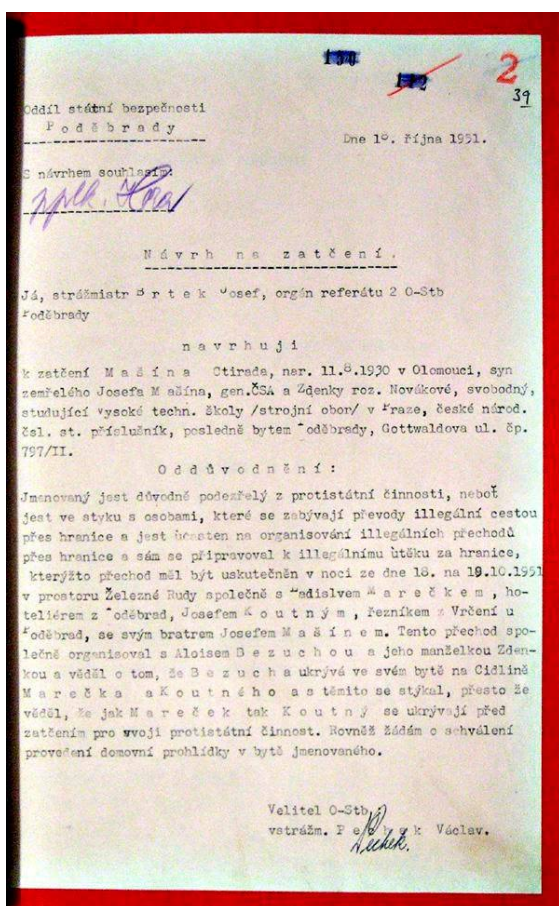
trochu ve stínu Ctirada a Josefa, nicméně jeho působení ve vzniklé protikomunistické odbojové skupině bylo nezastupitelné. Až do svého odchodu na vojnu se zúčastnil všech akcí skupiny, hlavně pak jako řidič, jehož kvality byly neoddiskutovatelné. Protože s činností skupiny bratří Mašínů je spojeno mnoho nepravdivých legend a údajů, je tak do těchto smyšlenek a nepravd zataženo i jméno Milana Paumera. V následujících řádcích si dovoluji pravdivě popsat jeho skutečnou činnost s vědomím, že tak snad mohu učinit, protože jsem se s ním začal osobně setkávat již od léta roku 1993, i když domů do Čech se Milan začal, na různé dlouhé doby trvající návštěvy, vracet již od roku 1990.

V roce 1950 se Milan, podle výpovědi svého otce Václava Paumera, zúčastnil spolu bratry Mašínů uloupení několika kusů bohužel nefunkčních pušek z tehdejšího Hellichova muzea v Poděbradech. Pušky pak byly několik dnů, než je hoši společně hodili do Labe, ukryty na půdě domu, kde Paumerovi bydleli. Na středu, 12. září 1951, bylo bratry Mašínů naplánováno přepadení stanice SNB v Chlumci nad Cidlinou s cílem, získat tak funkční a moderní zbraně. Zhruba po 21. hodině inkriminovaného dne, si na Václavském náměstí v Praze najali Ctirad Mašín a Milan Paumer autotaxi Eduarda Šulce na cestu do Hradce Králové. Blízko obce Převýšov před Chlumcem požádali taxikáře o zastavení. Pak jej s pistolemi v ruce odvedli do lesa vedle silnice. Když se k nim zhruba za dalších 30 min připojil Josef Mašín, přivázali Eduarda Šulce ke stromu a následně všichni tři odjeli Šulcovým taxikem do Chlumce. To už ale za jeho volantem seděl Milan Paumer. V Chlumci taxi zastavilo v Novobydžovské ulici před stanicí SNB. Milan zůstal sedět v autě, kterému stále běžel motor a bratři Mašínové se vydali ke dveřím domu provést následně nezdařenou akci přepadu stanice. Milan Paumer pak řídil autotaxi i na místy bláznivě rychlé zpáteční cestě do Prahy, při které mimo jiné potkali i Eduarda Šulce, který se dokázal ze svého zajetí odvázat a na silnici se pokoušel stopnout nějaké vozidlo. Z Prahy do Poděbrad se pak Milan pozdě v noci vrátil spolu s Ctiradem Mašínem autobusovou linkou ----- V pátek 28. září 1951 se Ctirad Mašín, Zbyněk Janata a Milan Paumer vydali na další akci s cílem získat zbraně, tentokrát na stanici SNB v Čelákovících.

K tomu, aby se k cíli své cesty dostali, si zvolili do té doby nevídaný způsob. Z telefonní budky od tehdejší konečné stanice tramvaje č. 5 v Hlubočepích, zavolal Ctirad Mašín na pražskou záchrannou službu, že kus za konečnou leží ve škarpě člověk, pravděpodobně se zlamanou nohou. Po příjezdu záchranky (viz foto vlevo) na udané místo hrál jakoby zraněného Milan Paumer a jeho ošetřovatele Zbyněk Janata. Ti pak společně se Ctiradem Mašínem s pistolemi v ruce přinutili posádku záchranky, kterou tvořili Josef Kavín a Bohumil Turina, k nasednutí zadního prostoru pro pacienty. K nim si přisedli Ctirad Mašín a Zbyněk Janata a Milan již

samozřejmě seděl za volantem. Sanitka pak zastavila blízko obce Velenka, kde byli v lese oba zdravotníci přivázáni ke stromům a Ctiradem uspani chloroformem. I v dalších fázích této akce plnil Milan Paumer funkci řidiče. Seděl tedy v záchrance s běžícím motorem jak v době, když Zbyněk Janata se Ctiradem Mašinem odzbrojili příslušníka SNB Jaroslava Honzátku na okraji města, kam byl předtím Ctiradem přivolán ke smyšlené dopravní nehodě, tak i ve chvílích, kdy Ctirad se Zbyněkem vynášeli ze služebny SNB v dnešní Masarykově ulici do sanitky ukořistěné zbraně. O tom, co se odehrálo v místnostech služebny se dozvěděl až z vyprávění svých kamarádů v sanitce cestou do Prahy. Ukořistěné zbraně pak téže noci, tedy 28. září 1951, pomáhal ukrývat ve studentském bytě Ctirada Mašína ve zlíchovském Žvahově. Sanitku záchranné služby pak Milan odstavil na smíchovském břehu Vltavy, kde také byla druhého dne nalezena ----- Ve čtvrtek 18. října 1951 se v bytě rodiny Mašínů v tehdejší Gottwaldově, dnešní Hakenově ulici sešla většina odbojové skupiny k závěrečné poradě o již dříve dohodnutém odchodu některých jejích členů z území ČSR do tehdejšího Západního

Německa, a to i za cenu použití násilí při přechodu státních hranic. Útěku se měl také zúčastnit jistý Josef Koutný (viz zatykač) z jiné protikomunistické odbojové skupiny, který se již delší dobu ukrýval před příslušníky SNB a Stb na půdě restaurace Aloise Bezuchy na soutoku Labe a Cidliny poblíž Poděbrad. Jenže Josef Koutný byl prozrazen a při tehdejší policejní zátahu byl na Riegerově náměstí v Poděbradech zatčen i Ctirad Mašín, který si sem šel spolu s Aloisem Bezuchou Josefa Koutného „vyzvednout“. Po Ctiradově zatčení a jeho identifikaci zazvonilo téhož pozdního pátečního odpoledne několik příslušníků Stb u bytu Mašínů. V prvním patře domu měla v té chvíli na podlaze rozložené zbraně skupina mužů ve složení: Josef Mašín, Ctibor Novák, Milan Paumer a Zbyněk

Janata. Po zjištění, že dole u vchodu jsou estébáci, byly zbraně bleskově naházeny do tašky a Milan Paumer spolu se Zbyněkem Janatou a se zbraněmi byt opustili a ukryli se nahoře v domě u půdy. Příslušníci Stb po vpuštění do domu prohledali byt a následně zatkli jak Josefa Mašína, tak i Ctibora Nováka. Milan se Zbyněkem, schováni u půdy, objeveni nebyli. Posléze svůj úkryt opustili a následující noc strávili v seníku Milanova strýce Josefa Poupy v Chlebech. S tímto

případem v historii odbojové skupiny bratří Mašínů je spojeno mnoho dalších věcí, stojících za samostatný rozbor, ale role Milana Paumera v něm končí ----- Během měsíce června a července roku 1952, se Milan Paumer spolu s Josefem Mašínem a Václavem Švédou zúčastnil několika nezdařených pokusů o zastavení vozidla tehdejšího národního podniku Kovolis Hedvíkov v blízkosti obce Žleby, které vozilo z Čáslavi do Hedvíkova peníze na výplaty zaměstnanců. Pokusy se nezdařily proto, že např. auto, v den kdy na něj skupinka čekala u Žleb, jelo jinou trasou nebo jelo tak rychle, že čekající na jeho průjezd nestačili včas zareagovat. Zastavení vozidla se pak podařilo až 2. srpna 1952 dvojici Josef Mašín a Václav Švéda bez účasti Milana Paumera ----- Jak je již uvedeno výše, k výkonu základní vojenské služby nastoupil Milan Paumer 1. listopadu 1952 do Tábora, odkud byl 22. listopadu převelen do ŠDZ ve slovenském Martině. Následující řádky jsou přepisem z části dokumentu archivovaného Ministerstvem vnitra ČR, dnes již nejspíše Ústavem pro studium totalitních režimů. Výpověď svědka Hajtotina přesně objasňuje poslední dny Milana Paumera coby vojáka Československé lidové armády v základní službě.

Část protokolu o výpovědi svědka, četaře absolventa Michala Hajtotina, ze dne 19.11.1953

Otázka : Co je vám známo o zběhnutí vojína Paumera Milana ?

Odpověď : dne 19. září 1953 jsem byl v Poděbradech na dvoudenní dovolence. V době dovolené jsem dne 19. září 1953 dopoledne potkal Mašína Josefa, který se mně vyptával na vojína Paumera Milana, co dělá a zda bude mít v neděli 20. září 1953 volno, že by ho chtěl navštívit. Odpověděl jsem mu, že volno mít bude a jestli chce za ním jet, že může. Mašín Josef skutečně za vojínem Paumerem Milanem 20. září 1953 jel, což jsem se dozvěděl od četaře Grubského. Dozvěděl jsem se také, že vojín Paumer se nevrátil včas z vycházky, kterou měl s Mašínem Josefem a byl proto potrestán 10 dny po službě. Z jakého důvodu Mašín Josef za vojínem Paumerem přijel, nebo o čem spolu hovořili mě není známo. Chci ještě podotknout, že vojín Paumer Milan obdržel dne 23. září 1953 doporučený dopis, bez zpáteční adresy. Jelikož ŠDZ byla před zakončením byl v celé škole chaos. Toto vzniklo tím, že se stále malovalo a budovy se připravovali pro přijetí nováčků. 1. října 1953 před odchodem do vězení hovořil vojín Paumer Milan se svým velitelem čety, aby mu udělil na 3. října 1953 dovolenku do Poděbrad. Tato mu však nebyla udělena. Z rozhovoru na světnici bylo zřejmé, že v případě, že nedostane dovolenku odjede domů na černo. Jelikož vojín Paumer Milan každý večer po zaměstnání chodil do vězení, nebyl při večerní prověrce postrádán, a také nikdo si nevšiml, že by mohl jmenovaný odjet. Při nástupu k oslavě ČSA dne 3. října 1953 se velitel jeho čety ptal, kde je vojín Paumer. Bylo mu však odpovězeno, avšak nevím kým, že je na ošetřovně. V sobotu dne 3. října 1953 se prověrka nekonala a jelikož si každý myslel, že vojín Paumer Milan je na ošetřovně, nikdo ho nehledal. V neděli 4. října 1953 nebyl rovněž postrádán. Dne 6. října 1953 se po vojínu Paumerovi Milanovi začal ptát jeho velitel čety poručík Ivana. Tehdy jsem se dozvěděl, že vojín Paumer odjel domů na černo. Toho dne se však po nepřítomnosti jmenovaného příliš nepátralo až ve středu 7. října 1953. Když byla vyloučena možnost jeho zadržení hlídkou, nebo zranění a také jeho přítomnost u jeho známé pravděpodobně rozvedené ženy, napadlo mě a četaře Grubského, vzhledem na předešlé události, zejména pak na přítomnost Mašína Josefa dne 20. září 1953 a doporučený dopis, který vojín Paumer dostal, že se může jednat o útěk jmenovaného za hranice. Toto jsem ihned hlásil poručíku Kašickému, veliteli roty.

Ano, 3. října 1953 večer začala společným setkáním na tehdejším nádraží Praha střed, dnešním Masarykově nádraží, cesta Ctirada a Josefa Mašínových, Václava Švédy, Zbyňka Janaty a Milana Paumera na západ do svobodného světa. Popisování důvodů a cílů této cesty není předmětem této práce proto, že vysvětlení důvodů atd. je na obsáhlou samostatnou studii a pak, tento článek je přeci věnován památce Milana Paumera. Do historie tohoto odchodu a

později útěku skupiny přes území NDR do Západního Berlína, tedy zcela ojedinělého průběhu celého období studené války, se Milan Paumer zapsal hned při přechodu československo německých hranic přes horu sv. Kateřiny. Při nočním přechodu hranice a dalším přesunem neznámým terénem spadl v jedné chvíli do nějaké díry naplněné nejrůznějšími odpady a utopil v ní svoji pistoli. Slovy samotného Milana Paumera: „Ano. Spadl jsem do nějaké díry. Ta byla naplněná odpady vzniklými při odkůrování stromů a jiným nepořádkem. Tehdy tam byla strašná tma a když jsem se z toho vyhrabal, tak už jsem bouchačku neměl“ Samozřejmě se Milan spolu s ostatními zúčastnil nepovedeného přepadu osobního automobilu MUDr. Hohlfelda u východoněmeckého města Brand Erbisdorf, kterým skupina prozradila svoji

1000 DM Belohnung

für zweckdienliche Angaben, die zur Ergreifung der drei wegen mehrfachen Mordes und Raubüberfalls gesuchten Banditenführen!

R. Maun
Maczin, Czirard
etwa 22 Jahre alt
Gestalt: untersetzt; etwa 1,85 groß;
Haar: blond; Augen: blau; Nase: normal;
Gesichtsform: oval; Bekleidung: grauer Anzug, schwarze Schuhe, graues Hemd

Joseph Maczin
Maczin, Joseph
29 Jahre alt
Gestalt: untersetzt; 1,75 groß;
Haar: dunkel; Gesicht: oval; Nase: normal; Bekleidung: grauer Anzug, graue Halbschuhe, graues Hemd

Milan Paumer
Baumer, Milian
etwa 21 Jahre alt; etwa 1,76 groß;
Haar: schwarz; Gesicht: länglich;
Augen: grau-grün; Nase: normal;
Bekleidung: brauner Anzug, braune Halbschuhe, hellgrünes Hemd

Die drei Mörder sprechen nicht deutsch, nächtigten mehrere Tage im Freien und sind verwahrlost. Bekleidung kann gewechselt sein.
Die Bevölkerung wird aufgefordert, bei der Festnahme der drei gemeingefährlichen Verbrecher mitzuhelfen. Zweckdienliche Angaben sind bei der nächsten VP-Dienststelle oder VP-Angehörigen zu machen.
Achtung! Die Mörder sind im Besitze von Schusswaffen!

Chef der Deutschen Volkspolizei
Maron
AG 67/53

(87/51) 10.53

prítomnost na území bývalé NDR. V sobotu 10. října 1953 byl v časných ranních hodinách pasivním účastníkem přestřelky mezi naší skupinou a zhruba osmi příslušníky lidové policie NDR na železniční stanici Uckro. Pasivním proto, že na rozdíl od bratrů Mašinů nepoužil svoji pistoli, kterou dostal od Zbyňka Janaty. Další sobotu, tedy 17. října 1953, byl opět pasivním účastníkem střetu skupiny s několikatisícovým sborem lidových policistů NDR u vesnice Waldow. Potom, co skupina v Uckru ztratila Zbyňka Janatu a u Waldow Václava Švédů, pokračoval Milan Paumer v útěku s bratry Mašiny a absolvoval tak všechny, těžko představitelné útrapy této téměř měsíc trvající cesty. V pátek 30. října 1953 se trojice štvaných,

vyhladovělých a na smrt unavených mladých mužů dostala blízko k Berlínu. Tam na Milana Paumera čekala nejtěžší zkouška celé cesty. Další řádky jsou citací mého rozhovoru s Milanem Paumerem, který se uskutečnil 29. července 1993 v České Lípě u Milanova bratra Zdeňka
Otázka: Chci se zeptat na Vaše zranění těsně před Berlínem, kde jste měl být postřelen pod nějakým viaduktem. Co mi o tom můžete říci? Jak jste přišel k tomu zranění? Odpověď: Pamatuji si to velice dobře. My jsme se stále drželi dálnice, která se jmenovala a snad se i stále jmenuje Berliner Ring. Věděli jsme, že tahle dálnice vede do Berlína. V jednom místě, když jsme šli po nějakých kolejkách, tak Josef Mašin říkal, že se vyleze podívat nahoru na dálnici, jak to tam vypadá. Josef tedy lezl nahoru a my s Radkem pokračovali dál po těch kolejkách.

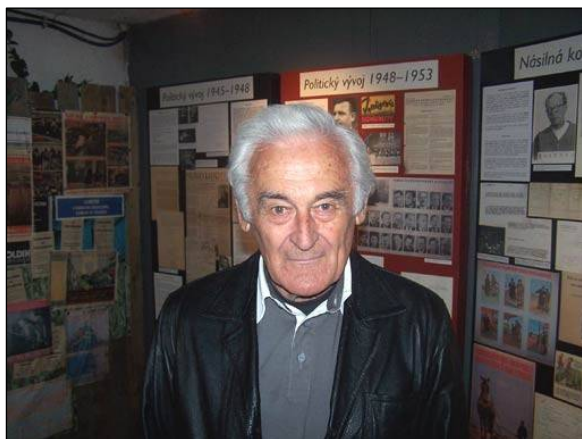
Pamatuji se, že tehdy přšlo a najednou za námi někdo německy zařval: „stát, ruce vzhůru!“. My tedy zastavili, povystrčili ruce trochu nahoru a viděli jsme, jak k nám přichází německý voják, oblečený do perelíny. Seděl tam zřejmě někde v křoví a my jej přehlédli. Když k nám šel, tak Radek povídá : „ty ho chytmi za jednu ruku a já za druhou“, což jsme také udělali, když k nám přišel. Já ho držel za levou a Radek za pravou ruku a říkal: „dám mu čuchnout chloroform“. Pustil mu tedy tu pravou ruku a ten syčák vytáhl z pod té perelíny bouchačku a napálil mi to z ní do boku a do břicha. Ne dvě rány, jenom jednu. Nastal hrozný zmatek. Ten Němec nějak upadl a to už k nám běžel Josef a křičel, že dálnice je plná německých policistů a ruských vojáků. Dali jsme se tedy do dalšího běhu, pronásledování nijak zvláštní střelbou. Pak jsme přiběhli k nějakému nádraží. Já jsem zatím neměl žádné bolesti, ale jak jsem v běhu hledal prstem místo, kam jsem jí dostal, tak mi prst najednou vjel do břicha. Nekrvácel jsem však ven, nýbrž dovnitř. Najednou jsem se cítil jako těhotný, nafouknutý a krev mi šplouchala v břiše Nakonec se za výrazné podpory Josefa Mašína dostal do Západního Berlína i Milan Paumer. Zde musel být okamžitě operován. I když Milana Ctirad s Josefem navštívili ještě v berlínské nemocnici, pořádně se s nimi sešel až později ve Frankfurtu ----- Společně pak odcestovali do USA, kde nastoupili pětiletou službu v americké armádě. Stejně

jako pro bratry Mašíny, byly i pro Milana tzv. maďarské události z podzimu roku 1956 a jejich ukončení sovětským vojenským zásahem jasným signálem, že západní svět východní Evropu odepsal, že žádná další skutečná válka za svobodu této části světa se konat nebude. Pak, po skončení vojenského závazku, tedy

v době, kdy již byli všichni tři naturalizovanými Američany, se životní cesty Milana Paumera a obou bratrů Mašínu rozešly. Milan většinu času svého života v USA strávil v Miami na Floridě, kde se věnoval taxikářské profesi, ať už jako řidič nebo dokonce jako majitel taxikářské firmy. Osobně si pokládám za čest, že jsem svým působením přispěl k tomu, aby se po více jak třiceti letech Milan Paumer znovu sešel jak s bratry Mašínovými, tak i s Vladimírem Hradcem, dalším aktivním členem poděbradské protikomunistického odboje ze začátku 50. let minulého století. Při našem rozhovoru z roku 1995 si Vladimír Hradec na Milana zavzpomínal takto: „S Milanem Paumerem jsem se setkával málo až do doby, než jsem začal dávat dohromady muzikantskou kapelu. S námi tehdy hrával na bubny Josef Jína, syn majitele firmy na lomnické suchary. Tento mládenec nám jednou řekl, že s námi hrát nebude a bubny že nám nepůjčí. V kapele jsme se dohodli, že se na nové bubny složíme. Já jsem si půjčil peníze od otce a jako

nového bubeníka jsme sehnali právě Milana Paumera a tak jsem se i s ním poznal daleko lépe. Celá kapela pak hrála hlavně v poděbradské Záložně nebo v hotelu Praha“ ----- Do své vlasti se Milan Paumer začal vracet již od roku 1990. Nejčastěji jezdil do České Lípy, kde dosud žije jeho mladší bratr Zdeněk. V Čechách, konkrétně v Poděbradech, se pak natrvalo usadil v roce 2001. Od svého návratu do republiky hýřil Milan Paumer aktivitou. Neodmítl žádnou možnost setkání nebo veřejného vystoupení, kde otevřeně vysvětloval a obhajoval protikomunistický odboj skupiny bratří Mašínů a upozorňoval na nebezpečí nebo bezprávi,

které existují i v naší dnešní demokratické době. Osobně jsem s Milanem Paumerem absolvoval např. besedy v Ořechově, kde se každoročně koná pietní vzpomínky na naše paraskupiny, vysazované v období 2. světové války na území tehdejšího Protektorátu z Anglie. Milan byl také pravidelným účastníkem našich pietních aktů v Kolíně a Lošanech, konaných na paměť Tří králů,

Václava Morávka, Josefa Mašína a Josefa Balabána a samozřejmě dalších a dalších akcí -----

-- Příkladný vlastenecký charakter Milana Paumera, který by měl sloužit jako vzor i budoucím generacím, lze nejlépe vyjádřit jeho vlastními slovy z našeho někdejšího rozhovoru“Já jsem se v Americe neoženil, protože jsem stále věřil, že se vrátím domů. Stále jsem si říkal: jednou přijde ta chvíle a já se vrátím. Určitě víte, že jsme sloužili v oddílech US Army, kterým se říkalo Zelené barety. My jsme tam nešli proto, abychom nějak přežili těch pět let. Tam byla hromada jiných Čechů a třeba i Poláků. My všichni jsme věřili, že se něco stane, že budeme moci bojovat za svobodu naší vlasti, do které se potom vrátíme“ Věčná čest budiž památce Milana Paumera!

Předseda vlády České republiky Mirek Topolánek předal 4. března 2008 Milanu Paumerovi za odvalu v boji proti komunismu premiérskou medaili Karla Kramáře

